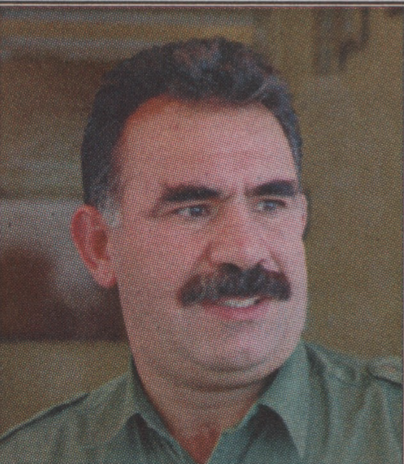

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 18 / Sayı: 207 / Mart 1999 / 5,- DM

Önderliksiz yaşam zafersiz Kürdistan olmaz

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan yoldaş değerlendiriyor...

Devrim, güzellik yaratıcısı eylemdir

Çoktan yenilmiş, ihanete uğramış, oldukça teslimiyetçi ve en temel insani, toplumsal, ulusal varoluş nedenlerine yabancılaşmış bir kişilikten; başta yengiyi, öze dönüşü, direnişçiliği, toplumsallığı ve ulusal düzeyi yakalamaya çalışan ve bunu da yeniden bir dünya görüşü, örgüt ve eylemiyle gerçekleştirmeye çalışan bir hareketin, bir partinin değerleri olarak burada yoğunlaşıyoruz ve kendimizde bir başarıyı yaratmak istiyoruz. En başta yapılması gereken, kendinizi bu kavramlar temelinde gözden geçirip, gerekli hususlara kavuşturmaktır. Sizin en temel işiniz, gece gündüz demeden bu noktalarda yeterliliği yakalamaktır. Bu sizin işiniz. Bireyin, daha çok kendisini sorgulayarak varması gereken bir sonuç, amaç oluyor. Eğitim bunun için hayatidir. Bu kadar ağır sorunlarınız varsa, çözüm için artık kendinize yüklenmekten başka çareniz yoktur. Sizin yarattığınız karmaşayı, düşman bile bu kadar yaratamaz.

Bu kadar yenilgili, yetmez, öze ters, yabancı, toplumsallığın asgari gereklerine anlam veremeyen, yurtseverlik, toplumsallık kavramlarını öze indirgemeyen, daha da önemlisi; bunun doğru örgütünü, savaş tarzını hiç kendisine sormayan bu kişiliğinizle bırakın kurtarıcı olmayı,

● devamı 12. sayfada

Her günü bir Newroz haline getirelim mutlaka zaferi kazanalım!

Halk ve ulus olarak Önderliğimizle birlikte ateş çemberinden geçmeye devam ediyoruz. Ulusal Önder Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş şahsında PKK'ye ve halkımıza karşı geliştirilen uluslararası komplo devam etmektedir. Ulusal Önderliğimize yönelik alçakça saldırının ardından şimdi de O'nun emekleriyle yaratılan kurumlarımız saldırı altında.

Başkan Abdullah ÖCALAN yoldaş karşısında bütün çelişkilerini bir kenara atarak birleşen ve hazırladıkları komployu bir haydutluk eylemiyle sonuca götüren karşı-devrim cephesi, O'na bu dünyada yaşayıp çalışabileceği bir karış toprak bırakmamakla, Kürdistan halkına yaşam hakkı tanımadığını kanıtlamıştır. Bizzat Gladio eliyle Başkan APO'yu esir alarak halkımızı başsız bırakmak isteyen NATO, şimdi de Kürt halkının ulusal kurumlarının kapısına kilit vurarak, halkımızın ulusal değerlerini yaşatmaya ve geliştirmeye çalışan Med-Tv'nin ardından Dem-Ajans ve Özgür Politika gazetesini de susturarak halkımızı, moralden düşürüp iradesini kırarak teslim almak, önderinden ve öncüsünden kopartmak istemektedir. "*Apo ve PKK başka, Kürt sorunu başkadır*" derken de amaçları tamamen budur. Sözümona Başkan Apo ve PKK'den boşalacak olan öncülüğü işbirlikçi-hain Kürtlerle doldurmayı hedeflemektedir.

Emperyalizm ve işbirlikçisi faşist sömürgeci TC, bu komplonun karşılığını halkımızdan, devrimci gençliğimizden, Partimiz PKK'nin VI. Kongresi'nden ve halkımızın dostlarından almıştır.

Kürdistan'ın dört parçasındaki, metropollerdeki ve diasporadaki halkımız, Başkan Apo ve PKK'ye yöneltilen emperyalist-sömürgeci komplo karşısında, kendi tarihinde ilk kez bir tek yumruk gibi birleşerek topyekün ayağa kalkmıştır. Bedel ödemekten, zerre kadar çekinmeden yaşadığı her yerde serîhildanlarını geliştirip şehitler vermiştir. Tarihte hiçbir zaman yakalayamadığı, ama büyük özlemini duyduğu ulusal birliğini ilk kez bu düzeyde gerçekleştirmiş ve sunni emperyalist sınırların kendisini bağlamadığını, kendisi için beş para değer taşımadığını göstermiştir. Başkan Apo'nun kendi halkıyla ne kadar bütünleştiği, ulusal bilinç ve ruhsal birliği ne kadar sağlam yarattığı, onun tartışmasız ulusal önderi olduğu net olarak açığa çıkmıştır. Eğer devrim ezilen halkın bir tek amaç doğrultusunda bir anda topyekün ayağa kalkışıysa, bu gerçekleşmiştir. Bu, APO devrimidir. O'nun önderlik tarzının ve bizzat yarattığı halkın ürünüdür. Bu halkı önderinden ve öncüsünden koparmayı hayal edenler büyük hayal kırıklığına uğramışlardır. Artık bu halkın öfkesinden ve tarihi hesap sorma hakkını kullanmasından hiçbir düşman güç yakasını kurtaramayacaktır. Bu halka ve önderliğine yaşam hakkı tanımayanlar, asla bu dünyada rahat nefes alamayacaklardır. Bir halkın ve önderliğinin yaşam hakkını elinden almaya kalkışmak neymiş bunu anlamaya başlamışlardır. Eğer hâlâ anlamak istemeyenler varsa, onlara da anlatılacaktır.

Böylesi bir süreçte Başkan APO'nun sunduğu Politik Rapor ışığında başlatılan ve zaferle sonuçlanan Partimizin VI. Kongresi, partileşmede, ordulaşmada, örgütlenmede, savaş taktiklerinde, gücün yeniden düzenlenip mevzilendirilmesinde, kısa, orta ve uzun vadeli görevlerin belirlenip planlanmasında, halkımıza ve devrime kazandıracak, Başkan APO'nun çizgisini pratikleştirecek kararlara ulaşmıştır. Özellikle Abdullah ÖCALAN yoldaşın "*Yeniden yapılanma*"ya ilişkin geliştirmiş olduğu talimat ve perspektifler üzerinde anlamlı ve sonuç alıcı tartışmalar yürütülmüş, devrimci gelişmeler yaratacak kararlar alınmıştır. Yeniden yapılanmanın, APOCU ideoloji ve felsefeyle kendini donatmaktan, ruhta ve düşüncede APOCULAŞMAK'tan, Başkan APO'nun partisine doğru katılmaktan, eylemde APOCU fedailiği esas almaktan; "*Savaşta Zafer, Yaşamda Özgürlük*" şiarı ile sürece yüklenerek zaferden aşağısını asla kabul etmemekten başka bir şey olmadığı ortaya konulmuştur. Savaşçı, komuta ve kadro yapımızın en hassas olduğu Önderliğimize yönelmekle düşman, halkımızda ve bütün yapımızda olağanüstü nefret ve kinin gelişmesine, topyekün fedaileşme iradesinin ortaya çıkmasına, saflarda muazzam bir birliğin ve kenetlenmenin yakalanmasına hizmet etmiştir.

VI. Zafer Kongremiz, düşmanın yeni ve sahte muhatap arama çabalarını boşa çıkartarak, eğer Kürt sorunu için bir muhatap aranıyorsa, bunun Başkan APO olduğunu ortaya koyarak, düşmanın hesap ve planlarını bozmuştur.

20. yüzyılın son Newroz'unun, parti ve halk tarihimizde böylesi kader tayin edici günlerin yaşandığı bir sürece denk gelmesi son derece anlamlıdır. Tarih ile güncelin buluştuğu '99 Newroz'unun ve '99 yılının partimiz tarafından Önderlik Newrozu ve Önderlik Yılı olarak ilan edilmesi üzerinde herkes derin ve büyük düşünmek, bütün plan, hazırlık, tedbir ve çalışmalarını buna göre yürütmek durumundadır. Çünkü Parti Önderliğimizin yaşamı tehdit altında. Önderliğin esir alınmakla her şeyi hallettiğini sanan karşı-devrimin umutlarını, ancak etkili ve sonuç alıcı eylemlilik ve çalışmalarla bitirebiliriz. Halkımızın, partimizin, ordumuzun, cephemizin ve bütün yapımızın tek gündemi Parti Önderliği'nin cangüvenliği ve özgürlüğüdür. Bu hedefin tutturulabilmesi ancak, '99 yılının her gününün birer Newroz haline getirilmesiyle, APOCU fedai tarzıyla düşmana her cepheden yüklenip, iradesinin paramparça edilmesiyle mümkündür. Bu anlamda '99 Önderlik Yılı'nın her gününe büyük bir serîhildan, etkili bir askeri hamle, siyasi, diplomatik, örgütsel, eğitsel çalışma sığdırmak APOCU olmanın asgari gereğidir. Bulunduğu yeri düşmandan, düşman etki ve anlayışından arındırıp netleştiremeyen APOCU değildir. Böyle bir APOCU'luk yoktur ve kabul edilemez.

Bütün halkımız ve kadro yapımız, VI. Zafer Kongresi kararları temelinde kendisini gözden geçirerek yenilemelidir. Her şeyi kendi emekleriyle yaratan Başkan APO'nun yaşam felsefesine nasıl sahiplik edeceğimiz noktasında netleşip kararlaşmayı başarmak mecburiyetindeyiz. Her alanda gelişen devrim dalgasını sonuç alan vuruşlara dönüştürme, Önderliğimize karşı geliştirilen komplonun başını çekenleri ve perde arkasında oynayanları bilince çıkarma, dost ve düşmanlarımızı iyi tanıyıp netleşme, yapımızı bütün saldırı ve provakasyonlara karşı durabilecek bir sisteme kavuşturma hayati önemdedir. Eski tarz ve kişilikle hiçbir şeyin kurtarılamayacağı, bunun bize kaybettirmekten başka bir şeye yaramayacağı bilinmektedir. Gelinen aşamada zafer ve yenilgi çizgileri çok net birbirinden ayrılmıştır. Dönem olabildiğine sıcak ve yakıcıdır. Halka ve Önderliğe layık olunacaksa, Newrozlaşan Mazlum, Agit, Zekiye, Rahşan, Berivan-Ronahi, Sema ve Fikri yoldaşlar gibi olunmalıdır. Başka türlüsü kendimize, hayallerimize ve Önderliğe ihanet etmek olacaktır.

Dünya karşı-devrim cephesi, adeta tarihte köleci Asur imparatorluğunu yıktığımız için bizden öç almak istemektedir. Asur'un son kuşak torunları, ataları gibi Kürtlerin gazabına uğramaktan korkmaktadırlar. Çünkü Kürdistan Devri'minin, Ortadoğu devrimine, Ortadoğu devriminin de dünya devrimine veya küresel bir hesaplaşmaya neden olabileceğini çok iyi görmektedirler. Dün Asur'u yıkarak bütün mezopotamya halklarını özgürleştiren Kürtlerin, bugünün küçülen dünyasında bütün ezilenleri özgürleşme sürecine sokabileceğinden ve çağımızın despotik yönetimlerini yerle bir edebileceğinden korkmaktadırlar. Bu nedenle egemenler, tarihin hiçbir döneminde kendi aralarında geliştiremedikleri dayanışmayı, bugün Başkan APO ve PKK şahsında bütün ezilen halklara karşı geliştirmektedirler. Beynini, yüreğini ve yeteneklerini halkımızın, ezilen sınıf, cins ve halkların kurtuluşu için ortaya koyan Başkan APO şahsında barışı, özgürlüğü ve umudu katletmek istemektedirler. Bu amaçla 20. yüzyılın son devrimci önderine, O'nun kurduğu PKK'ye ve O'nun emeklerinin ürünü olan her şeye eşi görülmemiş bir el birliği ile saldırmaktadırlar.

Başlattıkları komployu sonuca götürmek istemektedirler. Bu komplonun bir hedefi de Kürt medyasıdır. Kürt halkının dili, beyni, yüreği; onun dünya ve insanlığa açılan penceresi olan; dramını insanlığa duyuran, ülkede ve dünyada yaşanan olaylar hakkında doğrudan ve sağlıklı bilgi alabildiği, ulusal değerlerini koruyup geliştirebildiği Med Tv'yi hedef alıp kapattılar. Kürdistan'ı bölen tel örgüleri, mayın tarlalarını işlevsiz kılan ve Kürtlerin dil, kültür, ruhi şekillenme birliğini geliştirip pekiştiren Med-Tv'nin kapatılması bir NATO kararıdır. NATO'nun bu kararı, TC'nin Kürtleri asimilasyon, inkar ve imha ile bitirme politikasına verilen açık bir destekdir. Kürdistan sorunun uluslararası hukuk çerçevesinde çözümünü Ortadoğu'daki ilişki ve çıkar planlarına uygun bulmayan emperyalizm, Kürt halkının imhasında hiçbir beis görmemektedir. Sorunun özgürlük ve eşitlik temelinde onurlu bir barışla çözülmesi karşısında NATO'nun tavrı çok açıktır. Onların dilindeki halkların hakları, demokrasi, insan hakları söylemi tamamen sahtedir. Bu sloganlar dün sosyalist sistemi yıkmak için kullanılan bir soğuk savaş silahından başka bir şey değildi. Bugün kendisi için tehlikeli gördüğü halk hareketleri karşısında en amansız insan hakları ve demokrasi düşmanı olduğu ortadadır. Nitekim PKK Genel Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın barışçıl çözüm için geldiği Avrupa'da, ABD'nin baskılarını bahane göstererek bir adımlık yer vermeyen de, Başkan APO'nun barışçıl çözüm çağrısına kulak tıkayan da,

● devamı 21. sayfada

SERXWEBÛN'dan

Yeni dönemin özelliklerini tüm yönleriyle kavrayalım ve

Önderliğe kilitlenerek sürece mutlaka cevap olalım!

PKK Başkanlık Konseyi değerlendiriyor...

Tüm Parti, Ordu ve Cephe Mensuplarına!

Ulusal kurtuluş devrimimiz daha önceki dönemlere hiç benzemeyen, özgün yanları oldukça fazla ve son derece hassas bir dönemden geçiyor. Bu yeni dönemin özelliklerine damgasını vuran ve hassasiyetini arttıran şey, Parti Önderliğimizin geliştirilen uluslararası komplo sonucunda düşmana esir düşmesidir. Bilindiği gibi daha önceleri Parti Önderliğimiz tüm çalışmaları günlük olarak yürütüyor ve yönetiyordu. Ancak bu uluslararası komplonun vardığı noktada Parti Önderliği çalışmaları doğrudan yönlendiremiyor. Artık böyle bir imkan elimizde yok. Buna bağlı olarak, sürekli güç aldığımız Önderliğimizi bugün düşman bizi güçten düşürme kaynağı haline getirmek istiyor. ABD emperyalizmi, İsrail siyonizmi ve Türk sömürgeciliği Önderliğimiz üzerinde tıbbi müdahalelerde bulunuyor, psikolojik ve fiziki işkenceler yapıyorlar. Durum devrimimizin özgün bir dönemden geçmesine yol açan en temel etmen oluyor. Öte yandan bu süreçte toplanan Partimizin 6. Kongresi sonuçlandı. Kongre çalışması kapsamında yürütülen tartışmalar 3 ay boyunca devam etti. Resmi kongre toplantısı iki gün sürdü. Daha önceki kongremizi gözönüne getirdiğimizde VI. Kongre'nin bütün öteki kongrelerden daha yoğun ve zengin geçtiğini söyleyebiliriz. Yani görüşlerini dile getirmek isteyen her arkadaş hiçbir kısıtlama, ya da engellemeyle karşılaşmadan düşüncelerini ortaya koymuştur. Partimizin ve ordumuzun, siyasi, askeri ve diplomatik alandaki çalışmalarında yaşanan tüm sorunları çok geniş bir çerçevede tartıştı ve çözüm yollarını iyice netleştirdi. Yapılan tartışmaların bu kadar uzun sürmesi bütün sorunlarımızın gündeme getirilip enine boyuna tartışılması yaşadığımız durumun ikinci önmeli özelliği oluyor. Üçüncüsü bu iki duruma bağlı olarak Parti Önderliğimizin durumuda değişti. VI. Kongre'nin tamamlandığı bu süreçte Kürdistan'da yeni bir serîhildanlar dönemi yaşanıyor. Ülkemizin dört parçasının yanı sıra Avrupa, Kafkasya ve Rusya ile dünyada Kürtlerin bulunduğu her yerde halkımız bu serîhildanlara katılıyor. Bunun yeni bir gelişme olduğu açıktır. Kürdistan'da şimdiye kadar yaşanan hiçbir serîhildana tüm halkımız katılmamıştır. Tarihimizde ilk defa tüm halk serîhildanda yeralıyor. Bunun devrimimiz üzerinde çok büyük bir etkide bulunacağı kesindir. Kürdistan'ın içinden geçtiği bu yeni dönemi her açıdan ileri götürmek ve zaferle taçlandırmak için iyi bir araştırma ve inceleme yapmamız, gereklerini bilince çıkarmamız ve buna denk düşen bir pratik sergilememiz şarttır. İçinde yaşadığımız bu durumu iyi değerlendirebilir ve buna bağlı olarak dönemin önüne koyduğu görevleri yerine getirebilirsek, zaferin ne kadar yakın olduğunu görebilir ve zafere doğru yürüyebiliriz. Belirttiğimiz bu hususlara bağlı olarak VI. Kongremizin yeni duruma bakış açısını ortaya koyabiliriz.

Her şeyden önce Parti Önderliğimizin durumundaki gelişme ve değişim, önderlik takipçiliğini her zamankinden daha yaşamsal önemde bir zorunluk haline getirmiştir. Bu takipçiliği nasıl ve hangi esaslar temelinde başaracağız? Devrimimizin doğuşundan günümüze kadar gelen bütün tarihsel süreçlerde kendi eksikliklerimiz ve yetersizliklerimiz nedeniyle önderlik çizgisinin sağlam bir takipçisi olamadık. Önderlik gerçeğini tümüyle bilince çıkaramadık ve pratikte doğru temsilini yapamadık. Bizim en büyük yetmezliğimiz bu oldu. Bundan dolayı partimizin doğuşundan günümüze kadar Parti Önderliğimiz başta merkez kadroları olmak üzere tüm arkadaş topluluğuna karşı kapsamlı eleştiriler geliştirdi. Başkan Apo, "*Önderliği tanımak ve temsil etmek, zaferin temsilcisi olmaktır*" diyordu. Buna karşılık parti merkezimiz, kadrolarımız ve savaşçılarımız bir geriliği yaşıyordu. Kendilerinde yarattıkları değişim zayıf ve cılızdı. Yani merkezimiz, kadro ve savaşçılarımız Önderliğin güç ve yeteneklerini esas alıp bunu yaşam tarzı haline getirmeyi başaramadılar. Peki bu hangi nedenlerden kaynaklandı? Bunun nedeni kötü niyetli oluşumuz değildi. İster yeni, ister eski olsun; ister geçmişte, ister şimdi olsun parti yapımızın yüzde doksanı iyi niyetli ve temiz olduğundan kuşku yoktur. Sorunun kaynağı partileşmeye doğru giriş yapamamaktır.

"Kürdistan'ın içinden geçtiği bu yeni dönemi her açıdan ileri götürmek ve zaferle taçlandırmak için iyi bir araştırma ve inceleme yapmamız, gereklerini bilince çıkarmamız ve buna denk düşen bir pratik sergilememiz şarttır. İçinde yaşadığımız bu durumu iyi değerlendirebilir ve buna bağlı olarak dönemin önüne koyduğu görevleri yerine getirebilirsek zaferin ne kadar yakın olduğunu görebilir ve zafere doğru yürüyebiliriz."

Kuruluş Kongresi ile II. Kongre arasındaki süreçte gerek partileşme, gerekse merkezileşme sorunu esas olarak eğitim yetersizliğinden kaynaklanıyordu. Partimiz bunu amatörlük ve ilkellik olarak değerlendirdi. Devrimci bir mirastan yoksun bir halk gerçekliği üzerinde gelişen devrimci mücadele koşullarında bu kaçınılmazdır. Bunun içindir ki, Parti Önderliğimiz Filistin devrimi sahasında kapsamlı bir eğitim faaliyeti başlatarak bu yetersizliği açmaya çalıştı. Bu çalışmanın doruğu Parti II. Kongresi oldu. II. Kongre sürecinde merkez yapı kendi görevine sahiplenmeyerek Önderliğe bırakma yolunu seçti. Parti Önderliğimiz merkez yapıda kendini geliştirme fırsatı tanımak için merkezin görevlerini de üstlenirken merkezimiz bu fırsatı doğru değerlendiremedi. Kendi görevlerini adeta sonuna kadar Önderliğin üstüne yıkarak olumsuz sonuçları bugün çok daha net olarak görünen bir sünî denge yaklaşımını dayattı. Aynı şeyi kendi içinde kadrolarla arasındaki ilişkilerde ve kadro yapısının iç düzeninde de geliştirdi. O günden bu yana Parti Önderliğimiz bu dengeyi yıkmak isterken, merkezimiz kadro yapısının da geriliğinden güç ve destek alarak bu sunî dengeyi koruma ve geliştirme çabası içinde olmuştur

Sömürgecilerin Kürt kişiliğini düşkünleştirmek için elerinden gelen her şeyi yaptıkları bir gerçektir. Düşman ülkemizde yeni bir düşünce ve yaşam sisteminin oluşmasına olanak tanımamıştır. Uzun bir süre boyunca Önderliği anlama uygulama ve pratikte doğru temsil etmede zayıf kalınmasının nedeni budur. Bu yüzden Önderlik ancak yarı yarıya uygulana bildi. Bizler bir yandan düzenden alıdığımız geriliği yaşadık, diğer yandan önderlik gerçekliğini yaşamaya çalıştık. Önderlik gerçeğini ne tam anladık, ne pratikte uyguladık, ne de tümüyle geri bir konumu yaşadık. Yani iyi yanlarımızla-kötü yanlarımız, devrimciliğimizle-geriliğimiz içiçeydi. Öyle ki, böyle bir durumda her arkadaş devrimcidir demek de, her arkadaş geridir demek de bir bakıma doğruydu. Çünkü her ikisini de birlikte yaşıyordu. Her arkadaşımızın geri yanında eski toplumun gerici özellikleri ve sömürgecilik kendini yaşatıyordu. Hemen hemen herkesin kişiliğinde az-çok görünen durum buydu. Diğer yandan her arkadaş kendi kişiliğinde önderlik gerçeğini de şu veya bu ölçüde yaşatıyordu. Her iki gerçeklik adeta içiçe geçmişti. Önderlik ile parti merkezi ve kadrolar arasındaki savaşım işte bu noktada gelişti. Parti Önderliğimizin tüm çabaları önderlik gerçeğinin bütünüyle yaşamsal kılınmasını amaçlıyordu. Ancak genelde kadroların eskiyi yaşama konusundaki alışkanlıkları da oldukça gelişmişti. Bu da önderlik gerçeğini bu güne kadar güçlü bir biçimde yaşamamıza engel oldu. Yürüyüşümüz hep yarım yamalak kaldı. Bunun sonucunda pratiğimizle bazen gelişmeler yaratırken bazen de devrime zarar verdik. Bu gerçeğin her arkadaş için geçerli olduğunu belirmek gerekir. Burada ortaya çıkan gerçeklere bakarak diyebiliriz ki, bu temelde gelişen bir yürüşte ısrar etme hakkına sahip değiliz. Bundan böyle mutlaka biraz önderlik gerçeğini yaşamak zorundayız. Şimdi karşımıza çıkan durum nedir?

Bilindiği gibi Parti Önderliğimiz 15 Şubat'ta faşist sömürgeci düşmana esir düştü. Bundan böyle Kürdün tarihi artık 15 Şubat öncesi ve 15 Şubat sonrası şeklinde tanımlacak. Yani 15 Şubat Kürdistan tarihinde bir milad olacak. Yani hem halkımız, devrimimiz, hem Ortadoğu halkları, hem de sömürgeciler ve gericiler açısından 15 Şubat artık bir milad olarak değerlendirilecek. Soruna bu noktadan bakacağız. Bu nedenledir ki, eğer zafere gitmek istiyorsak şimdiye kadar algılayamadığımız, göremediğimiz ve yaşayamadığımız önderlik gerçeğini bundan böyle temsil etmemiz gerekir diyoruz.

PKK Önderliği nasıl bir önderliktir? Neden uluslararası emperyalist güçler ve dünya gericiliği bir olup bu önderliği esir almak istedi? Bir Kürt aydını Başkan Apo için; "*Parti Önderliği Roma'da iken kafestedeki aslan gibiydi*" diyordu. Önderliğimiz o zaman belki yarı yarıya kafesteki aslandı. Ancak şimdi tam anlamıyla kafesteki aslan olduğunu söyleyebiliriz. Düşmanlarımız onun inisiyatifini elinden almaya çalışıyorlar. Bunun için ABD ayağa kalktı, siyonizm ayağa kalktı, Türk sömürgecileri bütün imkanlarını seferber etti. Öte yandan birçok emperyalist örgüt ve gerici güç, hatta Kürt hainleri ve kiralık örgütler Washington'da bir araya gelip anlaştıklarında bu anlaşmanın bir yönü de Parti Önderliğimize karşı geliştirilen bu uluslararası komploydu. Bu komplocu güçlerin tümü bir araya gelip birleşti. Şimdi herkesin şu soruyu kendisine sorması ve yanıtını arayıp bulması gerekir. Bu nasıl bir önderliktir ki, bu kadar düşman kendisini yok etmek istiyor? Bunun için geriye dönüp Kürdistan tarihine bakmak zorundayız.

Kürtlerin tarihinde büyük hamleler azdır. Kürt halkının tarihinde iki büyük hamleden söz edebiliriz: Birinci hamle Med döneminde gelişmiştir. Bilindiği gibi o dönemde Ortadoğu'da köleci Asur imparatorluğu hüküm sürüyordu. Ortadoğu halkları bu imparatorluğun esareti altındaydı. Bu köleci imparatorluğa yanıt verecek hiçbir güç yoktu. İşte bu dönemde Medler yaşanan bu ağır esarete karşı cevap oldular. Kürtlerin bu yönelimi sonucunda köleci Asur imparatorluğu yıkıldı ve tüm Ortadoğu halkları için özgürleşmenin yolu açıldı. Kürtler özgürleşti, Farslar, Araplar ve Azeriler özgürleşti. Tüm Ortadoğu halkları için özgürleşmenin olanakları ortaya çıktı. Köleci Asur'a karşı kazanılan bu zaferin bugün Newroz bayramı olarak kutlandığı biliniyor. Bu zaferle birlikte Medler bugünkü Kürdistan topraklarına yayılıp halk olarak varolma ve yurt tutmada başarı kazandılar. Ancak bölgedeki diğer halklar da en az Medler kadar, hatta onlardan daha fazla bu zaferin sonuçlarından yararlandılar. Kısacası Kürtlerin kazandıkları zafer sadece kendi gelişmelerine yolaçmakla kalmadı, diğer birçok halkın da özgürleşmesine hizmet etti. Bu yüzden bu hamlenin zafer anını temsil eden Newroz bayramı sadece Kürtler tarafından değil, birçok halk tarafından bugüne kadar kutlanıyor. Evet, burada kazanan Kürtler oldu, ancak her halk bunu kendi zaferi olarak gördü. Çünkü bu zafer her halk için özgürleşmenin yolunu açtı. Herkes bu zaferle özgürleşti ve gelişmenin yolu açıldı. Kürtlerin bu büyük hamlesinin etkisi sadece Kürdistan'la sınırlı kalmadı, tüm Ortadoğu üzerinde etkisini gösterdi.

Kürtlerin attığı ciddi bir adım nasıl tüm Ortadoğu'yu etkiliyorsa, aynı şekilde Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler Kürtleri etkilemiştir. Çünkü Ortadoğu çok önemli bir alandır. İşgal ettiği jeopolitik ve stratejik konumuyla, tüm dünyanın ilgisini çekiyor. Başka bir deyişle Kürdistan Ortadoğu'nun merkezinde, Ortadoğu'da dünyanın merkezinde yer alıyor. Yani Kürtlerin vatanı ile Ortadoğu ve Ortadoğu ile dünya et ile tırnak gibi birbirine bağlıdır. Bu nedenle tarih boyunca Kürdistan'da görülen her zihinsel gelişme enternasyolnalist bir nitelik taşımaktadır. Ulusal olmaktan çok uluslararası bir özelliğe sahiptir. Bu birinci hamlede karşımıza çıkan gerçeklik budur.

Kürtlerin geliştirdikleri ikinci hamle ne zaman gerçekleşti? Bilindiği gibi Hıristiyanlar Avrupa Haçlı Seferleri döneminde birleşti. İsa, Filistin'de (Nasıra'da) dünyaya gelmişti ve çalışma alanı da Kudüs'tü. "*Kudüs bizim için kutsal, biz mesihiler birleşip harekete geçmeli ve Kudüs'ü ele geçirmeliyiz*" dediler. Bu temelde tüm Ortadoğu'yu ele geçirip sömürgeleştirmek istediler. Bu amaçla yüzbinleri aşan sayıda ordular kurdular. Papa bu dönem tüm Avrupa'yı dolaşıyor derebeylerine, "*Güçlerimizi birleştirin gidip kutsal toprakları özgürleştirelim*" diye sesleniyordu. Avrupa'nın feodal derebeyeleri Ortadoğu'nun zenginliklerini duymuşlardı. Derebeyler büyük güçler toplayarak Ortadoğu'yu sömürgeleştirmek üzere Haçlı Seferlerine yöneldiler. Anadolu'yu sömürgeleştirdiler, Kürdistan'ı büyük ölçüde ele geçirdiler, Suriye, Lübnan, Mısır, Filistin ve Irak'a hakim oldular. Hedefleri tüm Ortadoğu'da denetim kurmak ve sömürgeleştirmekti. Araplar, Kürtler, Türkler, Farslar ve daha birçok halk bu saldırılar karşısında perişan oldu ve esaret altına girdi. Bütün halklar nefes bile alamaz duruma düştüler.

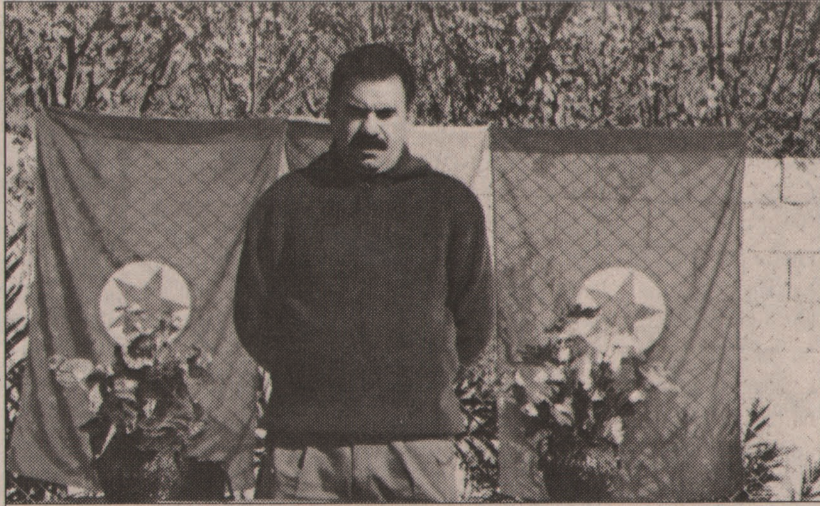
1050-1100 yılları arasında gerçekleşen bu saldırılara birilerinin 'dur' demesi gerekiyordu. Selahaddin Eyyubi işte bu dönemde Tegrit'de oturuyordu. Babası Serhatlıydı. Seladdin, Abbasilerin hüküm sürdükleri bir dönemde devlet içinde yer alıyordu. Daha sonra babası ve amcası gittiğinde o da kendileriyle birlikte Beka'ya geçti. Ve Baalbek'te çalışmaya başladı. Burada da sorumluluk aldı. Yönetim ve askeri konularda kendisini eğitip geliştirdi. Bu alanda bel kemiğini Kürtlerin oluşturduğu bir ordu kurdu ve Haçlılara karşı savaşa başladı. Selahaddin Eyyubi savaşa başladığında Araplar, Türkler ve Farslar'da gelip onun ordusuna katıldılar. Selahaddin'in önderliğinde Ortadoğu halklarının birleşmesi ve savaşması sonucunda, Ortadoğu Haçlı kuvvetlerinden kurtarıldı. Haçlı orduları bu savaşlarda büyük kayıplar verdiler. Arta kalan güçler ise kendi ülkelerine dönmek zorunda kaldılar. İslamiyet adına yapılmış olsa da, bu hamleyi yapan güç yine Kürtlerdi. Ortadoğu'nun temelini Kürtler oluşturuyorlardı. Haçlı Seferlerine karşı kazanılan zaferlerde Kürtler önemli kazanımlar elde etti. Kürdistan'ı Haçlılardan kurtardılar. Yine de en fazla savaşanlar Kürtler olmasına, rağmen en az kazançlı çıkanlar Kürtler oldu. Burda göstermeye çalıştığımız şey şudur: Bu Kürt hamlesi ya da hareketi sadece Kürdistan'ı değil, tüm Ortadoğu'yu Haçlı Avrupası'nın işgallnden kurtarıp özgürleştirmiş, Arap birliğinin temellerini atmış, bölge halklarının birliği ve dayanışmasını ortaya çıkarmış-

tır. Bu büyük hamlenin önderi Selahaddin Eyyubi'dir ve kendisi bir Kürttür. Buna rağmen tüm halklar onu sahiplenmekte ve kendilerinden saymaktadır. Kürtler, Türkler, Araplar "*Selahaddin Eyyubi bizdendir*" demektedir ve bir bakıma bunların hepsi doğrudur. Neden? Çünkü Selahaddin Eyyubi'nin önderlik ettiği savaşta her halkın çıkarı vardır ve bu açıdan herkes kazanmıştır. Bu nedenle Selahaddin Eyyübi Kürt de olsa, tüm Ortadoğu halklarının onu kendilerinden sayması yanlış değildir. Bundan çıkaracağımız sonuç Kürtlerin bu hamlesinin etkilerinin sadece Kürdistan'la sınırlı kalmadığı, ister istemez Ortadoğu'yu da alt üst ettiği, hatta bütün dünyayı sarstığıdır.

Bundan yaklaşık bin yıl sonra Kürtlerin yeni bir hamleye daha giriştiğini görüyoruz. Bu hamle PKK'nin öncülüğünde gerçekleşmekte, ERNK ve ARGK örgütlenmeleriyle geliştirilmektedir. Bu büyük bir devrim hareketidir. İddiası büyüktür. Ve bu devrimde emperyalistlere ve gerici güçlere yer yoktur. Emperyalizme, sömürgeciliğe ve her türden gericiliğe karşı bir özgürlük hareketi olarak gelişen bu hamle, tüm Ortadoğu halklarının özgürlüğünü esas almaktadır. Böylesine önemli bir bölgesel devrim hamlesidir. Başlangıçta hiç kimse bu hamlenin etkilerinin bu denli derin ve kapsamlı olabileceğini hesaplamıyordu, hesaplayamıyordu. Hatta Parti Önderliğimiz, "*Biz Ankara'da işe başladığımızda, 'Bunlar üç-beş gençtir kendi kendilerine biraz siyasetle uğraşıyorlar daha sonra da devlet kapısında kendilerine bir iş bulup otururlar' dediler. Kimse bu kadar gelişebileceğimizi kesinlikle tahmin etmiyordu*" diyordu. Çünkü kemalist sömürgecilik Kürdistan topraklarını adeta kurutmuştu. Halkımızın düşmanları bu topraklarda yaşam olamayacağına, hiç kimsenin Kürt halkını tekrar ayağa kaldıramayacağına ve özgürlük için savaştıramayacağına, halkımızın düşünemez ve çalışamaz bir durumda olduğuna inanıyorlardı.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz işte bu denli olumsuz koşullarda doğup gelişti. İnanılmaz olan başarıldı ve tüm bölgeyi sarsan bir Özgürlük hareketi ortaya çıkarıldı. Bunun için büyük çabalar harcandı ve adeta iğneyle kuyu kazarcasına engin bir sabır ve muazzam bir emek yoğunluğuyla bugünkü gelişme düzeyine ulaşıldı. Kürdistan için söylenen ilk sözden bugünkü gelişme düzeyine varıncaya kadar yürütülen bütün çalışmalarda Parti Önderliği'nin rolü belirleyicidir. Her türlü gelişmede Önderliğin damgası vardır. Bu da bizim gerçekliğimizden kaynaklanıyor.

Sömürgeleştirilen halklar az-çok kendi kişiliklerine sahip çıkarlar. Ama bizim ülkemizde bu böyle değildir. Bunun için bir halk ne kadar bilinçlenmiş ve ilerici ise, o kadar çok kendi çıkarlarına sahip çıkar ve mücadele eder. Buralarda önderlerin oynadığı rol büyüktür. Ancak bir halk zayıfsa, kendisi için düşünemiyorsa, politika yapamıyorsa, o zaman önderliğin rolü çok daha büyük ve yaşamsal nitelikte olur. Önderlik ancak dengeler oluşturarak bu zayıflıkları ortadan kaldırabilir. İşte bizim Önderliğimiz de başka ülkelerdeki devrimlerin önderliklerinden çok daha fazla yaşamsal bir role sahiptir. Parti Önderliğimiz her zaman tüm çalışmalara damgasını vurmuştur. PKK hareketinin ortaya çıktığı koşullarda Kürdistan halkının önünde sadece iki seçenek vardı: Ya sömürgeci inkar ve imha siyaseti temelinde eriyerek yok olup gitmek, ya da güçlü bir önderlikle bu gidişe dur demek... Yani ortalama bir önderlikle Kürt halkını ayağa kaldırmak olanaksızdı. Başka bir deyişle böyle bir çalışma olağanüstü özelliklere sahip bir önderliği gerektiriyordu. Bizim Önderliğimiz böyle bir önderlikti ve bu soruna cevap oldu. Ölü sayılan bir halka yaşam verdi. Artık kendisi için bir şey yapamaz denilen bir halkı ayağa kaldırdı ve tüm dünyayı sarsacak bir devrimci hareketin sahibi olan halk durumuna getirdi.

"Sömürgeleştirilen halklar az-çok kendi kişiliklerine sahip çıkarlar. Ama bizim ülkemizde bu böyle değildir. Bunun için bir halk ne kadar bilinçlenmiş ve ilerici ise, o kadar çok kendi çıkarlarına sahip çıkar ve mücadele eder. Buralarda Önderliğin oynadığı rol büyüktür. Ancak bir halk zayıfsa, kendisi için düşünemiyorsa, politika yapamıyorsa, o zaman önderliğin rolü çok daha büyük ve yaşamsal nitelikte olur. Önderlik ancak dengeler oluşturarak bu zayıflıkları ortadan kaldırabilir. İşte bizim Önderliğimiz de başka ülkelerdeki devrimlerin önderliklerinden çok daha fazla yaşamsal bir role sahiptir."

Peki bu nasıl bir devrimdir? Bu, etkisi artık Kürdistan sınırlarının dışına taşan bir devrimdir. Bu devrim Kuzey Batı Kürdistan, Doğu Kürdistan, Güney Kürdistan ve Küçük-Güney'de yaşayan halkımızın yanı sıra, Ortadoğu halklarını derinden etkileyen ve tüm dünyayı da etkisi altına alan bir devrimdir. Bilindiği gibi Parti Önderliğimizin esir düşmesinin ardından tüm Kürdistan halkı ayağa kalktı. Bizim şimdiye kadar anlayamadığımız önderlik gerçeği işte budur. Örneğin bizim bugüne kadar Doğu Kürdistan'da her hangi bir siyasal ve örgütsel çalışmamız yoktu. Bir ölçüde Türkiye sınırlarındaki topraklarda belli bir çalışmadan sözedilebilirdi. Ancak bu öyle güçlü bir çalışma değildi. Belki de İran topraklarının dörtte üçüne arkadaşlarımızın ayakları değememişti. Ancak Önderlik Doğu Kürdistan'da yaşayan halkımıza bazen televizyon aracılığıyla, bazen gazete ve radyo aracılığıyla, bazen de diğer parçalardaki halkımız aracılığıyla ulaştı. Bu parçalarda siyasi ve örgütsel çalışmalarımız olmadığı halde buradaki halkımız nasıl ayaklandı? Bu sorunun cevabını doğru verdiğimizde Önderliğin büyüklüğünü daha iyi anlayabiliriz. Parti Önderliği ülkemizin Doğu parçasındaki halkla hiçbir zaman doğrudan ilişkiye geçmiş değildi. Ne var ki Önderlik bir ruhtur, ideolojidir, yaşamdır. Parti Önderliğimiz dört duvar arasında da yaşasa halklaşmasını biliyordu. Bundan dolayı Doğu Kürdistan halkımız da Önderlikte yaşam buluyor.

'79'da İran şahlığı ve ardından yurtdışında yaşayan Kürtlerden gelen bazı kişiler 'Kürdistan Demokrat Partisi-İKDP' adı altında halkın başına geçmek istediler. Herhangi bir başkaldırı olmadan önderliğe soyundular. Bu yüzden ciddi bir askeri güç yaratamadılar. Oysa ayaklanan İranlılar bunu kendileri için bir güç olma ve ordu kurma zemini yaptılar. Kürtler için böyle bir durum sözkonusu olmadı. Sadece bazı kişiler KDP adı altında bir örgütlenme yapmaya çalıştılar. Ancak bu ciddi bir çalışma değildi. Kadı Muhammed döneminden 15 Şubat '99 tarihine gelinceye kadar Doğu Kürdistan'da herhangi bir ayaklanma gelişmedi. Buna karşılık 15 Şubat tarihinde Parti Önderliğimizin esaret haberini alır almaz, Mako'dan, Kirmenşah'a kadar tüm il ve ilçelerdeki halkımız bir serîhildana kalktı. Mako, Sero, Nedgever, Salmaç, Urmiye, Şino, Negade, Tebriz, Mahabad, Bokan, Sakız, Xani, Seldeş, Bali, Senendeç, Marivan, Kirmenşah, Tahran ve Kürtlerin yaşadığı öteki alanlarda serîhildanlar başladı. Bu serîhildanlar şimdiye kadar da devam ediyor. Serîhildana kalkan halkın tek bir sloganı var; "*Bi can, bi xwîn, em bi terene ey Serok!*" Halkımız bu serîhildanlarda kan döktü, Urmiye'de, Mahabad'da, Senendeç'te şehitler verdi.

Evet! Elli yıldan bu yana Doğu Kürdistan'da ilk defa serîhildanlar gelişiyor. Bu gelişme diğer örgütleri de etkiliyor. Halkımızı ayağa kaldıran bu etkiyi yaratan Parti Önderliği'dir. Önderliğin büyüklüğü işte buradadır. Düşman da bu gerçekliği görüp araştırma konusu yapıyor.

Güney Halkımız '97'den bu yana ayaktadır. Parti Önderliğimizin esir düşmesinden sonra halk her yerde yoğun bir kitlesel eylemliliğe yöneldi. Kürdistan'ın dört bir parçasında, Türkiye Metropollerinde, Lübnan'da, Rusya'da, Kafkasya'da ve Avrupa ülkelerinde eyleme geçti. Dünyanın neresinde Kürt varsa hepsi ayağa kalktı.

Şu gerçeğin çok iyi bilinmesi gerekir: Halk serîhildanları tümüyle Önderliğin etkisiyle oluyor. Bizim yaptığımız şey esas olarak Merkez Komitesi ve ARGK adına geliştirdiğimiz çağrılardır. Bu serîhildanlardaki örgütlülük düzeyimiz ancak yüzde on kadardır ve bunlar hâlâ devam etmektedir. Halkı ayaklandıran güç Önderliktir. Öte yandan Lübnan'da beş bin kişinin katıldığı bir toplantı oldu. Bu toplantıya bütün devrimci örgütler ve Filistin örgütleri katıldı. İslami örgütler ve çeşitli devletlerin temsilcileri de bu toplantı da yer aldılar ve Parti Önderliğimize destek verdiler. "*Biz PKK Önderliği'nin yanındayız*" dediler. Yine Lübnan'da, Suriye'de, Filistin'de ve Irak'ta serîhildanlar oldu. Birçok Arap aydını görüşlerini dile getirdi. "*Biz Başkan Apo'yla birlikteyiz ve özgürlüğünü istiyoruz. Ona karşı yapılacak herhangi bir hakareti ve zorbalığı asla kabul etmiyoruz ve etmeyeceğiz*" dediler. Devlet ve hükümet içindeki bazı yöneticilerinin bu iğrenç komploda çok kötü bir rol oynamalarına karşılık Yunan halkı da Parti Önderliğimiz için ayağa kalktı. Yunanistan halkı adeta tek bir ses halinde bu komploda yer alanları kastederek "*Başkan Apo bizim büyük bir dostumuzdu. Hükümetimiz ve devlet adamlarımız ABD emperyalizmiyle, Türk sömürgecilerinin onu esir almalarının yolunu açtılar. Bunlar bizi yönetemezler, bizler böyle bir hükümeti kabul etmiyoruz*" dedi. Bunun sonucunda Yunanistan hükümetinin dört bakanı istifa etti. Şu anda Yunanistan halkının ezici çoğunluğu Başbakan Simitis'in siyasetten çekilmesini talep etmektedir. Kendi hükümetine tepkisini ortaya koyan Yunanistan halkı ülkenin birçok kentinde protesto gösterileri düzenledi. Ülkenin en tanınmış sanatçıları masraflarını da kendileri üstlenerek, Başkan Apo ile dayanışmalarını ifade etmek amacıyla Atina ve Selanikte dev konserler yaptılar. Atina'daki konsere 120 bin, Selanik'deki konsere ise 30 bin kişi katıldı. Kitleler suç işleyen hükümetlerine olan öfkelerini dışa vurdular. Yine İtalya'da yaklaşık 30 bin insanın katıldığı çok sayıda gösteri yapıldı. Rusya'da ve Kafkas ülkelerinde birçok halktan insanlar Kürtlerin düzenlediği gösterilerde yerlerini aldılar. Dünyanın çeşitli ülkelerinde değişik mesleklerden binlerce dostumuz halkımızın haklı davasına destek verdiler ve Önderliğe bağlılıklarını ifade ettiler. Kısacası bu süreçte Kürdistan'ın tümüyle ayağa kalktığını söyleyebiliriz.

Ortadoğu'da birçok devrimci ve ilerici hareket Parti Önderliğimize desteğini açıkca dile getirdi. Bu da etkisini tüm dünyada gösterdi. Bunun için de biz, Parti Önderliğimizin ulusal bir önderlik olduğunu, ama bu tanımın onun gerçekliğini tam ifade etmediğini, onun aynı zamanda bölgesel bir önderlik olduğu, ancak bunun da yetersiz kaldığını, dolayısıyla PKK Önderliği'nin küresel ya da evrensel karaktere sahip olduğunu söylüyoruz. Bu üç gerçeklik bir arada ele alındığı zaman önderlik gerçeği gerçek tanımına kavuşmuş olabilir. Bunun için emperyalistler, uluslararası şovenizim, sömürgeciler, dünya gericiliği ve satılmış, kiralık hain Kürtler birleşerek, bu büyük önderliğin üzerine gittiler. "*Ancak güçlerimizi birleştirirsek bu önderliğin etkisini kırabiliriz*" dediler. Ve bilinen uğursuz uluslararası komplo bu temelde gerçekleşti. Parti Önderliğimiz bu kadar büyük bir önderliktir. Düzenlenen komplonun büyüklüğü Önderliğin büyüklüğünden kaynaklıdır.

Emperyalist ve sömürgeci güçler isteseler de, istemeseler de Başkan Apo'nun önderliğinde gelişen Kürdistan Devrimi'nin tüm Ortadoğu'yu özgürleştireceğini çok iyi biliyorlar. Özgürleşen Kürdistan bütün Ortadoğu'yu özgürleştirecek ve bu da bütün dünyayı sarsacak. Emperyalistlerin ve gerici güçlerin bölgedeki çıkarları son bulacak. Onlar bu gelişmenin önüne geçmek için bu komployu tezgahladılar. Oysa bu komployu düzenledikleri zaman başka bir şeyi daha yapabilirlerdi. Öndeliği katledebilirlerdi. Ancak bunun doğuracağı sonuçlardan korktular.

Parti Önderliğimiz "*Benim ölüm, dirimden daha çok iş yapar*" diyordu. Bugün bu gerçeği çok daha çarpıcı bir biçimde görebiliyoruz. Emperyalist ve gerici güçler Parti Önderliğimizi aslında Rusya ve Kenya'da da, uçakla diğer ülkelere gittiğinde de katledebilirlerdi. Ancak bu katliamla Önderliğin bir efsane kahraman haline gelmesinden ürktüler. Emperyalizm ve uluslararası gericilik sınır tanımayan efsanelerin dünyanın her köşesine yayılacağını ve efsane kahramanlarına kurşun sıkılamayacağını çok iyi bilir. Öyle ki, bazıları bunu açıkca yazdılar. 20. yüzyılda iki insanın tüm dünyayı etkilediğini bunlardan birinin Ernesto Che Guevara, ötekinin ise Başkan Apo olduğunu söylediler. 20. yüzyılın başında dünyayı sarsan büyük Ekim Devrimi'ne önderlik eden Lenin'i de bunlara katabiliriz. Che Guevara ezilen halkları kurtuluşa götürecek gerilla savaşının yolunu açtı. Önderlerinden biri haline geldi. Küba Devrimi'ne katıldı ve Küba Devrimi'ni zafere götürdü. Böylece Latin Amerika'da, Asya'da ve Afrika'da emperyalizme ve uşaklarına diz çöktüren muzaffer gerillacılığın sembolü haline geldi. Bolivya'da gerilla savaşını geliştirmek isterken katledildiğinde devrim düşmanları bu efsanevi gerilla önderini yok etmekle dünyadaki etkisini yitireceğine inanıyorlardı. Ancak katlettikten sonra Che Guevara efsanesi daha da büyüdü. Dünyanın her yerinde gerilla savaşçıları bunu bayraklaştırarak gelişmenin dinamiği haline getirdiler. Denilebilir ki, Che Guevara 1961-75 yılları arasında Latin Amerika, Asya ve Afrika'nın birçok yerinde gerillanın elindeki zafer bayrağı oldu. Onlar için yaşam ve kırılmayan irade halini aldı. Bilindiği gibi, bu 15 yıl içinde emperyalist sistem yükselen halk savaşlarıyla sarsıldı. Birçok ülke Che'nin yaşamı, pratiği ve ütüpyasından aldığı ilhamla özgürlüğüne kavuştu.

Sonu oldukça yaklaşan 20. yüzyıl Parti Önderliğimizin de belirttiği gibi, 'büyük devrimlerin ve devrimcilerin' yüzyılı oldu. Eğer tarih bu yüzyılın büyük bir devrimle kapanmasını emrediyorsa, biz bu kutsal görevi seve seve omuzlamaya ve zafere götürmeye hazırız. Düşmanın Başkan Apo'yu katletmekten çekinmesinin nedenini buna bağlamak gerekir. Che'nin katledilmesinden sonra devrim dalgası üç kıtada daha da yükselmişti. Düşman Başkan Apo'nun ölümünden sonra da aynı şeyin daha yüksek bir yoğunlukta tekrarlanmasından ürküyor. Öldürmek istemedikleri için değil, bunu katlederlerse tüm çıkarlarının yerle bir olacağını bildikleri için öldüremiyorlar. Bir süre önce Almanya dışişleri bakın Joschka Fischer Birleşmiş Miller Genel Sekreteri Kofi Annan ile bir görüşme yaptı. Fischer bu görüşmede "*Başkan Apo'nun adil bir şekilde yargılanması için tedbirlerin geliştirilmesi gerektiğini, tersi durumda doğacak hoşnutsuzlukların küçük değil, çok büyük olacağını, telafisi mümkün olmayan durumların yaşanabileceğini*" söyledi. Bunun üzerine ABD yönetiminin bir temsilcisi Almanya'yı ziyaret etti. İşte önderlik gerçeği budur.

Şimdi saflarımızda bulunan herkesin kendisine şu soruları sorması gerekir: Biz Önderliği ne kadar temsil ettik? Nasıl temsil ettik? Biz zafer çizgisine ne kadar girdik? Bu çizgiyi ne kadar uyguladık? Önderlik tarzını ve temposunu yakalayabildik mi? Yakalayamadıysak neden? Doğrusunu söylemek gerekirse hepimiz "*Bi can, bi xwîn, em bi terene ey serok!*" diyorduk. Her arkadaşımız Önderliğe alkış çalıyordu. Hiçbirimiz Önderliğe hayır demiyor, hep evet diyorduk. Ancak pratikte Önderliğin ruhundan, ideolojisinden, çizgisinden ve yaşamından büyük bir uzaklığı yaşıyorduk. Neden? Çünkü Önderliğin büyük olduğunu söylüyorduk. Onu biraz görmüştük, biraz da hissediyorduk. Biz, fazla çalışmasak da, devrimin hamallığını da yapsak, yine her şeyin yolunda gideceğine ve hata, yanlışlıklar olduğunda Önderliğin bunları düzelteceğine inanıyorduk. Dolayısıyla tam bir gaflet içinde bulunuyorduk. Deyim yerindeyse tesadüfi bir yaşam sürüyorduk. Bunun dışında bir nedenden söz edebilir miyiz? Hayır! Haksız olduğumuzu söyleyebilir miyiz? Hayır! Birçoğumuz belli bir eğitim görmüş ve tecrübe birikimine sahip olan insanlarız. Yani yeni olduğumuzu söylememiz de doğru olmaz. Çünkü bu doğru değil. O halde neden Önderliği doğru temsil edemedik. Çünkü Kürt kişiliği çok kötü düşünce tembelliğiyle sakatlanmıştır. Başka bir deyişle Kürt kişiliği uyanık ve duyarlı bir kişilik değildir. Ciddiyet ve sorumluluk duygusu zayıftır. Merkezden tut sıradan bir kadroya ve hatta savaşçıya kadar yaşanan durum budur. Bir diğer husus da Parti Önderliği'ne yaklaşımımızın yanlış olmasıydı. Biz, 'Önderlik büyüktür, devrimin hamalı olmamız yeterlidir, yanlışlıklar yaptığımızda Önderlik düzeltir' diye düşündük. Oysa bu yaklaşımımız kesinlikle doğru değildi. Halbuki Başkan Apo, Önderliğe doğru yaklaşmamızı ve Önderliğin büyüklüğünden doğru yararlanmamızı istiyordu. Devrimin hamallığıyla yetinmek yerine doğru devrimci tutumun sahibi olmamız gerikiyordu. Hem ruhsal olarak, hem düşüncede, hem pratikte Önderliği takip etmemiz gerekiyordu. Takip etmemiz zorunluydu. Peki bu nasıl mümkün olacaktı? Bu, yaşamımızın her anında önderlik gerçeği üzerine yoğunlaşmamız ve çıkardığımız sonuçları pratikte uygulamamızla mümkün olacaktı. Hepimizin her zaman önderlik gerçeği konusunda tartışmamız ve doğru sonuçlara ulaşmamız gerekirdi. Halbuki biz çoğu kez sadece Önderliği alkışlamakla yetindik. Belki bolca slogan attık. Ancak gerçekten Önderliğin takipçisi olmak için bizden istenen pratik adımları atmadık. 9 Ekim komplosu sonrasına ilişkin bir örnek verelim: O zaman Parti Önderliği her hafta komplonun sona ermediğini ve tehlikenin devam ettiğini söylüyordu. Bu nedenle hepimizin, bütün güçlerimiz ve halkımızın Önderliğe kilitlenmesi gerekiyordu. Böyle tehlikeli bir süreçte Önderlik için 'yiyip-içmeli ve Önderlikle yatıp, Önderlikle kalkmalıydık. Tüm siyasal çalışmalarımızı Önderlik etrafında yürütmeliydik. Siya-

sal çalışmamız Parti Önderliği'nin attığı adımı anlama ve tamamlama temelinde olmalıydı. Askeri çalışmalarımız da bu temelde geliştirilmeliydi. Yine diplomatik çalışmalarımızın ekseni bu olmalıydı. Devrim için alınan maddi yardımların amacı da bunu içermeliydi. Kongre de dahil olmak üzere, bütün toplantılarımızın, bütün tartışmalarımızın ve eğitimin buna yönelik olması zorunluydu. Yine Parti Önderliğimizin İtalya'ya geçişiyle birlikte Avrupa bir adım attı. Roma yürüyüşü gerçekleşti. Yine halkımız bazı adımlar attı. Ancak gerillamız buna karşılık vermedi. Gerilla yorulmuştu kendini düşünüyordu. Sonbahar gelmişti ve yeni bir hamle yapabilecek gücü kalmamıştı. Komutanı da, savaşçısı da bu güçten yoksundu. Hem ülke içinde, hem ülke dışında gelişen eylemlilik süreci ancak bir hafta devam etti ve ardından durdu. Denilebilir ki, örgütümüz de, gerillamız da, siyasal çalışma yürüten cepemiz de-gündemi iyi tespit edemedi. Gündem aslında önderlik yürüyüşüydü ve öyle olmalıydı. Gündem Parti Önderliğimizin dünyaya açılımıydı. Herkes bütün çalışmalırını bu gündeme uygun olarak yapsaydı öyle inanıyoruz ki, zafer kesin olacaktı.

Parti Önderliği kongremize yönelik olarak da ciddi eleştiriler geliştirdi. Başkan Apo, "*Siz geçmiş çalışmalırımız üzerinde ne tartışması yürütüyorsunuz! Bunun üzerinde bu kadar tartışmayın. Bu o kadar gerekli değil*" diyordu. "*Tamam eleştiri olmaz demiyorum, ancak bu kadar olmaz*" diye devam ediyordu. Yine kadın, erkek birbirimize girmemizin ve tartışmalarımızı bunun üzerinde şekillendirmemizin yanlış olduğunu, gündemimizin bu olmadığını ve bir tek gündemimizin bulunduğunu belirtiyor, "*Roma'da geçirdiğimiz altmışaltı gün içinde altmışdört en değerli devrimci ve yurtsever insanımız kendisini yaktı. Gündeminiz işte budur*" diye sesleniyordu. Sorunu kişiselleştirmiyoruz. Ama gündem eğer Önderliği takip etmek olarak belirlenseydi ve çalışmalar buna göre yürütülseydi başarı ve zafer kazanılabilirdi.

9 Ekim komplosunun patlak verdiği günlerde Avrupa örgütümüz olağan toplantısına devam etmekte herhangi bir sakınca görmedi. Komplo karşısında duyarsız kaldı. Ardından Roma yürüyüşüyle biraz olsun kendisini gösterse de, kısa bir süre sonra eski klasik çalışmasına geri döndü. Rusya'da ve Kafkasya'da yine böyle oldu. Kuzey-Batı Kürdistan'da, Kürdistan'ın diğer parçalarında ve Türkiye metropollerinde yine aynı tutum sergilendi. Yine gerilla da kendi normal çalışmasını sürdürmekle yetindi. Her yıl ne yapıyorsa bu yıl da aynı şeyi yaptı. Kongre de geçmiş kongrelerde görülen bir gündemle çalışmalarını sürdürdü. Yani tartışmalarını ağırlıklı olarak eski temelde yürüttü. Halbuki devrimimizin gelişmesine engel olan yaklaşım buydu. Eğer geçmiş yıllarda ve geçmişten günümüze kadar Parti Önderliğimizin etrafında bir gündem oluşsaydı, askeri, siyasi, diplomatik, kültürel, hukuksal ve ekonomik çalışmalar bu gündem temelinde yürütülseydi, o zaman Önderliğin doğru bir temsili yapılabilir, bugün devrimimiz daha farklı bir aşamada olurdu. Biz hâlâ devam eden komplodan sonra da eski alışkanlıklarımızı sürdürdük. Gündemimiz doğru değildi. Tüm mücadele ve çalışma alanlarımızda görülen şey buydu. Bu da emperyalist, siyonist ve sömürgeci güçlerin komplolarını uygulamalarına ve Başkan Apo'nun düşmana esir düşmesine kadar götürüldü. Gündemimiz yanlış olduğu için Önderliği takip edemedik. 15 Şubat hepimizi sarstı. Hemen herkes sarsıldı. Parti Merkezimiz başta olmak üzere, bütün kadrolarımız, savaşçılarımız, dört parçada yaşayan halkımız ve dostlarımız derinden sarsıldılar. Bundan dolayı 15 Şubat'ın bir milad olduğunu söylüyoruz. Kim ne yaparsa yapsın, hiçbirimiz artık 15 Şubat öncesindeki gibi yaşayamayız. Sadece bizler değil, halkımız ve düşman da böyle yaşayamaz.

Şimdi ortaya çıkan bu yeni durum ideolojik ve ruhsal anlamda bir değişime yol açıyor. Bu durum devrimci yaşamda güçlü olmamızı emrediyor. Bu düzeyi mutlaka yakalamak zorundayız. Düşman da bunun bir milad olduğunu biliyor. "Apo bizim elimizde. Biz onun üzerinde her türlü çalışmayı yapabilir ve Kürdistan Devrimi'ni bitirebiliriz" diye düşünüyor. Buna karşılık biz de –15 Şubat bizim için bir milad ise– bundan sonra şimdiye kadar yaşadığımız gafleti aşalım, bu pratik sonucunda doğru tesbit edemediğimiz gündemimizi düzeltelim ve buna göre bir pratik yürütelim diyoruz. 15 Şubat bizleri sarstı, hepimizi altüst etti. Ancak bundan sonra gündemimizi doğru belirleme ve önderlik çizgisinin doğru temsilini yapma zamanı gelmiştir. Bundan sonra çalışmamız böyle olmak durumundadır. Şimdi yeni bir mücadele dönemi başlamıştır. Düşman Başkan Apo'nun esaretinden yola çıkarak devrimimizi ezeceğini iddia ediyor. Biz de bu noktada geç de olsa zaferi kazanacağımızı söylüyoruz. Bu durumda her iki güç şiddetli bir yarış içine girmiş bulunuyor.

***Düşmanın hedefi nedir? Düşman, "*PKK şimdiye kadar Apo ile ayakta duruyor ve kendisini yaşatıyordu. Ama şimdi PKK Önderliksiz kaldı, başsız bir gövde gibidir ve dengesini kaybedecektir. Ben de bu başsız gövdeyi parça parça ederim*" diyor. Bundan dolayı düşman askeri, siyasal, diplomatik alanlarda kapsamlı bir saldırıya geçecek. Parti Önderliğimiz üzerinde tasarrufta bulunmaya çalışacaktır. Geçen günlerde tanık olduğumuz gelişmelerde gösteriyor ki, Önderliğimiz üzerinde tıbbi müdahaleler yapılmakta, fiziki ve psikolojik işkence yöntemleri denenmektedir. Şimdiye kadar kimsenin Önderliği görmesine izin verilmedi. Avukatlar ilk görüşme sırasında kar maskesi takmış kontrgerilla elemanlarının gözetiminde küçücük bir odada ve Parti Önderliğimize bakmalarına izin verilmeksizin görüştürüldüler. Başkanımızın ancak 25 dakika konuşabildiği, bu konuşmayı da etrafına bakmadan ve bakışlarını tek bir noktaya dikerek yaptığı belirtiliyor. Bu da Parti Önderliğimiz üzerinde tıbbi müdahalelerde bulunulduğuna işaret ediyor. ABD emperyalizmi, İsrail siyonizmi ve Türk sömürgeciliği iğneler ve daha değişik yöntemlerle Önderliği şuursuzlaştırmak istiyorlar. Parti Önderliğimizin kendilerinin istedikleri biçimde konuşmayacağını bildikleri için, kendisini tıbbi müdahalelerle şuursuzlaştırarak ağzından bazı şeyler almaya çalışıyorlar. Parti Önderliğimizin ağzından devrime zarar verecek bazı sözler çıkarmak niyetindeler. Öyle ki "*Bakın Önderliğiniz direnmedi sizleri temsil edemedi*" diyecekler. Kuşkusuz bununla Önderliğimize olan bağlılığımızı sarsmayı ve zayıflatmayı amaçlıyorlar. Tıbbi müdahaleler fiziki ve psikolojik işkenceden çok daha ağır bir işkence türüdür. Zaten Türk televizyonları da gösterdi. Özel savaş rejimi medyayı kullanarak Başkanımıza ait olduğunu iddia ettiği bazı açıklamalar yayınlıyor. Öte yandan gerillaya yönelik teslim ol çağrıları içeren bildiriler yayınlayıp dağıtıyor. Yine siyasi olarak radyo ve televizyonlarında yürüttükleri diplomatik çalışmalarda kendilerine göre bazı sonuçlar almak istiyorlar. Amaç esas olarak Önderlik adına savaşa karşı bazı açıklamalar yapılmasını sağlamaktır. Eğer Önderliğe, savaşa karşı bazı şeyler söyletebilir, ya da Önderlik adına yayabilirlerse Kürt halkının, gerilla güçlerinin ve kadrolarımızın PKK'ye duyduğu inancı kırabileceklerini umuyorlar.

Düşman Parti Önderliğimizi küçük düşürerek kazanma gibi iğrenç bir hesabın peşinde koşuyor. Buna karşı yapmamız gereken şeyler nelerdir? Başkanlık Konseyi buna ilişkin ortak bir bildiri yayınladı. Burada görüşlerini ortaya koydu. Başkanlık Konseyi bu bildiride şu hususları dile getirdi: "*Parti Önderliği'nin halkla ve partiyle doğrudan ilişki içinde yaptığı her açıklama ve söylediği her şey bizim için bir emirdir, bir talimattır. Partimizle ve halkımızla ilişkili olduğu müddetçe Parti Önderliğimizin yaptığı çözümlemelerin, verdiği talimatların, emirlerin gerekleri yerine getirelecektir. Parti Önderliğimizin parti ve halkla ilişkileri kesilirse Başkan Apo adına söylenecek hiçbir söz bizi ve Önderliğimizi bağlamaz ve bağlamayacaktır. Biz bu durumu kabul etmeyeceğiz.*" Başkan Apo kendisinde o kadar soylu bir büyüklük yaratmıştır ki, emperyalist, siyonist ve sömürgeci güçler her yönden onu küçük düşürmeye çalışıyor ve bunun için her yola başvuruyorlar. Büyük bir olasılıkla yapılan tıbbi müdahaleler yüzünden şimdiye kadar hiç kimseyi Önderliğimizle görüştürmediler. Eğer sonuç alamazlarsa belki bu yöntemlerden vazgeçerler. Bunun için de bütün kadrolarımızın, savaşçılarımızın ve halkımızın Önderliğe yaklaşımlarını düzeltmeleri gerekir. Bu nasıl olacak? Bu süreçte partimizle ve halkımızla doğrudan ilişki halinde olmadığı müddetçe Önderlik adına söylenecek hiçbir söz Parti Önderliğimizi bağlamayacak ve ona olan inancımızı asla sarsmayacaktır. Bu temelde bilimsel ve devrimci bir yaklaşım sergilemek durumundayız.

Şimdi şu çok önemli bir husustur: Önderliğe yaklaşımımızı düzelteceğimizi söylüyoruz. Birinci nokta budur. Öte yandan Kabe'nin müslümanlar için rolü neyse ve nasıl müslümanlar yönlerini Kabe'ye dönüp ibadet ediyorlarsa, bizim Kabemiz de Başkan Apo olacaktır. 15 Şubat'la birlikte ortaya çıkan yeni ve oldukça farklı duruma bağlı olarak Önderliğe yaklaşımımızı düzelteceğiz. Bunu doğru temsil etme çabası içinde olacağız ve bunu mutlaka başaracağız. Bundan sonra yüzümüz hep Önderliğe dönük olacaktır. Bundan sonra ülkemizde yapacağımız her eylem Önderlik içindir. Ülke dışında yapacağımız her çalışma Önderlik içindir. Yani siyasal, askeri, diplomatik, kültürel ve hukuksal her türlü çalışmamızın tek hedefi Parti Önderliği olacaktır.

Türk sömürgecileri bizim bu konuda doğru bir temsile ulaşacağımızı bilmek zorundadır. Her şeyden önce gündemimizin bu doğrultuda oldukça yoğunluk arz etmesi zorunludur. Gündemimiz nasıl yoğunluk kazanacak? Örneğin biz hiçbir kadromuzdan kendi kendini yakmasını istemedik. Ancak 15 Şubat'ın ardından kadrolarımızın düşmana karşı öfkesi dizginlenemez bir hal aldı. Kendi hür iradeleriyle bir-iki gün içinde gündemlerini değiştirdiler. Herkes her yerde gündemini Önderlikle doldurdu. Herkes Parti Önderliğimizin yaşadığı duruma cevap olma ve cevap bulma arayışı içine girdi. Yapılan tartışmaların özü buydu ve bu doğruydu. Her arkadaşımız değişik önerilerde bulundu. Bazıları "*biz fedai olmaya hazırız*" dediler. Bazıları gerillada daha çok gelişip kendilerini güçlendireceklerini söylediler. Bazıları da Önderliğe sahip çıkmak ve Türk sömürgecilerini daraltmak için savaşın yaygınlaştırılması gerektiğini belirttiler. Bunun gündemin doğru anlaşılması anlamına geldiği açıktır. Bu da kendiliğinden oldu, merkezimiz kimseye böyle bir talimat vermedi. Başka bir deyişle gücümüz içerisinde gündemin esas doğrultusuna oturması kendiliğinden gerçekleşti. 15 Şubat tarihinde Parti Önderliğimizin tutsak alınması olayı bütün güçlerimizi derinden sarstı. Bu da bütün arkadaşlarımızda değişim ruhunu geliştirdi.

"Başkan Apo, '*Siz geçmiş çalışmalarımız üzerinde ne tartışması yürütüyorsunuz! Bunun üzerinde bu kadar tartışmayın. Bu o kadar gerekli değil. Tamam eleştiri olmaz demiyorum, ancak bu kadar olmaz*' Yine kadın, erkek birbirimize girmemizin ve tartışmalarımızı bunun üzerinde şekillendirmemizin yanlış olduğunu, gündemimizin bu olmadığını ve bir tek gündemimizin bulunduğunu belirtiyor, '*Roma'da geçirdiğimiz altmışaltı gün içinde altmışdört en değerli devrimci ve yurtsever insanımız kendisini yaktı. Gündeminiz işte budur*' diye sesleniyordu."

Düşman gerilla güçlerimize seslenerek "*Siz yaşamdan kopmuşsunuz, insanlıktan çıkmışsınız, çadırlarda ve mağralarda yaşıyorsunuz, sizinki yaşam değildir, sıcak bir çorba bile içemiyorsunuz, gelin teslim olun sıcak bir çorba için ve evinizde yatın*" dedi. Cumhurbaşkanı Demirel, Başbakan Ecevit ve askeri komutanların ağzından bu tür çağrılar gerçekleştirildi. Bu çağrılar gece gündüz devam etti. Ancak şimdiye kadar bir tek gerillamız bile bu çağrılara uyup düşmana teslim olmadı. Önderliğimiz tutsak edildiği andan itibaren birçok arkadaşımız partiye rapor yazdı. Birçok eyalet partiye doğrudan raporlar gönderdi. İster eski, ister yeni olsun güçlerimizin yüzde doksanı "*biz Başkan Apo'nun, PKK'nin fedaileri olmak istiyoruz*" diye rapor geliştirdi. Öyle ki, artık tek tek kişiler olarak değil, mensubu oldukları birimler adına bu konudaki ortak kararlarını partiye bildirdiler. Örneğin bir alanımızda bir bölüğümüz toptan fedai olmak, fedai eylemliliği geliştirmek için karar verdi. Aynı şekilde her arkadaş kendi başına böyle bir karara ulaştı. Kısacası güçlerimizin yüzde doksanı fedailik için hazırdır ve bu kararlılıklarında en küçük bir tereddüt bile sözkonusu değildir. Bu kararlılık düşmana ve onun 15 Şubat saldırısına mütiş bir cevaptır ve büyük bir değişim dönüşümün ifadesidir.

Başka bir hususda şudur: Parti Önderliği'nin gücünü gözönüne getirelim. Saflarımızda artık kendine basit yaklaşan ve kendiliğinden ucuz bir tarzda vazgeçebilecek tek bir arkadaşımız bile yoktur ve olamaz. Herkes her dönemden çok daha fazla bu yeni dönemde yaşama ciddi ve sorumlu yaklaşmak zorundadır. Bütün kadro, komutan ve savaşçılarımızda bu durum çok açık bir biçimde görülebilir. Önderliğe cevap olabilmemiz için, önderlik çizgisinde gelişen güçlü bir yürüyüşün sahibi olmak zorundayız. Bütün gerillamızda ve ülke dışındaki çalışanlarımızda görülen ruh budur.

Tüm parti ve ordu içinde olumlu yönde önemli bir değişim var. Herkeste sorumluluk ruhu ve ciddiyet gelişiyor. Herkes fedai olmaya doğru ilerliyor. Parti ve ordumuz saflarında ciddi bir gerçeklik yaşanıyor. Diğer yandan halkımız da fedaileşiyor. Kürt medyası biraz izlenirse bu gerçek açıkça görülebilir. İnsanlarımız biraraya gelip karar alıyor, "*her birimiz birer bombayız gidip düşmanda patlayacağız*" diye haykırıyorlar. Bu durum serîhildanlarda da kendisini gösteriyor. Böylesi bir dönemde yalan söylemek gerçekten zordur. Yani öyle yeni bir devrimci intikam ruhu şekillenmiş ki, militanlarımızın yüzde doksan sekizi devrimci sorumluluk yükleniyor. Ancak yüzde ikisi kendisini düşünüyor. İnsanlar "*ben fedai olacağım*" dedikleri zaman halkımızı ve partimizi kandırmıyorlar, yalnızca bir gerçeği ifade ediyorlar. İnancımız odur ki, geçmişte sorun çıkaran bazı kişiler bile şimdi fedai olmak istediklerini açıklıyorlarsa doğru söylüyorlar. İçinden geçtiğimiz bu zorlu dönem halkımızı ve hatta tüm insanları güçlü olmaya, güçlü kazanmaya götürüyor. Diyebiliriz ki, geçen bu kısa dönemde düşmana gereken cevap verilmiştir. Peki cevap nedir? Cevap önderlik çizgisinde gerilla, önderlik çizgisinde serîhildan, önderlik çizgisinde fedai savaşıdır. Bu gelişme de, yine Parti Önderliğimizin eseridir.

Evet, biz bazı bildiriler yayınladık, bazı açıklamalarda bulunduk. Ama bu değişimi ortaya çıkaran şey herhalde bunlar değil... O zaman bunu yaratan şey nedir? Bunu yaratan şey Önderliğin kişiliklerimizde yarattığı ruhun, özgünlükleri bulunan bir dönemde bu durumun kendisini dışa vurması ve kendisini güç haline getirmesidir. Gelişme bu temeldedir. Bunun içindir ki, 15 Şubat'ın üzerinden geçen süreç içinde düşmana nasıl bir cevap verilmesi gerektiği ortaya çıkmıştır diyoruz. Her yönden doğru yoldan ilerleyen bir gerilla ve halk serîhildanı devam ediyor. Fedai savaşı gelişme gösteriyor, cevap da budur.

Bir tas çorba ve sıcak bir yatak için düşmana gidecek kimsemiz yok. Namuslu her insanımız seferber olursa, düşmana verilecek cevabımız da bu olur. Hepimiz belki her yıl söz veriyorduk. Zaferin bizim olacağını söylüyorduk. Ancak kararımızda tereddütler vardı. Ama şimdi 15 Şubat'ın bizim için bir milad olduğunu, düşmanın yüzde yüz yenileceğini ve halkımızın zaferi mutlaka kazanacağını söylüyoruz. 15 Şubat'tan sonra halktan bir insanımız bir çağrıda bulunuyor ve "*Kimse yanlış anlamasın 15 Şubat'tan sonra ikinci devrim başlamıştır, bu devrimi güçlendirin ve yürütün*" diyordu. 15 Şubat'tan itibaren ikinci devrim sürecinin başladığı doğrudur. Yine bir televizyon proğramında konuşan bir Kürt kadını, "*Amerika ile İsrail birlikte çalıştılar ve Önderliğimizi Türk sömürgeciliğine teslim ettiler. Ama onlar Türk devletinin eline bir ateş topu tutuşturdular. Ateş topu onları yakacaktır*" diyor. Bu da son derece doğrudur. Halkımız bu olaya böylesi bir gözle bakıyor ve bu bakış açısı oldukça isabetlidir.

Bizim şu andaki yaklaşımımız VI. Kongre ruhunun doğru temsilini yapmaktır. Şimdi devrimimiz üçüncü aşamasına geliyor. Kürdistan Devrimi 1978-80 yılları arasında Başkan Apo'nun önderliğinde başladı. Partimizin çıkışıyla birlikte bu dönemde bir devrimci hamle başlattı. Kuzey Kürdistan'ın bazı alanlarında örneğin Antep'de, bir ölçüde Dersim'de, Karakoçan'da, Suruç'da, Hilvan'da, Siverek'te ve Urfa'nın diğer bazı ilçelerinde, Mardin'in Derik, Kızıltepe ve diğer bazı ilçelerinde, Batman'da, Serhat'ta, Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde, Kars'ın Diğor, Adıyaman'ın Kahta ilçelerinde bir devrimci mücadele gelişti. Başlatılan bu devrimci hamle karşısında halkımız "*ben devrimde varım*" dedi. Bu birinci adımdı, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'ın bazı alanları bu çalışmaya katılırken, bazı yerler dışında kaldı. Yine bazı kesimler bu çalışmanın içinde yer alırken, bazı kesimler dışında kalmayı tercih etti. Örneğin Küçük Güney'in böyle bir hamleden ve devrimci bir hareketten haberi yoktu. Yine metropollerde yaşayan Kürtler de bu hamlenin dışın-

daydı. Yurtdışında da öyle ciddi bir çalışmamız sözkonusu değildi. Varsa bile bu çok az ve cılızdı. Başlangıçdaki devrimci hamlemiz buydu ve takriben Kürt kitlesinin yüzde yirmisini kendisi katabilmişti.

1990-94 yılları arasında devrimimiz ikinci aşamasına girdi. İkinci hamle dönemi başladı ve gelişti. Birinci hamle devrimi başlatırken, ikincisi onu güç haline getirdi. Devrimimizi siyasal, askeri, diplomatik ve kültürel alanlarda bir güç düzeyine çıkardı. İkinci hamle Kuzey Kürdistan'ın tümünü, metropollerde yaşayan Kürtleri, Küçük Güney'i ve yurtdışında yaşayan halkımızı kendi bünyesine kattı. Yani halkımızın yarısından fazlası bu hamlenin içinde yer aldı. Bilindiği gibi düşman ilk hamlemize karşı 12 Eylül askeri faşist darbesini tezgahladı ve yönetime el koydu. Aynı şeklide '94'de ikinci hamlemize karşı oldukça yoğun ve kapsamlı bir saldırıya geçerek, gelişmemizi durdurmak istedi. Düşman "*bu yeni bir başkaldırıdır. Gerillayı yenilgiye uğratma taktiği ile değil, başkaldırıyı bastırma taktiğiyle yönelmeliyim*" dedi ve yöneldi. Bunun anlamı faşist sömürgeci barbarlığın yaş-kuru ayrımını yapmadan her şeyi önüne katıp yakma ve yıkmaya çalışmasıydı. Bu anlamda bütün savaş kurallarını bir yana itip kendi yasalarını çiğneyerek her türlü çılgınca uygulamaya girişmeyi mübah buluyor. Bu çerçevede tüm Kürdistan'da topyekün bir savaş başlattı. Bunu ikinci hamlemizi yenilgiye uğratmak için yaptı. Soykırımcı saldırganlığına karşı Kuzey ve Güney Kürdistan'da, ülkemizin öteki parçalarında ve yurtdışında büyük direnişler gösterildi. Bu direniş düşmanın saldırılarında başarı kazanmasını engelledi.

'94'te başlattığı saldırının '97'de Güney'i de içine aldığını gören düşman, ancak Önderliğin kellesine uzanması durumunda tam başarıya ulaşacağına inanıyordu. Parti Önderliğimizi hedef alan komplo böyle başlatılmış oldu. Komplonun asıl nedeni işte buydu. Düşman Parti Önderliğimizin uluslararası bir komployla Kenya'da esir alınıp Türkiye'ye getirilmesi ve cezaevine konulmasını zafer olarak adlandırırken, gerçekte devrimimizin üçüncü hamlesinin çok daha güçlü bir biçimde başladığını gördü. Bu olay üzerine Kuzey, Güney ve Doğu Kürdistan'da, Rusya'da, Kafkasya'da ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yaşayan halkımız bir bütün olarak serîhildanlara kalktı. Bu serîhildanlar birçok yerde değişik biçimlerde hâlâ devam ediyor. Bu eylemlerde göreceli olarak belki bir azalma görülebilir. Ama 15 Şubat'ın ardından ortaya çıkan şey, Kürdistan Devrimi için öngörülen yeni hamlenin başlangıcıdır. Kuzey Kürdistan ve Türkiye metropollerinde yaşayan Kürtlerin tümü, Küçük Güney ve yurtdışında yaşayan halkımız, Güney ve Doğu Kürdistan'nın büyük bir kesimi, Kafkasya ve Rusya'da yaşayan Kürtler bu hamlenin içerisindedir. İkinci hamle döneminde bu parçalarda ciddi bir hareketlilik yoktu. Özellikle Doğu Kürdistan'da hiç yoktu. Ancak Şubat '99'da başlayan Önderlik serîhildanları'na ülkemizin bütün parçalarındaki halkımızın büyük katılım sağladığını görüyoruz. Özellikle Doğu Kürdistan halkımız çok güçlü bir katılım sağladı. Denilebilir ki, devrimimiz şimdi genel bir ulusal devrim niteliğine bürünmüştür ve bütün Kürtler bu devrimci hareketin içinde yer almaktadır.

Evet bu, Kürdistan devriminin üçüncü aşamasıdır ve devrimimiz bu aşamada mutlaka zafere gidecektir. Onun için de içine girdiğimiz bu yeni sürece devrim süreci diyebiliriz. Yani devrim başlamıştır. Kadro ve savaşçılarımızın gerçeği çok iyi görmeleri ve buna göre devrimci görevlerine sahip çıkmaları gerekir. Bu görev gerilla olur, fedai eylemliliği olur, serîhildan olur, hangisi olursa olsun herkes kendisine göre yapabileceği bir görev üstlenir. Önemli ve gerekli olan şey budur.

Kısacası süreci iyi anlamalı ve kesinlikle hata yapmamalıyız. Parti Önderliğimiz; "*Benim ölüm dirimden fazla iş yapar*" demişti. Önderliğin şu anda içinde bulunduğu durum nasıl olursa olsun ideolojik ve ruhsal olarak siyasal çizgi ve yaşam felsefesi anlamında kalıcılaşmış ve ölümsüzleşmiştir. Ama fiziksel anlamda Önderliğin ölüm ile yaşam arasındaki sınırda olduğunu söyleyebiliriz. Eğer başlayan bu yeni hamle gelişir ve şiddetlenirse, Önderlik yaşama yakınlaşır, tersine zayıf kalırsa fiziksel olarak ölüme yaklaşır. Her şeye rağmen PKK Önderliği ideolojik, ulusal, siyasal ve yaşamsal olarak kurumlaşmış, kalıcılaşmış ve tarihe malolmuştur. Kısacısı Önderlik esaret koşullarında bile Kürdistan'daki devrimci mücadeleye güç verebiliyor, daha güçlü bir hamle başlatabiliyor ve öyle ki, bu hamle devrimi zafere taşıyabilir. Herkes bu gerçekliği görüyor ve görebilir.

İkincisi, 15 Şubat'tan sonra halkımızın serîhildanları başlamıştır. Bunun işaretleri geçen yıl ortaya çıkmıştı. Ama bu yıl başladı. Kürt halkı 15 Şubat'tan bu yana durmadı, birçok eylem biçimleriyle, ülke ve ülke dışında serîhildanlar gerçekleştirdi. 1978-80 döneminde de bir serîhildan ortamı vardı. Ancak bunlar barışçıl serîhildanlardı. İçinde şiddet unsuru pek yoktu. 1990-94 döneminde gelişen serîhildanlarda ise şiddet vardı ve dönem dönem gelişti. Tüm Kürdistan halkı bunun içinde yer alamıyordu, almıyordu. Ancak Kürdistan halkı şimdi topyekün olarak bu serîhildanlara katılım sağlayacaktır. Bugün Kuzey Kürdistan'da ve Türkiye metropollerinde yaşayan yirmi milyonluk bir Kürt halk kitlesi serîhildana kalkmıştır ve bunun içinde sonuna kadar şiddet vardır. Örneğin bu serîhildanlardaki şiddet yapmayı ve şiddet yoluyla düşman hedeflerinin üzerine gitmeyi de içermektedir. Bu alanlardaki serîhildanlar bu biçimde gelişiyor ve gelişecektir. Doğu Kürdistan'daki serîhildanlar ise barışçıl gösteriler temelinde olacaktır. Güney Kürdistan'da hem şiddeti, hem de barışçıl yöntemleri kendi içinde barındıran serîhildanlar yaşanacaktır. Yine Küçük Güney'deki serîhildanlar barışçıl sınırı aşmayacaktır. Yani halkımızın yaşadığı Kürdistan parçalarına ve içinde bulunduğu koşullara göre serîhildanlar sürdürülecektir. Burada önemli olan oldukça geniş bir halk kesimini sürekli hareket halinde bulundurmaktır. Serîhildanların bu biçimde yürütülmesi gerekir. Kongremizde bu amaçla bir cephe merkezinin kurulması kararı alındı. Bu merkez serîhildanları belirlenen bu çerçeve dahilinde yürütecektir. Serîhildanların önemi gerilladan daha az değildir. Bu sorunlara bu biçimde yaklaşacağız. Gelişen serîhildanlara bu biçimde yaklaşarak örgütleyeceğiz, büyüteceğiz ve genişleteceğiz. Bir cevabımız da bu biçimde olacaktır. Kongremizin üzerinde durduğu bir nokta da budur.

"Başkan Apo partimizi bugünler için hazırladı ve bizler onun partisine doğru adımı mutlaka attıracağız. Önderliğimizin istediği ARGK ve ERNK'yi bu dönemde ortaya çıkaracağız. Pusulamız ve parolamız budur. Bunun dışında hiçbirimizin hiçbir şeyi kabul etmemesi gerekir. Tüm arkadaşlarımız bu temelde yürüyeceklerdir. Kendini yaşamın akışına kaptıran biri saflarımızda artık görülmeyecektir."

Şimdi bu sürece nasıl cevap olacağız? 15 Şubat'ın üzerinden geçen süre içinde bu cevabın nasıl olacağı aslında ortaya çıkmıştır. Kongre tartışmaları da bunu oldukça netleştirmiştir. İstenen şey her şeyden önce gerillanın kendi zayıflıklarını aşmasıdır. Taktik, savaş tarzı, komutanlık ve savaşçılık hususlarındaki zayılıklarını aşmış bir gerilla, cevap olma konumunu yakalamış demektir. Bunun için kongrede çok sayıda karar alındı, 15 Şubat herkeste bir değişim ihtiyacı yarattı. Gerilla savaşı bu temelde sürecek ve gerilla kendini iyice sağlamlaştırarak sayısını arttıracaktır. Gerillayı sonuna kadar sağlamlaştırmanın zemini vardır. 15 Şubat'ın böyle büyük etkisi gerillada ideolojik olarak adım atılması zorunluluğunu ortaya çıkarmıştır. Yani birinci adım bu temelde atılmıştır. Kuşkusuz gerilla örgütlenmesinde de değişiklikler yapılacaktır. Tabii kongre kararlarında da düşman tekniğinin nasıl boşa çıkarılacağı ve gerilla birliğinin nasıl sağlanacağı ortaya konulmuştur.

İdeolojik donanımımız, pratik tecrübemiz her açıdan sağlam bir gerillaya ulaşmamıza imkan tanımaktadır. Cevabımız her şeyden önce gerillanın düzenlenmesi olacaktır. Ama sadece düzenleme değil, aynı zamanda gerillanın büyütülmesi sağlanacaktır. Bu önemli ve gereklidir. Bunun için de her zamakinden daha çok fırsatlar ve olanaklar vardır. 1990-93 döneminde daha fazla olanak ortaya çıkmıştır. Kuzey Kürdistan ve Türkiye metropollerinde olsun, Güney ve Doğu Kürdistan'da olsun, Küçük Güney'de olsun, Rusya, Kafkasya, Avrupa'da olsun gerillayı büyütme olanakları sonuna kadar vardır. Yoğun çaba harcamamız durumunda her hafta ikiyüz-üçyüz kişiyi gerillaya katabiliriz.

Tüm Kürdistan geneli gerillayı büyütmek için son derece uygun bir zemin haline gelmiştir. Zemin bunun için herzamakinden daha çok uygundur. Daha da önemlisi gerilla gücümüzü büyütmek, tüm çalışmalarımızın merkezinde yer almaktadır. Bu dönemde gerilla gücümüzü ikiye katlamanın olanakları mevcuttur. Ordumuzu büyütmenin olanakları sonuna kadar açılmıştır.

Üçüncüsü fedai savaşıdır. Şimdiye kadar yer yer fedai savaşı verildi. Başta Zilan yoldaş olmak üzere, birçok yoldaşımız fedai eylemi gerçekleştirdi. Ancak bu savaş ve eylem biçimi esas olarak bir tarz haline gelemedi. İstisna kaldı. Ama özellikle 15 Şubat olayından sonra Kongremiz fedai savaşını anlamlı bir biçimde tartıştı. Fedai savaşının bizim savaşımızın esası ve üçüncü ayağı olması gerektiği benimsendi. ARGK içinde de, dışında da fedai tarzı savaşımız kesinlikle gelişecektir. Bu savaş tarzı ulusal kurtuluş savaşımızın yeni bir cephesi ve ayağıdır. Biz bundan böyle bu üç biçimde düşmana cevap vereceğiz. Birincisi; gerillayı yükseltip büyütmek, orduyu büyütmek ve bunun içinde klasik gerilla tarzını daha yaratıcı yürütmektir. İkincisi, serîhildandır. Bunu ulusal kurtuluş cephemiz ERNK gerçekleştirecektir. Üçüncüsü ise; ARGK ve ARGK dışındaki güçler tarafından yürütülecek fedai savaşı olacaktır. Fedai savaşı düşmanın şimdiye kadar kendini rahat hissettiği yerlerde ona rahat vermeyecek, düşmana büyük bir korku salacaktır. TC devletinin bütün yöneticileri, her türlü resmi ve sivil faşist güçler, düşmanın ulaşım ve iletişim tesisleri, ekonomik kurum ve kuruluşları bu savaşın hedefi olacaktır. Fedai bir halk haline gelen Kürdistan halkı bu savaş tarzını en yaratıcı bir şekilde geliştirecek ve düşmanı ne yapacağına karar veremez duruma düşürecektir. Her il ve ilçemiz kendi insiyatifiyle bir fedai intikam örgütü kuracak, her Kürt insanı öfkesini düşmanın tepesinde boşaltacak bir intikam eylemi yapacaktır. Bu biçimde milyonlarca eylem gelişecek, düşmanın denetim mekanizmaları yerle bir edilecektir.

Bunun temelinde varolan şey nedir? Denilebilir ki, bunun temelinde varolan şey önderlik çizgisinin temsilidir. Bu da merkezimizden tutalım en yeni savaşçımıza kadar yeni bir kişilik yaratacaktır. Biz şimdiye kadar bu değişim karşısında direndik. Ancak bu gün direnmenin bitirilmesi herkesin kendi kişiliğinde bir değişim yaratması ve bunun için bir adım atması gerekir. Eğer tüm arkadaşlarımız bu çerçevede dönemin ağırlığını hisseder ve çalışmalara sorumlu yaklaşırlarsa Kürdistan Devriminde yeni bir dönem başlayacaktır. Bu durumda zafer uzak olmayacaktır. Biz Parti Önderiliğimizin yaşamını ancak bu biçimde güvence altına alabiliriz, yaşamını doğru temsil edebilir ve düşmanın iradesini kırabiliriz. Yani öyle müthiş bir savaş yürütmeliyiz ki, düşmanı Önderiliğimizi aratır bir duruma düşürmeliyiz. Düşman, PKK Önderliği olmazsa bu iş çok daha kötü olur diyebilmelidir. Bütün kadro ve savaşçılarımız, tüm halkımız bu temelde bir seferberlik içinde olacaktır. Hiç kimse kendini düşünmeyecek, herkes devrimi ve devrimin zaferini düşünecektir.

Bunun anlamı şudur: Gerilamızın tümü fedaileşecek, fedai ruhuyla donanacaktır. Fedai ruhunu ve yaşamını kendi kişiliğinde yaşamayan, bunu pratikleştirmeyen kimse bizim ortamımızda yaşam yeri ve imkanı bulamayacaktır. Fedai bir gerilla her yerde ve her koşul altında her türlü eylemi başarıyla yapabilecek ve düşmana en acımasız darbeyi vurabilecek duruma gelecektir. Fedai bir gerillayı ve gerillacılığı ortaya çıkarmak önümüzde duran en temel görev durumundadır. Biz bu biçimde cevap olacağız. Bu ve öteki görevlerimizi kesinlikle ertelemeyeceğiz. An'ın devrimcisi olacağız ve içinde yaşadığımız an'ın bizden beklentilerine ertelemeciliğe düşmeden hemen cevap vereceğiz. Bunu süreklileştirecek ve kesintiye uğratılmasına fırsat tanımayacağız. Taktik görevlerimize yüksek bir sorumluluk duygusuyla sahip çıkacağız. Bireyciliğe ve hantallığa düşmeyeceğiz. Kolektif ve inisiyatifli olacağız. Yine fedai bir parti ve çalışanlarının fedai olduğu bir yapılanmayı ortaya çıkaracağız. Her koşul altında sonuç alıcı bir devrimci çalışmanın yapılmasını sağlayacak bir ruh, ideoloji, siyaset ve yaşamı şekillendireceğiz. Fedai bir cephe oluşturacağız. ERNK bünyesinde çalışanlar da fedaileşecek. Dönem nasıl fedai bir gerilla istiyorsa, cephemize de fedaileşmeyi dayatıyor. Şimdi bu fedailik süreci başlamıştır. Partimiz, ordumuz, cephemiz ve halkımız içinde fedailik önceden de vardı. Ancak Parti Önderliğimize düzenlenen komplodan sonra başlayan yeni dönemde ve süreçte bütün gerilla, bütün parti üyeleri ve bütün halkımız topyekün fedaileşmeye doğru gidiyor. Cevap işte bu temeldedir. Herkes birbirini buna davet etmelidir. Hiç kimse bir diğerinin eski yaşamı sürdürmesine asla izin vermemelidir. Bu gün döneme yanıt olmanın tek yolu budur.

Öte yandan düşman birçok masal anlatıyor. PKK'nin içeriden çalkalandığını ve parçalandığını iddia ediyor. Bunlar düşmanın iddialarıdır, beklentileridir. Biz yoldaşlığımızın ve birliğimizin her zamankinden çok daha fazla geliştiğine inanıyoruz. Şimdiye kadar Önderliğe cevap olamayan merkezimiz bundan sonra mutlaka cevap olacaktır. Kadrolarımız, gerillalarımız ve savaşçılarımız şimdiye kadar cevap olamadılar, ancak bundan böyle cevap olmayı kesinlikle başaracaklardır. Bu dönemde istenen, beklenen ve yapılacak olan şey budur. Bizler bu esaslar üzerinde yürüyeceğiz. Bu yüzden her dönemkinden daha güçlü olacağız. Bireysel ve suni çelişkileri, yani yoldaşlığı ve partiye bağlılığı zayıflatıp yaşamı basitleştiren bütün olumsuzlukları bir yana bırakarak ve bunlara bir daha düşmeyerek herkesin ağzını açık bırakacak bir yürüyüşün sahipleri haline geleceğiz.

Emperyalist güçler, uluslararası gericilik Parti Önderliğimize karşı geliştirdiği komplo ile nasıl hepimizi sarsıp halkımızı şoke ettiyse, buna karşılık biz de öyle bir devrimci intikam eylemliliği ortaya çıkaracağız ki, halkımızın düşmanlarını şoka uğratacağız. Hatta şimdi dostlarımız dahi bu PKK ne olacak diye soruyorlar. Onların karşısına da hayretler içinde kalıp, hayranlıkla karşıladıkları bir PKK ile çıkacağız. Bunun temelleri atılmıştır. Başkan Apo partimizi bugünler için hazırladı ve bizler onun partisine doğru adımı mutlaka attıracağız. Önderliğimizin istediği ARGK ve ERNK'yi bu dönemde ortaya çıkaracağız. Pusulamız ve parolamız budur. Bunun dışında hiçbirimizin hiçbir şeyi kabul etmemesi gerekir. Tüm arkadaşlarımız bu temelde yürüyeceklerdir. Kendini yaşamın akışına kaptıran biri saflarımızda artık görülmeyecektir. Yüzde yüz düşkünleşen, insanlıktan çıkan ve yoldaşlık ruhuna sahip olmayan kimseler ayrıdır. Zaten böyleleri istisnadır. Eğer bütün yoldaşlarımız bu dönemde yoldaşlarımızın ve halkımızın beklediği ve geçmişte gaflet içinde olmamız nedeniyle yerine getiremediğimiz görevler, bu dönemde kesinlikle gerçekleştirilecektir.

Tüm arkadaşlarımız bu temelde katılım sağlamalı ve adım atmalıdır. Bunun için döneme ilişkin şiarımız vardır. Biz "*Türk sömürgeciliği Önderliğimizi yargılayamaz. Tek bir şey istiyoruz kısa vadede Önderliğimizin can güvenliği sağlanmalı, sağlığı zarar görmemeli, yargılama uluslararası bir mahkemede olmalıdır. Uzun vadede ise Önderliğimiz özgürlüğüne kavuşmalı ve muhatap alınmalıdır*" diyoruz. Devrimimizi bu temelde sonuca doğru götüreceğiz. Bunun için de döneme ilişkin sloganımız "*Önderliksiz bir yaşam, savaşsız ve zafersiz bir Kürdistan olmaz*" biçiminde somutlaşacaktır.

Bu temelde her zamankinden daha fazla zafere yakın olduğumuzu ve başarı yolunda ilerlediğimizi bütün dünyaya göstereceğiz. Her yoldaşımızın şahsında bir Apo yerine binlerce Apo yaşanacaktır. Dışımızdaki bazı güçler PKK'nin dağılacağını söylüyorlar, buna karşılık bazıları da bir Apo yerine binlerce Apo doğacak biçimde değerlendirmeler yapıyorlar. Herkes kendisine bu ikincisini esas almalıdır. PKK, ARGK ve Kürdistan devrimi içinde buna göre bir büyüklüğü yaşama geçirmelidir. Halkımızın düşmanları, dostlukta inancı zayıf olanlar PKK zayıflayacaktır diyorlar. Buna karşılık biz bunların büyük bir yanılgı ve hata içinde olduklarını söylüyoruz. Doğru olanı dile getirenler "*bir Apo yerine binlerce Apo doğacak*" diyenlerdir. Bu dönemde her PKK, ARGK ve ERNK üyesinde Apoculuk; egemen ruh, çalışma ve yaşam tarzı olarak şekillenecektir. Kürdistan Devrimi bu temelde hedeflerini küçültmeden gelişecek zafere gidecektir.

Sonuç olarak günlük pratik içinde bizim için yol gösterici şiar şu olacaktır: "*Önderliksiz yaşam, savaşsız ve zafersiz Kürdistan olamaz.*" Bunun için de hepimizin döneme cevap olması zorunlu ve kaçınılmazdır. 15 Şubat'tan itibaren meydana gelen değişmeleri bilince çıkaralım daha güçlü ve genel bir biçimde geliştirelim. Bir kez daha yeni dönemin özelliklerini tüm yönleriyle kavrayalım ve Önderliğe kenetlenerek sürece mutlaka cevap olalım.

13 Mart 1999

Başkan Apo gerçekliği dünyaya sığmaz hale gelmiştir

Abbas (Duran Kalkan) yoldaşla yaptığımız röportaj...

Önderliksiz ve zafersiz yaşam olmaz

Serxwebûn: *9 Ekim '98'den beri Parti Önderliği'ne karşı geliştirilen komplonun belli bir boyutu tamamlanmış bulunuyor, bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Duran Kalkan: Parti Önderliğimize yönelik komplo aslında '98 sonunda başlayan bir olay değil, uzun bir geçmişi var. En yakın dönemi itibariyle de '96'dan beri sürdürülen bir karşı mücadele, hatta '90'ların başında böyle planlanmış, daha şiddetli olarak yürütülmüş bir mücadele. Cem Ersever'in anılarında vardı, Önderliğe yönelik kontrgerilla ve değişik istihbarat örgütlerinin nasıl faaliyet yürüttüğünü, bu arada tabii kendilerinin de jandarma istihbaratı olarak nasıl çabalar harcadıklarını anlatıyordu. Bu çabalar '96'dan itibaren çok daha kapsamlı bir hal aldı. '98 yazından itibaren de kapsamlı bir plan dahilinde, daha da yoğunlaştırılmış olarak geliştirilme durumu var. Aslında NATO tarafından planlanan, gladyo denen örgütün yürüttüğü, yönlendirmesini Amerika'nın yaptığı bir saldırı. Önderliğin Moskova'ya çıktığında yaptığı değerlendirmeyle de açığa kavuşmuştu aslında. Türk yönetimi de böyle bir planlama dahilinde adına kriz yöntemi dediği bir yöntemle, yine kriz yönetimi dediği gizli yönetim oluşturarak böyle bir saldırıyı bizzat 9 Ekim '98'den itibaren geliştirdi.

Bundan önce 1 Eylül'de başlayan bir ateşkes süreci de var. Bu ateşkes süreci de öyle bir planlamaya dahil. Doğrudan bu belirttiğim yani komployu planlayan güçler tarafından biraz istenen, çok çeşitli aracılar konarak geliştirilen bir süreçti. Parti Önderliğimiz bu süreci epeyce değerlendirmiş, tartışmış, buna göre bir tutum belirlemişti. Bu süreci olumlu yönde geliştirmek, düşmanın emperyalist ve sömürgeci güçlerin, aslında pek kendilerinin de çıkarına olmayacak bir biçimde geliştirmek istedikleri komplocu yöntemleri boşa çıkartmak üzere; Parti Önderliğimiz tarafından atılan olumlu bir adımdı. TC açısından, yine Ortadoğu'da çıkarı olan çeşitli güçler açısından ve Kürt sorununun çözümü açısından aslında önemli bir fırsat sunma olayıydı . Kürt sorununun çözümünün de Ortadoğu zemininde, Türkiye gerçekliğinde yeni bir düzenin, belli bir istikrarın ortaya çıkmakta olduğu açık.

Düşman buna komplocu yöntemi daha da geliştirerek yanıt verdi. Aslında komployu pratikte yürüten baştan itibaren Amerika'dır. ABD Dışişleri Bakanı bizzat diplomatik faaliyetlerle bu işi yürüttüklerini kendisi açıkladı, ki bu açıklama doğrudur. İstihbarati yönden MOSSAD'ın, yani İsrail İstihbarat Örgütü'nün burada önemli payı var. Bu kesindir. TC çeşitli zamanlarda Parti Önderliğimize ilişkin bilgiler aldığında "*Dost örgütlerden alıyoruz bunu*" diye açıklıyordu. Dost örgüt İsrail Gizli Servisi MOSSAD'dı, bunu herkes biliyor. Zaten böyle bir dostluğa, alış-verişe yol açan bir ilişki-ittifak gelişimi de vardı. Türkiye ile İsrail arasında Amerika öncülüğünde kurulan bir birliktelik. Buna stratejik işbirliği de dediler. Yani üç güç varlığını ve çıkarlarını bu temelde birleştirmeyi esas almıştı.

Türkiye'nin varını-yoğunu ortaya koyması gerçeği de var böylesi bir süreçte. Bir yandan, direkt bu güçlerle geliştirdiği ilişki içerisinde böyle bir komployu yürütüp, diğer yandan dünyanın her tarafını ayarlamak, Türkiye'yi bu iş için sonuna kadar pazarlamak, herkese bir şeyler vererek, bütün dünyayı böyle bir komploda sonuç alacak bir zemin haline getirmek için yürüttüğü çok yoğun bir faaliyet vardı. Bunlar daha sonraki süreçte yaşanan gelişmelerle, olaylarla açığa çıktı. Bir Rusya zemini, yine TC'ye en çok karşıt görünen –sözde düşman görünen– bir Yunanistan gerçeği, bu komplo olayındaki yerleri, Kürdistan ve Kürt gerçeği karşısındaki tutumlarını açıkça gösterdi.

Aslında komployu bozmak için Parti Önderliğimizin önemli çalışmaları oldu. Salt komployu bozmak için değil, bu tür olumsuz, daha da zorlayıcı gelişmeleri önleyerek işi demokratik, siyasi yöntemlerle çözüme götürmek anlamında partimizin, Parti Önderliğimizin yaklaşımlarını da ifade eden çabalar vardı. Bu süreçte çabaları çok daha da geliştirmeye çalıştı Başkan Apo. Siyasi çözüm üzerinde yoğunlaştı. Büyük bir cesaret ve fedakarlıkla bu tür çözüm yollarını aramak için çaba harcadı. Birçoğunun cesaret edemeyeceği bir biçimde hareket etti. Yine birçoklarının gurur şeylerine karşı her ortamı, eğer biraz böyle bir çözüm imkanı veriyorsa değerlendirmek istedi. Büyük bir sabırla, yine olgun bir yaklaşımla bu süreci götürmek istedi. Avrupa zeminindeki çalışmalar bütünüyle bu anlama gelen çalışmalardı. Sonuna kadar her alanı, her ortamı, her zemini böyle bir olumlu gelişme, çözüm çerçevesinde değerlendirmeye çalıştı. Fakat çözüm bulamadığı, gelişme diye güç getiremediğini gördüğü yerde de, o alan güçlerini fazla zorlamak istemedi. Kendisinden, partimizden dolayı, yine Kürt sorunundan dolayı çeşitli güçlerin çok zorda kalmasını, kendisine biraz dostluk yapmış olanların bundan dolayı zarar görmesini hiç istemedi. Bu anlamda da imkan olduğu ölçüde böyle bir çözümün gelişmesi için çalışırken, çözümün olmadığı ortamda daha değişik zeminlerden çözümü aramak için yönelimlere girdi. Ve bunun sonucu 15 Şubat uluslararası korsanlık eylemiyle, komployu yürüten güçlerin Parti Önderliğimizi hiç de kendi ustalıklarına dayanmayan bir biçimde ele geçirip kaçırmaları ile yeni bir düzey, yeni bir aşama kazandı.

Mevcut dünya Kürt ve Kürdistan sorununa kapalı

Burada kimlerin payı var? Değişik güçler ne kadar sorumlu? Bunlar şimdiye kadar belli bir ölçüde açığa çıkmıştır, giderek daha fazla da açığa çıkacak. Yalnız önemli olan şu; mevcut Kürt ve Kürdistan gerçeğine kapalı olan dünya, bu kapalılığını henüz açamamıştır. Demokratik olduğunu söyleyen, kendisi için bazı ölçüleri ortaya çıkartan, sözde bazı temel değerler yaratan dünya, Türkiye karşısında bu ölçülerini ve değerlerini rahatlıklarını ayaklar altına alabilmiştir, değer yargılarına göre davranamamıştır. Dünyanın en önemli bir sorununda, dünyanın bugün orta büyüklükte halkı diyebileceğimiz halk üzerinde, çok ağır soykırımın uygulandığı bir ortamda önleyecek tutumu, davranışı gösterememiştir. Bu genel bir durum.

Diğer yönüyle çıkarlar savaşımı, basit veya bazı maddi çıkarlar uğruna belirttiğimiz değerleri, ölçüleri rahatlıkla ayaklar altına alabildiğini bu dünya göstermiştir. Siyaseti bir ikiyüzlülük olarak algıladığı, entrikacı davranışlara çok ileri düzeyde düştüğü, yine çeşitli dünya güçlerinde oldukça görülmüştür. Biz bunu çok açık olarak gördük, çünkü çok değişik güçler aslında "*ateşkes olsun*", "*çözüm bulalım*", "*arabulcu olalım*", "*şu biçimde PKK hareket etsin, biz şöyle destek verelim*" diye yıllardır uğraşıyorlardı. Bu yönlü yıllardan beri Parti Önderliğimize bir yığın talep, istek, öneri gelişiyordu. Sonuçta görüldü ki bunların öyle çok fazla bir değeri yok. Aslında bu tür taleplere, önerilere sahip çıkabilecek kadar sözünün üzerinde durma gerçekliği yok mevcut dünyada. Biz bu tutumları açıkça gördük. Parti Önderliğimizin bu mücadeleyi yürütüşte, özellikle çeşitli güçlerle dostluk oluşturmada, ilişki oluşturmada, ilişki ve ittifak içerisinde değişik güçler zemininde hareket etmede, esas aldığı veya dostluk için öngördüğü bir ilkesi vardı; arkadan hançerlenmeme, arkadan hançerlemeyecek kadar karşılıklı açık yürekli davranabilme. Mevcut dünya gerçekliğinin, maddi çıkarları uğruna en ileri düzeyde hançerleme yapabildiği bu biçimde açığa çıkmış oldu. Biz bunları acı bir durumda gördük, yaşadık. Tabii arkadan harçerlemeyen, bir sözü üzerinde gücü yettiği kadar olumlu ilişki ve dayanışmalar geliştiren güçleri de gördük. Bütün dünya çok olumsuzdur demiyorum, fakat böyle ikiyüzlülükler, olumsuzluklar da oldukça yaygın. Mevcut dünya gerçekliğini bu yönüyle de tanımak önemli.

Böyle bir komplo bu süreçte neden bu kadar yoğun bir biçimde sürdürüldü? Bu soru önemli. Bunun Amerikan yönelimleriyle, yine İsrail'in Ortadoğu'daki durumuyla ilişkileri var. Zaten bizzat bu güçler tarafından yürütülmesi bundan kaynaklanıyor. Partimiz önderliğinde yürütülen onbeş yıllık savaşımın Türkiye cephesinde yarattığı zorlanmayla, tıkanmayla, çözümsüzlükle bağlantısı var. Şöyle özetleyebiliriz: Onbeşinci yıla gelindiğinde Türkiye aslında savaşı yürütemez hale gelmiştir. Güçten düşmüş, deyim yerindeyse havlu atar noktaya ulaşmıştır. Bu bir gerçek. Belki çeşitli güçlerden destek alarak, yine Türkiye imkanlarını pazarlayarak, bazı şeyler elde edip savunmasız veya çok az örgütlü olan güçler üzerine büyük bir vahşetle saldırı yürütebilir, ama mevcut TC gerçekliği aslında ciddi bir savaş yürütme gücünden düşmüştür. Artık savaşı yürütemeyecek, bu savaşa dayanamayacak hale gelmiş, bunu NATO'ya götürmüştür bu çerçevede, bir çözüm bulunmasını istemiştir. Bu bir gerçeklik.

Bunun yanında İsrail'in kendi güvenliği açısından bölgeye bir düzen verme çabaları var. Yıllardır Arap-İsrail çatışmasında, yine Filistin sorununda bir çözüme ulaşılmaya çalışılıyor, fakat bu çözüm gerçekleştirilememiştir. Değişik güçlerin direnişi, İsrail siyonizminin ve Amerikan emperyalizminin istemi doğrultusunda bölgeye düzen vermeyi önleyen önemli bir güç olarak, özellikle Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin gelişimi onları büyük ölçüde zorlar olmuştur. Kendileri halkların çıkarlarını bastırarak bölge halklarını, onun içerisinde ise Arap halkını güçten düşürerek, deyim yerindeyse işbirlikçiliğe zorlayarak çözüm üretmeyi, kendi güvenliklerini ve hakimiyetlerini bu temelde sağlamayı esas alırken; Kürdistan'daki mücadele halkların iradesini, özgür yaklaşımlarını geliştiren, buna imkan sunan bir güçlendirme olgusu olmuştur. Bu da İsrail'in bırakalım kendi istediği temelde çözüm bulmasını, giderek halklar karşısında çözüm bulamaz, sıkışır duruma gelmesine yol açmıştır. Mesela hem Filistin sorununda, hem Lübnan-Suriye sorununda, yine Irak sorunundaki çözümsüzlük buna açık örnek olarak gösterilebilir.

Bu çerçevede Amerika'nın "*yeni dünya düzeni*"ni bütün dünyaya hakim kılma çalışmasında Ortadoğu'da içine düştüğü çözümsüzlüğü de eklemek gerek. Amerika günümüz dünyasında en çok Ortadoğu bölgesinde zorlanmıştır. En basitinden bir Irak sorununda çözüme ulaşamamıştır. "*Yeni dünya düzeni*" adı altında Ortadoğu'ya vermek istediği düzende bir adım bile ileriye atamamıştır aslında. Bunda Kürdistan'daki mücadelenin gelişimi, Kürt ve Kürdistan gerçeğinin kendisini inkar eden dünyaya kendisini dayatması, yeniden doğuşu, dirilişini sağlaması ve çözüm istemesinin önemli bir payı var.

Bu anlamda Amerika da kendi hakimiyetini, çıkarlarını burada zedelenir görmüştür. Bu çerçevede bu güçlerin çıkarlarını korumak, hakimiyetlerini sağlamak üzere Kürt sorununa, bu sorunu devrimci temelde çözme mücadelesini yürüten partimize ve Parti Önderliğimize yönelik ortak yaklaşımları gelişmiştir.

Aslında '90'ların başında Sovyet sistemi yıkıldığında bölge düzenlenmek isterken, Amerika mesela Kürt sorununu da, PKK'yi de çok fazla ciddiye almak istememişti. Filistin sorununu çözerek –ki o temelde bazı yaklaşımlar geliştirildi– antlaşmalar yapıldı. Bir Oslo süreci var. Bu sorunda bu temelde sağlanacak çözüm bile bütün Arapların zorunlu olarak İsrail'le bir anlaşmaya varacağı öngürüldü. Ve böylece de Amerika, Ortadoğu'da "*yeni dünya düzeni*"nin öngördüğü sisteme, çözüme ulaşılacağı varsayılmıştı. Başka bir gücün bunun önünde engel olacağı öngörülmüyordu veya Kürdistan sorununun da böyle bir düzen, sistem için çözümlenmesi gereken bir sorun olarak görülmesi gibi bir durum yoktu. Bu noktada çok çok ileri gitse, Güney'deki o işbirlikçilerin durumu gözönüne getiriliyordu ki, onlara da çok sınırlı, kırıntı kabilinden bazı haklar verilirse bu işin rahatlıkla halledilebileceği, hatta ondan da öteye kendi çıkarları, yani Amerikan çıkarları, bölgede siyonizmin çıkarları neyi gerektiriyorsa o şekilde hareket ettirmeye yatkınlıkları, bu düzeyde işbirlikçilikleri bilindiği için onlar çok fazla bir sorun olarak görülmüyordu. Böylece bölgeyi Filistin sorunu ekseninde çözüme ulaştıracaklarını, ABD'nin bölgeye nizam verme çabalarının bu biçimde başarıya ulaşacağını varsaymışlardı. Irak üzerine yürüyüşleri, Irak'ta çözüm arayışları da bu temeldeydi ve böylece başarı sağlayacaklarını sanmışlardı.

Kürt sorunu Ortadoğu'da kilit sorundur

Daha sonraki süreç gösterdi ki gerçekler böyle değil. Özellikle PKK'nin geliştirdiği mücadele, bu temelde Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş hareketi ve bunun bölge üzerinde yarattığı etki, ilişkilenme tamamen bu yaklaşımın çok yetersiz, bölge gerçeğinden uzak bir yaklaşım olduğunu ortaya çıkardı. Amerika'nın, İsrail'in "*çözüm üretiyoruz*" dedikleri noktada çözümsüzlüğe düştüklerini gösterdi. Amerika Saddam rejimine başlangıçta çok kısa bir süre tanımıştı. Arkasından bu kadar uzun bir süreç geçti, bu da gösterdi ki; bu kadar ömrünü az gördüğü rejim karşısında bile sonuç alamadı. Bu güçlerin zorlanması –artık bölgede bir hakimiyet kurmak istiyorlarsa– Kürt sorununda bir yaklaşım geliştirmeyi zorunlu kıldı. Yaklaşımları bu çerçevededir.

Henüz çok fazla belirgin bir şey olmamakla birlikte, bütünüyle Kürt ve Kürdistan gerçeğini eskisi gibi inkar etmeleri çok zor bir olay haline gelmiştir. Fakat diğer yandan da kolay kolay kabul edememek, hazmedememek, içlerine sindirememektedirler. Bu anlamda yeterli bir çözüm, biraz makul bir yaklaşım geliştirememişlerdir.

Bu çerçevede aslında mevcut komplo veya bu komplonun da içinde olduğu bir süreç geliştirildi, geliştiriliyor. Süreç çok yönlüdür, mücadele çok kapsamlı. Kesinlikle içerisinde Kürdistan ve Kürt gerçeğinin görülmesi gerekir. Çünkü bu gerçek kendisini çok çarpıcı bir biçimde mevcut ortama dayatıyor, siyasi ortama dayatıyor ve artık bunun geriye itilmesi mümkün değildir. Bunun görülmesi ve buna artık kendi çıkarları doğrultusunda çözüm aranması hususu var. Bundan kopuk bir olgu değil, fakat diğer yandan bu sorunu gündemleştiren, doğru temellerde örgütleyip gündeme sokan, çözüm yol ve yöntemlerini geliştiren, Kürt ve Kürdistan gerçeğini, Kürt halk gerçeğini örgütleyip, en azından dünya halklarının yaşadığı özgürlük temelinde çözümü gündeme getiren gücün, mümkün olduğu ölçüde daraltılması, imha edilmesi yaklaşımı da var. Bu temelde partimize yönelik bir saldırı yürütülüyor, Parti Önderliğimize yönelik komplolar düzenleniyor, bütün bu hareketin Önderliği olarak, bütün bu hareketin ruhsal, düşünsel, politik, pratik örgütleyicisi ve yönetici gücü olarak katledilmek, böylece partimiz

ezilmek, dağıtılmak isteniliyor.

Buradan çok değişik sonuçlar da çıkabilir tabii, yanılmamak gerekli. Bir yanıyla böyle bir katliam-imha sürecinde sorunu tümden bastırmak, inkar etmek geliştirilebileceği gibi –ki bu temelde Kürdistan halkına uygulanan soykırımı sonuca götürmek gibi bir sonucu çıkarma çabası olurken– diğer yandan, bunu gerçekleştirmenin de bir yanı olarak özünden boşaltılmış, özgürlüğü ortadan kaldırılmış, son derece işbirlikçi, bölge halkları ve ulusları açısından olumlu bir işlev görmeyen bir Kürt olgusunu, geçmişten beri de kullandıkları bu olguyu ortaya çıkarma, onu biraz daha şekillendirme gibi bir sonuç da ortaya çıkarılabilir.

> **"Onbeşinci yıla gelindiğinde Türkiye aslında savaşı yürütemez hale gelmiştir. Güçten düşmüş, deyim yerindeyse havlu atar noktaya ulaşmıştır. Bu bir gerçek. Belki çeşitli güçlerden destek alarak, yine Türkiye imkanlarını pazarlayarak, bazı şeyler elde edip savunmasız veya çok az örgütlü olan güçler üzerine büyük bir vahşetle saldırı yürütebiliyorlar ama, aslında ciddi bir savaş yürütme gücünden, mevcut TC gerçekliği düşmüştür. Artık savaşı yürütemeyecek, bu savaşa dayanamayacak hale gelmiş, bunu NATO'ya götürmüştür bu çerçevede, bir çözüm bulunmasını istemiştir."**

Yaşadığımız bir çözüm süreci

Sürecin böyle çok yönlü, çok karmaşık özellikleri var. Bir çözüm süreci aslında, fakat çözüm süreçleri biliniyor, tehlikelerle dolu, şiddetle dolu. Bu süreci kim iyi anlar, kendisini iyi örgütler, iyi yürütürse kendiliğinden adım adım geliştirebileceği bir gerçektir. Böyle olmaz, işler iyi yürütülemezse tabii olumsuz sonuçlarla, büyük kayıplarla yüzyüze gelmek de böyle süreçlerin bir gerçeğidir. Bu anlamda çok kritikti bu geçtiğimiz süreç, hâlâ da devam ediyor. Partimize, Parti Önderliğimize, genelde Kürt ve Kürdistan gerçeğine karşı bir komplo süreciydi. Bununla birlikte Kürt ve Kürdistan gerçeğinin kendini bütün dünyaya dayattığı, Kürt sorununun çözümünün dayattığı, dünyadan çözüm istediği bir süreçti. Bunlar bu biçimde hâlâ da belirttiğim gibi devam ediyor, edecek de. Partimizi, Parti Önderliğimizi tümden imha etmeden bu süreci ortadan kaldırmak mümkün değil.

Bunu bildiği için sürece oldukça hassas yaklaştı Parti Önderliğimiz, çok duyarlı yaklaştı. Duyarlı yaklaşılmasını da bizden hep istedi. Böyle süreçlerin kritikliği ve duyarlılık istediği noktası üzerinde durdu. Gaflete düşülmemesi, duyarsız yaklaşılmamasını istedi. Bu temelde bir yenilenme, parti olarak bir gelişme yaşamayı ortaya çıkarmaya çalıştı. Bu çaba önemli sonuçlar da verdi, partimizin, parti kadro gücümüzün bu yönde önemli bir gelişmeyi yaşama durumu da var.

Fakat bunun yanında düşman gerçekliği de var. Düşman oldukça bugün böyle saldırgan, planlı, örgütlü. Dünyaya hakim olan güçlerin elbirliği içerisinde, ortak bir plan dahilinde bir karşı faaliyet yürütmeleri gerçeği var ki, bu gerçeği tabii belli bir etkinlikte sürdürüyor. Önderlik gerçeğimiz üzerinde kendi sistemini yürütmeye çalışıyor. Bu süreçte büyük bir çarpışmaya, mücadeleye yol açtı bu durum. Hâlâ da bu mücadele devam ediyor. Belki Önderliğimiz uluslararası plan çerçevesinde daraltılarak korsanca bir yaklaşımla kaçırılmış, böyle bir süreç içerisinde fiziki olarak esir alınmış olabilir. Fakat düşünsel olarak, ruhsal olarak bir bütün anlamında, partimiz anlamında, genel örgütsel düzeyde mücadele sürüyor ve kendi gerçekliğinden hiçbir şey kaybetmemiştir.

Şu söylenebilir burada: Aslında büyüyen bir Başkan Apo gerçekliği var, dünya ölçüsünde büyümüş bir Başkan Apo gerçekliği. Öyle ki dünyaya sığmadı. Başta Türkiye'de küçük bir nüveydi, sonra Kürdistan'da bir parti, hareket oldu, arkasından Ortadoğu'da halkların çıkarlarını doğru bir ilişki ve ittifakta temsil eden ve bunu Kürdistan'da yürütülen savaşla sürdüren bölgesel güç haline geldi. Son süreçte ise; etkisini bütün dünyaya yayan, dünya insanlığını ruhsal ve düşünsel düzeyde etkileyen bir dünya gücü, bir evrensel güç durumuna ulaştı. Dünyaya hakim olan, düşünsel ve maddi sistemle bu temelde bir çarpışma içerisine girdi, dünyaya sığmaz hale geldi artık. Başkan Apo gerçekliği böyle bir gerçeklik. Dünyaya sığmadığı, dünyayı etkilediği, bütünüyle etkisi altına almaya yöneldiği bir süreçte; tabii dünyayı kendi etkisi, egemenliği altında tutmak isteyen güçler tarafından birincil planda düşman olarak, engel olarak görülüp, ona karşı ortak bir saldırı planı oluşturuldu ve böyle bir sonuca yol açıldı.

Biz bu süreçte şöyle bir çelişkiyi de yaşadık: Düşünsel planda bütün insanlığı etkileyen, evrenselleşen, bir dünya gücü haline gelen, düşünsel gelişme karşısında örgütsel ve maddi planda çok fazla ilerleyemeyen, ileri düzeyde etkili pratik sonuçlara ulaşamayan bir parti gerçekliğimiz, örgüt gerçekliğimiz ortaya çıktı. Aslında Başkan Apo'yu zorlayan en temel etken böyle bir süreçte buydu. Kendisinin yürüttüğü ve temsil ettiği ruhsal ve düşünsel gelişmenin büyüklüğüne ters, bir örgütsel ve maddi gelişmenin varlığı yaşandı. Bir yanda dünyaya sığmayan bir büyüklük, diğer yanda belli bir toprak zemininde bile egemenlik geliştiremeyen bir örgütsel zayıflık. Aslında böyle bir gelişme, Başkan Apo'nun yaşadığı en büyük çelişki oldu. Böyle bir çelişki son süreçte birçok gücün değerlendirdiği, anlam vermeye çalıştığı, bazılarının anlayıp, bazılarının da anlayamadığı bu yaşadığımız sonucu ortaya çıkardı. Uluslararası komplonun bu düzeyde bir sonuç alması, etkili olmasına götürdü. Bunu kesinlikle böyle değerlendirmek gerekli, farklı yaklaşmak, farklı değerlendirmek, işin bu boyutlarını görmemek, onu sadece düşman büyüklüğü, etkinliğiyle, Amerikan saldırganlığıyla veya dünyanın çözümsüzlüğüyle, şununla-bununla açıklamaya çalışmak, hele hele TC gibi bir gücün başarısıyla, bilmem çok fazla dünya ölçüsünde büyük bir devlet olmasıyla, etkili olmasıyla açıklamaya çalışmak çok geri bir açıklama, çok dar bir yaklaşımdır. İşin esası, özü bu düzeydedir, böyle olmuştur. Bu biçimde anlamak, bu temelde ayrıntılar üzerinde durmak, yaklaşımlarla olup bitenleri değerlendirmeye çalışmak bizi en fazla doğruya yakın bir çözümlemeye, düşünce açıklığına götürür.

Serxwebûn: *Bu komplonun başrolünde baştan beri Amerika, İsrail ve Türkiye olmuştur. Yalnız Parti Önderliği'nin uluslararası bir korsanlıkla kaçırılması, perde arkasında Rusya, Kenya ve Yunanistan gibi devletlerinde yeraldığını göstermiştir. Bu devletler baştan beri komplonun içinde yeralıp, görünmeyeni mi oynadılar, yoksa son süreçte çıkarları çerçevesinde katılan yani bir anlamda piyon rolünü oynayan devletler mi oldular?*

Duran Kalkan: İşin özü olup bitenleri anlamaktır, yoksa böyle çok istihbarati bir yaklaşım göstermek veya çok dar ele almak fazla doğru değil. Kuşkusuz belirtilen hususlar var, çok daha fazla ayrıntılı olarak da bu tür şeyler üzerinde durulabilir. İşin esasında, bir kez dünyanın büyük bir bölümünün planın etkisi altına alınması gerçeği var. Bunu görmek gerekli. En azından dünyayı etkileyen bir soruna ilgisiz kalarak veya uzak durmayı kendisine esas alarak, birçok gücün böyle bir sonucun ortaya çıkmasına katılım göstermesi durumu var. Bununla tabii boşrolü oynayanlar, işi planlayanlar da var. Böyle bazı maddi çıkarlar uğruna basit yaklaşım göstererek piyon gibi kullanılanlar da var. Bir gazete; Amerika entrikacılığı, Avrupa ikiyüzlülüğü ve Kürt ihanetinin yarattığı sonuç diye değerlendirmişti Başkan Apo'nun kaçırılmasını. Önemli ölçüde doğruya yakın bir değerlendirme. Gerçekten bütün bu açılardan durum değerlendirmesi yapılabilir. Artık daha değişik biçimlerde yapmak gerekli. Burada çok ayrıntılı olarak bu hususlar üzerinde durmaya gerek yok. Altında hangi maddi zemin var, nedenleri neler? Bunun görülmesi önemlidir. İkincisi bunun yürütülmesindeki ölçü, izlenen yöntemler, uygulanan ölçüler nelerdir? Onları görmek, onların gerçekten ne kadar insani, ne kadar demokratik, ne kadar evrensel, günümüzde çok fazla sözedilen hak-hukuk, adalet kavramlarıyla uyumlu olup, olmadığına bakmaktır. Bütün bu açılardan durum değerlendirmesi yapmak, olup bitenleri görmek daha doğru.

Tabii hedef şaşırması olmamalı. Partimiz, özellikle halkımız ulusal düzeyde dost-düşman şaşırmasına kesinlikle düşmemeli. Durum bu açıdan önemli. Çok çeşitli güçler saptırmalar yaptırabilirler, yapmaya çalışıyorlar da aslında. Değişik hedefler göstererek, sözümona değişik sorumluların olduğunu belirterek bu noktada halkın ulusal bilincini, düşünce sistematiğini dağıtmayı da hedefliyorlar. Bu noktada uyanık olmak, duyarlı olmak gerekli. Dost-düşman kavramına titizlikle yaklaşmak gerekli ve önemli. Çünkü düşman yaratmak kolaydır, hele hele Kürtler için –kendileri çok fazla düşman yaratmış olmasalar da– kendi çıkarları uğruna bütün dünya neredeyse düşman gibi davranıyor. Kendi yaratmadığı halde düşmanlık gören bir halk olma gerçekliği var. Bunun karşısında ise; dost bulmak, dostluk yaratmak oldukça zor bir iş bu dünyada. Kürtler içinse bu bin kat daha zor. Çünkü yokluğumuz üzerine oluşmuş bir dünya gerçeğiyle yüzyüzeyiz. Bu sistemi, bu gerçeği yıkmamız gerekiyor ki en dost olması gereken, stratejik dost olması gereken güçler bile hem anlayış düzeyinde, hem de politik, maddi plan düzeyinde bu yaklaşımı gösteremiyorlar. Ne anlayış olarak kendilerini düzeltebiliyorlar, ne de mevcut dünya gerçekliğine ters düşecek bir politik yaklaşımı gösterebiliyorlar, değişik güçlerin karşıtlıklarını göze alabiliyorlar. Kürt gerçeğiyle bu anlamda ilişkilenebiliyorlar. Örneğin Başkan Apo Rusya'ya gittiğinde, aslında Rusya'da, sonuna geldiğimiz yüzyılın en önemli devrimci gerçeğini yaşamış bir alanda, bu gerçeklikle daha iyi ilişkilenmek, daha ileri düzeyde dayanışma içerisinde olmak isteminde, talebinde, özleminde bulunmuştu. Buna karşı alınan yanıt ortada. Komplo içerisinde en çok kullanılan, en fazla kompolya zemin olan bir gerçek karşımıza çıktı.

Şimdi o açıdan dost yaratmak, dostluk kurmak öyle kolay değil, hemen kurulamaz. Kürtler için dost bulmak ve onu yaşatmak da oldukça zor bir olgu. Bu nedenle ucuz yaklaşım içerisinde olmamak, çeşitli güçlerin ucuz yaklaşımlarla veya kendi çıkarları doğrultusunda yapacakları yönlendirmelerle çeşitli tutumlar içerisine girmemek önemli. Buna dikkat etmeliyiz.

Tabii düşmanları, bize karşıt mücadele yürüten güçleri de iyi tanımalıyız. Bu komplonun örgütleyicileri, yönlendiricileri, destekleyicileri açık ortada. Özellikle düşman gücü tanırken de, halk gerçekliklerini de iyi görmek lazım. Örneğin bir Yunanistan olgusunda, Yunan halkının gerçekten Kürt halkına ve yürütülen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı dostluğu, dayanışması ileri düzeyde. Bunu son dönemde gösterdikleri yaklaşımlarla, dayanışmalarla gördük. Fakat mevcut yönetim belki de tarihinin en büyük olumsuz, ikiyüzlü tutumunu göstermiştir. Bu da işin bir gerçeği. Biz parti olarak her zaman bu durumları birbirinden ayırmayı bildik. Başkan Apo'nun yaklaşımları kesinlikle bu ayrım temelindedir. Her zaman halkların gerçeğini kendi objektivitesi içerisinde değerlendirmek, esas almak ile, yine onlar üzerinde varolan yönetimlerin gerçeğini de kendi objektivitesinde esas almak üzere bir yaklaşım göstermişti. Zaten birine karşı mücadeleyi esas alırken, gücünü konumlandırırken, daha çok halklar gerçeğini anlamak, onları değerlendirmek ve kendi yaşamını, mücadelesini onlara dayandırmak, onlarla bütünleştirmek gibi bir çalışmayı, yönelimi de esas almıştır. Bu bilinen bir gerçek. Bu çerçevede bu hususlar üzerinde durmak en doğrusudur.

20. yüzyıl devrimler yüzyılıdır

Serxwebûn: *Komplonun bir amacı da 2000'li yıllara girerken alternatifsiz girmek ve bütün devrimci hareketleri bitirmektir. Ki, Parti Önderliği şahsında bu çok yönlü başlatılıp sonuca gidilmek istendi. Mevcut durumda partinin bu süreci karşılama ve planları boşa çıkarma yönündeki çalışma ve yoğunlaşma düzeyini açabilir misiniz?*

Duran Kalkan: '99 yılına girerken Başkan Apo 20. yüzyılı büyük devrimler yüzyılı olarak tanımlamıştı. Gerçekten de dünya tarihi gözden geçirilirse; bu kadar kısa zaman sürecine, bu kadar büyük sosyal patlamaların sığdırıldığı, dünyanın bu düzeyde, altüst oluşlar yaşadığı bir tarihsel dilim başka zamanlarda yoktur. Yüzyılın son çeyreğinin en devrimci hareketi, devrimci mücadelenin en çok gelişim gösterdiği sahanın hareketi olarak, tabii Kürdistan devrimci hareketi, ulusal kurtuluş hareketi gösterilebilir. Bunu sadece biz iddia etmiyoruz, dünya da, çeşitli güçler de bu biçimde değerlendiriyorlar. Bu döneme, bu dönemin uluslararası devrimci hareket ve mücadelesine önemli ölçüde damgasını vuran, onun en aktif bir parçası olan bir hareket olmayı sağlamıştır PKK hareketi. Yüzyılın sonuna gelindiğinde, aslında gelişiminin zirvesine ulaşmış, düşman gerçeği karşısında çözümü dayatır bir noktaya ulaşmıştır. Bu önemli bir durumdu. Parti Önderliğimiz, büyük devrimler yüzyılının son yılına büyük bir devrimin başarısını dayatmak şiarıyla girdi. Bu büyük bir şiardı ve hâlâ da devam ediyor. Şiar işlerliğinden, etkisinden, iddia gücünden hiçbir şey kaybetmiş değildir. Mücadelede belli bir konumlanma, mevzilenme değişimi yaşanmıştır, fakat böyle bir mevzilenme belki mücadelenin durumunu etkiler düzeydedir, fakat hiçbir zaman belirleyici bir düzeyde değil.

Bu anlamda komplo, komplonun devam etmesi ne kadar gerçeklikse, bu kompolya karşı büyük bir mücadele vermek, direnmek, onu boşa çıkartmak, yenilgiye uğratmak ve böylece devrimde zafere doğru gitmek de bir o kadar gerçekliktir. İddiasını ve başarma azmini ondan daha fazla, daha ileri düzeyde sürdürmektedir. Bu gerçekliğin içerisinde tabii Önderliğimizin mücadeleci gücü, mücadeleci gerçekliği önemli bir rol oynuyor. Düşman bu halkadan tutarak mücadelemizin büyük başarısını önlemeye, giderek mücadeleyi tasfiye etmeye, yenilgiye uğratmaya çalışıyor. Onun amacı, çabaları bu temeldedir.

Fakat buna karşı da büyük bir mücadelenin, direnişin varlığı ortada. Hiç de umut etmediği, hesaba katmadığı büyük bir devrimci direnişle, gelişmeyle karşı karşıya kalmış durumda bugün. Hatta bizi bile parti olarak yıllardır, son birkaç yıldır büyük bir direniş yürütüp, çaba harcayıp ulaşamadığımız halk başkaldırısına ulaşmak gibi bir gerçeği, hem de en görkemli bir düzeyde yürütülmesi gibi bir gerçeği ortaya çıkarmış durumda 15 Şubat komplosu. Bu basit bir durum değil, zayıf bir durum değil, karşı-devrim açısından her şeyin başarıldığı bir durum ise hiç değil. Bu gerçekliği görmek gerekiyor. Düşmanın hem sömürgecilik düzeyinde, hem emperyalizm düzeyinde ummadığı, beklemediği bir başkaldırıyla, halk eylemliliğiyle karşılaşması durumu var ki, şimdiye kadar olan sadece başlangıç olarak görülmelidir. Kesinlikle aldanma olmamalı, bazıları yanlış hesap yapabilirler, işte böyle bir olay karşısında gösterilen ilk tepkiler olarak, daha sonra sönüp gidecek tepkiler olarak görebilirler. Böyle değerlendirebilir veya değerlendirmek isteyebilirler, kendileri bilir. Fakat bunun bir yanılgı olduğu ve sahiplerini kesinlikle yanlışa götüreceğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Mevcut eylemlilik böyle birdenbire ortaya çıkmış bir eylemlilik değil, sadece bir öfke, tepkiye dayanan bir eylemlilik de değil. Arkasında soykırıma uğratılan bir halkın yüzyıllardır gösterdiği direniş, yirmibeş yıldır partimizin örgütleyip yürüttüğü devrimci mücadele, onbeş yıldır kesintisiz süren devrimci savaş, son dörtbeş yıldır bizzat böyle bir başkaldırının yaratılması için, büyük bir örgütlü çabanın yürütülmesi gerçeği var. Bütün bunlar bir zemindir, birleşmişlerdir ve bugünkü serîhildan dalgasını ortaya çıkarmışlardır. Bu dalga böyle bir zemine, geçmişe, bununla birlikte de böyle bir örgütlü güce, parti, ordu, cephe düzeyinde dayanmaktadır. Yani sağlam bir öncülüğü, askeri gücü, zemini var. Bunları görmek gerekli. Bu anlamda bu başkaldırı bir başlangıçtır ve giderek gelişecektir. Öncüsüyle, mücadeleyi yürüten gücüyle bu gelişmeyi sağlatacak bir düzey yakalanmıştır.

Kritik bir süreçte böyle bir gelişmeyi sağlatmak için yürütülmüş olan çok önemli çalışmalar da var. Anı anına, günü gününe gelişmeleri değerlendiren, doğru tutumları ortaya çıkartan, kendisini ona göre konumlandıran VI. Parti Kongresi gibi bir süreç yaşanmıştır. Bu oldukça önemli bir süreç oluyor. Kongre ile birlikte en üst düzeyde gelişmeleri değerlendirme, çözümleme, kararlaştırma ve kendisini ona göre örgütleyip mevzilendirme gibi büyük bir gelişmeyi yaşamıştır partimiz. Bu onun için büyük bir şans, büyük bir avantaj ve büyük bir dayanak oluşturuyor. Bu kompolya karşı mücadele büyük bir direniş zeminine, onlarca yıldır oluşturulan örgütsel gerçeğe dayanırken, güncel olarak da kongre gibi oldukça çözümleyici ve zaferi kararlaştırıp planlayıcı bir çalışmaya dayanmaktadır.

Bu temelde kompolya karşı mücadele hem düşünsel düzeyde, hem politik-askeri düzeyde yürütülüyor. Bunu partimiz, ordumuz, halkımız, dostlarımız yürütüyor. Hepsinin böyle bir mücadele içerisinde rolleri belirlenmiştir. Hepsinin görevleri doğru tanımlanmış, önlerine konulmuştur. Hepsi bu bilinçle yıllardır Başkan Apo tarafından eğitilmiş ve mücadeleye sevkedilmişlerdir ki, partimiz için olan hangi zamanda nasıl davranılması gerektiğini, yani hangi politikaların izlenmesi gerektiğini tespit etmek, politik gerçekliği mücadeleci güçlerin önüne koymak ve o yürütülen mücadelenin sonuçlarını ise derleyip toparlamak düşüyor.

> **"Aslında büyüyen bir Başkan Apo gerçekliği var, dünya ölçüsünde büyümüş bir Başkan Apo gerçekliği. Öyle ki dünyaya sığmadı. Başta Türkiye'de küçük bir nüveydi, sonra Kürdistan'da bir parti, hareket oldu, arkasından Ortadoğu'da halkların çıkarlarını doğru bir ilişki ve ittifakta temsil eden ve bunu Kürdistan'da yürütülen savaşla sürdüren bölgesel güç haline geldi. Son süreçte ise; etkisini bütün dünyaya yayan, dünya insanlığını ruhsal ve düşünsel düzeyde etkileyen bir dünya gücü, bir evrensel güç durumuna ulaştı."**

Bu biçimde bu komployu böyle bir direnişle boşa çıkartmak, ondan da öteye ulusal kurtuluşta çözüme ulaşmak gibi bir hedefimiz, iddiamız var. Bunun ötesinde herhangi bir şey kesinlikle beklenmemeli. Özellikle mevcut gelişmeleri, böyle komplonun başarıya gittiği, ulusal kurtuluş mücadelesinde her şeyin bittiği gibi değerlendirmek çok büyük bir yanlıştır. Başkan Apo yıllardır böyle bir duruma karşı hem kendisini, hem de parti ve halk gerçekliğimizi hazırlamıştır. Başkan Apo'nun yarattığı gerçeklik, ortaya çıkardığı devrimci birikimin tepkileri bırak bir ayda, bir yılda tükenmeyi, yüzyıllarca sürebilecek kadar büyük bir doğumluluğa sahiptir. Kesinlikle bu gerçeğin iyi bilinmesi, görülmesi gerekiyor. Partimizin, partimiz öncülüğündeki ulusal kurtuluş örgütlenmemizin böyle kısa bir sürede etkisiz kalacağı, dağılacağı veya mücadele yürütemez duruma düşeceği gibi değerlendirmeler, safsatadan başka bir şey değildir. Böyle kısa sürede, bir komplo karşısında başarısız kalacağını varsaymak büyük bir yanılgı olur. Kesinlikle etkisi yüzyıllara yayılacak. Özellikle 21. yüzyılda sadece Kürdistan gerçeği değil, bölge ve dünya gerçeği içerisinde önemli bir yeri ve etkinliği olacak bir olgudur. Bugün PKK gerçekliği, Başkan Apo'nun yarattığı devrimci düşünce ve onun örgütsel ve eylemsel ifadesi böyle bir güce sahip. Bu konuda böyle aydınlık var, bir çizgi, yoğunlaşmış bir örgütsel gerçeklik, bir halkın kendi doğuşunu yaşaması durumu var. Ki bütün bunlar bu mücadeleyi başarıya da götürecek, bu gelişmeyi onlarca-yüzlerce yıl sürdürecek gerçekliklerdir.

Temel dayanaklar bunlar, bizim yakın dönemde mücadele perspektiflerimiz açısından da tabii önemli kararlarımız, planlarımız var. Düşman gerçeğini tanıma, açığa çıkarma, onu teşhir ve tecrit etmeden tutalım, düşmanı zayıf düşürecek politik tutumlar geliştirmeye, yine büyük bir savaşı gerilla ve halk eylemliliği düzeyinde, son dönemin temel bir tarzı olarak fedai tarzını bütün çalışmalarımıza hakim kılarak yürütme gerçekliğimiz var. Bunlar komployu boşa çıkarmanın ve devrimimizi başarıya götürmenin temel güvenceleri, temel açılımları oluyor.

VI. Kongre en büyük parti toplantımızdır

***Serxwebûn:** Bu komplo her yönüyle devam ederken, zaferle tamamlanan bir VI. Kongre gerçekliği ve sürece cevap olma durumu vardır. Kongrede en çok tartışılan ve merak edilen "yeniden yapılanma" sürecinin kapsamını ve neden böyle bir yapılanmaya ihtiyaç duyulduğunu açıklayabilir misiniz?*

Duran Kalkan: Partimizin VI. Kongre gerçeği üzerinde çokça durulması, değerlendirilmesi gereken, sonuçları itibariyle de yine doğru anlaşılması gereken bir gerçekliktir. Kesintisiz olarak uygun zaman dilimleri içerisinde altı kongre yapan bir parti olarak, zirve üzerine zirve ekleyen bir gelişmeyi yaşamayı bilmiştir. PKK'nin önemli bir düzeyi olan bu zirveler içerisinde VI. Kongrenin, hepsinin birikimi üzerinde gerçekleşmiş olma durumu var. Hem yoğunluk, hem kapsam, hem gündemleştirdiği sorunların büyüklüğü ve buna karşı olarak da çözümleme gücünün büyüklüğü bakımından en büyük parti toplantımızdır. Bunu böyle görmek ve anlamak gerekiyor.

VI. Kongremizin toplandığı sürecin, gerçekleştiği sürecin özellikleri önemli. Oldukça kritik, değişken, değişik gelişmelere açık, hassas bir süreç olma gerçekliği vardır. Kongremiz toplanmaya yönelip, kongre hazırlıkları yürütülürken de bu gerçeklik var. Kongremizin sonuçlanması da böyle bir gerçeklik içerisinde olmuştur. Düşmanın dayattığı komplo ve bu komploya karşı mücadele, kongre çalışmalarımızın gerçekleştiği ortamı oluşturmuştur. Kongre çalışmalarımız böyle bir ortamın etkisi altında, onu değerlendirme temelinde gerçekleşmiştir. Diğer yönüyle değişkenlikle, bilinmezlikle dolu bir süreç. Kongremizin bir de bu yönü var. Süreci değerlendirme, tanımlama, süreci belirginleştirme ve belirginleşen, netleşen sürece göre; partimizin ideolojik, politik, örgütsel, askeri tutumunu ortaya çıkarıp kararlaştırma ve planlama gibi bir gerçeklik oluyor. Kongremizin uzun süre devam etmesi de, kritik ve belirsiz ortamın devam etmesinden kaynaklanmıştır. Aslında komploya karşı mücadele gerçekliği üzerinde durulmuş, komployu boşa çıkartmak için, Parti Önderliğimizin yürüttüğü büyük siyasi gelişmeyi anlamak, değerlendirmek ve süreç o doğrultuda netleşirse, ona göre bir karar düzeyini ve örgütsel çalışmayı planlamak üzere yürütülmüştür. Başlangıçta özellikle bu yön hakimdi, fakat daha sonraki süreç ve kongremizin tamamlandığı zemin böyle bir mücadelede uluslararası komplonun, korsanlık eylemiyle Önderliğimizin esir düşürülmesi gibi bir sonuca gitmesi noktasında, bunu değerlendirme temelinde sonuçlanmış, kararlarını, planlarını buna göre oluşturmuştur. Bu da dünyada bile herhangi bir hukuk, ölçü tanımayan vahşi, en terörist saldırıya karşı ulusal kurtuluş savaşını her alanda büyük bir halk başkaldırısı olarak örgütleyip, yürütme sonucu ve kararlılığıdır. Bu, kongre sonrası açıklamalara da yansımıştır.

Kongreye girerken, kongre hazırlıkları sürdürülürken Parti Önderliğimizin yaptığı değerlendirmeler, açıklamalar, kongreyi tanımlama gerçekliği var. VI. Kongremizin önemli bir özelliği de belli ölçüde kamuoyuna açık yürütülmüş olmasıdır aslında, değerlendirmeleriyle, yürütülüşüyle böyle bir özelliğe de sahip. Parti Önderliğimiz süreci yönlendirmek, politik çalışmalar doğrultusunda sürece bir anlam kazandırabilmek için değerlendirmelerini geliştirmiş, partimiz için, diğer ulusal kurtuluş mücadelemiz için önemli bir karar ve yenilenme süreci olarak görmüştür. Bunu bir yeniden yapılanma olarak da tanımladı. VI. Kongremizi Parti Önderliğimiz bir reform kongresi olarak değerlendirmişti, parti programında belli bir değişiklik, parti tüzüğümüzde bir düzey yakalama, yine düşünsel ve politik gelişmeleri hem program, hem tüzük, hem de güncel taktikler düzeyinde parti gerçeğimize yansıtma gibi bir çalışmayı içermişti VI. Kongremiz.

VI. Kongre yeniden yapılanmaktır

Partinin belli bir reforme olmasını, buna dayanarak VI. Kongremizi ise; partimizin yeniden yapılandırılması olarak tanımladı, değerlendirdi. Bu yeniden yapılanmayı çok çeşitli güçler tartıştılar, merak da ediliyor. Doğru anlamak, doğru tanımlamak gerekiyor. Tek yönlü olan bir şeye dayanan bir olgu var bir kez, bunu bilmek gerekli. Yeniden yapılanmanın çok değişik yönleri vardır. Her şeyden önce yeniden yapılanma, devrimci düşüncede, ruhta, Apocu çizgide doğruya ulaşmayı, parti gerçekliğine ulaşmayı, doğru partileşme, ordulaşmayı, askerileşmeyi, militanlaşmayı içeriyor. Yani Apocu fedai çizgisine ulaşmak, eksikliklerini gidermek, hem de kendini yenilemek... Dönemin görevlerine, devrimci gelişmelerin düzeyine göre kendini yenileyerek, her bakımdan düşünsel, ruhsal, yine politik bakımdan yeterli hale getirmek anlamına geliyor. Yeniden yapılanmanın en önemli yönü bu. Parti Önderliğimiz bunu tanımlarken, partiyle kendisi arasında bir kopuşun olduğunu, önderlik çizgisinde parti yapısının belli bir gerilemeyi, uzaklaşmayı yaşadığını ortaya koymuştu. Hatta "*Birbirimizden ayrı düştük, bu kongre ayrı düşmüş iki gerçekliği bütünleştirme kongresi olmalı*" diye de tanımlamıştı. Kuşkusuz gelişmeleri karşılayamayan, önderlik çizgisinden geri düşmüş olan militan yapının hem kişisel, hem de örgütsel düzeyde önderlik çizgisiyle bütünleşmeyi, bütünüyle ulaşmayı, ona göre kendisini örgütleyip, donatıp o çizgide başarılı taktiklerle savaşır bir militan örgüt haline gelmeyi içeriyordu. Bu önemlidir, esastır. Bu temelde yeniden yapılanma Apoculuktur, yeniden yapılanma Apoculaşmaktır, yeniden yapılanma Apocu militanlar haline gelmektir. Yeniden yapılanma örgütün Apocu çizgide sağlam devrimci bir parti olarak şekillenmesidir. Başta parti merkezi olmak üzere, bütün parti örgütlerinin bu temelde savaşan ve kazanan örgütler haline gelmesi, parti işleyişinin buna göre yürütülmesi anlamına geliyor. Yeniden yapılanma, doğru bir taktik çizgiye ulaşma, güncel-politik duruma uygun düzeyde taktiklerini ortaya çıkarıp başarıyla uygulamak anlamına geliyor.

Bu temelde kapsamlı tartışmalar, değerlendirmeler kongrede yaşanmıştır, hem geçmiş, hem güncel durum değerlendirilirken bu çerçeve esas alınmış, partileşme, merkezileşme, yine askerileşme ve ordulaşma durumumuz, savaş tarzımız-taktiğimiz, bu açıdan kapsamlı bir parti çizgisi temelinde eleştiriye tabi tutulmuş, eksiklikler, hatalar ortaya çıkarılmış, bunları düzeltmenin yol ve yöntemleri bulunmuştur. Bu temelde çok kapsamlı, derinlikli bir eleştiri ve özeleştiri gerçeği yaşanmıştır. Bu kadar kapsamlı tartışma, eleştiri temelinde kongreye katılan bütün militan yapı kendisini eğitme, yenileme, yeniden şekillendirme gibi bir gelişmeyi, değişimi yaşamıştır. VI. Kongremizin ortaya çıkardığı militan gerçeklik, parti gerçekliği böyle bir parti gerçekliğidir ki, bu Başkan Apo'ya yönelen korsanlık eylemiyle de birleşince, parti ve ordu yapımızda kesinlikle bir fedaileşmeyi ortaya çıkarmıştır. Bazı yoldaşlar bunu kesin bir dönemeç olarak, hatta parti tarihimizde bir milad olarak değerlendirdiler. 15 Şubat gerçeği partimizde, partimizin kadro ve savaşçı yapısında kesin bir değişimi-dönüşümü yaratmıştır dediler, bu doğru. Kesinlikle bu temelde bir gelişme oldu, ki bu VI. Kongre çalışmalarıyla da birleşince, tam Başkan Apo'nun öngördüğü Apoculaşma, militanlaşma bütün parti kadro ve savaşçılarında yaşanır hale geldi.

Yeniden yapılanmanın diğer bir yönü mücadelenin gelişim düzeyiyle ilişkilidir. Bu da ulusal kurtuluşta ulaşılan düzeyi, ona göre bir örgütlenmeyi ifade ediyor. Başkan Apo "*Kürdistan'a açılmakla partileştik, Ortadoğu'ya açılmakla ordulaşıtık, dünyaya açılmakla devletleşiyoruz*" diye tanımlamıştı bu gerçeği. Artık dünyaya da açılan, devletleşme sürecine giren bir ulusal kurtuluşçu gelişme gerçeğimiz vardı. Örgütsel yapımız ve halkın ulusal bilincinin birleşmesi, örgütlenmesi böyle bir düzey kazanmıştı. Bunu daha da ileriye götürmek, halkın ulaştığı iktidar düzeyini bir örgütsel zemine kavuşturmak görevi vardı. Kongremiz bu durumu da kapsamlı bir biçimde değerlendirdi ve tartıştı. Öncü olarak partiyi bu düzeye ulaşmış bir mücadeleye göre şekillendirme, bunu böyle bir hareketin öncüsü, Önderi haline getirme ve böyle bir hareketi daha da ileriye, zafere götürecek bir hareket olarak şekillendirmeyi içeriyordu. Buna göre bir ordu, bir cephe, bir kitle örgütlenmesi, diyelim kadın, gençlik örgütlenmesi, yine Kürdistan'ın bütünlüğünü, ulusal kurumlarını, bir propaganda, buna göre bir dışilişki örgütü ve çalışmasını ifade ediyordu.

Partimiz hiçbir dönemde kuşkusuz bu kadar açılım sağlayacak bir gelişme düzeyine ulaşmamıştı. Doğuşunda küçük bir grup, bir devrimciler topluluğu olarak şekillenmişti. O zaman kendi iç örgütlenmesi çok dardı, bir militan eylem örgütüydü. Daha sonra belli bir gerilla açılımı sağladı. '90'lardan sonra belli bir gerilla ordulaşmasını, yine kitle örgütlenmesini gündemine koydu ve o konuda belli bir düzeyi yakaladı. VI. Kongre'den sonra ulusal kurumlaşma, bu temelde ulusal örgütlülüğü geliştirme noktasında ileri adımlar attı ki, VI. Kongre bütün bu gelişmelere göre partiyi ve ulusal kurtuluş hareketini örgütlenmeyi ifade ediyordu aslında. Yeniden yapılanma bu anlamda bir gerçekliktir. Partinin bu gelişmelere göre kendisini örgütleme, bu gelişmeleri karşılayacak bir örgüt haline getirme doğrultusunda önemli tartışmalar yapmış, kararlar almış, ulaştığı sonuçlara göre tüzüğünde, programında belli bir değişimi, yenilenmeyi yaratmış, kendi örgütsel yapısını, şekillenmesini bu temelde ifadelendirmiştir. Yine ulusal kurtuluş hareketini, Kürt ulusal gerçeğini devrimci örgütlenme ve yönetim düzeyini şekillendirmeye çalışmıştır. Bu daha sonra bu temelde yapılacak çalışmalarla daha da netlik kazanacaktır, çeşitli ulusal kurumların oluşması anlamında giderek önemli gelişmeleri yaşayacaktır. Yeniden yapılanmanın bir de bu yönü var, önümüzdeki süreçte çok daha açığa çıkacak. Belli bir süreç içerisinde adım adım gerçekleşecek bir olgu.

> **"Yeniden yapılanma Apoculuktur, yeniden yapılanma Apoculaşmaktır, yeniden yapılanma Apocu militanlar haline gelmektir. Yeniden yapılanma örgütün Apocu çizgide sağlam devrimci bir parti olarak şekillenmesidir. Başta parti merkezi olmak üzere, bütün parti örgütlerinin bu temelde savaşan ve kazanan örgütler haline gelmesi, parti işleyişinin buna göre yürütülmesi anlamına geliyor. Yeniden yapılanma, doğru bir taktik çizgiye ulaşma, güncel-politik duruma uygun düzeyde taktiklerini ortaya çıkarıp başarıyla uygulamak anlamına geliyor."**

Mevcut komployu aslında bir de işin bu yönüyle değerlendirmek gerekli. Komplo, partimizin ve mücadelemizin ulaştığı bu düzeyde böyle bir şekillenmeye varmasını önlemek, böyle bir gelişme adımını atmadan boğmak ve onu geriletmek, zayıflatmak gibi bir anlama da sahip. Düşman böyle bir süreci de bu biçimde değerlendirmek istedi aslında. Bu nedenle azgın bir saldırıya geçti. Bu kadar gelişmiş bir ulusal mücadele gücüyle de buna karşı duruş var, mücadele ediş, kıyasıya bir mücadele var. Düşman düşmandır, kendisi doğrultusunda sonuçlar almak için elinden gelen her şeyi yapar, fakat ulusal devrimci güçler de kendi gerçekliğini bilmek, öncüsüyle, mücadele gücüyle, ordusuyla, kitlesiyle bunu iyi idrak etmek, düşman saldırılarını da iyi anlamak, mevcut gelişme düzeyini iyi görmek, ona göre düşmanı yenme temelinde kendisini en doğru bir mevzilendirmeye ulaştırmak zorunda. VI. Kongremiz bu gerçekliği değerlendirmiş, tartışmış, kendi örgütlülüğünü ve örgütsel mevzilenmesini yapmayı kararlaştırmış ve önümüzdeki süreçte adım adım pratikleştirecek.

Partimizin yaklaşımı halk mücadelesini daraltmak değil, geniş tutmaktır

***Serxwebûn:** Bu süreçte parti olarak halkta gelişen devrim dalgasının planlı ve donanımlı bir biçimde yürümesi için halka vereceğiniz mesaj nedir?*

Duran Kalkan: Aslında halk mücadelesini çok fazla planlı, örgütlü kılmak gibi bir anlayışımız yok. Kuşkusuz örgüt olarak bizim kararlarımız, planlarımız, bu temelde de yürüttüğümüz bir mücadelemiz var. PKK böyle bir gerçekliktir, baştan beri de kendi çalışmalarını, mücadelesini yürütmüştür. Bundan sonra da kendi mücadelesini örgütlü, planlı kılacak, dönemin devrimci görevlerini başarıyla yürütmek üzere, kendisini örgütlendirip mücadeleye sevkedecektir. Öncülük görevini devrimin, devrimci hareketin motoru olma, öncüsü olma görevini her zamankinden daha fazla bu dönemde de yerine getirecektir. Bu onun örgüt olma gerçeğinin bir sonucu oluyor.

Fakat tabii halk mücadelesi biraz daha farklı. Eylemliliği, çok fazla örgütlenmeyi, planlanmayı kabul etmeyen bir eylemliliktir. Halkla bir partiyi, bir orduyu birbirine karıştırmamak gerekli. Bir orduda, bir partide varolan kararlılık, planlılık, düzenlilik gibi bir durumu halk hareketinde aramamak lazım. Halk mücadelesini, halk eylemini böyle kalıplara sokmak gibi bir duruma düşmemek gerekli, partimizin temel bir yaklaşımı bu. Bu nedenle halkın mücadelesini planlı, bilmem örgütlü kılmak yerine –ki bu bize göre oldukça daraltır, halkı zorlar– daraltmaya düşmeden böyle bir mücadelenin doğru yönlendirme, hedeflerini doğru belirleme ve sevketme, teşvik etme gibi bir görevimiz vardır. Biz halk mücadelesine yaklaşımı böyle ele alıyoruz.

Bunun için mücadeleyi yakından izliyoruz parti olarak, günlük olarak değerlendiriyoruz, anlamaya çalışıyoruz. Neresi doğru, neresi yanlış, neresi eksik, neresi fazla, bunları bulmaya ve bunlara göre katkı sunmaya çalışıyoruz. Öncülük düzeyinde katkı sunmaya, yön vermeye çalışıyoruz. Bu görevi bundan sonra daha başarıyla yürütmek, halkı öncüsüz, yönsüz bırakmamak için elimizden gelen çabayı göstereceğiz. Mücadele geliştikçe, halk eylemliliği geliştikçe, tecrübe arttıkça bu daha fazla başarıyla yürüyecektir. Bundan halkımız emin olabilir.

Yürütülen mücadelenin sonuçlarını derleme, toparlama, biriktirme ve daha üst düzeyde mücadelelere sevketme gibi bir görevimiz de var parti olarak, öncülük olarak. Bu görevimizi de yön vermeyle birlikte daha başarıyla yerine getireceğiz. Şimdiye kadar Başkan Apo bunu böyle yapmayı bildi ve sıfırdan başlayarak değerleri adım adım, avuç avuç biriktire biriktire, böyle büyük bir devrim birikimi, değerler toplamı ortaya çıkardı. Bundan sonra da bunu daha da büyüterek, zafere götürmeyi partimiz bilecek. Başkan Apo'nun önderliğinde yürüttüğü parti mücadelemiz bu temelde zafer kazanmayı da bilecek.

Son eylemlilik açısındansa eylem çizgisi, eylemin hedefi, yöntemi, amacı nettir, belirlenmiştir. Bu konuda gerekli yön vermeler, açıklamalar yapılmıştır, gerektiği kadar da yapılır. Amaç oldukça açık burada; Önderliksiz ve zafersiz yaşam olmaz, Başkan Apo'yu ve Kürdistan'ı özgür kılmak şiarlarıyla yürütülen bir mücadele oluyor bu. Yakın hedef itibariyle halk eylemliliğinin önüne Başkan Apo'ya uluslararası güvenlik ve Kürt sorununun çözümünde, halkımızın temsilcisi olarak muhatap alınması hedefi konmuştur. Bu amaç doğru bir amaçtır. Böyle bir eylemliliğin başaracağı bir amaçtır ki, başarılması ulusal kurtuluşta önemli bir çözüm düzeyine ulaşmanın, böyle bir çözümü başlatmanın sağlanması anlamına gelecek.

Bu temelde eylemliliğimizi parti, ordu, halk olarak yürüteceğiz. Halkımıza bu konuda belirteceğimiz temel amaçtan kopmamaları, sağa-sola savrulmamalarıdır. Kesinlikle yanlış hedef gösterilip sağa-sola saptırtacak girişimlere karşı uyanık olmaları, onlardan etkilenmemeleri, onlara düşmemeleridir. Yine yöntem olarak etkili, düşmanı zorlayan, düşmana vuran bir mücadele gerçeğini her zaman ve her yerde uygulayabilmeleridir. Bu oldukça önemli. Başarı kazanmak doğru yöntemlerle mücadele etmeyi gerekli kılıyor.

Büyük bir fedaileşme süreci parti, ordu ve halk gerçekliğimizde başlamıştır. Halk fedaileşme gerçeğini yaşıyor, her kesimiyle, gençliğiyle, yaşlısıyla, kadınıyla, çocuğuyla, aydınıyla böyle bir sürece girmiştir. Bunu sonuna kadar sürdürmek, geliştirmek baştan beri partimizin özünde varolan, Apoculuğun özünde varolan, fedakarlık ve cesaretlilik gerçeğini bugün fedailik diye tanımladığımız bir düzeye kesinlikle ulaştırmaktır.

● *devamı 27. sayfada*

Birlik ve ittifaklar sorunu

Esat Faraşîn

Birlik ve ittifaklar sorunu, tarihte ve dünya genelinde tüm devrimci hareketler açısından olduğu kadar, her tür siyasal hareket açısından da yakıcı önemini sürekli koruyan bir sorundur. Bilinir ki, bu tür soruna doğru yaklaşan ve sonuç alıcı bir şekilde çözümleyen hareketler, kendi güçlerinin üzerinde bir güç yaratabilmiş ve belki de en umut edilmeyen zamanlarda dahi amaca ulaşmışlardır. Tabi ki, bunu gerektiği gibi beceremeyenler ise çok güçlü bir konumda bulunsalar dahi, hiç de layık olmadıkları başarısızlık ve yenilgilerle karşılaşmışlardır. Gerek burjuva siyasal hareketlerin, gerekse sosyalist-demokratik devrimci hareketlerin pratiklerine baktığımızda, başarıya ulaşmanın altında böylesi önemli bir temel nedenin yattığı görülür. Dolayısıyla her siyasal hareketin beyni daha pratiğe yeni girişirken, birlik ve ittifaklar sorununu stratejik bir proje dahilinde ele alıp bunu adım adım hayata geçirmeye çalışır. Bu noktada hemen önemli bir hususun altını çizelim ki, bunda ne sıcakkanlı bir biçimde yüzeysel ve hayalci olmak, ne de ihtiyatlılık adına veya dar politikacılıkla ağır ve hantal davranmak kazanımcı bir yaklaşım olur. Aksine içine girilen siyasal süreçlerin somut durumuna göre zamanında ve yerinde gerekli adımı atma, gerekli birleşik gücü ortaya çıkararak sonuç almaya götürür. 1871 Paris Komününün başarıya ulaşamamasının önemli nedenlerinden biri, devrimci proletaryanın ittifaklar sorununu bu kurala göre hayata geçirmemesi oluştururken, 1917 Ekim Devrimi'nin, proletarya zayıf görülmesine rağmen sonuç almasının önemli nedenlerinden biri ise, sözkonusu kuralın doğru hayata geçirilmesinde yatar. Ha keza II. Dünya Savaşı'nda Hitler faşizmine karşı devrimci-demokratik ve burjuva güçlerin kapsamlı bir ittifak pratiği sonuç almıştır.

Türkiye ve Kürdistan'ın geçmiş pratik sürecine bakıldığında çok başarılı bir birlik ve ittifak olgusunun gerçekleşemediğini söylemek, bilinen bir gerçeği dile getirmekten başka bir şey olmayacaktır. Bunun çok çeşitli nedenleri olduğu açıktır.

Bir defa Türkiye açısından olaya bakıldığında, devrimci-sosyalist hareket üzerindeki kemalist kuşatma bunun en önemli nedeni olmaktadır diyebiliriz. Kemalizm öyle yapmıştır ki, hem kendi ittifaklaşmasını güçlü geliştirdiğinden sola adeta bir pratik ittifak sahası bırakmamış, hem de ideolojik-siyasal etkilemesi sonucu aynı solu oldukça güdük bırakarak çıkmaza sokmuştur. Türkiye'de devrimci-sosyalist harekete uzun yıllar boyunca dünyadaki sosyalist bölünmelerin etkisi de yansıyınca, neredeyse birlik ve ittifaklar politikasına büyük ölçüde şartlanmış bir biçimde kendisini kapatan bir gerçeklik ortaya çıkmıştır. Aslında Türkiye sol hareketinde ideolojik bağımsızlık anlamında özgünlüğün olmayışı birlik ve ittifaklar sorununda da bir açmazı yaratmış ve bu konuda zengin yaratıcılık gösterilememiştir. Adeta mezhepçilik biçimindeki çok dar, sığ, düz, şabloncu bir ideolojik yaklaşım, bu solun birlik ve ittifaklar sorununu çözememesini nerdeyse bir kader haline getirmiş, bu konuda inisiyatiften oldukça uzak bir pratiği sergilemesine yol açmıştır. Denebilir ki, sorunun temelinde Türk solunun bir türlü politikleşememesi, ideolojik çerçevede takılıp kalması yatmaktadır. Salt ideolojik boyutlarda kalanlar, maddi bakımdan dar bir gurup olmaktan öteye gidemezler. Ancak politik safhaya gerektiği gibi girenler ister istemez bir ittifaklar sorunuyla karşı karşıya kalırlar ve bunun gerekli kıldığı toplam maddi gücü yaratırlar. Salt ideolojik safhada kalanlar başkalarıyla yan yana olabilecek ortak noktaları ortaya çıkaramazken, bunu aşmış olanlar devrimin ihtiyaçları ve objektif koşulların dayatması sonucunda birlik ve ittifak oluşturabilecekleriyle buluşabilecek ortak noktaları yaratırlar.

Kürdistan'ın geçmiş süreçlerine baktığımız zaman, birlik ve ittifak pratiği açısından belki de en talihsiz ülkelerden biri olduğunu görürüz. Tarihte devlet organizasyonu veya merkezi otorite deneyimi fazla olmaması, feodal parçalanmışlık ve halkımızın bölünüp parçalanması yüzünden ulusal birlik ve ittifaklar sorununda da büyük sorunlar ve sıkıntılar yaşanmıştır. Yine bu gerçekle bağlantılı olarak Kürdistan'da birlik ve ittifaklar denince hep bir yerlerden başkalarına yamanma anlaşılmış ve öyle gündeme gelmiştir. Kürdistan'daki bilinen bölünmüşlük, parçalanmışlık sürekli kendi içerisinde bir birlik ve ittifak pratiğine izin vermemiş, aksine birbirinden uzaklaşma ve düşmanlık canlı tutulmuştur. Ulusal bir hedef olmazsa, ittifaklar sorununun gündeme gelmesi de zaten sözkonusu olamaz. Dikkat edilirse geçmiş isyanlarda bile parça parça olma sözkonusudur. Bu süreçlerde ittifaklar ve birlik olma aslında zayıf da olsa pek gündeme gelmemiş, hatta bunun düşüncesi bile yeterince kafalarda oluşmamıştır. Belirttiğimiz gibi, genel ulusal hedefi çizememe, yine modern bir ideoloji öncülüğünde, modern bir hareket olamama bunun biricik nedenidir. Ülkede sosyal yapının, sınıflaşma olgusunun kendi doğal kulvarında akmaması da bunun temel nedenlerindendir.

Tabii ki, modern ulusal kurtuluş hareketinin ortaya çıkışından sonra durum çok daha farklı bir seyir izlemiştir. Gerçekten de daha doğuşu aşamasında gerek teorik formülasyonlar düzeyinde olsun, gerekse pratik uygulama düzeyde olsun PKK hareketinin bu soruna çok kapsamlı bir yaklaşımı sözkonusudur. PKK daha '70'li yıllardan bu yana stratejik ve taktik ittifakları doğru ve derinlikli bir biçimde ele aldığından ve her fırsatta bunları somut sonuçlara dönüştürdüğünden bugünkü muazzam seviyesini yakalamıştır. Temel stratejik ittifaklarını sınıflar bazında ilk günden doğru bir şekilde gündeme getirip, giderek bunu somut bir cepheye dönüştürdüğü gibi, taktik ittifakları da adeta mercekle arayıp tek tek ortaya çıkararak kurtuluş hareketini bundan yararlandırmıştır. Fakat bunu yaparken de, hep ideolojik ve ilkesel sağlamlığını korumuştur. Dışımızdaki sığ, dar yaklaşımların anlamadığı nokta da burası olmuştur. Yani PKK'nin birlik ve ittifak arayışlarına ya ısrarlı çabalara rağmen gelmemişler, ya faydacı bir yaklaşımla gelip kısa sürede rahatlıkla sırt dönebilmişler, ya da bu arayışlara "*ilkelerden ideolojiden taviz verme, hatta çizgi değiştirme*" *vb.* biçiminde yorumlayabilmişlerdir. Zaten küçük burjuva, basit esnaf mantığın veya katı tarikatçı anlayışların daha farklı yaklaşımı sözkonusu olamazdı. Ama hayat ve devrimci pratik PKK'nin bu konudaki tutumunu defalarca ispatlamış, diğerlerini ise ya tarihe gömmüş, ya da on yıllar boyu hiçbir şekilde boy atmayan ve neredeyse anlamsızlaşan marjinal bir güç konumuna düşürmüştür. Yine de PKK gerek Kürdistan, gerekse Türkiye sahasında ittifak çalışmalarında sürekli bir ısrar içerisinde olmuş ve nitekim bu çabalar günümüzde sonuçlarını belli düzeyde de olsa vermeye başlamıştır.

Bugün Kürdistan ve Türkiye bağlamında değişik birlik ve ittifak kümeleşmeleri biraz yanyana durmakta, biraz içiçe geçmiş bulunmaktadır. Bu durum çelişkili gibi görülse de, Kürdistan'ın içinde bulunduğu mevcut konumdan kaynaklanmaktadır. Bu ittifak kümeleşmelerini şöyle ayırmak mümkündür: Kürdistan genelini kapsayan ulusal birlik çalışmaları, Kuzey Kürdistan çerçevesindeki ulusal platform çabası ve Türkiye devrimci-sosyalist güçleriyle içine girilen Birleşik Devrimci Güçler faaliyeti.

Hemen baştan belirtelim ki, bu her üç güç birliği ve ittifak oluşumu, özünde birbirini tamamlamakta ve güçlendirmektedir. Aynı zamanda birbiri açısından teşvik edici rol oynamaktadırlar. Nitekim her üçünün de aynı dönemlere denk gelmesi bunu göstermektedir. Açıktır ki birbiri açısından tamamlanması gereken yönler vardır. Ve yine en azından yakın gelecek itibariyle birbirine dönüştürülmesi ve daha da içiçe geçirilmesi gereken özellikler mevcuttur, ancak bunda aceleci olmak doğru değildir ve tersi sonuçlar verebilir. Çünkü birlik ve ittifaklar konusunda olumlu bir zeminin yakalanması daha yeni yeni ortaya çıkmaktadır ve bunu olgunlaştırmak gerekir. Yoksa sadece niyetlerle hareket edip işte "*bu kadar ittifak oluşumu fazladır veya işte kongre var, ulusal platform da içine girsin veya Kürdistan'da Kuzey'i temsil eden PKDW gibi kurumlar var, yeni oluşturulan Kuzey Kurdistan Ulusal Platformu ile bunun içiçe geçirilmesi gerekir*" gibi söylem ve yaklaşımlar iyi niyetli olsalar da mevcut durumda gerçeğe çok fazla uygun düştüğünü söyleyemeyiz. Ve bunun şartlarını yaratmak gerekir. Yoksa biri var diye diğerinin gereksizliğini iddia etmek doğru değildir. Bir defa her siyasal-devrimci hareket güncel durumlara göre yapabildiği kadar çok sayıda değişik ilişki ve ittifak biçimlerini devreye koyması kendi cephesini alabildiğine genişletme ve derleyip toparlaması açısından elzemdir. Yine birlik ve ittifak demek asgari müşterek noktaların bulunup ortaya çıkarılması ve bunun etrafında en geniş organizasyonların inşa edilmesi ise, anın zorunlu kıldığı bu farklı müşterek noktalarda böyle ittifakların gelişmesi normaldir. Aksi taktirde dar bir yaklaşımla zorla yakalanmış olan fırsatlara sırt çevirme olur ki, bu bizim açımızdan lüks olur.

Bunlardan farklı olarak; bugün geliştirilmekte olan her birlik çalışmamızın hitap ettiği ve her birinin rol oynadığı ayrı ayrı sahalar mevcuttur. Örneğin genel ulusal birlik çalışmasının belki de dezavantajlı olduğu bir sahada Kuzeye özgü ulusal platform çalışması halkın çıkarlarını daha iyi örgütleme olanağına sahip olabilir. Yine Ulusal Platformun ulaşamadığı bir Türkiye-Kürdistan ilişkisinde Birleşik Devrimci Güçler Platformu stratejik bir rol oynayacaktır. Açık ki her üç ittifak biçimi de bizim açımızdan temel stratejik görevler ile karşı karşıyadırlar. Yani biz en azından perspektifi böyle görüyoruz ve sağlamca bu noktaya ulaşması için de sonuna kadar ısrarcı olacağız. Fakat elbette ki bunun bizden kaynaklanmayan zayıf noktaları da mevcuttur. İşte sorun karşılıklı doğru yaklaşım, ikna ve üretken pratik sayesinde bunu aşabilmektir.

Tüm Kürdistan genelini kapsayan Ulusal Birlik veya Ulusal Kongre çalışmaları, yürütülen çalışmalar sonucu belli bir noktaya gelmiştir ve sonuca doğru gitmektedir. Bunun program ve tüzüğü dahi oluşturulmuş olup var olan genel eğilim artık gecikmiş olan bu görevin bir an önce yerine getirilmesidir. Özellikle Parti Önderliğimizin Roma'ya geliş sürecinden sonra ortaya çıkan oldukça elverişli koşullar, bunun zeminini daha güçlü döşemiş ve itici kuvvet olmuştur.

Elbette ki, Ulusal Kongrenin Kürdistan'daki en yüksek siyasal irade olması sözkonusudur. Böyle bir iradenin maddi olarak örgütlenmesi durumunda, Kürdistan'daki temel sorunların çözümünde belirleyici kuvvet ortaya çıkacaktır. Ve böylece ülke genelindeki ulusal hareketin toparlanıp doğru bir yörüngeye sokulması gündeme gelecektir. Bu ortaya çıkan birtakım suni ve aleyhte sorunlara da son verecektir. Aynı zamanda, ulusal sorunun genelde çözümü de güncelleşecektir. Çünkü ulusun ortaya çıkan genel iradesi karşısında iç ayrıksı ve yanlış tutumlar rahat barınamayacağı gibi, uluslararası alanda da bunu kolay kolay inkar etmek sözkonusu olamayacaktır. Ama şimdi kaybettiğimiz bir nokta varsa, o da Kürdistan'da tarihten beri sürüp gelen birleşme olayının yaratılamamasıdır. Nitekim edinilen izlenimler ya da ortaya çıkan gerçeklikler şu şekildedir: Uluslararası alanda dahi temel güç odakları ulusal birlik olayının yaratılamamasından dolayı, Kürdistan sorununa lakayt yaklaşabilmekte veya hafif tutumlar içine girebilmektedirler. Böyle bir oluşumun gerçekleşmesi halindeyse, bunun zorunlu olarak kabul edileceği ve giderek ciddi bir biçimde muhatap alınacağıdır.

Elbette ki, Ulusal Birlik veya Ulusal Kongre çalışmasının yaşadığı zorluklar da vardır. Bunun en tehlikeli olanlarından biri bu çalışmaya bazı güçlerce taktik düzeyde yaklaşılması veya hatta basit günlük politik-diplomatik çıkarlar temelinde ele alınmasıdır. En başta mahkum edilmesi gereken bu tutumdur. Kürdistan'ın sınıfsal yapısından kaynaklanan dar, temsil gücü zayıf örgütleme biçimlerinin her türlü soruna olduğu gibi, buna da böyle günübirlikçi yaklaşması bu çabayı daha baştan baltalayacağı gibi, yine daha baştan belki de tedavi edilmesi imkansız yaralar açacaktır. Belki birçok konuya böyle hafif yaklaşımların telafi edilmesi gerçekleşebilir, ama Ulusal Birlik gibi can alıcı bir konuda bu tür yaklaşımlar kolay kolay af edilecek tutumlar olamazlar. Çünkü bu kendi dar sınıfsal veya örgüt çıkarına halkın temel çıkarlarını kurban etmek anlamına gelir. Ve bu hem ulus karşısında, hem de uluslararası alanda bizi zor durumda bırakır. Açık ki, PKK'nin böyle dar örgüt kaygısı yoktur ve olamaz da, aksine temel ittifak olayını burada yakalamak için uzun bir süreden beri bu konuda her türlü imkanını seferber etmektedir. Nitekim bunun belli sonuçları da alınmaktadır.

Ulusal Kongre çalışmalarında yaşanan en önemli diğer bir zorluk ise, Kürdistan'ın birden fazla ülke tarafından sömürgeleştirilmesidir. Bu durum çeşitli kesimlerde bir kaygı ve çekinmeyi gündeme getirmektedir. Yani böyle bir ittifaka gitmekle dört sömürgeci devletin birden karşımıza hedef olarak alınacağı endişesi, ittifak içinde yer alması gereken güçler üzerinde yönlendirici olabilmektedir. Hatta bazen dostlarımız tarafından bile böyle bir şeyin yöntem hatası olabileceği bize telkin edilmektedir. Açıktır ki, elbette bunun zorlukları olacaktır, ama biz eğer önümüze devrimi koymuşsak, böyle bir kaygımız olamaz. Devrim zaten zorluklarla boğuşma olayıdır. Yine Kürdistan'ın bu parçalı durumu devrimcilerin işini daha da ağırlaştıracaktır, ama bu bundan vazgeçilmesi anlamına hiçbir zaman gelmeyecektir. İşte önüne devrim ve genel ulusal çıkar hedefini koymamış kesimler, bu gerçeklik karşısında geri adım atabilmektedir. Yani ulusallaşmamış, bir parça, bir bölge veya birkaç aşiretle sınırlı kalmış güçler, kendilerine elbette ki Ulusal Birlik veya Ulusal Kongre olayını sorun yapmamaktadırlar, aksine kendi dar bölge çıkarlarıyla uğraşmaktadırlar. İşte I-KDP'nin durumu.

Oysa gerçek farklı seyretmektedir. Genelde ulusal birliğin sağlanması, yukarıdaki zorluklarla karşı karşıya olsa da, halkın gerçek gücünü ortaya çıkaracaktır ve kendi öz gücüne bu şekilde dayanmayla, birçok kesimin elinde adeta derney tahtasına dönüştürülmüş olan Kürdistan'ın bu durumuna da son verebilecek ve soruna kökten çözüm yolunu gündeme getirecektir.

Kürdistan'daki güçlerin kendi öz güçlerine bu şekilde dayanmayıp, şu veya bu dış güçle, hatta sömürgeci devletlerle olan ilişkileri de Ulusal Birlik ve Ulusal Kongre çalışmasında geriye çekici olmaktadır. Sözkonusu siyasal güçler böyle bağımsız bir politikaya sahip olmadıklarından, birçok durumda özgür bir şekilde ulusal çıkarı ölçü alacaklarına, bu dış bağlantıları üzerinde yapacağı etkiyi ölçü olarak alabilmektedirler. Bu ise tabii ki, Ulusal Birlik çalışmalarında tıkatıcı olabilmektedir. Dolayısıyla ya Ulusal Kongre çalışmalarına gelmeme durumu ortaya çıkmakta, ya gelse bile sürekli bir istikrarsızlık göstermekte, ya da bu konuda karşımıza acayip önerilerle çıkmaktadırlar. Belirtilen gerçeklikten dolayı bu çalışmaya aslında gelinmek istenmemekte, ama siyasal kayba uğrar diye bunu da açıkça yapmamakta, bunun yerine işi oldukça karmaşıklaştıran ve zorluğa sokan çeşitli pozisyon ve yaklaşımların içine girmektedirler. Öyle ki, ulusun siyasi iradesi olan gerçek bir kongre yerine, ne idüğü belirsiz, en fazla bir danışma meclisi düzeyinde bir oluşum önerileri bile gündeme getirilebilmektedir. Veya bazı şahsiyetlerden meydana gelen ve illegal örgütlenen bir model önümüze çıkarmaktadırlar. Tabii ki bunlar başta PKK olmak üzere bu tarihi olaya ciddi yaklaşan güçlerce red edilmektedir.

Diğer bir konu, Ulusal Kongre çalışmasına, Kürdistan'da iç çatışma var gerekçesiyle gelmeyen anlayıştır. Bu da gerçekte samimi bir ifade değildir. Dar örgüt kaygılarına kılıf bulma çabasıdır. Kürdistan tarihine baktığımızda daha önceki dönemlerde aşiretler arası çatışmalar sürekli olduğu gibi, KDP tarihiyle başlayan süreçte ise örgütler arası çatışmalar nerede ise hiç durmamıştır. Tabii ki burada I-KDP'nin ihanetçi-aşiretçi rolünün altını çizmek gerekir. Öyle ise hiçbir iç çatışmanın olmadığı bir süreçte Kongre oluşturalım demek, bunu yapmayalım anlamına gelir. Doğrusu ise iç çatışmalar olsa bile, ağırlığı alan bir güçle Ulusal Kongre'yi ortak bir program ve tüzük çerçevesinde oluşturmaktır. Giderek kongrenin bileşimi adım adım genişler. Diğer yandan kongrenin iç çatışmaların varolduğu

bir ortamda oluşması şu açıdan önem taşır: Kongre ulusal irade olarak ve belli bir örgüt, şahsiyet, kitle yekününü bağrında toplamış olarak, varolan iç çatışmalara kendi çizgi ve anlayışı temelinde müdahale eder, bunları çözmede ve ulusal birliği sağlamada ciddi bir rol oynar.

PKK başta olmak üzere birçok örgüt ve şahsiyet kongrenin ilan edilmesi için bir zaman dilimi de saptanmış bulunmaktadır. Ulusal Kongre Program ve Tüzüğünün de hazır olduğunu belirtmek gerekir.

Kuzey Kürdistan birlik çalışmalarına baktığımızda bu konuda da yeni bir evreye girildiğini belirtebiliriz. 4 Şubat '99 tarihinde belli bir program ve tüzük temelinde oluşturulan Kuzey Kürdistan Ulusal Platformu, Kürdistan'ın Kuzey'i açısından yeni ve önemli bir gelişmedir. Halihazırda altı örgütün yer aldığı bu platforma yeni yeni başvurular yapılmış durumdadır. Bu da şunu gösteriyor ki Kuzey Kürdistan birliğe adeta susamış bir durumdadır. Ayrıca eskiden kimi örgütlerde varolan dartutucu yaklaşımların da önemli ölçüde aşılmış olduğunu belirtebiliriz. Yalnız bu birlik çalışmasının kendisini daha sağlam bir derinliğe ulaştırması ve doğru anlayışları bünyesinde pekiştirmesi gerekiyor. Şöyle ki, bu platformu giderek cephe düzeyinde bir birliğe tırmandırmak bizim yaklaşımımızdır. Ancak her örgütün böyle yaklaştığını belirtemeyiz. Doğaldır ki onlar da kendi açılarından haklıdırlar. Çünkü mücadele konusunda farklı taktik ve yöntem anlayışlarının olması böylesi birliklerin daha ileriye gitmesinde önemli bir engel olmaktadır. İşte bunun aşılması gerekir. Bu da tüm bileşenlerin tutuculuğa kaçmadan, deyim yerindeyse biraz da kendilerinden fedakarlık yaparak, ortak noktaları daha da genişletmesi ve öne çıkarması yoluyla olur. En azından buna yeterince gelemeyenler ve çok ayrıksı duranlar bu deneyde elenirler. Dolayısıyla daha işin başında, bu platform çalışmasına olabilir ki günlük yaklaşanların veya bunu ülke topraklarından kopuk, daha çok yurtdışına özgü bir oluşum gibi görenlerin açığa çıkmasını sağlar.

Elbette ki, mevcut oluşumun uluslararası alanda Kürtler açısından iyi bir fotoğraf ortaya çıkarması ve diplomatik-siyasi sahada elde edilecek kazanımlar açısından önemlidir. Ama olayı bununla sınırlamak ve merkezine bunu koymak açıktır ki günü birlikçi ve esası bırakıp taliye önem veren bir tutum olur. Gerçekte platformu sonuna kadar sadece Türk tarafının ve uluslararası alanın siyasal muhatap alacağı bir oluşum düzeyinde tutmakta hem yanıltıcı olacağı gibi, hem de uzun vadede kaybettirici olabilir. Günümüz gerçekliği açısından bu yönü önemlidir, kabul ediyoruz. Ancak bunu da yaratabilmek için platformun pratikte güçlü ortak adımlar atması, Türkiye ve uluslararası alana Kürt sorununu zorlayıcı bir biçimde kabul ettirmesiyle olur. Yani platformu sadece üst düzeyde diplomatik-siyasi bir organ gibi tutmak eminiz ki onun ömrünü uzun süreli kılmaz.

Diğer yandan platformun taşıdığı başka önemli bir husus ise platform içindeki örgütlerin güçleri arasındaki büyük dengesizliktir. Mevcut durumda PKK'nin bunu sorun yapma durumu yoktur. Aksine bizim anlayışımız bu örgütlere destek sunarak kendilerini daha da güçlendirmelerini sağlamaktır. Fakat bu belirttiğimiz husus hem platformun güçlü bir ortak faaliyet çıkarmasını geriye çekmekte, hem de Türk tarafı ve uluslararası alanı çözüm konusunda zorlamada gerekli rolü oynamasını sınırlandırmaktadır. Dolayısıyla yapılması gereken; platform içinde yer alan istisnasız her gücün birlik koşullarından yararlanarak kendilerini güçlendirmeleri ve bu temelde mücadeleyi daha ileri safhalara, çözüme doğru götürecek ortak kuvveti yaratmalarıdır. Yani mevcut durumda platformu meydana getiren her örgütün kendi çapında pratiğe yüklenerek birliği pratik sahada iş yapan bir konuma getirmek can alıcı olmaktadır. Bu konuda ciddi yetersizliklerin olduğunu belirtmek gerekir. PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan yoldaşın bir komplo sonucu Türkiye'ye teslim edilmesinden sonra ortaya çıkan gelişmelerde bu belirttiğimiz nedenlerden ötürü platform rolünü yetirince oynamadı diyebiliriz. Hatta platform üyesi bazı güçlerin çok aceleci bir biçimde ve kanımızca dar örgüt çıkarları nedeniyle sürece ters bir tavır içerisine girmeleri mevcut birlik çalışmasına yarar değil, zarar vermiştir. Açıktır ki, böylesi anlayış ve yaklaşımların ısrarla devam etmesi durumunda birlikte çalışmanın olanakları dahi ortadan kalkabilir.

Zaten bugün platformun önündeki en önemli sorun da kendisini ülke topraklarına ve Türkiye'ye yansıtabilmesidir. Henüz her konuda olmasa bile birçok ortak noktada sözkonusu sahalarda önemli pratik adımlar atılabilir. Ve somut kazanımlara ulaşılabilir. Ne yazık ki platform bu konuda –hazırlığı bir taraf bırakalım– güçlü bir perspektife bile henüz sahip değildir. Platform içinde varolan bazı yaklaşımlardan kaynaklanan birliği daha da ileri noktalara ulaştırma korkusu kanımızca yersizdir. Veya çok isabetli değildir. Zaten şimdiye kadar Kuzey Kürdistan'da birlik çalışmalarının hep geride seyretmesinde bu kaygıların önemli rolü oldu. Öyle ise bu aşamadan sonra bu terk edilebilmelidir diyoruz. Çünkü Kürdisan'da varılan nokta artık yirmi yıldır defalarca yersiz olduğu ispatlanmış ve ulusal kurtuluşa zarar vermekten başka bir işe yaramayan bu tür kaygıların terk edilmesini hayati kılmaktadır. Bu yaklaşım ve kaygıların gerçekte sahiplerine de boy attırmadığı, onları ya hep belli bir düzeyde tuttuğu, ya da silinip gitmelerine yol açtığı artık kesin ispatlanmıştır.

Kanımızca platformun gidermesi gereken ve rahatlıkla giderebileceği bir sorunu da mevcut boyutunu örgütsel yaygınlığa kavuşturmasıdır. Bu konuda girişimler yapılmışsa da hızlandırılması gerekir. Yani yerel düzeylerde alt birimleşmelere gitmek, bu temelde hem kitlesel, hem de siyasal-diplomatik-kamuoyu çalışmalarını ortak bir çerçeve dahilinde güçlendirmek, mücadeleyi derleyip toparlamada ve yeni mevzilere ulaşmada oldukça önemli olmaktadır. Zaten gerçeğin kendisine baktığımızda alt yapı ve kitle kendiliğinden buna hazırdır. Ve ihtiyaç duymaktadır. Bunu ortak resmi temsilcilikler düzeyine kavuşturmak, özellikle uluslararası alanda Kürt sorununu daha bir ilgi odağı yapabileceği gibi, kendi ciddiyetini kanıtlamasına bağlı olarak gerçek bir muhatap olarak alınmasına da yol açacaktır. Nitekim bu süreçte gördük ki, Kürtlerin kendi arasında birlik kuramayacağı, birleşemeyeceği yılardan beri her kesin kafasına iyice yerleşmiştir. Dolayısıyla platform kurulduktan sonra ortaya çıkan birçok söylem adeta şöyle olmuştur: "*Acaba Kürtler gerçekten mi birleşiyor, bunda ciddiler mi? Kendi ciddiyetlerini göstermelerine bağlı olarak ancak uluslararası alanda da gerçek bir temelde muhatap alınır ve güçlenebilirler.*" Öyleyse bizim bunu herkese iyice kanıtlamamız gerekir. Ki bunun yolu da mevcut birliği uzun süreli kılmak ve giderek geliştirmekten geçiyor. Yoksa kısa vade de ve günübirlik faydalara bile kolay kolay ulaşılamayacağı açıktır.

Oysa uluslararası zemin gerçekten de bugün bizden, böyle biraz da olsa kendisini kanıtlayan bir birlik istiyor. Bir alternatif istiyor. Dolayısıyla bunun bilinciyle özellikle Kuzey Kürdisan'daki birlik çalışmalarına yüklenmek son derece önemli olmaktadır.

"Kürdistan'ın geçmiş süreçlerine baktığımız zaman, birlik ve ittifak pratiği açısından belki de en talihsiz ülkelerden biri olduğunu görürüz. Tarihte devlet organizasyonu veya merkezi otorite deneyimi fazla olmaması, feodal parçalanmışlık ve halkımızın bölünüp parçalanması yüzünden ulusal birlik ve ittifaklar sorununda da büyük sorunlar ve sıkıntılar yaşanmıştır. Yine bu gerçekle bağlantılı olarak Kürdistan'da birlik ve ittifaklar denince hep bir yerlerden başkalarına yamanma anlaşılmış ve öyle gündeme gelmiştir."

Dikkat edilirse Güney Kürdisan'da şöyle veya böyle oluşturulan birlik temelinde bir alternatif, bir model üretilebildi. Siyasal-diplomatik yoğunluğun yükseldiği bu süreçte Kuzey-Kürdisan'da niye bu olmasın? PKK şahsında da olsa ordu var, kurumlar var, yani alt yapı Güneyinkinden daha güçlüdür. Bunun muhatap alınacak bir üst yapısını oluşturmak sorunun çözümünde önemli bir aşama olabilir. İşte bu noktada platform PKDW ilişkileri önemli olmaktadır. Biz baştan söyledik ki, PKDW ile platform birleşemiyor. İşte "*ikisi fazladır, ne gerek var buna, zaten Kuzey'i temsil eden bir PKDW var*" demek doğru değildir. Bir defa PKDW bir Kuzey Ulusal Meclisi değildir, Sürgünde Kürdistan Parlamentosu'dur. Yine yukarıda belirttik ki, devrimci çalışmalarda değişik değişik birliktelikler geliştirmek kaçınılmazdır. Dolayısıyla şunu söyleyebiliriz: Uzun süreli veya sonuna kadar böyle parçalı birlikteliklerin olması elbette doğru değildir. Ve biz de buna taraftar değiliz. Ama olması gereken dönemlerde de olurlar. Her şeyin olduğu gibi, birlik çalışmalarının da bir evrim içinde olgunlaşabileceği gerçeği vardır. Bu yüzden başta önyargılı yaklaşmayı doğru bulmuyoruz. Ama giderek her iki oluşumu birleştirmek –bu hangi yolla olursa olsun– en doğru olan tutumdur. Yani platform ve PKDW birleştirilerek Kuzey Kürdistan için tarafların kendisini adaletli bir biçimde ifade edeceği yeni bir meclise gidilebilir. Bunun olanakları vardır. Buna bağlı olarak Kuzey Kürdistan'ı temsilen ağırlıkla örgütlerin kendilerini içinde temsil edebileceği bir hükümete ulaşılabilir. Kuzey Kürdistan'ın ordusu ve kurum-birliklerinin varolduğunu zaten söylemiştik. Görmeliyiz ki bu temelde alternatif bir model ortaya çıkarılabilir. Bu Güney'in modelinden hiç de geri bir model olmayacağı gibi –aksine ondan daha modern, alt yapısı sağlam ve güçlü bir oluşumdur–, Kuzey Kürdistan halkının kendisinin örgütlü bir ifadesi olarak ortaya çıkar. Ve bu anlamda gerek Türkiye, gerek uluslararası alanda dayatıcı olur.

Birlik ve ittifaklar sorununun Türkiye boyutunun (Birleşik Devrimci Güçler Platformu) ayrı bir yazı konusu olduğunu öncelikle belirterek şunu söyleyebiliriz: Kürdisan'da özellikle bugün gelinen noktada iç ve dış koşullar açısından birlik çalışmalarının zemini çok daha güçlü bir hale gelmiştir. Bu Türkiye boyutu açısından olduğu gibi, Kürdistan boyutu açısından da böyledir. Özellikle PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan yoldaşın Türkiye'ye teslim edilmesinden sonra halktaki ulusal birlik ruhu çok net bir biçimde ortaya çıkmış, hem de dört parça açısından örgütleri aşmıştır diyebiliriz. Eğer örgütler halka öncülük etmek istiyorlarsa, kesinlikle birlik ve ittifak konusundaki hâlâ varolan dar ve geri yaklaşımlarını mutlaka aşmaları gerekir. Yoksa varolan yapılarını da koruyamayacakları, hatta bazılarının silinip gideceği açıktır. Eğer dönem Kürt ulusu açısından suni sınırları aşacak bir tarzda birlikte hareket etmeyi bu derece güçlü ortaya çıkarmışsa, örgütler de buna iyi bir ittifak gücü ile cevap verebilmelidirler. Atılan bazı adımlar eskiyi önemli ölçüde aşma anlamında elbette ki önemlidir. Ama hâlâ ve hızla katedilmesi gereken yol vardır diyoruz. Çünkü dönem büyük gelişmelerle oldukça hızlı seyretmektedir. Dolayısıyla normal zamanlardaki tempo ile buna cevap verilemeyeceği açıktır. Son süreçte ortaya çıkan anlayış ve niyet açısından içten yaklaşımlar pratiğe de belli ölçüde yansımıştır. Birlik ve ittifak konusunda üstte belirttiğimiz eksiklik ve sorunların yeni dönemde giderileceği ve dönemin güçlü karşılanacağı umuduyla sözü pratiğe bırakıyoruz.

26 Şubat 1999

'99 Newroz'unu Ulusal Önderliğimizi zirvede sahiplenmenin ve kesin zaferin başlangıcı yapalım!

'99 yılı Newroz'unu ulusal kurtuluş mücadelemizin bastırılması amacıyla Ulusal Önderliğimiz şahsında boyutlandırılarak sürdürülen uluslararası komployu sonuçsuz bırakmak için ulus olarak direnişe geçtiğimiz ve zafer yürüyüşümüzü güçlendirdiğimiz koşullarda karşılıyoruz. Emperyalist ve siyonist güçlerin desteğindeki Türk sömürgecileri uluslararası komployu kurtuluş savaşımızı bastırmanın tek yolu olarak görüp saldırılarını tırmandırıyorlar. Ulusal imha politikalarında inatla diretip başka bir çözüm yoluna şans tanımıyorlar. Tarihi geleneklerine yaraşır biçimde halkımızın şahsında insanlığa karşı büyük bir saldırı yürütüyor, her türlü barbarlığı ve vahşeti sergilemekten çekinmiyorlar. Bütün dünyanın gözü önünde sürdürülen bu saldırıya halkımızın verdiği cevap topyekün direniştir. Halkımız ulusal varlığını korumanın çabası, Ulusal Önderliğini sahiplenme temelinde kurtuluşunu gerçekleştirmenin başkaldırısı içerisindedir. Ulusal direniş ve başkaldırısını kesin zafer şiarıyla zirveye doğru tırmandırıyor. Halkımız Kürdistan'ın dört bir yanında ulusal birlik halinde emperyalizme, siyonizme, sömürgeciliğe ve ihanete son sözünü söylemenin eylemini gerçekleştiriyor.

Ulusal birlik, direniş ve mücadele günü olan Newroz, tarihimizde ilk kez tam anlamıyla kendi içeriğine kavuşmuş olarak kutlanmakta, düşmanlarımızın saldırıları cevapsız kalmamaktadır. Ulusal Önderliğimizin yarattığı savaşı ve kazanan halk gerçekliğini, VI. Kongremizin zafer çizgisinin gereklerini yerine getirmenin düzeyi yakalanmıştır. Ulusal varlığımıza yönelen her türlü saldırıya, artık fedaileşen gerilla ve halk gerçekliğimizle misliyle cevap verilecektir. Sadece emperyalizme ve siyonizme değil, aynı zamanda ihanete dayanan Türk sömürgecileri, yürüttükleri ulusal imha savaşında ne kadar inat ederlerse, partimizin önderliğindeki halkımız da daha büyük bir inatla zafere kilitlenmiş olarak direnecek, kurtuluş savaşına yeni boyutlar kazandırıp tırmandıracaktır. Newroz'un ulusal birlik, direniş ve mücadele ruhu önderlik çizgisinde yaşamın her alanına egemen kılınacaktır. Bu anlayış temelinde ulusal çapta gelişen serîhildanlar tam bir devrimci yükseliş sürecine dönüştürülürken, gerilla ve fedai savaşının başarılı gelişimiyle '99 Newroz'u ulusal zaferin adı haline getirilecektir.

Düşmanımız, '99 yılını ulusumuz için bir felaket, bozgun ve yenilgi yılı haline dönüştürmenin yoğun çabası içinde bulunurken, yeni bir aşamaya vardırılan uluslararası komployu sürdürmekte ısrarlıdır. Bundan dolayı, geçmişte olduğu gibi bugün de saldırılarını Önderliğimizin şahsında somutlaştırmaktadır ve tıbbi müdahaleler, fiziki ve psikolojik işkencelerle sonuç alma çabası içerisindedir. Başta kendi yasaları olmak üzere, uluslararası girişimleri hiçe sayan bir gözü karalık içinde barbarca uygulamalarını sürdürmektedir. Böylece Önderliğimizin yarattığı büyük devrim eserini ve ulusal kazanımlarımızı yok edebileceğini ummaktadır. Türk sömürgecileri, dehşet verici çabayla, kendi kirli amaçlarına –tarihte çokca görüldüğü gibi– ulaşacaklarının hesabını yapıyorlar. Ancak hem partimiz, hem de fedaileşen halkımız tarihin tekerrür etmesine fırsat tanımayacaktır. Herkes; dostlarımız ve düşmanlarımız bunu böyle bilmelidir. Düşmanın Önderliğimize yönelik tüm hesapları Newroz ruhuyla yükseltilecek, kurtuluş savaşımız sonucunda başarısızlığa uğratılacaktır. Daha şimdiden başlayan devrimci yükselişi, gerilla savaşı, halk serîhildanı ve fedai savaşıyla tırmandırıp sömürgeci rejimin yıkılışına dönüştürerek kutsal amacımıza ulaşacağımız kesinlik kazanmıştır.

Bunun bir gereği olarak '99 yılını Başkan Apo Yılı, Newroz'u da bunun başlangıcı ilan ediyoruz. Tüm ulusumuzu, devrimci yurtsever güçleri, ilerici insanlığı bu temelde tutum belirlemeye çağırıyoruz.

Önderlik Yılı ve Newrozu'nda yargılanacak tek güç varsa, o da Türk sömürgecileridir. Onların halkımızın şahsında insanlığı katletmelerine fırsat veren, başta ABD olmak üzere, emperyalist devletler, siyonist ve hain güçlerdir. Bu güçler yaptıklarının hesabını vermekten kaçamayacaklardır. Halkımız, devrimci güçler ve ilerici insanlık hesap soracaktır.

'99 yılı Newroz'u halkımızı kendi zaferini elde etmeye davet ediyor. Başkan Apo'nun yarattığı fedai Kürdistan halkı artık bunu gerçekleştirme kudretiyle düşünce, karar ve eylem yeteneğine kavuşmuştur ve partimizin öncülüğünde zafer için gerekli olan her şeyi ortaya koymalıdır. Düşman bu süreçte iletişim olanaklarımızı daha fazla kısıtlayabilir. Bu durumdan yararlanarak Parti Önderliğimize ve mücadelemize ilişkin tamamen yanlış haberler yayabilir. Halkımız düşmanın bu kirli oyunlarına karşı uyanıklığını daha da artırmalı, temel amacımızdan sonuç alana kadar başlattığımız eylem çizgisinden kopmamalı, hiç kimseden emir ve talimat beklemeden eylemliliğini sonuna kadar sürdürmelidir. Bu doğrultuda partimiz Newroz vesilesiyle Kuzey Kürdistan'da, Türkiye metropollerinde, Güney ve Doğu Kürdistan'da ve yurt dışında yaşayan tüm halkımızı ayağa kalkmaya ve kurtuluş savaşını güçlendirmeye çağırır.

Başkan Apo, Kürdistan gençliğini yenilmez bir güç haline getirmiştir. Kürdistan gençliğinin eylemleri sömürgeci egemenliği temellerinde sarsmaya başlamıştır. Fedaileşen gençliğimiz sömürgecilerin olduğu kadar, ona destek veren güçlerin de korkulu rüyası haline gelmiştir. Artık hiçbir güç fedai Kürdistan gençliğinin zafer yürüyüşünü durduramaz. Partimiz bütün gençleri intikam hamlesini güçlendirerek sürdürmeye ve ARGK saflarında kurtuluş savaşına katılmaya çağırır.

Partimiz, ordumuz ve cephemizin bütün kadroları, savaşçıları ve çalışanları için fedaileşme süreci yeni bir aşamaya girmiştir. Nerede olursa olsun herkes kurtuluş savaşına katılımını fedaileşme temelinde gerçekleştirmek zorundadır. Zafer bu gerçekliğin gerekleri yerine getirildiği zaman mümkün olacaktır. Zafer için bundan başka bir yolun bulunmadığının derin bilinciyle sürece cevap vermek tartışma götürmez bir emirdir.

Partimiz bütün kadrolarını ve militanlarını, ARGK komutanlarını ve savaşçılarını, ERNK yöneticilerini ve çalışanlarını fedaileşme hamlesine tam bir katılım sağlayarak görevlerini sahiplenmeye çağırır.

Partimiz, Önderlik Yılı Newrozu'nda düşman saldırıları ne kadar yoğun olursa olsun, zaferden başka bir sonuca asla fırsat tanımayacak, Önderlik Yılı Newrozu'nu büyük zaferin başlangıcı yapacaktır. Ulusal Önderliğimiz için özgürlük, halkımız için zafer vazgeçilmez şiarımız olacaktır.

Önderliksiz yaşam, savaşsız ve zafersiz Kürdistan olmaz derken, halkımızın, bölgemiz halklarının ve ilerici insanlığın Newroz bayramını zafer coşkusuyla kutluyoruz.

Yaşasın Önderlik Yılı Newrozu!

Yaşasın Başkan APO!

Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve ihanet!

15 Mart 1999
PKK-Merkez Komitesi

● *baştarafı 1. sayfada*

kurtarılmanız bile mümkün değildir. Nasıl ki yenilmiş toplumlar, halk yığınları tanrıya sığınır, yalvarırsa; şu anda sizin de parti içindeki konumunuz, her türlü ikiyüzlülük ve kendini kandırma ile birlikte, bazen yalvarma, teslim olmadır; bazen fitne fesatla isyan etme, ona küfretmedir. Genel toplumdaki kişilik, kendisini almış parti içine taşırmış. Bırak bir devrimci kişilik için başlangıç olmayı, iyi bir ihanete, iyi bir ölüme götürür. Bunda gerçekten biraz çaresiz kalıyorsunuz. Sanki çaresizliği aşamayacakmış gibi bir tutum ve davranış içindesiniz. Bu da düşmanın istediği bir şeydir, getirdiği bir konumdur.

Çok ciddi kendinizi sorgulamanız gerekir. İlişki tarzınızda, eğitime yaklaşımınızda, genelde bütün yaşamsallık hususlarında, kendinden geçmiş, "*benden hayır çıkmaz*" der gibi bir havanız var. Adeta ucuz bir ölüme sonuna kadar yatma psikolojisindesiniz. Neden böylesiniz? Direniş, önce bu bireyin kendine karşı olmak zorunda. Bu yaramaz kişiliğinize karşı bir direniş, bir iç kurtuluş hareketini yapmanız gerekiyor. Bu kişilik, eğer bir şey yaratamıyorsa, bir şey başaramıyorsa, demek ki orada bir yetmezliği var, bir yanlışlığı var. Eğer bu aşılmazsa ne olur? Bu sizi teslimiyete, inkara, yenilgiye ve başkalarının kulu kölesi olmaya ve hatta ucuz ölümün aracı olmaya götürür. Bu açık, siz başka türlü kendinizi bu işin altından sıyıramazsınız. Bırakalım başkalarını kurtarmayı, siz önce kendinizi kurtarın. Varsa gücünüz, önce kendinizdeki yaramazı, yetmezi, zavallıyı yenin. Acaba içinizde kimler var, kimler yok? Bir sorgulasanız, bana göre içinde her tür sahtekar, korkak, dönek, düşkün, sorumsuz, zavallı, güçsüz, yenilmiş, yalvaran, yalancı, münafık... hepsinden var. Siz bunlarla güçlenemezsiniz. Siz bunlarla sağlıklı bir zenginlik, sağlıklı bir örgüt olamazsınız. Demek ki önce iç kurtuluş mücadelenizi, bu saydığımız kişiliklere karşı vermeniz gerekiyor. Ve bunlar da başkalarının size aşıladığı soysuzluklardır. Şimdi siz şöyle davranamazsınız: "*Ben ne yapayım! Gelen bana tecavüz etti, her türlü piç bende gelişti*". Böyle bir savunma çok ahlaksızcadır. Haydi bir piç, iki piç, üç piç, ama on tane, yirmi tane piçe siz nasıl izah bulacaksınız? Böyle tecavüze uğramışsınız. Biraz amiyane tabirle, daha iyi anlamanız için söylüyorum. Veremediğiniz ideolojik kurtuluş, veremediğiniz örgütsel kurtuluş, veremediğiniz başarı tarzı, sizin böyle adlandırılmanıza yol açar. Çok açık. Kendini tecavüzden kurtaramayan, kendini işte böyle sonuçlara götüren, tamamen yenilmiş, düşmüş bir kişilikten, başaramayan bir kişilikten ne çıkar? Burada giriştiğiniz diğer bir yaklaşım da; "*ben ağlarım sızlarım. Ben kendimi yere atarım*". Bu da tecavüze uğramış kişinin ruh halidir. "*Beni vurdular, bilmem bana ne yaptılar!*" Peki ben ne yapayım seni vurmuşlarsa, sana bilmem ne yapmışlarsa! Ben de sana diyorum ki "*Diren, şimdi intikamını al, şimdi akıllı ol, şimdi bir şeyler yap*". Buna da dersen "*ben yapamam*", o zaman sen düşkünsün, senden hiç hayır çıkmaz. Sen bile bile düşkünlükte ısrar ediyorsun, o zaman gelen sana her istediğini yapar. Bunun başka yolu yoktur. Ağla. Ne ağlayacaksın! Ağlayana kimse acımaz. "*Yere atarım kendimi, intihar ederim!*", bu hiçbir şeyi değiştirmez. Bu böyledir.

Aslında artık sizin sorununuz siyasi değil, ahlakidir

Hayat kanunu karşısında konumunuzu sağlam kılmanız gerekiyor, kendinizde bir iç savaşı vermeniz gerekiyor. Eğer bu doğru verilirse; bu sorunların üzerine hücum edersiniz, duygulardan tutun en amansız bir savaş eylemine kadar müthiş üzerine gidersiniz. Eğer böyle bir kişilik oluşursa sizde, eski kişiliğin yerinde yeller eser ve hücum kişiliği ortaya çıkar. Hücum kişiliği, her konuda hücum kişiliğidir. İdeolojide fethedicidir. Örgütlenmede, her türlü pratikte, yemek yemede bile fethedicidir. Hangi soruna el atarsa çözer. Bakar, anlam verir; noksanlığı görür, tehlikeyi görür, başarısızlığı görür ve her an ona cevap yetiştirir. Çözüm kişiliği, kurtuluş kişiliği budur. Kendinize bakın; hep ağlıyorsunuz, hep "*Şuram söküldü, buram döküldü, şurada bilmem bana ne yapıldı, burada tıkandım, burada uzlaştım, burada bastırıldım*" diyorsunuz. Bu da doğru değil. Bunu aşmanız lazım. Ben ne yapayım, başka türlü Allaha yalvarır gibi partiye mi yalvaralım, Önderliğe mi yalvaralım! Olacak iş değil.

Biz, bu teslimiyet ideolojisini çoktan terk ettik. Siz ise bu teslimiyet ideolojisi nedeniyle sanırım kendinizi doğru değerlendiremiyorsunuz. Belki de kendinize gücünüz yetmiyor. Ama o zaman da her şeye razı olmalısınız. Gelen sizi satın alır, gelen sizi öldürür, gelen sizi bastırır, gelen sizin elinizdekini alır. Tabii parti içinde olduğunuz için de partiyi satarsınız, bir eylem olur imhaya götürürsünüz. Ve oluyor da, her gün bunlar karşımıza çıkıyor. Düşünülmemiş, anlamsız bir eylem, beş-on yoldaşı birden götürüyor, hem de hiçbir başarıya gitmeden. Bu ne demektir? Bu, "*ben hep vuruluyrum*" demektir, "*ben sadece dövülürüm*" demektir ve "*hep yanlış yaparım, yani hep kaybederim*" demektir. Buna kılıf giydiremezsiniz, bunu savunamazsınız. Şaşırıyorum sizin gerçekliğiniz karşısında. Kendinizi bile savunamıyorsunuz, ölüm konusu olmaktan çıkaramıyorsunuz. Kimse PKK, adına önderlik adına size, "*Gidin kendinizi imhalık bir eylemde bitirin*" demedi. Hayır! Önderlik, an be an yanlışlıklara karşı müthiş direnme; yanlış karara, yanlış eyleme, yanlış tarza karşı müthiş direnme ve çok sınırlı imkanla bir başarı adımını atma gücüdür. Siz bunu böyle görüyorsunuz, ama gidip tek bir tane doğru uygulama adımına sahip olamıyorsunuz. Ne olacak o zaman sizin haliniz?

Bu duruma son vereceksiniz. Bağımsızlık ve özgürlük savaşçılarısınız. Ben bile olsam, yanlışlıklarıma başkaldırın. Çünkü ortada bir can var, ortada tehlikeli bir durum var. "*Sırf aram bozulmasın diye uzlaştım, konuşamadım, güç getiremedim*" demek yanlış. Bunların hepsi tehlikeli. Bir devrimci olarak bir defa tüm bu hususlarda kesinlikle radikal bir değişikliğe ihtiyacınız var. Sizin durumunuz gerçekten bana her gün tanrıya yalvaran köylüyü veya patronuna sığınan işçiyi veya köle bir halkın sömürgecisine kapılmasını andırıyor. Bu da kurtuluşçuluk değildir. Ayıptır! Aslında artık sizin sorununuz siyasi değil, ahlakidir. Sizi ideolojik, siyasi, askeri olarak çözmekten ziyade, artık ahlaki olarak çözmek gerekir. Çünkü bu kişiliğiniz büyük ahlaksızlık içeriyor.

Davranış olarak çok bitiksiniz. Sorunlarınız ideolojik değil, moral düzeyindedir. İdeolojik, örgütsel, askeri sorunlara güç getiremiyorsunuz. Neden? Moraliniz yok, ahlakınız yok, irade yok, sağlam duruş yok. Dolayısıyla bu eğitsel savaş, en önemli savaş oluyor. Hatta bu savaşı başarırsanız, diğer savaşlara doğru adım atarsınız ve bunu artık sağlamak biraz da elinizde. Şimdiye kadarki bütün yaşam kalıplarınızı, hatta devrimcilik sandığınız birçok şeyi sorgulayın. Benim için şu husus çok önemli: Herhangi bir ilişkide bariz bir hatadan ötürü çok önemli bir devrimci silahı elden düşürmüş. Yanlız silah mı, en değerli varlıklarımızı düşürmüş. Şimdi bu, bir defa sizi aylarca düşündürmeli. Neden buna yol açıldı? Hatta uykuyu bile kendinize haram etmeli "*neden böyle oldu?*" diye düşünmelisiniz. "*Ben önleyebilirdim, ben aşabilirdim, ben doğru yapabilirdim, ama neden yapmadım?*" diye gerektiğinde sabaha kadar kafanızı dövmelisiniz. İşte bu kişilik oluşmazsa sizde, o sokaktaki kişilikler gibi çarpık olursunuz. Bu nedenle şu daha iyi anlaşılıyor: Buna rağmen siz bu kişiliği yaratamazsanız, ajansınız demektir. Ajanlık şu anda anlaşılıyor ki bizde binbir türlüdür ve en tehlikelisi de en safça, iyi niyetlice yapılanıdır. "*Ben iyi niyetliyim, ben safım, ben devrim için düşünüyorum*", ama sen çok temel bir sorunda kendini çözemediğin, kendini sorumlu kılamadığın için, bilinçli ajandan daha kötü bir rol oynuyorsun.

Şimdi bu sizde yaygın ve bunu böyle çok uyduruk bir gerekçeyle de örtbas ediyorsunuz, geçiştiriyorsunuz. Şu anda benim en çok uğraştığım; ne TC'nin füzeleridir, ne "*şuraya şöyle saldıracağız*" demeleridir, ne şu devletin tavrıdır, ne halkın içinde bulunduğu durumdur, ne de PKK'nin şu veya bu durumudur. Tam tersine asıl sorun, sizin bu duruş şeklinizdir. Çünkü adeta arabayı atın önüne koymuş, yürütmeme niyetindesiniz. Çok tehlikeli bir durum. Başarıyla yürümek istiyoruz. Ama önüne takoz koymuşsunuz veya kendinizi önüne bent yapmışsınız. "*Bizden bu kadar*" yaklaşımıyla, şu anda objektif olarak önemli oranda devrimi durdurma gücüsünüz. Bunun adı "*iyi niyet*", bunun adı "*elimden bu kadar gelir*", bunun adı "*ben ne yapayım, böyleyim, aşamıyorum kendimi*". Yani bahanesi çok. Ama gördüğünüz gibi çok tehlikeli. Bizim halkımız, köylülerimiz iyi niyetlidirler, çalışırlar, ama hiçbir şeye de sahip olamazlar. Bunu siz kadercilikle de değerlendiremezsiniz. Bir kadercilik konusu olamaz. Bana göre aşılması kesinlikle mümkün ve hatta emredicidir. Yeter! Kaldı ki bu kişilik çözümlenmiştir. Bunda ısrar yeter! Bırakın artık. Ne satılıyor, ne alınıyor; ne yapıyor, ne yaptırıyor; ne yürüyor, ne yürütüyor. Dediğim gibi, bir engel kişiliği.

Bunu önemli görüyorum. Bunu çözmeniz, bunu aşmanız, kendinizi bu durumdan kurtarmanız gerekiyor. Samimiyetinizi, bunu böyle gerçekleştirmede ancak kanıtlayabilirsiniz. Başka türlü size inanmamız zor. Bir sonuca gitmiyorsa, bir büyük gelişmeye kendini yatırmıyorsa, ben ne yapayım? Kabul edersek sizin bu duruşlarınızı, bütün yenilgilere şimdiden kendimizi yatırmış olacağız. Önderlik bunu normal görürse gelişme durur. Herhalde bunu bize düşman bile yaptıramadığına göre, sizinki demek ki düşmandan daha tehlikeli oluyor. İyi niyet burada çok kötü, sıradan duruş çok kötü. Neden? Çünkü düşmanın sağlattıramadığı yenilgiyi, bu kişilik sağlattıracak. Bunun için devrimcinin eğitimi her şeyden önce gelir. Devrimci, kendini, tüm sorunlarda çözücü, tüm adımlarda başarılı,

> ***"Bu kadın devrimi, kadın örgütü, YAJK gerekli bir şey. Hem de ekmek-su kadar gerekli. Hele buraya gelen kadın için her şeyden önce gerekli. Mevcut toplum egemen, baskıcı, sömürücü. Bizim bitirici toplum gerçeğinde bir silah hakimdir. Nedir o silah? 'Önce kadını vurun, önce kadını düşürün, önce kadınla düşün, önce kadınla bilmem ne yapın'. Bu silahla bu toplum, bizde ise bu sömürgecilik yürüyor. Dolayısıyla geç de olsa, yetersiz de olsa, bu hususta vurgulamaya çalıştığım, belirlemeye çalıştığım; önce kadında kurtuluş! En son düşünülen bir şeyi ben en öne alıyorum. Çünkü şunu iyi görebildim ki, önce bu ilişkide kurtuluş olmazsa, bütün kötülüklere kapı aralanıyor".***

tüm vuruşlarda koparıcı, tüm bakışlarda fethedici kılamazsa, o devrimci devrimci değildir. O devrimci beladır, o devrimci yenilgi zeminidir. Bu konularda uyanık, sonuç alıcı olmaktan başka çareniz yok.

PK

Dev

güzellik yarat

Kendinizi burada böyle bir devrimci tanıma ulaştırmanız gerekiyor. Bu duruş tarzınızı önce aşacaksınız. Yani sürekli düşünebilen, sürekli doğrulara hücum edebilen, sürekli görebilen, sürekli doğruyu yaptırabilecek kadar gücü ortaya koyabilen bir kişiliğiniz olacak. Her yerde ve her zaman, her şeye ve herkese karşı doğruların dili olacaksınız. Devrimci korkmaz, yılmaz. Gerektiği yerde konuşur, gerektiği yerde yürütür, gerektiği yerde kendisi her şeyi üstlenir. Devrimci budur! PKK'nin de devrimciliği budur! Önce bu tarifte anlaşalım ve bu tarifin gereklerini yerine getirelim. Lafı uzatmadan, evirip çevirmeden diline dolayıp ayağına bağlamadan, hakiki devrimci tanıma kişiliğimizde yanıt verelim. PKK devrimciliği, herhangi bir direnişçilik değildir, herhangi bir siyasetçilik, örgütçülük, hatta herhangi bir savaşçılık değildir. PKK Önderliği'nde özellikle çok özgün, özgün olduğu kadar çok belirleyici, hatta çok vazgeçilmez bir devrimcilik tanımı vardır. Bu devrimciliğin bir çalışma tarzı, ister yaşam, ister savaş konusunda bir koparıcı tarzı vardır. Ona burada ulaşacaksınız. Özgünlük burada. Yani herkesin kendine göre bir savaşçılığı olamaz. Olursa yenilir bu ülkede, anı anına imha olur. Çok hassas bir nokta. Tekrar söylüyorum; iyi niyetlisiniz, kendinizi savaşa adıyorsunuz, ama bu tarzla bütünleşemezseniz, gerçekten ölümünüz kaçınılmazdır. Aslında şimdiden ölmüşsünüz de, kararı vermişsiniz de. Yarın şurada-burada infaz edileceksiniz. Durumunuz bu kadar tehlikeli.

PKK başarıyor sürekli Acısı, sıkıntısı büyüklüğüdür

Bunu önlemenin yolu; en zor bir problem de olsa, bu Önderlikte kendisini bulmaya çalışan devrimcilik tanımında, onun yaşam ve savaş tarzında, en azından "*beni yaşatabilir, beni savaştırabilir*" diyecek kadar kendinizi inandırıcı, bilinçli, örgütlü, kararlı kılacaksınız. Benim paylaşabileceğim, benim kendisi ile birlikte olabileceğim, benim kendisine güvenerek "*başarabilir*" diyeceğim devrimci kişilik, PKK kişiliği, PKK militanlığı, PKK yoldaşlığı böyledir. Bunun dışındakilerde ben yokum. "*Ben anlaşamam, ben birleşemem, ben savaşamam, ben yaşayamam, ben yü-*

...nel Başkanı Abdullah Öcalan yoldaş değerlendiriyor...

...im, ...cısı eylemdir

rüyemem" kişiliği sizin olsun. Nerede nasıl kullanırsanız kullanın, ben yokum onunla. Bunu da kesinlikle kulağınıza küpe etmenizin önemini vurguluyorum. Öğrenin önce ve sürekli yoğunlaşın, iç savaşı yeterince verin ve bu işe böylece gerçek PKK tarzına göre, özüne göre bir çıkış yaptıralım. Zaten bu temelde, bildiğiniz gibi PKK sürekli başarıyor. Şehidi olması büyüklüğüdür. Acısı, sıkıntısı büyüklüğüdür. Kaldı ki kimse yılmadı bu işten; kimse "Ben yandım yakıldım" diye şikayet etmedi. Ateşle kendilerini yakanlar bile en ufacık bir of bile demediler. PKK gerçeği budur. Hiçbir savaştan yılmadılar. Aslında PKK bu anlamda hiç kaybetmedi. Kaybedenler, kaybettirenler farklı. İşte onu burada açığa çıkarıp aşarsanız, gerisi zafer, zafer, zaferdir. Bu kişiliği yakalıyorsunuz. Bunu arıyor, bunu kendinize içiriyorsunuz, adeta hücrelerinize kadar yediriyorsunuz. Varsa o bütün olumsuz mikropları, virüsleri, bu aşı ile hepsini boğuyorsunuz. Yerine, sağlam ve diri bir kişilik çıkarıp yaşıyor, her türlü mücadeleyi veriyorsunuz. Gerisi kabulümüzdür.

Genelde eğitimin özüne, temel amacına ilişkin bunları belirtebilirim. O gördüğünüz dersler hep bunun zenginliğidir, bunun çeşitlenmesidir, ama esas bu sonucu yakalamak içindir. Ordu dersine, partileşme dersine, yaşama ve tüm mücadele sahalarına ilişkin örgütlenme sorunlarına bu özle gidilirse sonuç alınır, bilinç elde edilir, bunun temsili yapılabilinir. Herhangi bir işe bu kişilik ilgi duyarsa, bir-iki denemeden sonra aslında gerekeni rahatlıkla yapabilir. Ama bu öz herkes için şarttır. Nasıl ki can yaşam için şartsa, bu öz de PKK'lilik için şarttır. Nasıl ki can olmadan hiçbir yaşam yoluna, tarzına girilemezse, bu öz de olmazsa hiçbir PKK görevine doğru yürünülemez. Öz, candır burada; öz, bir araba için benzindir. O olmadan araba nasıl ki bir hiçtir, bu öz olmadan da PKK'lilik bir hiçtir, savaşı bir hiçtir, direnişi bir hiçtir, eylemi bir hiçtir. Evet, tıpkı bir arabanın benzinsiz bir hiç olması gibi.

Bunun için engeller varsa hücum edin, vurun kendinizi. İçinizdeki düşmanı vurmaktan korkmayın. Vurun! Belki acı içinde kalabilirsiniz, ama sonuçta mutlak size gerekli olanı kazanma kişiliğine ulaşacaksınız. Düşüncede vurun, davranışta vurun, moralsizlikte vurun, örgütsüzlükte vurun, kararsızlıkta vurun. Tüm yanılgılı, yalanlı yanlarda vurun, korkularda vurun, yüzeysellikte, rastgele uzlaşıcılıkta vurun. Vurun ha vurun! Sonuç ne olur? Müthiş bir kişilik çıkar. Bununla ancak PKK denilen olayda savaşçılık yapabilir ve başarabilirsiniz. Eğitim konularına yönelirken, ilkin bu hususa dikkatinizi çekiyorum.

Bir taslak daha yazmışsınız. Bu kızların taslağı oluyor. Bilemiyorum, şimdi bu konularda da bazı şeyler söylüyoruz. Olabilir, böyle bir iç yoğunlaşma da olabilir. Bu kadın devrimi, kadın örgütü, YAJK gerekli bir şey. Hem de ekmek-su kadar gerekli. Hele buraya gelen kadın için her şeyden önce gerekli. Mevcut toplum, egemen, baskıcı, sömürücü. Bizim bitirici toplum gerçeğinde bir silah hakimdir. Nedir o silah? "*Önce kadını vurun, önce kadını düşürün, önce kadınla düşün, önce kadınla bilmem ne yapın*". Bu silahla bu toplum, bizde ise bu sömürgecilik yürüyor. Dolayısıyla geç de olsa, yetersiz de olsa, bu hususta vurgulamaya çalıştığım, belirlemeye çalıştığım; önce kadında kurtuluş! En son düşünülen bir şeyi ben en öne alıyorum. Çünkü şunu iyi görebildim ki, önce bu ilişkide kurtuluş olmazsa, bütün kötülüklere kapı aralanıyor. Demin söylediğim devrimci tanımın gelişmeyişinin en temel nedeni, "*önce kadını bilmem ne yapalım, önce kadını düşürelim, önce kadını alalım, satalım, kullanalım, evlenelim, aşk yapalım*" yaklaşımıdır. Sınıflı, erkekli, yenilgili ve bitmiş tükenmiş toplum gerçeği, önce bunu esas almış. Onun silahı bu. Nasıl bunu tersine çeviriyoruz? İşte YAJK biçiminde. Vurulan yerde vurmayı bilmek; YAJK biraz bu.

Vurulan ilişkiden vuran ilişkiye geçebilmek! Tümüyle kaybettiren ilişkiden kazanmaya götüren ilişkiye gidebilmek! Bunu iyi tespit ettik ve cesaretle bazı yaratıcı, özgün adımlar attık. Biraz durum olumluya gidiyor. Yani o meşhur, CIA'nın "*önce kadını vurun*" emrinin karşısında, biz de "*önce kadını kurtar*" veya "*önce kadın kurtuluşu*" diyoruz. Öyle anlaşılıyor ki, bu da kilit bir mesele. Kendini kurtuluşa yatırmayan kadın, aslında en tehlikeli, düşürücü araç oluyor.

"*Önce vurun*" emrini yalnız fiziki anlamda anlamayın. "*Önce kadını vurun*" demek, "*kullanın*" demektir, "*ajan yapın*" demektir, "*elinize alın*" demektir. İşte şu anda emperyalizm, bu kadınla sınıf savaşımını kendi lehine çevirdi, bütün geri toplumları kendisine bağladı, hatta felç etti. Medya ile özellikle, zihinleri ve ruhları istila edercesine fethetti. Bizim önderlik gerçeğimizde ise, "*bunu acaba tersine çevirebilir miyiz?*" gibi bir arayış var. Bu arayışta bazı sonuçlara ulaşılmış.

Dolayısıyla PKK'deki kadın, önce kendini kurtarması gereken kadındır. PKK'deki kadın, en radikal bir değişime kendisini yatırması gereken kadındır. PKK'deki kadın, bir an bile bunu ihmal etmemesi gereken kadındır. Ederse ne olur? Ederse bizi vurur, tehlikelidir. Dolayısıyla hiç orduya almamamız gerekir. Bazı ordularda niye hiç kadın yoktur? Çünkü tehlikelidir, çünkü ordunun savaş gücünü –egemen sınıflar temelinde tabii– felç eder. Kadının objektif gerçekliği buna yol açar. Yani kadın kendine göre bir ordu içinde objektif ajan gibidir. Cins özellikleri, kölelik özellikleri; genelleşmiş, işgal edilmiş bir kişilik olduğu için her davranışı erkeğin disiplinini bozar. Erkek de biraz egemenlikli bir erkek olduğu için "*kadını ele geçireyim*" der. Yani önce savaşı onun üzerinde yoğunlaştırır ve kadın da kendini orada intikam aracı gibi satmak ister. "*Şu yöneticiye, şu kişiye satayım*" diye muazzam bir iç savaşa götürür, ki toplumumuzda bu çok belirgindir. Sonuç; ordu bozulur, toplum bozulur.

Nitekim bizde birçok kan davaları kadın temelindedir. Bu çok açık. Toplumu kırıp geçiyor. Kadının mal olma durumu, tecavüze uğramış durumu –yani haşa amiyane tabiriyle söylersek– kerhanelik durumu buna yol açıyor. Bir kerhanenin hiç olmazsa bekçisi vardır, ücretle girer çıkar, ama toplumdaki kadın –ki aileler korumak istiyor, o koruma da sınırlı olduğu için parçalanıyor– sonuçta kadın korkunç derecede herkesin işgal aracına dönüşüyor. İşte buradan büyük bir tehlike çıkar. Ve şu anda CIA, emperyalizm, kadını dünya çapında ulusal, sınıfsal kurtuluş hareketlerinde böyle kullanıyor. Gerçekten de, bunda başarıya da gitmiştir. "*Önce kadını vurun*" demesinin altında yatan gerçeklik bu.

Dolayısıyla bizim kadını tersine çevirmemiz anlaşılmalıdır. Daha fazla kadının burada kendisini kurtuluş kişiliğine dönüştürme zorunluluğu vardır. YAJK, şu anda aldığımız genel bir tedbirdir. Bunun içini doldurmak gerekecek. Hiç ertelemeksizin, hatta savaştan önce içini doldurmamız gerekiyor. Aksi halde dıştalamak gerekecek. Bu çok açık bir konu. Bu devrede, özellikle daha derinliğine yapılması gereken bir yoğunlaşmadır bu. Ne yapıp yapıp, kadın önce kendisinde çareyi bulacak. O objektif genel zemin ajanlığına bir özgürlük hançeri indirecek. Ki, aslında Semalar, Zilanlar bu kadına karşı iyi bir hançerdir. Bununla kadın ne oluyor? Müthiş savaş aracı, kurtuluş aracı oluyor, aşk aracı oluyor. Bunlar önemlidir. Tekrar söylüyorum; çerçevesini, içeriğini doldurmazsanız, ordu bozulur ve zaten dediğim gibi kendi elimizle kendimizi vurmuş oluruz.

Böyle bir yaklaşım gücümüz var. Belki zordur, ama kadının ordulaşmaya girmesi demek, eşitlik ve özgürlüğün en radikal adımını atması demektir. Onun gereklerine göre büyük olunmazsa, bu yalancılık olur, kendi kendimizi bitirme olur. Çünkü hiçbir ordu böyle yapmamıştır. Yaparsak radikal çözümü de böyle olacaktır. Burada yalnız savaş aracı için değil, kurtuluş kişiliği için değil; bu, aslında yaşam kişiliğini elde etmek içindir de. Adı kadın; şu anda bu kadar bu işle uğraşan birisi olarak, bu kadınla zor yaşanılabilinir diyorum. Önderlik bunu söylerken, sadece kendisi için söylemiyor. Yani genel ulusal, siyasal, örgütsel, savaşsal durumu gözönüne getirerek bunları söylüyor. Genel bir değerlendirmedir bu. Aynı şey erkek için de geçerli. Özgür kadın sözkonusu olduğunda "*bu erkeklerle yaşanılamaz*" denilmeli. Bu da genel bir değerlendirmedir ve öyle laf olsun diye söylenmiyor. Bizim büyük tecrübemize dayanarak söyleniyor. Zaten köle kadın ajanlık temelinde yaklaşır ve bu kesinlikle tasfiye edilmesi gereken bir yaklaşımdır. Özgür kadın sözkonusu olduğunda, mevcut erkek düzeyinin –bırakalım zafer kazanmasını– ilk yapacağı iş, özgür kadını bitirmektir.

Zaferi olmayanın aşk yoldaşı olamaz

Erkekle yaşayayım, yaşayabilirim denilemez. Adamın ülkesi yok, adamın özgürlüğü yok, adamın savaşı yok, varsa da hepsi başarısız. Adamın kalbi de yok, adamın bir güzelliği de yok, adamın bir yoldaşlık gücü de, bağlılığı, sevgi gücü de yok. O zaman ne yapacaksınız? "*Ajan gibi kendimi satarım, onu satın alırım*" yaklaşımı, herhalde bir orduda, bir partide en büyük suçtur. Ben deli miyim bu yaşa, bu kadar yaşamıma büyük bir savaşçılığı sığdırmaya çalışıyorum? Neden? Kabul edilebilir bir erkeklik ölçütü yaratmak için, kabul edilebilir bir kadın ölçütü yaratmak için.

Benim farkım şu; sizin gibi düzeyi düşürmedim, sizin gibi yalvarmadım, sizin gibi "*kadınsız-erkeksiz yaşanılamıyor*" deyip boyun eğme sürecine girmedim. İnadına direndim. Ulusallık adına, özgürlük adına, ordu adına direndik, sonuçta bazı gelişmeler ortaya çıktı. Ve hatta büyük kadın kahramanlığı, özgür kadın gerçeği ortaya çıktı. Bu bir zaferdir. Bunu arkadaşlar taslakta son maddede de söylemişler; "*kadın, aşk, zafer*" bağlantısı. İyi. Bunları madem yazmışsınız, hadi bakalım, kadın, aşk, zafer nasıl oluyormuş bana göstermelisiniz. Gücü olana "*bravo*" derim. Tabii ajanlığa başvurmadan, yalancılığa başvurmadan.

Doğrudur; savaşta zafer, ilişkide aşk demektir. Ama öyle sizin sandığınız gibi, "*bir eylem yapalım da kadını kandıralım, erkeği kandıralım*" biçiminde değil. Bu rezalet! Zafer farklı bir şeydir. Zafer, düşmanı tüm stratejik, taktik hususlarda yenme gücünü gösteren kişilik demektir. Aşktan önce zafer gerekiyor; zafer kişiliği, zafer yürüyüşü, zafer vuruşu. Aşk onun yanısıra gelir. Aşk, bu anlamda zaferin yoldaşıdır. Aşk, zaferin aşkıdır. Dolayısıyla zaferi olmayanın, aşk yoldaşı olamaz. Ondan sonra kadın gelir. Önce aşk kavramı, aşk kişiliği, zafer kişiliği. Ondan sonra içine bir erkek koy, bir kadın koy, mühim değil. Somutlaştırabilirsin. Şimdi kendinize uyarlayın bunu: Zaferle hiç alakası olmayan, aşk gerçeği ile hiç alakası olmayan kişiliklersiniz. Zaferli, aşklı kadın-erkek de nerede? Çıksın bakalım bir tanesi ortaya. Ama gerekli, hatta savaşın son amacı zaferdir. Zaferin en bayılacağı özellik, aşk özelliğidir ve o da şüphesiz bir kadında somutlaşabilir. Bir erkekte de somutlaşabilir, yani burada cins o kadar önemli değil. Her iki cinste de somutlaşabilir. Buna gücünüz varsa, kanıtlamalısınız. Terbiyeliyseniz, namusluysanız, hadi kanıtlayın bakalım! Önce konuşun, savaşın.

Özellikle biliyorsunuz kadın ve iktidar sorunu çok önemli. Böyle olabilmek için, kadın ve iktidar sorununun çözülmesi lazım. "*Kadın, önderlik ve siyaset*" deniliyor, doğrudur. Böyle bir sonucun alınabilmesi için, kadının, önderliksel çizgide ve tabii onun siyasetinde militanlaşması gerekiyor. Yine bunun gerçekleşebilmesi için, erkekten ve erkeğin de kadından doğru kopuş esasları gerekiyor. "*Kadın ve askerlik*" deniliyor; askerlik ordu ve savaştır. Kadının da ordu ve savaş içindeki konumunu amansız ilkeli ve çok pratik kılması gerekiyor. "*Kadın ütopyası*" deniliyor. Gayet tabii, ütopyası da gerekir. Çok çarpıcı, çok zengin, renkli bir ütopya değerlidir. Benim yaratmak istediğim, Parti Önderliği'nin kadında yaratmak istediği bir özgürlük dünyası var. Ki, erkek de bunun içine alınabilir. Bu hem genel, hem benim özel geliştirmek istediğim bir dünyadır. Hem bir ulus için, hem kendim için, hatta insanlık için. Ve kendimi de bunun örnek kişiliği olarak görüyorum. Özgür olan, aşk-zafer bağlantısında istediğine ulaşandır. Özgürlük istediğine ulaşmaktır, ama zafer ve aşk gerçeğinde bu kanıtlanırsa özgür olduğunu söyleyebilirsin. O zaman da istediğin güzellikle yaşayabilirsin. Çok zor bir mesele.

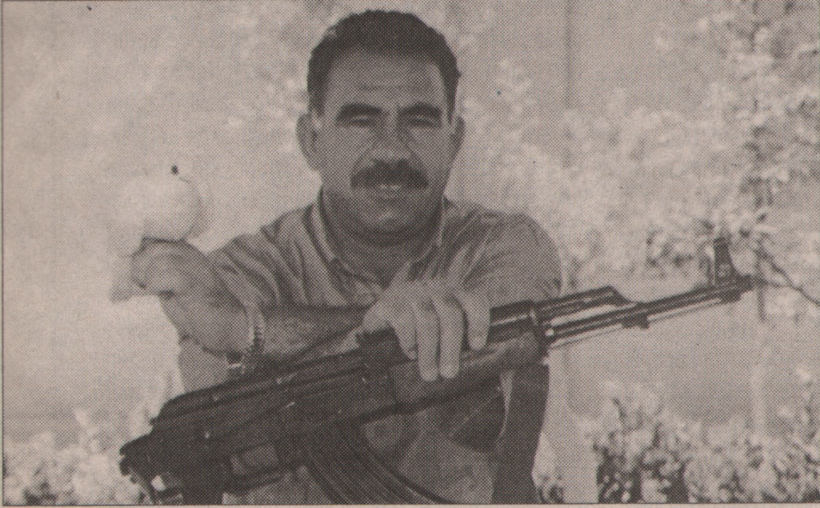
Tabii özgürlükte, özgür gelişimde bireysellik müthiş bir engel. Şu anda kadında incir çekirdeğini bile doldurmayan bireycilikler var. Yani bence kadının aklı incir çekirdeği etrafında dolaşıyor. Bu aklı çöp kutusuna atmanız gerekiyor. Kadının kendi kurtuluş savaşımını çok güçlü yürütmesi lazım. Kadının sınıfı fazla belirleyici değil bana göre. Cins-sınıf ilişkisinde cins ezilmesi daha belirleyicidir. Sınıfın etkisi de vardır, ama esasta cins özelliklerindeki düşüş, savaş ve örgüt olayına çok tehlikeli yansır. Ajanlık gibidir. Çok netleştirmeniz gerekiyor. Tabii değerli kadın militanlarımızın şehadetleri var. En son, Faraşin yaylasında dört değerli militanımızın, teslim olmamak için, bombayla gerçekleştirdikleri şehadetleri var. Zilan, Sema gibi böyle çok sayıda şehitler var. Fikri Baygeldi de okunabilir.

Buna benzer birçok hususlarda yoğunlaşabilirsiniz. Ama gerçekten çok zor bir konu. Gücünüz varsa uğraşın. Gücü olmayan kadın ve erkek, hiç olmazsa kendini ajanlık zemini olmaktan çıkarsın, "*ben zafer, aşk kişiliğine ulaşamıyorum, ama kuru ve yenilgili kişiliğe de alet olmam*" desin. Yani olumlusuna ulaşamıyorsa, olumsuzuna da zemin olmamalı. Bu anlamda kendini korumaya almalı. Bunlar sizin devrimciliğinizin abc'sidir, kadının içimizdeki kalışının temel

esaslarıdır. Benim bunları söylemem sadece kelime düzeyinde değildir. Bütün bir partileşmeyi, ordulaşmayı bu temelde yürütüyorum. Yürütmek zorundayım. "*Keyfimiz var, bireyciliğimiz var, geriliklerimiz var*" diyorsanız, ben bunların hepsiyle savaşıyorum. Hatta diğer yönlü de savaşıyorum. Yalnız olumsuzluklarla uğraşmıyorum; "*neden olumlu yanlar gelişmiyor? Aşklı, zaferli kişilikler neden gelişmiyor?*", bunları da sorguluyorum. Bu da gereklidir. Varsa gücünüz siz de uğraşın. Ama gerçekten birçok alanımızda ortaya çıktığı gibi, kendinizi bitirici temelde değil. Yani CIA'nın "*vur*" emrine göre değil, bizim "*kurtulun*" emrimize göre yürütmeniz gerekiyor.

Ayıp değil. Kadın burada tabi ki zafer ve aşk tacına yakın bir tacı giyebilmeli. Yani kişiliğini böyle oluşturabilmeli. Fiziğinden tut hitabına kadar, bakışından tut alımlı yürüyüşüne kadar, emirden tut çok akıllı savaşçılığına kadar, hepsi tüm bu temel hususlarda –Zilanlar'ın söylediği gibi– çok anlamlı ve eylemli yaşam denilen olaya yanıt olabilmelidir. Mümkün mü? Tabii mümkün. Bana göre hep buna öykünmek, özenmek, ulaşmak gerekiyor. Erkek de bu noktada eğer kendisine bir şans verdirmek istiyorsa, onun için de buna benzer bir çıkış gerekli. Kaba erkek gücüyle, kaba erkeklikle, hatta partinin yönetim, komutanlık yetkilerine dayanarak bir zavallı, hatta çaresiz bir kadını yanına alırsan, seni özgürlük adına yargılarlar. "*Bu, egemenlerin diliyle namusuzluk yapıyor, bu düşkündür*" denilir. Bu suç bile o adamı bitirmeye yeter. Hem morali, hem ilkeyi, hem bizzat güzelliği, birçok çabayla yaratılmak istenileni sen işgal etmişsin. Yani nasıl ki bir aile kızının evine gidip "*kızı aldım, kaçtım, tecavüz ettim*" dersen ve ailenin öz savunması bile seni ölüme kadar götürürse; sen partinin yetkisiyle, partinin olanaklarıyla gelen kızı düşürürsen veya kız da kendi basit kadınlığıyla bizim fukara, zavallı erkeğimizi düşürürse, bu en büyük suçtur. Bunun cezası idamdır. Çünkü en temel ilkeleri, en temel savaşçılığı öldürüyor. Hem ilkede, hem pratikte boşa çıkarıyor. Bir ajan bu kadar yapamaz. O açıdan zordur. Partinin gücüyle, ne kadın üzerine hakimiyet kurulabilinir, ne de kadın "*erkeklerde hakim güç güdüsü durdurulamaz bir şeydir, ben de kendimi ona göre ayarlarsam istediğimi elde ederim*" biçiminde yaklaşabilir. Bu, tam bir ajanlıktır. Egemen sömürgeci sınıfların yüzyıllarca uyguladığı bir ajanlıktır. Bunun da tabii ki affedilemeyeceği açıktır. Moral olarak da affedemeyiz, siyasi olarak da, eylemsel olarak da.

Onun için diyorum "*ilişki çok zordur bizde*". Neden zordur? İşte aşk-zafer bağlantısı nedeniyle çok zordur. Neden ben bu yaşa kadar böyle davranmak zorunda kalıyorum? Aşk-zafer bağlantısından kopmak istemiyorum. Aşk-zafer uğruna bu kadar yaptım, kadınla ilişkilerim daha çok sınırlı. Kadının kendisi zaten sınırlı, onunla öyle aşk-zafer fazla gerçekleştirilemez, onunla öyle yaşayamazsın. Objektif olarak bu böyledir. Yani ortada kadın çok, ama aşk-zafer ilişkisine ters düşersen istediğin gibi yaşayabilirsin. Yani çoğunlukla yaptığınız gibi, kendinizi kandırırsanız yaşarsınız, ama yalnız her şey biter. Yatarsınız örneğin, sabaha kadar leşiniz o odadan çıkar. "*Eylem, savaş, örgüt gitsin, ölsün*" derseniz, bir de güdülerinizin tam etkisine girerseniz, ancak sizi ipe çekmek gerekir. Zaten sizin yapacağınız bir şey de kalmaz. Nitekim bizde böyle değil mi? Biten erkek-kadın hemen alıp birbirlerini kaçıyorlar. Bir oda bulurlar, işte bitti onun işi! Bu, iyi bir şey midir? Hayır, bu bir bitiştir. Dolayısıyla burada aşk-zafer bağlantısı müthiş. İşte Zilan, Sema, bu konuda aşk bağlantılarına somutta ulaşamadılar, ama direnişte bir sembol olmak istediler. Anlamı bu. Bu çok zor, ama ne yapalım! Gerçeklik, zafer gerçekliği, başka tür davranma fırsatı vermiyor.

Önderlik nedir burada? Önderlik, direnme, dayanma gücü oluyor biraz. Hem olumsuzluğa karşı savaş gücü, hem de aşkı ve zaferi zorlama gücü oluyor. Kadını bu temelde yaşam, özgür yaşam gerçekliğine dönüştürme anlamına geliyor. Bunun için güzellikten tutalım, yeniden, tüm yönleriyle yaratılışa kadar değerlendirme. Tabii Önderlik burada büyük bir hassasiyette olacak. Dikkat edilirse başkaları diyor, "*Önderlik şöyle yaşar, böyle yaşar*". Hayır, yaşamıyorum, çünkü ölçüler bana göre değil.

Ama unutmayın ki, sizi bir kadınla yalnız bir odaya koysalar, hele biraz da hoşunuza giderse, sabaha kadar kim bilir neler yaparsınız! Ama ben yapamıyorum. Şimdi bütün Kürdistan'dan, hatta bütün dünyadan kızlar gelse de, ölçülerime uymadıkça sabahlayamam bir kadınla. Ölçülerim var benim, ölçülerime bağlıyım. Hepiniz kendinize bunu uygulayın; böyle bir gücünüz var mı? Ölçü gücünüz, estetik gücünüz, savaş gücünüz, zafer gücünüz var mı? Yoksa, senin aşkın da, zaferin de olmadığı için, senin için kadınlık da, erkeklik de beşpara etmez. PKK gerçeğinde, PKK savaş tarzında bu böyledir. Onun dışında istediğinizi yapabilirsiniz.

PKK'de iyi bir komutan, iyi bir militan olmak istiyorsanız bunlar gerekli. Bunlar olursa ne olur? Açık söyleyeyim, yani bir kadınla bir erkek birbirini istediği gibi sevebilir. Zaten o kişi sevilir, "*sevebilir*" demeye de gerek yok. O, sevmesini bilir, aşk-zafer bağlantılarını kurmuştur. Dürüsttür, ilkelidir, yaman bir adamdır. Kısaca o kişi fazla hata yapmaz. Çünkü ilkeleri var, felsefesi var, çünkü o bizzat savaş tanrısıdır. Aşk eşittir ülke demektir; aşk, ülkede özgürlük demektir; aşk, örgüt demektir; aşk, örgütte kesin başarı demektir; aşk, savaş demektir; aşk, savaşta zafer demektir. Aşkı böyle anlayacaksınız. Yoksa karasevda gibi bir aşk ihanettir, aşka ihanettir. Böyle kadın, böyle erkek olmak çok değerli bir şey. Ne mutlu böyle olmaya kendinizi yatırabilirseniz! Bu temelde kendinizi kurtarabilirseniz, büyük bir gelişme olur.

Öz bilinci olmayanın ahlakı olmaz

Biz bunu böyle ele alıyoruz. Bunu özünden boşaltmayın. Bireyselleştirip yine bir ajanlık zemini gibi yapmayın bu ilişkiyi. Anlamı bana göre giderek somutlaşıyor. Olumsuzlukların birçoğunu yıktık, kadını çektik özgürlük sahasına. Erkeği de klasik erkek olmaktan çıkarıyoruz. Savaşın, aşkın, özgürlüğün zemini doğuyor. Zaten bütün bu savaşlar bir yerde bunun içindir de. Ama zafer daha tam değil. Kadın daha yeni kendini buluyor. Onun için diyorum, bu YAJK çerçevesi, kadının kendi kendisini bulmasıdır. Bırakın bu fukaraları, bir dağ parçasında kendilerini tartışsınlar, kendilerini konuşsunlar. Bacaklarını güçlendirsinler, iradelerini, bakış açılarını güçlendirsinler. Ve bunların hepsi gerekli aşk için. Bunlar aşkın maddi koşullarıdır. Bunlar olmadan, zavallı köylü kızını bulmuşsun, bu rezalettir!

Mesela benim, zavallı bir kadınla olmam mümkün değil. Siz hemen "*alayım da, bilmem ne yapayım*" diyorsunuz. Bende tam tersidir. "*Aman Allah! Beni bundan kurtar*" derim. Veya bana göre en büyük ilişki, büyük ölçüleri, ilkeleri olan birisi ile olabilmektir. Böyle bir kompleks var bende. "*Zavallı bir kadınla asla olunamaz*" diye tanımlanabilinir. Ama o şerefsiz bazı alçak teslimiyetçiler var, bunların ilk yaptıkları, zavallı kadınları ele geçirmek ve kullanmak. Korkunç bir kötülük bu tabii. Gerçek bir militan buna tenezzül etmek şurada kalsın, bununla savaşandır. Tutkusu, özgürlüğüdür. Şimdi erkekte de, kadında da özgürlüğe böyle yürüme oldu mu, işte ona yol olacaksın, ona köprü olacaksın. Önderlik gerçeği bunu yapıyor. Bazı kadınları bu temelde dağa çıkardı, yaşama çekti, savaşa çekti. Ve bunlar doğru sevmenin maddi zeminidir, kendisi değil daha.

Utanmıyor musunuz? Mesela bu kaba erkekle, bu zavallı kadınla ne aşk yapılabilinir! Hiçbir şey yapılamaz. Durumunuz utanç vericidir dünya alem karşısında. Bu utancı bile yenmeniz için, çok önemli çaba harcamanız gerekiyor. Sevgi isteyen, ilişki isteyen, önce bu utancı kendi arasında boğmalıdır. Önce "*ben gerçekten sevgi kişiliği miyim, değil miyim?*" sorusuna yanıt vermelidir. "*Sevgim bana ve başkasına yarar mı getiriyor, zarar mı getiriyor?*" Buna yanıt vermelidir. "*Kadınlığım değerli mi, değil mi? Kadınlığım sonuç alıyor mu, sonuç veriyor mu?*" Bunu kendine sormalıdır. İşte bu, bilinçli olmak, yani özgür olmaktır. Ve en iyi ahlak, bu bilinçle karar vermektir.

Öz bilinci olmayanın, ahlakı olmaz. Ahlakı köledir; işte gelene gidene kendini kullandırtır. Bu da ahlaksızlıktır. Toplumu, bu açıdan ben ahlaksız olarak değerlendiriyorum. Ahlak dedikleri, en derin ahlaksızlıktır. Çünkü kölelik üzerine kurulmuştur. Kölelik üzerine kurulan ahlakın, vatanı yok, gücü yok, siyaseti yok, eylemi, savaşı yok. Sadece kölelik hukukuna göre bir zavallıyı eline almış. Bu, en büyük düşkünlüktür. Burada ahlak, moral aramayın bulamazsınız. Kölelik temelinde cinsiyet üzerinde kurulu namus ve ahlak, aslında en büyük ahlaksızlık ve namussuzluk oluyor. Ve bunu derhal yıkmak gerekiyor. Tartışmalarınız böyle gelişmeli. Herkes önce kendi içinde yapmalı. Cinste, cinsellikte kendini en azından köleliğin ahlaksızlığından kurtarıp, özgür insanın bilincine kavuşturabilmelidir.

Tabii bu ilk adım. Daha da bunun üzerine çok şey bina edeceksiniz. Güzellik ilkesi de bunun bir gereğidir. Estetik tamamen bir devrim meselesidir. Karşıdevrimin çirkinleştirdiğini, devrim güzelleştirir. Veya bizde estetik, sanat, ilk defa devrimle insan ilişkilerine giriyor. Daha önce düşmanın dayattığı çirkinliktir. Devrimin estetiği vardır, bizde çok çarpıcıdır. Devrimin zaten kendisi estetiktir, öyle olmak durumundadır. Güzellik yaratıcısı eylemdir devrim. Onun için diyorum, bu yenilir yutulur olmayan kişiliklerinizi ne yapalım? Yaptığım devrimci tanım, aynı zamanda güzellik tanımıdır. O devrimci tanımı kendinize uyarlayın, müthiş güzel olursunuz. O zaman da sevilirsiniz, seversiniz. Kanun böyle diyor. Devrim bunu böyle söylüyor, ben icat etmiyorum.

Bebek gibi ananızın kucağında sevilmek istiyorsunuz, ama bu ayıptır. Siz bir bebek değilsiniz ki! Ben sizin bu ilgi tarzınızda hep bunu görüyorum; "*Birisi beni kucağına alsa da, sevse bebek gibi*". Bu, aşk mıdır? Bu, özgür ilişki midir? Ya himayeye alma, ya himayeye kendini vermedir. Bu da ayıptır. Bu tarzı aşacaksınız.

Sanıyorum konular giderek açıklığa kavuşuyor. Ama içini doldurmak da sizin işinizdir. Bunu ben dayatmıyorum. Bunu devrimci yaşam, özgür yaşam istiyor. Eskiden derlerdi, yeryüzü tanrısı, gökyüzü tanrısı, kadın tanrısı. Böyle birçok tanrı yaratmışlardı. Biz de Özgürlük Tanrısı diyelim. Bunu Özgürlük Tanrısı istiyor, ben değil. Günümüzde buna sosyalizm diyoruz, işte, sosyalizm istiyor. Yurtseverlik diyoruz, o istiyor. Başka tanrılar da vardır; karanlık tanrısı cehenneme boylattırır, karanlığa götürür. Bu da var. Bunlar da düşmandan kaynaklanan tanrılardır. Onlar da hükümlerini icra ederler. Hayat böyle, tarih de hep böyle der. Ben bunları tanım diye dayatmıyorum. Açın tarihi; bunun korkunç mücadelesi ile doludur. Ve bu mücadele günümüzde daha da şiddetlenmiştir. Adına bilimsellik denilen bir tarzla daha da amansız kılınmıştır. Bizim durum yürekler acısı. Bir an önce biz de bilimsel, felsefi olarak kendi savaşımıza cesaret etmeliyiz. Başka bir çaremiz yok. Nasıl ki kanserin çaresi yoksa, devrimin dışında başka türlü sizi bu hastalıktan kurtaracak bir ilaç yoktur. Çaresi, etkin, yetkin, çerçevesini çizdiğimiz devrimciliktir. Bu konulara da böyle bir açıklık getirmiş bulunuyoruz.

Madem çok istediniz buraya gelmeyi, işte size buranın anlamı! Biz bunun öğretmeniysek, siz de bunun öğrencisi olun. Başka ne işe yarayabilirsiniz? Yaşamın en iyi öğrenciliği bu çerçevede gelişebilir. Bütün bunlarda yalnız söz benim değil, sizindir de. Ben sadece tartışma ortamını açıyorum, inandığım doğruları söylüyorum. Ve hep şunu da söylemişim; doğrular hep inatçıdır, doğrular en büyük devrimcidir, doğrular yenilmez. Neden ben yenilmiyorum? Çünkü doğruların ta kendisiyim. Kendimi doğrularla o kadar içiçe yürüttüm ki, bütün dünya bir oldu hâlâ kendilerine göre beni çözemediler. Gerçekten böyledir. Doğrularla en büyük yürüyen, en büyük devrimcidir. Bir kişi ne kadar doğrularla yürürse, hele hele doğruları çeşitlendirerek yürürse, o kişiyi kimse yenemez. Bir kişi doğrularla ne kadar oynarsa, cambaz bile olsa en kötü ölüm ona gelir. Ben dünyanın en zayıf, çocukluktan beri belki de en çaresiz kişiliğiydim. Ona bulduğum çözüm, inanılmaz bir öğrenme tutkusu ve "*doğrular nerede ben orada*" yaklaşımıyla hiç kimsenin ilgi göstermediği doğrulara amansız yaslanma, onlarla yürümeyi bir tarz haline getirme; işte bunlar önderlik gerçekliğini yarattı.

Zorlansanız da doğrularla yürüyün önce doğruların egemenliği!

Siz zayıflığın en temelinde yer almışsınız. İnanılmaz ölçüde yanlışlarla yaşıyorsunuz. Benden çok daha güçlü yönleriniz var. Bunlar şimdi zarar veriyor size. Çünkü yanlışların egemenliği altındasınız. Bu kadar yanlışların egemenliği altında olan bir kişilik mahvolur ve oluyorsunuz da. Ne yapıp yapıp, çok zor da gelse, zorlanın ve doğrularla yürüyün. Hele doğrular size egemen oluncaya kadar, onları yaşam tarzı haline getirinceye kadar bir yürüyün, göreceksiniz yenemeyeceğiniz bir hedef, aşamayacağınız bir engel, yenemeyeceğiniz bir düşman yoktur. Ama o doğrularla yürüme gücü var mı? Doğrularınızı çoğaltacaksınız ve onlara egemenlik hakkı tanıyacaksınız. Kendinizden önce doğruların egemenliği! Çok sayıda doğruların egemenliği olursa, gerçek bir komutan, gerçek bir yöneticisiniz, her konuda gerçek bir savaşçısınız. Böyle sonuçlandırıyorum.

Bunun yanında belki diyaloglarınız olabilir. Bizim sistemimizde diyaloglar da önemli bir yer tutar. Daha iyi anlaşılmaya yol açabilir diyaloglar. İyi bir diyalog, iyi bir eğitime götürebilir. Özellikle işlediğimiz hususlarda eksik ve hatta karşı olduğunuz yanlar varsa, beni yere serecek kadar sorgulayabilirsiniz. Özgür tartışma ortamımız var. Önce söylem düzeyinde birbirimizi yanlışlıklarda yere sermeli, doğrularda ayağa kaldırmalıyız. Öyle ahbap-çavuşça benim yanlışlarıma kafa sallamayın ve yine doğrularımı da uyuyormuş gibi dinlemeyin. Bunlar yakışmaz.

> **"Varsa gücünüz, önce kendinizdeki yaramazı, yetmezi, zavallıyı yenin. Acaba içinizde kimler var, kimler yok? Bir sorgulasanız, bana göre içinde her tür sahtekar, yalancı, korkak, dönek, düşkün, sorumsuz, zavallı, güçsüz, yenilmiş, yalvaran, yalancı, münafık... hepsinden var. Siz bunlarla güçlenemezsiniz. Siz bunlarla sağlıklı bir zenginlik, sağlıklı bir örgüt olamazsınız."**

Nefret ediyorum bu tip kişiliklerden ve yaklaşımlardan.

Düşmanın en son yönelimi şu temelde; güya olduğumuz yeri füzeyle vuracakmış, güya öyle bir eğilim beliriyormuş. Şunu da söylüyor, "*askerimiz demiş ki 'Doğu'da işi hallettik. Bizden bu kadar'. Fakat asker rahat değil. Hükümetimizin ekonomik-sosyal paketler açması gerek*". Onu da denemişler, bu da yeterli değil. Aklına ben geliyormuşum, "*falan yerde ya en etkili teknikle vurmak gerekir ya da oradan çıkarmak gerekir*" demişler. İlginç bir durum. Kocaman ordusunu da devreye sokmuş, "*olduğu yeri korkutalım; ya oradan kaçırtalım, ya vuralım*" diyorlar. Bu bir gerçeği kanıtlar –buranın önemini çok iyi bilmeniz için söylüyorum–, çalışmalarımız, kesinlikle düşmana başarı şansı vermiyor. Bu şerefsiz, sözümona ünlü komutan Z... de ne diyordu? "*Orada her devre, bizim bütün yıllık operasyonlarımızı boşa çıkartır. Dolayısıyla orası halledilmedikçe bu savaşın hepsi fasafisodur. Boşa can-malkan kaybeder*". Bu ne demektir? Diğer bir deyişle, biz başarılı çalışıyoruz. Düşmanın eşi benzeri görülmemiş ordu gücüne, dünyadan aldığı her türlü tekniğe rağmen biz başarılıyız. Bu, bunu gösterir. Onun için diyorum; bunu kendinize maletmeniz gerekiyor. Bu ortama geldiniz, bu ortamın büyüklüğüne inanın. Büyüklüğüne layık olarak, kendinize, yenecek bir gücü kazandırmanız gerekiyor. Bir füze gelip size vursa, ben ne yapayım! Tehlike somut. Onun için günlerin kıymetini çok iyi bilmek, bir an önce eğitimini zafer kişiliğinde tamamlamak, herhalde bu düşmana vereceğiniz en etkili karşılıktır.

Evet, kısaca bizde düşünme sınırsız, irade sınırsız, çözüm sınırsız da; sorun, sizin ne kadar bunları kendinize maledeceğinizdir. Akıllı öğrenciler bunu kendine maletmeyi bilen öğrencilerdir. Hemen hemen bütün esasları her gün size çeşitli örneklerle göstermeye çalışıyorum, ama hakkıyla öğrenemezseniz ben ne yapayım? Babadan kalma bin defa yenilmiş, ezilmiş, bitmiş, tükenmiş özelliklerle kendinizi dayatırsanız, ben ne yapayım? Siz buraya geldiniz, Önderlikle yoğunlaşmaya, Önderlikle öğrenmeye. Ben de size elimden geldiğince ortaya koyuyorum. Ben buyum.

Benimle olmak isteyenler, böyle anlamak, böyle yapmayı bilmek durumundalar. Aksi halde yanar, kavrulurlar. Oluyorlar da nitekim. Suç onların eksikliğinde, onların anı anına bu gerçeği yaşayamamalarında. Savaşa, onun her aracına dökememelerinden kaynaklanıyor. Büyük facia, trajedi bu temelde doğuyor. Bu da değerlidir. Çok değersiz demiyorum, ama yine de facia, trajedi çok acıklıdır. Basit yaşam ise aldatıcı yaklaştığındandır. Sefil oluyor, rezil oluyor, onun da sorumlusu kendisidir. Zavallı, çok utanılası, gülünesi durumunda ısrar ediyorsa, ben ne yapayım!

Tüm bunlara rağmen umut her geçen gün daha da büyüyor. Yendiklerimiz var, başardıklarımız var. Daha yenmemiz, başarmamız gerekenler var, düşmanımız var. Zaten düşmanıyla anlamlıca savaşmayı bilemeyenler, yaşamı kazanamazlar. Yani düşman var diye korkmuyoruz, ama yenmemekten korkuyoruz, hata yapıp kötü yenilmekten korkuyoruz. İşte bunu da gidermenin yolu, buradaki derslerden geçer. Beni de vurabilirler. Bu teknikle vurulmak hiçbir zaman yenilgi değildir. Ama siyasette vuramadı, moralde vuramadı, örgütlenmede vuramadı, hatta savaşta da vuramadı. Hepsi başarılı bizde.

Bir insanın fiziki varlığı, belli bir zaman süresiyle sınırlıdır. Tarz, zafer tarzıysa, birçok savaş da bu temelde verilmişse, sadece yapılması gereken, sizin gibi genç savaşçıların eksik kalan veya tam yürünmemiş zafer yolunda üzerine düşeni yapmasıdır. Bu da hem temel görevinizdir, hem de göz dikmeniz ve kendinize mutlaka layık kılmanız gereken militanlıktır.

21 Eylül 1998

Newroz'da başlayan Önderlik Yılı'nda

VI. KONGRE GERÇEĞİMİZİ APOCU SAVAŞ VE ÖRGÜT TARZIYLA HAYATA GEÇİRELİM!

PKK Başkanlık Konseyi değerlendiriyor...

Tüm parti militanlarına, ARGK komutan ve savaşçılarına ve cephe çalışanlarına!

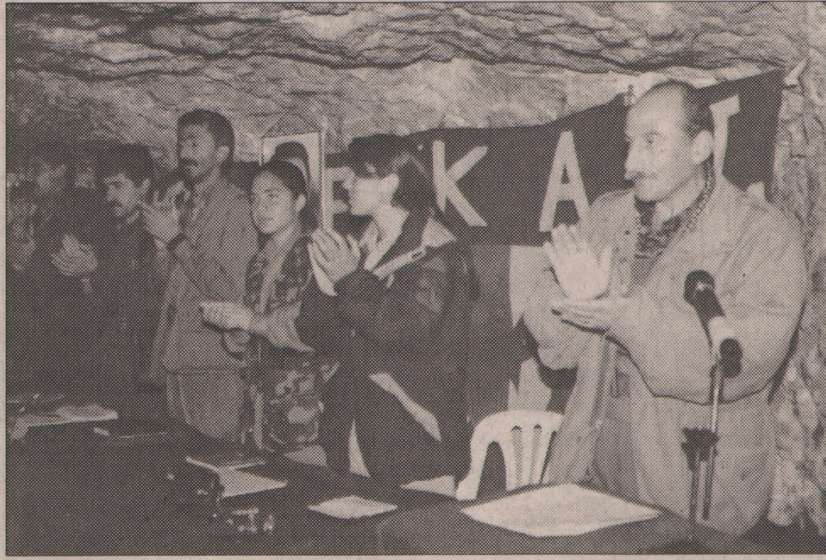
Başkanlık Konseyi olarak büyük devrimler yüzyılının son Newroz'unda Başkan Apo'yu selamlıyor, kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor, tüm parti, ordu ve cephe mensuplarımızın bu Newroz'unu, özgürlük ve zafer bayramını Parti Önderliğimiz adına kutluyoruz.

"Önderliksiz yaşam, savaşsız ve zafersiz Kürdistan olmaz" şiarıyla yeni bir Newroz yılına büyük bir halk eylemliliğiyle giriyoruz. Biz bu yılı Önderlik Yılı, Newroz'u ise; Başkan Apo Newroz'u olarak ilan etmiş bulunuyouz. Böyle bir tanımlama ve şiarla içine girdiğimiz yıl başarının olmazsa olmaz kabilinden olduğu bir yıldır. Yüzyılın son yılına böyle bir savaş ve mücadele anlayışıyla giriyor, ne pahasına olursa olsun bu yılı kazanmayı ve Önderliğimizin, halkımızın ve partimizin zafer yılı haline getirmeyi bir borç biliyoruz.

Yeni bir bahara, yeni bir savaş yılına, yüzyılımızın son yılına, yine bizim için çok büyük bir anlamı ve değeri olan yıla girerken; hem kendi durumumuzu, hem de düşmanın durumunu değerlendirmek, içinden geçtiğimiz süreci derinliğine anlamak büyük önem taşıyor.

Bilindiği gibi düşmanımız '98'in 9 Ekim'inden beri Önderliğimize yönelik, Önderliğimizin şahsında partimize ve halkımıza yönelik kapsamlı bir uluslararası komplo ve saldırı yürütüyor. Kuşkusuz bu saldırının geçmişi var. Bu komplo Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkına yönelik olarak yürüttüğü inkar ve imha siyasetinin, bu temelde sürdürdüğü katliamların, kısaca soykırım siyasetinin bir devamı olarak çıkıyor. Halkımızın bu olumsuz tarihini tersine çevirmek, soykırımı önlemek, ulus ve halk olarak kendisini yeniden tanımlayacağı, kimliğine kavuşturacağı, özgürleştireceği ve yaşatacağı bir sürece sokmak üzere, Önderliğimizin başlattığı ulusal kurtuluş stratejisine karşı, düşmanın yürüttüğü kapsamlı imha saldırılarının bir devamı olarak ortaya çıkıyor. Yine '90'dan bu yana '-92'de, '96'da bizzat düşman tarafından doğrudan geliştirilmek istenen Önderliğimize yönelik saldırı devam ettirilirken bunun propaganda araçlarımıza yönelik saldırıyla kompolya yöneltilmesinin güncel olarak da kuşkusuz anlamı var. Bir defa komplonun uluslararası niteliğini iyi görmek ve anlamak, bu anlamda günümüz dünyasını, bu dünyanın partimiz ve halkımız için biçtiği kararı görmek gerektiği de önemlidir.

Şimdilik kısaca şunlar belirtilebilir: Komplo NATO çerçevesinde planlanan, NATO önderliği olarak ABD tarafından yürütülen, esas olarak ABD, İngiltere hegemonyasının İsrail siyonizmi ve Türk faşizmi ile oluşturduğu stratejik anlaşmaya dayanan ve Kürt ihanetinden de destek alan bir kapsama sahiptir. Bu çerçevede planlanıp yürütülmüş olan komplo, kuşkusuz dünyanın bütün önde gelen güçlerine de şu veya bu düzeyde kabul ettirilmiştir. En azından değişik yaklaşım ve vaadlerle dünyada "*benim*" diyen güçlerin ses çıkarmamaları sağlanmıştır ve bazı çok etkili olmayan güçleri dışta tutmak kaydıyla dünyanın bunu kabul ettiğini, bu anlamda da halk ve ulus gerçeğimize ve mücadelemize karşı bir yaklaşım gösterdiğini anlamak oldukça önemli. Bununla birlikte yine böyle bir kompolyu özellikle mücadelemizle dost olması ve dayanışma içinde bulunması gereken güçlere pratikte uygulatmışlardır. Bu da oldukça anlamlı ve anlaşılması gereken bir husustur. Şunu söylemek istiyorlar; "*Bu dünyada bu mücadeleye, bu halka dost olunmaz, bu mücadeleye dostluk yapılmaz, kim bunu yapmaya kalkarsa bedelini misliyle öder.*" Yine bizim için verilen mesaj açık, "*Dünyada dost bulamazsınız, nasıl ki Kürt halkını ve Kürdistan gerçeğini reddeden, inkar eden ve yok sayan bir temelde bu dünya sistemi oluşmuşsa, mevcut mücadelenizle tersine çevrilmek istenen bu süreci devam ettirmek anlamında bu dünyada yer bulamazsınız, kendinizi kabul ettiremezsiniz. Size ne kadar dost görünen çıksa da böyle olmaz, buna inanmamak gerekir.*" Bu anlamda "*Bu dünyada yaşam bulamazsınız*" deniliyor. Tabii bu düşmanın egemen dünyasının bize vermek istediği bir mesajdır. Bu umut kırmaktır, kendi vahşi soykırımcı gerçeğini bizim irademize kabul ettirme çabasıdır. Anlamak gerekir, hem de derinliğine anlamak gerekir.

Parti Önderliğimiz yirmibeş yıldan beri, tüm parti ve ordu güçlerimizi düşman gerçeğini iyi anlama temelinde eğitmeye çalıştı. Çünkü düşmanı iyi tanımak ve yeterli anlamak çok önemlidir. Ona doğru karşı çıkmak, onunla doğru ve yeterli mücadele etmek, bu mücadelede başarı kazanmak için oldukça önemlidir. Şimdi bir kez daha dünyanın bize böyle bir dayatmasıyla karşı karşıyayız. Parti Önderliğimizin bizde yarattığı düşünsel açılım ile bu gerçeği görecek, hissedecek, düşmanı bu anlamda doğru ve yeterli tanımlayacak, şimdiye kadar yürüttüğümüzün kat be kat üstünde doğru bir yöntem, örgütlülük ve tarzla mücadeleyi yürüteceğiz. Mevcut komplonun uygulanış tarzı ve çerçevesinden bunu anlamak gerekli. Yine bu komplonun bu süreçlerde gelişmesinin kuşkusuz sebepleri de var, bir etken olarak mücadelemizin gelişme düzeyiyle bağlı. Ulusal kurtuluş mücadelemiz ideolojik, siyasi ve askeri düzeyde önemli bir gelişmeyi yaşamış ve düşmana kesin çözümü dayatır hale gelmiştir. Biliniyor, Parti Önderliğimiz bütün mücadeleyi hem yürütmede, hem de bütün sonuçlarını toparlayıp siyasete dönüştürmede önemli bir çaba ve sürecin içerisindeydi. Bu anlamda düşmana, sömürgeciliğe çözümü kesin dayatıyordu. Mücadele olarak –hem askeri anlamda mücadele olarak, hem de siyasi çalışma olarak– bu konuda önemli bir düzey yakalanmıştı.

1 Eylül ateşkes süreci, geçmiş ateşkeslerde olduğu gibi, yine Türk sömürgeciliğine siyasi anlamda önemli bir taktik hamleyle yönelmeyi ifade ediyordu. Onbeşinci yılına girmiş bir savaşla böyle siyasi ve taktik hamlenin birleşmesi düşmanı oldukça zorlamış ve daraltmış, sömürgeciliği ve müttefiklerini devrimci hareketin bu çözüm dayatması karşısında daha yeni ve farklı tedbirler almaya, daha kapsamlı yönelimler içine girmeye yöneltmişti. Yani çok ciddi bir gelişme ve yönelim karşısında düşmanın artık bütün gücünü kullanarak, tüm müttefiklerini harekete geçirerek, her türlü kural ve ölçüyü uluslararası düzeyde hiçe sayarak saldırı yürütmesi gündeme gelmiş oldu.

Dolayısıyla bu uluslararası komployu iyi değerlendirmek ve anlamak, bu anlamda Önderliğimizin yürüttüğü mücadelenin bölgesel gerçekliğini de iyi görmek gerekli. ABD'nin "*Yeni Dünya Düzeni*" adı altında dünya egemenliği için yürüttüğü çabaları –'90'lara kadar çok fazla olmasa bile daha sonraki süreçte– giderek Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, PKK mücadelesi tarafından başarısız kılınmıştır, engellenmiştir. İsrail siyonizminin güvenliği, yine Türk sömürgeciliğinin çıkarları temelinde kurulmak istenen emperyalist hakimiyet, en çok partimizin yürüttüğü mücadele tarafından boşa çıkarılmıştır. Öyle ki Filistin sorununun çözümünde, Arap-İsrail çelişkisinin çözümünde, yine İran karşı yürüttüğü mücadeleden sonuç almada emperyalizm ve işbirlikçileri en fazla Kürdistan'daki sorun karşısında zorlanmışlardır. Bunun somut örneği Irak'taki durumda görülüyordu. '90'ların başında Saddam rejimini yıkma hedefiyle politika yürütmeye kalkan ABD'nin, '90'ların sonlarına gelindiğinde bunu başaramaması tamamen böyle bir gelişmeyle bağlantılıydı. Öyle ki Kürdistan sorunu çözülmedikçe, bölgedeki diğer çözümlerini de imkansız kılan bir düzey ve bölgesel nitelik kazanmıştı. Parti Önderliğimize karşı geliştirilen uluslararası komplo; bunu gidermek, böylesi bir süreçte bölge üzerinde hakimiyetini sağlamak amacıyla ABD emperyalizminin planlı olarak geliştirdiği bir yönelim ve saldırı biçiminde değerlendirilmelidir. Böylece bölgenin tüm halklarına ve ilerici-devrimci güçlerine yönelmiş bir komplo ve saldırı olarak görmek gerekli. Bununla emperyalizm, siyonizm ve sömürgecilik kendi çıkarları temelinde bir bölge şekillendirmek istiyor, bölge halklarının geliştirdiği mücadeleleri tümüyle bastırmak istiyor. Kürt ve Kürdistan gerçeğini görmeyen, kabul etmeyen bir dünyayı yeniden hakim kılmak istiyor. Bu oldukça açık ve anlaşılır bir durumdur.

Böyle bir komployа karşı Parti Önderliğimizin yürüttüğü bir mücadele var. Çok kapsamlı, çok fedekar ve cesaretle yürütülen bir mücadeledir bu. Düşman saldırısına karşı siyasi hamleler geliştirerek ,düşmanın cephesinin en zayıf halkasından zorlayarak bu komployu bozmaya çalışmış, bu konuda önemli adımlar atmayı başarmıştır. Özellikle Roma sürecini, Avrupa sürecini böyle tanımlamak ve algılamak gerekir. Tabii düşmanın buna tahammülü olmadı. Düşman çeşitli oyunlar tezgahlayarak, entrikalar geliştirerek, yine çeşitli vaadler ve planlar içerisine girerek komployu bir uluslararası korsanlık eylemi düzeyine ulaştırdı. Komplo, Önderliğimizi böyle bir saldırıyla esir alma durumuna vardı. Şimdi bu çerçevede mücadelemiz devam ediyor. Önderliğimize ve onun şahsında partimize ve halkımıza yönelik emparyalizmin, uluslararası siyonizmin ve sömürgeciliğin yürüttüğü komplo da devam ediyor. Düşman çeşitli adımlar ve hamlelerle bunu devam ettirmek istiyor ve daha fazla isteyecektir. Bu komploda kesin sonuca gitmek, yani Parti Önderliğimizi, partimizi ve onun yarattığı gelişmeleri tümüyle ezmek, halkımızın üzerindeki son kırım politikasını da bu biçiminde hayata geçirmek onun temel hedefidir. Bu hedefe ulaşmayı başarma doğrultusunda birçok oyuna başvuruyor, yeni saldırılara yöneliyor.

Günlük olarak izliyoruz, düşman Avrupa üzerinde bir saldırı yürütmeye çalışıyor. Çeşitli propaganda araçlarımızı etkisizleştirmek ve susturmak istiyor. Öyle ki kitlelere ulaşmamız mümkün olmasın.

"15 Şubat'tan önceki ve sonraki parti mücadele durumumuz farklıdır. Kesin bir değişim, dönemeç olmuştur. Biz buna parti mücadele tarihimizin ve hareketimizin milat kabilinden durum değişikliğidir dedik. Bu anlamda bu değişimi kesinlikle görmek, değişimin bütün özelliklerini kavramak, ona göre bundan çıkan görevleri net belirleyip başaracak bir tutum içerisinde olmak gerekli ve zorunludur. Geçmişteki gibi değerlendireceğimiz ve yaklaşacağımız, yani az bir başarıyla da yetinebileceğimiz bir ortam kesinlikle yoktur."

Yine bir sürü yalan ve aldatıcı haberler yayıyor, hatta Parti Önderliğimiz adına açıklamalar yapılmaya çalışılıyor. Doğru ya da yanlış, şimdilik bunlara bir şey demiyoruz. Fakat düşmanın büyük bir bastırma kampanyası yürüttüğü ve bunu yürütmeye devam edeceği açık. Partimizin, Parti Önderliğimizin genel çizgi doğrultusunda geliştirmiş olduğu bir çözüm süreci var. Kuşkusuz bu süreci ilerletmek ve başarıya götürmek istiyordu. Çözüme gitmek isteyenler giderler. Partimiz bu siyasetini bir yaklaşım olarak, çözüm yaklaşımı olarak geliştirmiştir. Düşman oyunlarının çok olduğu bir gerçeklik, "*Osmanlı'da oyun çok*" deyimi, Kürt halkının tarih bilincinden ortaya çıkardığı bir deyim oluyor. Ki düşman oyunlarını görmek, bu oyunları bozacak bir yaklaşım içerisinde olmak, bu oyunları bozmanın temel yöntemi olarak mücadeleyi çok yönlü geliştirmek büyük önem taşıyor.

Düşmanın yürüttüğü uluslararası komployu daha da geliştireceği, bunu ordumuza karşı saldırıyla birleştireceği hiçbir zaman unutulmamalıdır. Daha şimdiden bu amaçla büyük hazırlıklar yapıldığı, düşmanın gerillayı ezmek için kapsamlı saldırılara yöneleceği çok değişik çevreler tarafından söylenmektedir. Bu düşman kurmayları, sivil asker sözcüleri tarafından da ilan ediliyor. Bu bir gerçeklik, kesinlikle hafife alınmaması ve yanlış değerlendirilmemesi gereken bir gerçekliktir. Düşman yaklaşımları ve amaçlarında kesinlikle kuşkuya düşmemek gerekir. Biz zayıf ve örgütsüz olduğumuz, düşmana karşı savaşmadığımız, savaşta başarı kazanamadığımız müddetçe, bu düşmanın bizim için biçtiği sonun imha olacağı kesindir. İmhayı önlemek, gelişme yaratmak, ulusal kimliğimizi, varlığımızı ve geleceğimizi güvenceye almak, kesinlikle bizim askeri olarak örgütlülüğümüze, ordulaşmamıza ve savaşmamıza bağlıdır. Düşman bu yıla –bir bütün olarak– partimizin imha edileceği yıl biçiminde değer biçti. Hatta bazı çevreler yılbaşından itibaren bize altı aylık bir ömür biçildiğini, bunun bir NATO kararı olduğunu bile belirtiyorlar.

Düşmanın yaklaşımının bu olduğunu bilerek, biz de bu yıla *'Önderlik Yılı, kesin zafer yılı, özgürlük yılı'* olarak değer biçtik ve ilan ettik. Her şeyden önce Önderliğimiz bu yılı: Büyük devrimler yüzyılının son yılı, Kürdistan devrimi'nin başarısıyla, önemli bir gelişmesiyle tamamlanacağını yılbaşında ilan etti. Biz de bu yıla böyle değer biçiyor, düşman oyunlarını bozma, hem de kesin başarıyı yaklama, partimizin yürüttüğü mücadeleyi ve sağladığı gelişmeleri daha ileri ve kalıcı bir düzeye götürmek itibarıyla bu yılı böyle büyük bir devrim yılı haline getirmeyi esas alıyoruz.

Şimdi yılın anlamı ve önemi, Önderliğimizin yıla biçtiği değer her şeyden önce halkımız tarafından iyi anlaşılmıştır. Halkımız kompolya karşı Önderliği sahiplenme noktasında oldukça duyarlı davranmasını bildi, Roma sürecinde bu duyarlılığını gösterdi. Daha sonra gelişen 15 Şubat korsanlığı karşısında ise, büyük bir serîhildan ve başkaldırı dalgasını halk eylemliliğine dönüştürerek başlatmış durumdadır. Bu konuda geriye adım atmıyor, her gün bir parçasını bu başkaldırının içine çekerek sürekli başkaldırısını yürütüyor. Belli bir süreden beri partimiz, Önderliğimiz bir halk eylemliliği geliştirmeye çalışıyor ve bunu hazırlıyordu. Bu yine komplo sürecinde Önderliğin halka yaptığı duyarlılık çağrısı çerçevesinde, Önderliğe yönelik komplonun 15 Şubat'ta aldığı yeni biçim karşısında, halkımızın ona verdiği yanıt olarak büyük bir gelişme biçiminde ortaya çıkmış durumda. Partimiz bunu selamladı, selamlıyor. Halkımızdan kesin sonuç alına kadar bu uluslararası komployu bozup boşa çıkarana, mücadelede önemli

ve kalıcı sonuca ulaşana kadar eylemlerini kesintisiz sürdürmesini istiyor, bunu gerekli görüyor. Zaten halkın kendisi bu mesajı Önderlikten almıştır. Aldığı mesaj temelinde kendini yürütüyor, ki Önderlik yılına, yüzyılın son devrim yılına en büyük devrimci yanıtı bu biçimde veriyor, bu büyük bir değerdir. Bizim sonuç almamız açısından paha biçilemeyecek, kesinlikle sonuç almada ve zafer kazanmada umut veren ve başarı yolunu açan bir gelişme oluyor. Bunu böyle anlamamız ve algılamamız gerekir.

Bu gelişmeyle birlikte bu yıla bizim de önemli bir yenilenme ile ve hazırlıkla girme durumumuz var. VI. Kongre gibi partimizin en büyük zirvesinde böylesi bir hazırlık yaşanmıştır. Sadece geçen dört yıl değil, bütün parti ve mücadele tarihimiz böyle bir çalışma içerisinde değerlendirilmiş ve çözümlenmiş, ondan gereken dersler çıkarılmıştır. Yine kendisinin gerçekleşme süreci olan bu kritik komplo süreci günlük gelişmeler temelinde ayrıntılı bir biçimde değerlendirilmiş, çözümlenmeye ve bilince çıkarılmaya çalışılmıştır. Bunlar üzerinde içinde bulunduğumuz mücadele süreci çok kapsamlı bir biçimde tartışılıp aydınlatılmış, bunlar kararlara dökülmüş, Önderliğimize ve partimize yönelik geliştirilen komploya karşı, devrimci mücadele kapsamlı ve ayrıntılı bir planlamaya kavuşturulmuştur. Büyük bir güçle yapılan bu çalışmaya paralel olarak uzun bir süreden beri, 1 Eylül'den beri savaş güçlerimizin, şu veya bu düzeyde gerillamızın ve parti güçlerimizin yaşadığı bir eğilim ve hazırlık süreci var. Bu, en son kongre ile birleşmiş ve tamamlanmıştır. Uzun bir süredir bütün güçlerimiz komplonun yarattığı siyasi ortamın duyarlılığı içinde kendini daha büyük bir mücadeleye hazırlamıştır. Yine Önderliğimiz, gerillamızın kendisini eğiterek ve örgütleyerek en geç bahar başına kadar çok kapsamlı bir savaşa göre hazırlanması gerektiğini belirtmişti. Bütün bunlar temelinde parti olarak, gerilla olarak önemli bir hazırlığı yaşadığımız kesin. 15 Şubat komplosu ise bunun üzerinde tam bir sonuç alıcı dönüşümü sağlamanın ortamını yaratmıştır. Öyle ki partimizin ve Önderliğimizin öngördüğü yenilenme, değişim, doğru partileşme, doğru ordulaşma, parti çizgisini doğru özümseme ve ona doğru ve yeterli katılımı sağlamada, bizi en etkili bir biçimde sarsarak, yine bizi duygu, düşünce, davranış ve bilinç yoğunlaşmasına götürerek partimizin militanlaşmada ve örgütlülükte, birlikte ulaşabileceği en ileri düzeyi ortaya çıkarmıştır.

Biz bunu fedaileşme süreci olarak tanımladık. Ruhta fedaileşme, duyguda, düşüncede, davranış ve yaşamda fedaileşme. Öyle ki fedailik partisinin dünyanın en büyük fedakarlık ve cesaretini gösteren bir önderlik hareketinin yenilmez fedaileri haline gelme bütün militan yapımıza hakim olmuştur. Yenilenme düzeyimiz, parti ve ordu olarak hazırlık düzeyimiz bu çerçevededir. Yine buna bağlı olarak dış durumda da önemli bir gelişme var. Denilebilir ki düşmanın, emperyalizmin ve sömürgeciliğin "*sizin dostunuz yoktur, siz dost bulamazsınız*" mesajına karşılık Kürt halkının, toplumunun dünyada en fazla dost bulduğu, en içten dayanışmalara kavuştuğu bir dönemi yaşıyoruz. Bu anlamda gelişmeler düşmanın umut ettiği ve istediğinin tersidir. Kuşkusuz düşman hakimiyet gücünü kullanıyor, propaganda araçlarını kullanıyor, baskı ve şiddeti kullanıyor. Halkımıza ve partimize dost olmak isteyen güçleri en azından ciddi bir tehdit altında tutuyor, ondan da öteye baskı ve şiddet altına alıyor. Fakat buna rağmen, en içten ve gerçek dostluk örnekleri dünyanın her tarafında partimizle ve özellikle Parti Önderliğimizle dayanışma temelinde ortaya çıkıyor. Bu da günümüzün değerli ve umut verici bir gelişmesidir. Bu anlamda da Parti Önderliğimizin dünya halklarına, sosyalist, demokratik ve ilerici çevrelerine, güçlerine vermek istediği mesaj anlaşılmıştır, mesaj yerini bulmuştur. Daha şimdiden hemen her ülkenin bu mesajı alan, bunu derinliğine özümseyen,hisseden bu temelde bir yaşam ve davranış içine giren önemli gruplar ve çevreler ortaya çıkmış durumdadır. Bu gittikçe, büyüyor, yayılıyor. Bazı ülkelerde toplumlardan yarısından fazlasını içine alacak biçimde bir gelişmeye ulaşmış bulunuyor. Bu da bizim için önemli bir gelişmedir. Devrimimizin evrenselliği, Önderliğimizin uluslararasılığı, evrenselliği, insanlık örneği ve hareketi olmasının hem bir gereği, hem de ulaştığı düzeyi göstermesi açısından önem taşıyor. Giderek gelişen bu hareketin devrimimizin gelişiminde önemli bir anlam ifade edeceği açık. Bütün bunlar da bizim sürece hazırlık durumumuzu ifade ediyor. Her ne kadar düşmanın uluslararası çerçevesi ve karar düzeyi, bu çerçevede yürüttüğü bir komplo ve saldırısı varsa da bizim de bu düzeyde parti, gerilla ve halk olarak ve dostlarımız olarak bir hazırlık düzeyimiz var. Bu hazırlıklarla düşman saldırılarını karşılıyoruz, ve bundan sonrada karşılayabilir ve boşa çıkarabiliriz.

Bu hususlarla Önderlik Yılı'na, yeni bir savaş ve zafer yılına giriyoruz. Büyük bir başarma gücü ve imkanını ortaya çıkarmış bulunuyoruz. Bu aslında 15 Şubat'la başlamıştır. Halk bunu başlattı ve yaşıyor. Geri kalan bizim örgüt yapımızın kendisidir. Her ne kadar çeşitli etkenler neden olarak gösterilse de kuşkusuz bunlar esas alınacak nedenler değil, zayıflık nedenleridir. Bunları en kısa zamanda aşarak yanıt olma, halkımızın büyük bir başkaldırı halinde yürüttüğü bu devrim dalgasına sadece katılmakla kalmamak, ona önderlik etmek, onu başarı çizgisinde en aktif bir eylemlilikle yürütmek vazgeçilmez bir militanlık, öncülük ve önderlik görevidir. Tüm parti militanlarımızın, özellikle gerillamızın böyle bir görevi var. Belki başka yıllarda bu görevin yetersiz yerine getirilmesi makul karşılanabilirdi, ama bu yıl böyle karşılanamaz. Belki geçmiş yıllarda bu göreve ertelemeci, geriden yaklaşım makul görülebilirdi. Çünkü Önderlik çalışması gibi çok büyük bir çalışma vardı ve her türlü eksikliği tamamlayıp, her türlü geç kalmışlığı zamanında telafi ediyordu. Bu yıl bu yaklaşımların hiçbiri kabul edilemez. Bu yılda bu kadar tarihi ve kritik özellikleri olan başarma ve kazanmanın "olmazsa olmaz" kabilinden kendisini dayattığı bu yılda geç kalmaktan, hareket imkanı bulamamaktan, yetersiz yaklaşmaktan, yeterli davranış göstermemekten, süreci tam anlamamış olmaktan, ne yapacağını zamanında açığa çıkaramamış olmaktan ve bunlara göre pratik geliştirememekten söz edilemez. Biz bu yıl kesinlikle böyle bir yaklaşım içinde olmayacağız, olamayız. Bu anlamda sonunda eleştirisi olmayan, özeleştirisi olmayacak olan, yani yetersizliği ve eksikliği hiçbir biçimde kabul etmeyecek olan bir yıla girmiş bulunuyoruz. Mevcut savaş yılımızın temel mücadele özellikleri ve çerçevesi böyledir. Böyle bir yaklaşım içerişinde olmak, savaş yaklaşımı ve gerillayı bu biçimde ele almak oldukça önemli ve gereklidir.

Bütün alanlardaki devrimci çalışmaya farklı yaklaşmak durumundayız. Çünkü 15 Şubat'tan önceki ve sonraki parti mücadele durumumuz farklıdır. Kesin bir değişim, dönemeç olmuştur. Biz buna parti mücadele tarihimizin ve hareketimizin milat kabilinden durum değişikliğidir dedik. Bu anlamda bu değişimi kesinlikle görmek, değişimin bütün özelliklerini kavramak, ona göre bundan çıkan görevleri net belirleyip başaracak bir tutum içerisinde olmak gerekli ve zorunludur. Geçmişteki gibi değerlendireceğimiz ve yaklaşacağımız, yani az bir başarıyla da yetinebileceğimiz bir ortam kesinlikle yoktur. Dönem bunu kabul etmiyor. İkincisi, dönem hata ve eksiklik kabul etmiyor. Öyle ki geçmişteki gibi hatalı bir tarzı, parti dışı yaklaşımı, taktik dışı yaklaşımı kabul etmiyor. Kesinlikle yeterli hale gelmek, hem de şimdiye kadar sağlayamadığımız düzeltmeyi, bu yıl sağlamak ve buna göre işleri yürütmek zorundayız. Bu durumda anlaşılmayacak kadar karmaşık bir ortam yok. Ortamı kesinlikle muğlaklaştırmamalı, bulanıklaştırmamalı ve bu yönlü çabalara karşı koymalıyız. Durum oldukça net, düşman bütün uluslararası gericiliği arkasına almış Önderliğimizi, partimizi ve gerillamızı imha etmek, böylece halkımız üzerindeki soykırımı sonuca götürmek istiyor. Bu da VI. Kongremizle en ileri düzeyde açığa çıkarılmış ve kararlaştırılmıştır.

Bir üçüncü ayak olarak bunları doğru bir savaş, çalışma ve örgüt tarzıyla, yönetim ve yaşam tarzıyla hayata geçirmek oluyor. Yani pratiğin dilini iyi konuşturmasını bilmek, pratiğin gerektirdiği yaratıcı davranışları yerinde ve zamanında göstermeyi ve kazanmayı sağlamak gerekiyor. Bu olmazsa, üçüncü adımı doğru ve zamanında atamazsak, yaptığımız değerlendirmeler ve aldığımız kararlar ortada kalır, fazla bir değer ifade etmez ve anlam bulmaz. Bu nedenle bize çok akışkan, oldukça örgütlü, yerinde işleyen bir çalışma tarzı gereklidir. Bununla içiçe geçmiş, tüm görevleri birlikte yürüten bir mücadele tarzına, yine basitten karmaşığa doğru gelişen, küçükten büyüğe doğru yürüyen eylemlerle süren bir savaş tarzına ihtiyaç var. Tarzımızın esası budur, Önderlik tarzının özü de bu oluyor. Bir bütün olarak çalışma tarzımızı ve pratik yaklaşımımızı gözden geçirmemiz ve kesin bir düzeltmeye tabi tutmamız, Önderlik tarzını, yine onun üslubunu ve temposunu mutlaka yakalayıp pratiği bu temelde yürütmemiz kesin gereklidir.

Bu açıdan bakıldığında bizim savaş tarzımız baştan beri böyle bir tarza ters olarak doğdu ve şekillendi. Mesela bir 15 Ağustos Atılımımız böyle bir tarzın sonucudur. Onlarca, yüzlerce hafif ve küçük çaplı eylemlerin arkasından gelen büyük bir zirve olmak yerine, bu atılım oldukça subjektif bir yaklaşımla yapılmayan eylemlerin hepsini bir eylemlilikle yerine getirmeyi hedefleyen, tarz dışı, bizi oldukça zorlayan, politikaya yanıt vermeyen, askerliği ve savaşı politika ile tam bütünleştiremeyen bir yaklaşımla gerçekleşti. Daha sonraki süreçlerde savaş tarzımızda bunu aşan, politikaya bağlı, politikanın ve politik çizginin gereklerine göre hareket eden, kendini hazırlayıp mevzilendiren, politikanın gerektirdiği yer ve zamanda onun istediği yöntemle düşmana vurarak politik işlev kazanan bir savaş olmadı veya çok az düzeyde böyle bir savaş oldu, çok büyük oranda ise bunun dışında kaldı. Önderliğimiz bu tarzı çok eleştirdi, yaptığımız savaşın çoğunlukla parti dışı olduğunu, bu anlamda tanımladı. Eylemler yaptık, saldırılar yürüttük, düşmana vurduk, bir yığın değer tükettik, ama bunların büyük çoğunluğu politika sahnesine yansımadı, fazla bir değer taşımadı. Ayrıca o zaman Parti Önderliğimiz gibi politik mücadele yürüten çok büyük bir kuvvet vardı ki, bu durumda olan eylemliliği toparlayarak politikaya dönüştürmek istiyordu, usta bir çalışmayla bunu büyük ölçüde yürütüyordu. Şimdi politik savaşım yürüten böyle bir gücümüz yok. Biz bunu kendi yürüteceğimiz savaşla sağlamak zorundayız. Yanlış yaklaşımlarla, yanlış tarzla gücü tüketen, fakat bizim için bir değer, kazanım ve başarı ifade etmeyen bir savaş yürütme hakkımız yok. Gerillanın böyle kullanılması ve tüketilmesi, yani savaşın tüketici bir yaklaşımla yürütülmesi kesinlikle kabul edilemez ve doğru değildir. Parti Önderliği "*ben yıllık olarak gereken gücü hazırladım ve yürüttüm, siz tükettiniz*" diyordu. Bütün değerlendirmelerinde bunu belirtiyordu ve doğruydu. O zaman fazla anlamadığımız ve farkına varamadığımız veya bize kolay gelen, farkına varmak istemediğimiz bir durumdu. Şimdi bunu kesinlikle aşmamız gerekiyor, bütün bunları aşan doğru bir savaş tarzına ulaşmamız gerekiyor.

Bu anlamda bakıldığında bizim gerillamız politik çizginin gereklerine, düşmanla savaşın gereklerine göre kendini şekillendirmiş ve bunun tarzına ulaşmış olmaktan uzaktır. Daha çok kendini koşullara mahkum etmiştir veya bazı kalıplaşmış anlayışlara mahkum etmiş durumdadır. Kalıpçılık, doğmatizm, irade adı altında politik gerçeklikten kopukluk, esnek ve yaratıcı olmayan bazı biçimlere saklanıp kalma durumu bizim gerillamıza bir tarz olarak hakim olmuştur. Şimdi bu yenilenme sürecinde bunu kesinlikle aşmamız gerekiyor. Her şeyden önce bu gerçekliği adım adım anlayarak aşmamız gerekiyor. Örneğin rahatlıkla halkın komploya yanıt olduğunu ve komploya karşı bu kadar direndiğini, ama gerillanın bunu yapamadığını söyleyebiliyoruz. Oysa böyle söylemek en hafifinden ayıptır. "*Öncü, motor işlemiyor, ama arkadaki işliyor*" demek kabul edilebilir bir şey değildir. Kesinlikle bunu kendimize yakıştıramayız, "*İklim elvermiyor, coğrafya uygun değil*" deyip bunu şu veya bu nedene bağlayamayız, bu yanlıştır. Bu durum kesinlikle bu nedenlerden kaynaklanmıyor, onlar birer etkendir, ama belirleyici etken değildir. Birinci ve belirleyici olan bizim yaklaşımlarımız, tarzımızdır. Değiştirmemiz ve düzeltmemiz gereken şey budur.

Biz böyle bir durumda olduğumuz için ,halk anında düşman karşısında refleks gösterip eyleme geçerken gerillamız kılını kıpırtamıyor, elini kaldıramıyor. Ne yapıyor? Neyi bekliyor? Kendisi için savaşmanın elverişli olacağı zamanı bekliyor. Peki o zamana kadar imha olursak ne olacak? Bizim istediğimize göre, keyfimize göre bir savaş bu dünyada var mı? O zaman bu bekleyiş anlayışı, beklemeyi çeşitli koşullara bağlamayı esas alan bu anlayış, buna göre şekilenmiş bir tarz kesinlikle doğru değil. Bu kalıpçı yaklaşımdan ileri geliyor. Savaşı ve gerillayı belki kalıp içerisinde görmek, onu politikaya bağlamamak, eylem tarzımızı düşmanı anlama, hedefleri seçme ve kendi tarzımızı belirlemeyi böyle oldukça daraltılmış, keyfi ve kendimize bağlı bir yaklaşımla ele almamızdan kaynaklanıyor. Bunları kesinlikle aşmalıyız.

'99 yılı gibi büyük savaş ve zafer yılının tarzı ve gerillası daha önceki yıllardaki gibi olamaz, olmamak durumunda. Düşmanın imha etmek üzere bir bütün olarak saldırıya geçtiği ve her alanda gerillayı ezmek için böyle bir saldırı yürüteceği bir dönemin tarzını mutlaka bulmak, buna göre bir eylem düzeyi, hareket ve vuruş tarzı içerisinde olmak zorundayız. Böyle olunca eski kalıplaşmış yaklaşımları aşmamız gerekiyor, hedefler belirlemede aşmamız gerekiyor. Gerillayı sadece düşman ordusuyla savaşan ve düşman ordusu karşısında açıkta duran bir yaklaşımdan kesinlikle kaçınmamız gerekli.

Hedeflerimiz geçmiş yıllardan farklılık arzediyor. Düşmanın askeri gücüyle savaşmakla birlikte ondan daha fazla ekonomik, sosyal ve siyasal bütün varlığını hedeflemek bu yılın temel özelliğidir, bu dönemin gerillasının temel hedefidir. O anlamda önce hedeflerimizi doğru seçmemiz gerekiyor, yeterli bir hedef anlayışına ulaşmamız lazım. Savaşımımızın politik değerinin olabilmesi için, yaptığımız eylemin politikaya dönüşebilmesi için bu mutlaka gerekli. Geçmişte salt Türk askeri gücüyle çarpışmamızı Parti Önderliği politikaya dönüştürüyordu. Bizim bu düzeydeki bir askeri savaşımımız şimdi fazla politik değer ifade etmeyebilir. Çünkü öyle bir politika yürüten bir gücümüz yok. O zaman düşman karşısında doğrudan politika yapan ve politik değer ifade eden bir eylemlilik, buna göre seçilmiş bir hedefler sistemi gerekli. Bu da düşmanın tüm alanlarını, tüm gücünü hedeflemekten geçer. Birinci böyle bir hedef düzeltmesine ihtiyaç var. İkincisi gerillanın iyi örgütlendirilmesi, korunması ve geliştirilmesi hususudur. Bu anlamda düşman şunu yapacak; askeri güçlerinin karşısına bizim gerillamızı çıkartmaya çalışacak. Karşısına çıkarttığı gerillaya ne kadar darbe vurursa bunu kendisi için başarı sayacak. Gerçekten de bu büyük başarı olacak. Bu nedenle askeri güçlerimizi düşman karşısına çıkartan ve darbelemeye açık tutan bir tarzdan kesinlikle uzak duracağız. Örgüt biçimlerimiz, hareket tarzımız, eylem biçimimiz bunu aşacak. Diğeri düşman oyunudur, düşmanın bu yönlü oyununa kesinlikle gelmeyeceğiz, yersiz bir kayıba kesinlikle fırsat vermeyeceğiz.

Bundan da öteye önemli bir devrimci yükseliş dalgası var. Bu dalga halkı etkiliyor, katılımlar artıyor. Gerillayı büyütmek için elimizden gelen bütün çabayı harcayacağız, katılımları geliştireceğiz. Gerillayı eğitmek, örgütlemek ve doğru mevzilendirmek biçiminde ordulaşma faaliyetlerimizi oldukça geliştireceğiz. Bu da önemli bir durumdur. Yani ARGK geleceğinin garanti altına alınması, bu anlamda düşman oyunlarının bozulması, Önderlik, parti ve hareket gerçeğimizin zaferini garanti altına alınması, gerillayı böyle bir yaklaşıma kavuşturmaktan, gerillada böyle bir tarz düzeltmesinden, yine gerillayı büyütmek için yürütülecek bir çalışmadan geçecektir. Düşmanın darbelenmesine fırsat vermeyen, bu anlamda düşman ordusunu hep boşluğa düşürten bir tarzı esas alacağız. "Birlikleri küçültüp çoğaltalım, savaşı yayarak büyütelim" şiarı ve tarzını bu dönemin

"Böyle bir komployu özellikle mücadelemizle dost olması ve dayanışma içinde bulunması gereken güçlere pratikte uygulatmışlardır. Bu da oldukça anlamlı ve anlaşılması gereken bir husustur. Şunu söylemek istiyorlar; *'bu dünyada bu mücadeleye, bu halka dost olunmaz, bu mücadeleye dostluk yapılmaz, kim bunu yapmaya kalkarsa bedelini misliyle öder.'*"

temel gerilla tarzı olarak geliştireceğiz. Kuşkusuz koşulların elverdiği ve fırsatların olduğu yerlerde gücümüzü yoğunlaştırarak büyük askeri harekâtlara da girişeceğiz. Koşullar, dönem ve zaman buna elverirse uygun yerlerde bunu yapacağız. Ama yine de gerillamıza ve gerilla hareket tarzına hakim olacak espri böyle bir espri olacak. Gerillayı büyütmek, eğitmek ve örgütlemek, onu fedai tarzıyla savaştırmak bizim için esas bir tarz olacaktır.

Dönemin savaş tarzı olarak fedai tarzı gelişiyor. Fedailik önemli bir olgudur, partimizin özüdür, Önderliğimizin özüdür. Bugüne kadar da bu fedakarlık ve cesaret vardı. Parti Önderliğimiz bizi yirmibeş yıldır bir fedai gücü olarak eğitip hazırladı. Savaşımızı esas olarak fedai savaşı olarak geliştireceğiz. Parti Önderliğimiz bizim böyle bir ruhla yetişmemizi ve savaşmamızı istedi. Fakat biz bunu şöyle-böyle ağır aksak anladık. En son Önderlik yürüyüşü, düşman komplolarına karşı Önderliğin tek militan olarak yürüyüşü, fedai hareketinin özüdür, esasıdır. Önderliğin sözünü anlamadıysak davranışından anladık, halk anladı fedai bir halk durumuna yöneldi. Parti militanlığı, ordu gücümüz ve gerillamız anladı. Herkeste büyük bir fedaileşme gelişiyor. Bunu bir ruh, düşünce ve yaşam sistemi olarak geliştirmek, hakim kılmak, bir tarz olarak mücadeleye ve savaşa aktarmak gerekiyor. Bu anlamda gerillamızın fedai tarzıyla savaşması çok önemlidir, ordulaşması, kendini büyütmesi, büyük bir askeri düzeni geliştirmesi gerekir. Ama düşmana saldırı dururken fedai düzeni içerisinde vurması oldukça önemlidir. Gerillayı fedai tarzıyla savaşan, yani en az güçle, en az imkan tüketerek en fazla düşmanı vuracak bir vuruş tarzına kavuşturarak fedaileştirebiliriz. Bu oldukça önemlidir, bu dönemin genel gerilla tarzı, savaş tarzı bu oluyor.

Bundan öteye fedailiği çok daha yaymamız ve geliştirmemiz gerekli. Yine savaş hedeflerimizi geliştirme ve savaş alanlarımızı büyütme ile bağlı olan bir durumdur bu. Geçmişte hep belli stratejik alanlarda kaldık. Şimdi Kürdistan'ın bütün alanlarını, yine Türkiye'nin bütün alanlarını savaş alanları haline getiriyoruz. Kırlar kadar şehirleride savaş alanları haline getiriyoruz. Halk eylemliliği zaten var, bununla birlikte önemli bir şehir savaşımını gündemine koymuş bulunuyoruz. Bu gerilla düzenlemesiyle, gerillanın mevzilenip savaşmasıyla bağlı olduğu gibi, fedai düzeniyle, savaşıyla da bağlı olan bir durumdur. Fakat iyi savaştırmak gerekiyor. Bu fedaililiğe yaklaşımda da eski ölçüler olmamalı. Fedai savaşını iyi hazırlamak, iyi örgütlendirmek, bir fedaiyi çok iyi değerlendirmek, öyle üstünkörü ve örgütsüz bir yaklaşımla yaklaşmamak, fedainin özüne uygun olmayan ve fedaiyi bozan bir şeye kesinlikle düşmemek gerekiyor. Bu noktada kuşkusuz böyle bir şey yok, ama tedbir almak ve gerçekçi bir biçimde bunu görmek çok ama çok önemlidir. Geçmişte birliklere "*git filan yeri bas, git filan tepeye saldır*" denildiği gibi şimdi de Önderliğin yirmibeş yıldır hazırladığı büyük fedai hareketinin militanlarına "*git filan yerde eylem yap*" demek eski tarzı sürdürmektir. Fedai savaşına çok ucuz ve basit yaklaşmaktır. Bu doğru değildir. Fedai tarzını bir savaş tarzı olarak görmek, hele hele intihar eylemini bunun en üst düzeyi olarak ele almak ve oldukça sonuç alıcı bir temelde bunu yürütmek çok önemlidir. Bu tarzın düşman üzerindeki ürkütücülüğü ve sonuç alıcılığı ancak böyle hazırlanmasıyla mümkün olur.

Şimdi bunlar kuşkusuz pek hazırlıklı olmadığımız, ancak dönemin kazanılması açısından da mutlaka yapmamız ve başarmamız gereken hususlar oluyor. Eğer bir tarz düzeltilmesinden ve bir değişimden sözedeceksek bunları mutlak başarmamız gerekiyor. Bu anlamda köklü dönüşelim, durumlarımızı iyi değerlendirelim, imkanları iyi gözden geçirelim ve kesin sonuç alıcı bir tarzda bu noktada ulaşalım diyoruz. Kaldı ki bu zor da değildir. Gerillanın bütün ordu karşısına çıkartılması ve hepsinin birden sürülmesi yerine, eğitim ve örgütlenmeyle birlikte bu tarzda bir savaşla da düşmanı vurmak zor olan bir şey değildir. Şimdiye kadar üzerinde çok yoğunlaşmadığımız ve yapmadığımız bir çalışmadır. Yeterli bir yaklaşım düzeltmesiyle savaşta mutlaka bir yenilenmeyi yaratmamız gerekiyor. Yılı kazanmanın temel ölçütü bu oluyor.

Bu temeldeki savaş yaklaşımımızla birlikte birkaç söz de ordu çalışmamıza ilişkin söylemek istiyoruz. Kuşkusuz savaş ve mücadele tarzında düzeltme, örgüt tarzında düzeltme ile birlikte olursa sonuç alır, bununla bütünleşmezse yalın bir yaklaşım olarak sonuca gitmez. Örgüt ile yönetim tarzında bu yeni dönemin gereklerine göre kesin bir düzeltme yapmaya ihtiyaç var. Bir kere Önderlik yönetiminin gerçekliğini, Önderliğin hareketi fiilen yönetemediği durumun ortaya çıkardığı gerçekliği iyi görmek ve anlamak gerekli. Parti Önderliğimiz büyük bir yönetim merkezi olarak en üst düzeyde yoğunlaşma, karar ve yönetim gücü olarak en geniş güçleri harekete sevketmeyi, onlara en üst düzeyde inisiyatif tanımayı bilmiştir. Bu temelde şekillenmiş, büyümüş, genişlemiş, alışkanlıklar kazanmış bir örgüt gerçeğimiz, hareket gerçeğimiz var. Parti, ordu, cephe ve halk olarak, çeşitli ulusal kurumlar olarak bu temelde önemli bir gelişme yaşandı. Bunlar büyük gelişmelerdi ve etkisi dünyayı zorladı. Önderlik gerçeği bu anlamda dünyaya sığmaz oldu. Bunun içindir ki, dünya onu büyük bir uluslararası saldırı ile sınırlandırma yoluna girdi. Bu gayet açık ve anlaşılır bir durumdur. Bu düzeyde bir örgüt ve yönetim gücümüz şimdi yok, bizim bunu görmemiz, anlamamız ve bundan sonuçlar çıkarmamız gerekiyor.

"Fedailik partisinin dünyanın en büyük fedakarlık ve cesaretini gösteren bir Önderlik hareketinin yenilmez fedaileri haline gelme bütün militan yapımıza hakim olmuştur. Yenilenme düzeyimiz, parti ve ordu olarak hazırlık düzeyimiz bu çerçevededir. Yine buna bağlı olarak dış durumda da önemli bir gelişme var. Denilebilir ki düşmanın, emperyalizmin ve sömürgeciliğin "sizin dostunuz yoktur, siz dost bulamazsınız" mesajına karşılık Kürt halkının, toplumunun dünyada en fazla dost bulduğu, en içten dayanışmalara kavuştuğu bir dönemi yaşıyoruz."

Geçmişte böyle bir yönetim altında hata yapabiliyorduk, eksikliklerimiz olabilirdi, hatta çok fazla dikkatli ve duyarlı davranma gereğini duymadan hareket edebiliyorduk. Çoğu zaman "*nasıl olsa Parti Önderliği var, denetliyor ve yürütüyor, eksiklik olursa telafi eder, hata olursa müdahale eder ve düzeltir*" diyorduk. Gerçekten de böyle oluyordu. Şimdi bunu diyebilecek bir gücümüz yok. Çizgi var, önderlik çizgisi ve tarzı var, buradan çıkan dersler var, bunları uygulamakla yükümlü olanlar bizleriz. Fiilen uygulayan yok, önderlik gücünü ve yönetim gerçeğini fiilen pratikte yürütebileceğimiz bir yönetim düzeyimiz yok. Bunu hepimizin bilmesinde yarar var. Merkezi gücümüz, Parti Merkezimiz öyle bir örgütsel gelişme içerisinde zaten çok fazla rol oynayamaz bir konumdaydı. Yani merkez görevini başarıyla yerine getiren, bu anlamda yeterli bir örgüt olan, bir konumu zaten yakalayamamıştı. Şimdi bu görevleri yürütmekle yükümlü hale geldi. Kuşkusuz geçmişten en fazla dersler çıkarması ve kendini en fazla yoğunlaştırması gereken, şimdiye kadar başarılamayanı, dönemin "olmazsa olmaz" kabilinden yakıcılığı içerisinde başarması gereken güç merkezimizdir, merkezi yönetimimizdir. Onun önüne bu görevi koymak, bu görevin başarılmasını istemek doğru ve yerindedir. Fakat şu gerçeği de görmemiz gerekli; "*merkez yalnız başına bunu yapsın*" demekle bu yapılmaz. Bu anlamda "*bu merkez yapsın*" deyip geçmişteki gibi davranmak doğru olmaz. Bir bütün olarak bütün parti militanlarımız, bütün savaş gücümüz, partimizin savaş gücü kendisini doğru yaklaşım içine çekerse, örgüt ilişkileri içine çekerse, herkes insiyatif kullanması gereken yerde, örgüt kolektivizmine girmesi gereken yerde bunu doğru tespit eder ve kendini kolektivizme yatırırsa, örgüt ve merkez olmayı geliştirir ve desteklerse, işte o zaman bu iş başarılabilir. Bu anlamda herkesin kendini bundan sorumlu görmesi, bu anlamda doğru bir yaklaşım içerisinde olması ve örgüt yaklaşımını kesinlikle düzeltmesi gerekli. Başarı için bu zorunludur. Buradan bakınca şimdi her zamankinden daha fazla merkezileşmeye ihtiyacımız var, emir-talimat düzenimizi geliştirmeye ihtiyacımız var. Geçmişte ortaya çıkan o bireysel, özerk ve keyfi tutumları, yönetim olmayan, kolektivizme girmeyen ve komiteleşmeyen yönetim tutumlarını, yine oldukça keyfiyet kazanan hatta çoğunlukla ağalaşan komuta yaklaşımlarımızı kesinlikle aşmamız gerekiyor. Bu dönemde bunları mutlaka atmamız gerekiyor. Bu anlamda örgütte, partileşmede ve komutanlaşma noktasında örgütsel çalışma tarzımızı, yine yönetimsel tarzımızı düzeltmede mutlak bir yenilenmeye, geçmişte başaramadığımızı bu dönemde mutlaka başarmaya ihtiyacımız var. Ancak böyle olursa yönetimlerimiz yönetim olarak gelişebilir ve etkili bir güç haline gelebilir. Kendisini talimat ve karar gücü haline getirebilir. Ancak böyle olursa biz örgütümüze yönelik dışarıdan gelen saldırıları göğüsleyebiliriz.

Devrimci ustaların tanımladığı gibi; 'çelik disiplin, askeri disiplin, büyük örgüt disiplini' her zamankinden daha fazla şimdi bize kesin gerekli. Çünkü düşman her taraftan örgütümüzü dağıtmak için saldırılarda bulunuyor, bizim ruhsal dünyamızı zayıflatmaya, düşünce dünyamızı etkilemeye çalışıyor. Şu veya bu şekilde etkisi altına alarak örgütsel yapımızı zayıflatmaya, her kafadan bir sesin çıktığı, herkesin farklı düşündüğü, istediği gibi hareket eder bir konuma düştüğü, böylece karar ve irade gücü giderek zayıflamış, bu anlamda ortak davranıştan kopmuş bir örgüt haline getirmek istiyor. Bizi en zayıf düşürecek nokta olarak burayı görüyor ve buraya yöneliyor. Bütün dünya da bizi bu biçimde etkileyerek, sadece Önderliğimize yönelik saldırılarla kalmayıp, birlik gücünü ortadan kaldırmak, bizim örgütsel noktada zayıflatmak içindir. Çünkü bizim örgüt gücümüzün en zayıf duruma düşmesi böyle oluyor. Önderliğin varlığı ortamında, Önderliğin fiilen yönettiği ortamda bunu yapamayacağını anladı, örgüte kesinlikle hiçbir şey yapamayacağını ve örgütlülüğümüzü zayıflatamayacağını, Önderliğin böyle bir yönetim ve örgüt gücü ortaya çıkardığını, böyle bir güven, birlik ve disiplin ortamı yarattığını gördü. Bunu bozamadıkları için Önderliğimizin üzerine gittiler, Önderliği etkisiz kılarak bu anlamda örgütü her türlü etkilenmeye ve disiplinsiz davranışa açık hale getirmek istediler. Buradan yönelerek bizi adım adım zayıflatmaya, parçalı hale getirmeye, örgüt disiplininden kopmuş, sağlam eylem gücü olmayan, kolektivizme girmeyen ve zamanında karar alıp veremeyen yönetimler, zamanında ve yerinde etkili hareket edip çalışma yapamayan ve düşmana darbe vuramayan örgüt güçleri haline getirerek parçalamak ve yenilgiye uğratmak isteyecekler. Bu oldukça önemli bir durumdur. Sağduyulu ve gerçek bir örgüt yaklaşımıyla her alandaki güçlerimizin sürecin bu yakıcı ve temel özelliğini doğru bir biçimde değerlendirip kendilerinde gerekli yoğunlaşmayı ve değişmeyi yaratarak düşmanı kesinlikle buradan boşa çıkarması, gücümüzü burada kat be kat büyütüp düşmanın üzerine etkili gitmemizi sağlaması gerekli, başarımızın temel bir yanı da buradaki düzeltmedir.

Bu anlamda, her zamankinden daha fazla merkezileşmeye ihtiyacımız var. Tek söz olmaya, tek hareket gücü olmaya, bunu yapacak yönetimler oluşturmaya ihtiyacımız var. Yönetim görevlerini üstlenen komitelerimiz gelişmeli, yönetim olmalı, komitesel çalışma ve kolektivizmle birlikte gereklerini eksiksiz yerine getirmeli. Yerinde ve zamanında doğru durum değerlendirmesini yapmak, kararlar almak, talimatlar vermek, uygun talimatlar ve işbölümleriyle bu kararları mutlaka hayata geçirmek temel bir çalışma yaklaşımı olmalı. Buna bağlı olarak bütün alt örgütlerin üst örgütleri dinlemesi ve emir talimat düzenine bağlı olması, bütün bireylerin her türlü keyfi, özerk ve bireyci yaklaşımları aşarak, alışkanlıklarını mutlaka aşarak ve kolektivizme katılmaları yönetimlerimizin ve çalışmamızın gelişimine en ileri düzeyde katkı sunmaları mutlaka başarılmalıdır. Her komutanın, her savaşçının, her militanın, her devrim çalışanının temel yaklaşımı kesinlikle bu olmalıdır. Bu olursa biz bunu bir örgüt ve yönetim tarzı olarak geliştirebilirsek savaş tarzımızdaki düzeltmeyi de kesinlikle sağlarız. Yirmibeş yıllık parti mücadelesi ve onbeş yıllık savaşta militanlar olarak sağlayamadığımız başarı düzeyini kesinlikle böyle bir yılda başarırız.

Değerli Yoldaşlar!

Bu Newroz Yılı'na, Savaş ve Zafer Yılı'na girerken yaklaşımlarımızı bu temelde düzeltmemiz, bunun gerektirdiği bir yaşam ve ilişki tarzına ulaşmamız hayati önemdedir. Parti yaşamını her alanda geliştirmek ve hakim kılmak, gerillada, cephede ve diğer bütün çalışmalarda partimizin büyük fedakarlık, cesaret, birlik, bütünlük ve bağlılık içeren yaklaşımlarını ve tarzını hakim kılmak hepimizin görevi olmalıdır. Bu, parti hareketimizin en ileri düzeyde fedaileşmesi oluyor. Bu hepimizin Parti Önderliğimizin açtığı yolda doğru bir fedai çizgisine girmemiz anlamına geliyor. Parti Önderliğimiz hiç kimseyi zorlamayacak, bütün zorlukları şahsen göğüsleyecek bir çizgiyi en son pratiğinde de gösterdi. Öyle ki bizi zorlamak istemedi, bölgede bize dost olabilen, dostluk yapmış güçleri zorlamak istemedi, dünyayı zorlamak istemedi. Mücadelemiz nerede zorluklarla karşılaştıysa bütün zorlukları kişisel olarak göğüsleyip zararı kendi üzerine almak istedi, fedakarlık düzeyi budur, fedailik anlayışı işte zaten buradan çıkıyor, cesaret buradan ortaya çıkıyor. Ve bu, bizim fedailik ölçülerimizi ve fedai çizgimizi oluşturuyor.

Önderlik düzeyine ulaşmak, Önderliğin sağlam ve sarsılmaz militanı olmak; bunu iyi anlamaktan, öyle körce bir yaklaşımla değil, bu çok bilinçli fedailik düzeyini yaklamaktan ve bir yaşam felsefesi haline gelmekten geçiyor. Eğitim ölçüsü olarak, yaşam ve hareket ölçüsü olarak kesinlikle kendimize bunu esas alacağız. Kendisini böyle şekillendiren militanın yenilmezliğine kesinlikle inanacağız. Kendimizi ve örgütümüzü böyle militanlaştırdığımız ve bu düzeyde şekillendirdiğimiz ölçüde zafer kesinlikle bizim olacaktır. Partimiz ve gerilla ordumuz en büyük zaferi bu süreçte kazanacaktır.

Parti Önderliğimiz kongre çalışmalarına yönelik bir talimatında şunu belirtiyordu: "*Düşman gerilla için diyor ki 'ben onları yendim'. Bu kongreyle gerilla da diyecek ki 'hayır yenilmedik'. Bunun kararını ortaya çıkaracak ve bunu pratikleştirecektir.*" İşte kongremiz esasta bu değerlendirmeyi yapmış ve bunu kararlaştırmıştır. Şimdi gerillamızın önünde de doğru bir tarzla bunu pratiğe geçirmek vardır. Bunun doğru bir tarzını, nasıl bir yaşamla ve nasıl bir çalışmayla olacağını da Parti Önderliğimiz göstermiştir. Şimdi Önderliği her zamankinden daha fazla anlamak ve her zamankinden daha doğru izlemek kesinlikle bizi zaferden zafere, başarıdan başarıya götürecektir.

Bu dönemde doğru tarzla savaşmak, düşmanı dize getirecek "*bu iş böyle olmaz, burada bir yanlışlık yaptık, bunu durduralım*" diyeceği bir noktaya getirecek bir savaş çizgisini başarıyla pratiğe aktarmaktan geçiyor. İşte savaşa böyle yaklaşacağız. Bu anlamda doğru savaş, başarılı savaş bizim için hayatidir, vazgeçilmezdir. *'Başarı ve zafer'* bu yılın temel parolasıdır. Bunun dışında hiçbir şey kabul edilemez. Yirmibeş yıllık fiili, kesintisiz ve büyük çabalarıyla Parti Önderliği gerillayı büyük bir ihtimamla bugün için, bu yıl için hazırladı. "*Böyle bir günde, böyle bir yılda Başkan Apo'nun ruhunu pratikleştirelim ve hayata geçirelim*" diye bizi varetti. Bizim için bu kadar emek ve çaba harcandı, bize düşen görev de bunu pratiğe geçirmek, pratikleştirmek, pratikte kesinlikle başarı sağlayacak bir ustalığı göstermektir. Bütün parti, ordu ve cephe çalışanlarımız sürece böyle yaklaşmalı, büyük savaş ve zafer yılına, özgürlük elde edeceğimiz bu yıla, Başkan Apo Yılı'na Önderliksiz ve zafersiz yaşam olmaz şiarıyla veya başta tanımladığımız "Önderliksiz yaşam, savaşsız ve zafersiz Kürdistan olmaz" şiarıyla yönelmeli ve mutlaka başarı kazanacak bir savaşı esas almalı diyor, bu ruhla bütün parti ve ordu güçlerimize üstün başarılar diliyor, Newroz'larını yeniden kutluyor, selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

21 Mart 1999

Newroz umutsuzluğun olduğu yerde umut çıkışıdır

Mustafa Karasu yoldaş değerlendiriyor...

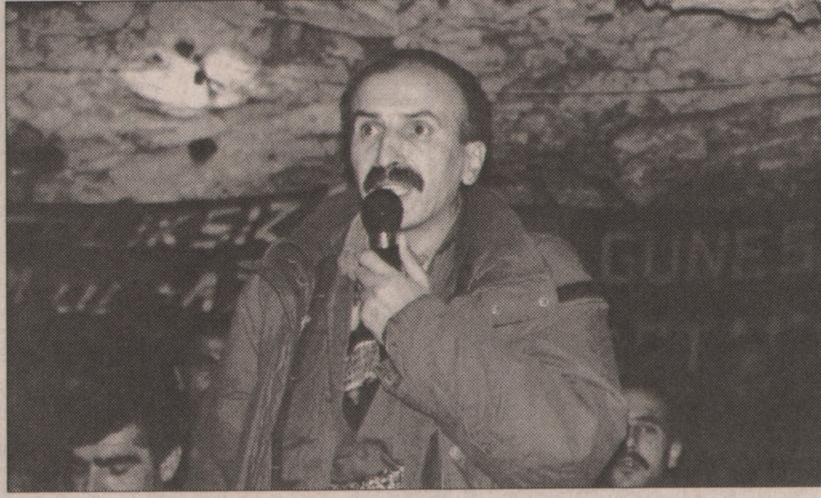
'99 Newroz'unda tüm halkımızın Newroz'unu kutluyoruz. Kürtler için tabii çok anlamlı. Kürt halkının varlığının bugüne kadar taşınmasında Newroz geleneğinin payı büyüktür. Özgürlük umudunu bugüne kadar taşımıştır. Bir nevi umudun ölmemesini sağlayan, canlı tutan, bütün yüreklere serpen, umutsuzluğu öldüren bir gelenek, bir moral değerdir. Zaten bugünlerin en önemli özelliği moral değer olmasıdır. Bütün halkların, ulusların, sınıfların tarihinde mücadele azimlerini bileyen, geleceğe taşımasını sağlayan günlere ihtiyacı vardır. Daha doğrusu insanlık tarihi böyle moral değerleri olan günlerle hesaplaşma mücadelesini bugüne kadar getirmiştir. Birçok isimler altında her sınıfın, toplumun, ulusun tarihinde bayramlar biçiminde değerlendirilen günlerdir. Bunlar olmadan sınıflar, uluslar, toplumlar varlığını sürdüremez. Toplumlar veya uluslar moral değerlerle varlık sürdürüyor, bugüne kadar geliyor.

Newroz Kürdün baharıdır

Newroz da Kürt halkının moral değerleri içerisinde en temel olanıdır. Eğer Newroz geleneği, umut taşıyıcılığı olmasaydı, herhalde bugün Kürt halkından sözetmek de çok zor olabilirdi. Bu nedenle anlamı Kürt halkı için çok büyüktür. Hiçbir halkta olmayacak düzeyde böyle bir gün, bir halkı yaşatmada etkili olmuştur. Bu yönüyle Kürtler için çok değerlidir, nitekim bugünlerde Kürt halkının ayağa kalkışında, birliğinde, heyecanında, coşkusunda görülmektedir. Kürt halkı bunu belki çok geniş izah edemese de eylemiyle, sezgileriyle, duygularıyla her zaman büyük bir anlam biçmiş ve gereklerini yerine getirmeye çalışmıştır. Bu kadar ezilmiş, sömürülmüş, bastırılmış bir toplumda, düşünceden yoksun bırakılmış bir ulus gerçeğinde, Newroz bu ulusa birçok şeyi hatırlatan, hafızasını tazeleyen, en azından başka halkların, ulusların yaşadığı birçok gerçeği, hiç değilse bugünde yaşayan, kendisini sorgulayan, durumunu sorgulayan, durumu karşılaştıran bir gündür. Newroz'da Kürt halkı yaşamaktadır, aynı zamanda kendi durumunu görme, sorgulama günüdür de. Gerçekten Newroz günü Kürt halkının ulusal duyguları, birliği, özlemleri en yüksek düzeye çıkıyor. Newroz'la birlikte Kürt insanı kendi gücünün, gerçeğinin farkına daha iyi varabiliyor. Bu yönüyle tam bir ihtiyaç haline geliyor. Bazı yerde kutlanmasında, nasıl ki işte doğanın yenilenmesi deniliyorsa, Kürt halkında ise, her Newroz'da doğanın yenilenmesinden öte; bilincini, umudunu, özgürlük duygularını yenilemesi anlamına geliyor. Bu yönüyle Newroz Kürdün baharı oluyor. Bir doğa baharı veya doğanın canlanmasının öte, Kürt ulusal gerçeğinin duygularının, özlemlerinin, umutlarının canlanması oluyor. Bu açıdan Newroz Kürt halkının yaşam belirtisinin ortaya konulması anlamına geliyor. Yani Newroz'da Kürt halkı yaşadığının farkına varıyor, yeni bir yaşama atılma isteğini gösteriyor. Bu tabii bugüne kadar yaşamasında, yaşam umudunu, yaşam azminin gelişmesinde önemli rol oynamıştır.

Egemenler hep bu özlemi ezmek, Kürt halkını tarihten silmek istemişlerdir. Bütün egemenler tarihte bu çabayı çok fazlasıyla göstermişlerdir. Ama egemenlerin başarısızlığında, başırılı olmamasında böyle çok güçlü moral değere sahip olan Kürt halkının Newrozlar'da bir nevi egemenlerin politikalarını boşa çıkarması vardır. Newroz bir de sömürgeci hakimiyetin, hegemonyanın, yok etme niyetlerinin boşa çıkarıldığı günler olmaktadır.

Bu yönüyle tabii Newroz'u çok kapsamlı değerlendirmek gerekiyor, yani siyasal, toplumsal olarak sonuçları çok boyutludur. Nasıl ki Newroz'lar Kürt halkı için umutsa, yeniden mücadeleye sarılma, kendini farketmekse, aslında egemenler için de tam tersi bir durumdur. Egemenler içinse Kürt halkının gücünü, yaşadığını, özgürlük umudunun gördüğü günler olduğu için her zaman korkmuştur. Kürt halkı için umut günleri olan bugünler, sömürgeciler, egemenler için de korku günleri olmuştur. Çünkü Kürdün gücünün, birliğinin, özgürlük umudunun, özleminin bitmediğini görmüştür, bütün politikalarının boşa çıktığını, fazla sonuç almadığını görmüştür. Bu yönüyle Newroz, Kürt halkı için çok anlamlı olduğu gibi, egemenler için de aynı düzeyde üzerine durulan bir konudur.

Bilindiği gibi Newroz geleneği Kawa'nın Dehaq sarayını yerle bir etmesinin kutlandığı gündür. Bugün yalnız Kürtlerin değil, bütün Ortadoğu halklarının bayramı olarak kutlanılıyor. Ama en fazla içerik kazandıran Kürt halkıdır veya asıl Kürtlerin bayramıdır. Kürtler daha geniş, kapsamlı bir anlam, amaç yüklemişlerdir. Belki de bu kadar Newroz'un çok kapsamlı hale gelmesi, yani geçmişte işte, Kawa'nın Dehaq'ı yıkmasıyla ortaya çıkan özgürlük bayramı veya bir düzenden kopma bayramı, bugün Kürtler için çok fazla anlamlı hale getirilmiştir. Bu nedenle Ortadoğu'daki birçok halk, ulus kendi diline, kültürüne, kimliğine, vatanına sahip çıkabilirken, Kürtler buna sahip çıkmamıştır, bu gerçeğe ulaşmamışlardır. En insani haklarını bile kullanamamıştır. Böyle olunca tabii geçmişte zulme karşı başkaldırı günü olan Newroz'u, Kürtler tabii ki diğer halklardan daha fazla özgürlük bayramı olarak kutlayacağı açıktır. Çünkü orada bir gelenek vardır, zulme karşı bir çıkış vardır. Bunu sembol yaparak bugüne kadar taşımıştır. Daha başından itibaren zulme karşı başkaldırı bayramıdır.

Bir direniş günüdür Newroz

Yalnız bütün bayramları, bütün günleri anlamlı hale getiren onun tarihidir. Bugüne kadar o günlerde ne yaşanmış, hangi olaylar olmuştur, o günlerde o toplum, o halk, o ulus neyi yaşamış... Onların böyüklüğü, boyutluluğu, kapsamı bugünleri de ortaya çıkarıyor veya bugünün tanımlanmasını, manasını ortaya çıkarır. Kürt halkı için Newroz bu kadar anlamlıysa, ayağa kalkış günüyse nedenini tarihinde aramak gerekir. Her Newroz'da Kürtler büyük mücadele vermişlerdir, büyük katliamlarla karşılaşmışlardır, büyük direniş göstermişlerdir, bugünlerde kendi birliğini gerçekleştirmişlerdir. Bu nedenle de Newroz bir direniş günü haline gelmiştir. Direniş günü haline getiren bizim veya herhangi bir kişinin niyeti değil, onun tarihi, tarihindeki içeriğidir, yaşadığı direnişler, katliamlar, umutlardır. Böyle olunca tabii Newroz çok kapsamlı, çok boyutlu bugünlere gelmiştir.

Her halkın tarihinde böyle direniş, umut, özgürlük, birlik günleri vardır. Nedeni de o halk, o günlerde çok şey yaşamıştır. Direnmeler, savaşlar, katliamlar, büyük umutlar yaşanmıştır ve bunun sonucu da o gün, o halk için çok önemli bir gün haline gelmiştir. Newroz'un da Kürtler için anlamı böyledir.

Mesela Fars veya Şii kültüründe bir Kerbela'nın önemi çok büyüktür. Kerbela nedir? Diyelim bir zulümdür, Şiilerin önder saydıkları, bağlı oldukları Ali'nin oğlu Hüseyin'in katledilmesidir. Hüseyin'in orada bütün her şeye rağmen, tarihi bir direniş göstermesidir, teslim olma yerine direnişi seçmesidir. Bugün ister istemez Şiilerin tarihinde direnme, zulme karşı öfkenin hatırlandığı, zalimlere karşı öfke günleri olmuştur. Nitekim böyle olduğu için, İran Devrimi biraz böyle gerçekleşmiştir. Sloganları şöyleydi onların: "*Her gün aşure, her yer Kerbela, herkes Hüseyin, herkes Zeynep.*" Bu sloganlarla tarihsel mirasa dayanarak kefenlerini de, elbiselerini giyerek, sokaklara düşmüş büyük bir direniş göstererek, hatta silah kullanmadan, ama böyle bir direnme, böyle bir bağlılık göstererek bir zalim devleti yıkmışlardır veya çok güçlü olduğu söylenen ve Ortadoğu'nun jandarmalarından birini temsil eden şahı yıkmışlardır.

Newroz gibi, Aşure gibi, 1 Mayıs gibi veya toplumların tarihinde olan diğer günleri anlamlı hale getiren sadece bir toplantıda "*Şu günü işçi bayramı ilan ediyoruz*", "*Şu günü özgürlük bayramı ilan ediyoruz*" demek yetmiyor. Onu güçlendiren yaşadığı tarihsel süreçtir. Tarihi süreç içinde mesela 1 Mayıs vardır. 1 Mayıs bütün dünyada işçi bayramıdır, emekçilerin birlikte dayanışma günüdür. Ama her toplumda 1 Mayıs'ın anlamı kesinlikle farklıdır. Diyelim Amerika'da manası aynıdır, doğru olabilir, hepsinin birlikte mücadele günü olabilir, işçilerin sekiz saatlik çalışma ve eşit ücret için mücadele ettikleri gün olabilir, bu anlamda bir evrensel, ortak yönü olabilir. Ama diyelim 1 Mayıs'lar tarihinde Çin'de neler yaşanmış, hangi mücadele, hangi direnişler, hangi katliamlar yaşanmış, Rusya'da, Türkiye'de nasıl yaşanmış, Afrika ülkelerinde nasıl yaşanmıştır. Tabii ki hepsinde çok farklı süreçler yaşanmıştır. Bazı ülkelerde 1 Mayıs'larda büyük direnişler, büyük katliamlar, büyük mücadeleler olmuştur. Ve bunun sonucu da, diyelim o ülkelerdeki 1 Mayıs'lar diğer ülkelerden daha çok fazla içeriğe, kapsamına, bir siyasal, toplumsal morale kavuşmuştur. Birinde diyelim çok sönük, sıradan bir bayram gibi geçerken, bir yerde sürekli bir direniş, ayağa kalkış günü veya ayağa kalkış için duyguların, yüreklerin birleştiği gerekçe olmuştur 1 Mayıs'lar. Mesela Türkiye'de 1 Mayıs'lar biraz böyle bir çehreye kavuşmuştu. Afrika'daki, Asya'daki birçok ülkeden daha fazla bir mücadele, birlik, dayanışma günü haline gelmişti 1 Mayıs'lar. Ki Türkiye'de 1 Mayıs'larda, özellikle son otuz yıldaki direnişler, katliamlar, düşmanın saldırıları böyle bir günü anlamlı hale getirmiştir.

Newroz en geri savaş duygusunu bile büyütür

Newroz'lar da Kürtler için biraz böyledir. Kawa'dan başlayarak, o direniş daha sonra Doğu Kürdistan, Güney Kürdistan'da olsun Newroz günlerinde hep böyle bir ayaklanma isteği, kendi özgürlük umutlarını ifade etme isteği, sokaklara, meydanlara dökülme isteği, silahlı mücadeleyi yükseltme gerekçesi olarak görülmüş ve hep böyle yaşanmıştır.

Yine Kuzey Kürdistan'da serihildanlar Newroz'la başlamıştır. 1990-91-92'lerde serihildanlar hep kitlelerin ayağa kalktığı, büyük direniş gösterdiği, bunun karşısında saldırılara, katliamlara maruz kaldığı Kürtler olarak tarihteki yerlerini almışlardır. Yine bugünlerde birçok yoldaşımız, yurtsever kendini feda etmiştir. Böyle bir birikim ortaya çıkmıştır ki halktaki olayların, Newroz'ların birikimi böyle büyük kapsamı ortaya çıkarmıştır ki, ister istemez sadece bugündeki bu olayları anmak, anlamak veya bu olayların etkisi, hatırlanması bile Newroz'ları başlı başına büyük bir direniş, savaş, mücadele günü haline getirmiştir. Tabii Newroz'ları Kürt halkının tarihinde artık bir varolma-yokolma günü, tamamen bütün moral değerlerinin birleştirildiği gün. Tümden düşmanını iyi tanıma, düşmanına karşı öfkesini birleştirdiği gün, yine olumlu özelliklerini yiğitlik, kahramanlık, vatana-ülkeye bağlılık, yurtseverlik duygularının en üst düzeye çıktığı ve bu konuda büyük bir yenilenmenin yaşandığı bir gündür. Yine bugünlerde büyük direnişler, serihildanlar ortaya çıkmıştır, düşmanın üzerine yürünmüştür. Böyle günlerde hiçbir şey düşünmeden, yalnızca şehitlere, tarihe bağlılık duygusuyla meydanlara çıkıp, nerede olursa olsun düşmanın üzerine yüründüğü gündür. Newroz böyle tarihsel bir ifadeye kavuşmuştur.

Mesela '60'larda ilkel-milletçiliğin yürüttüğü bir savaş var. Tabii ilkel-milliyetçi, işbirlikçi bir savaşın sonuca gitme şansı, imkanı da yok. Ama buna rağmen, her Newroz'da onlar halkın o duygularını bildiği için "*Bu Newroz'da şurayı tutacağız, bu Newroz'da burayı ele geçireceğiz*" diyorlar. Yani en geri savaş duygusunda olan ilkel-milliyetçi, sonuç alamayacak örgüt ve savaş yapısını sürdüren yerlerde bile, böyle çok büyük amaçlı, büyük duyguyu ifade eden, diyelim ajitasyon ve propagandayı da ortaya çıkarıyormuş. Biraz böyle ifade ediyorlar. Yani bütün halkın Newrozlar'daki beklentisine, duygusuna uygun düşen bir yaklaşım. Bu, dört parça Kürdistan ve dünyada yaşayan bütün Kürtler için geçerli.

Newroz ulusal birlik, umut ve özgürlük günüdür

Newroz'da insanları örgütlemeye, insanların çok özgürlük olmasına da gerek yok. O gün zaten herkes meydanlara, sokaklara çıkma ihtiyacını duyuyor. Bugüne kadar görevi yapmayan, sorunlara duyarlı olmayan bile, o günü bir görev, bir zorunluluk sayıyor. Eğer Newroz'da bir şey yapmazsa, Kürtlüğünün bittiğini veya Kürt olamayacağını, mutlaka o gün bir şey yapması gerektiğini düşünüyor ve böylelikle büyük bir ulusal birlik, özgürlük ve umutla sokaklara çıkıyor. Bu tabii ne yaratıyor? Büyük bir güç yaratıyor, kendisine özgüveni arttırıyor, birlik olduğu taktirde bir güç olduğunu görüyor. Böylelikle Newroz sadece Kürt halkı, ulusu açısından değil, tek tek bireyler açısından bile çok anlamlı hale geliyor.

Kürt halkının moral düzeyinin en yüksek olduğu, yüzlerin güldüğü bir gün. Her Newroz Kürt halkı için her türlü kötülüğün, sıkıntının, zorluğun unutulduğu, bunların düşünülmediği, daha çok da güzelliklerin, umudun, özgürlük duygusunun düşünüldüğü bir gün olarak yerleşmiş ve giderek sürekli keskinleşerek, daha güçlü bir biçimde bugünlere kadar kendini ulaştırmıştır. İki yüzyıl önceki, üç yüzyıl önceki Newroz'la, şimdiki Newroz'u aynı biçimde değerlendirmek de mümkün değil. Her yıl, her yüzyıl yeni birikimler, yeni moral değerler Newroz'un içerisine girerek bu günü çok anlamlı hale getirmiştir.

Farslar, Azeriler, Ortaasya'daki Türki Cumhuriyetlerin bir kısmı Newroz'u kutluyor, ama kesinlikle Newroz her şeyden önce Kürtlerin bayramıdır, yani Kürde aittir. Kürt bunu çok kapsamlı hale getirmiştir. Moral değerleri, en güzel değerleri, en değerli umutları Newroz'a layık görmüştür. Bu yönüyle belki de birçok toplumda, halkta beş-altı bayram içinde kutlanan moral değerler, çok çeşitli bayramlar vardır, herkes çeşitli günleri bayram haline getirmişlerdir. Her bayramda bir toplumu, bir devleti, bir sınıfı yaratan moral değerlerin bir parçası kutlanır. Ama Newroz Kürtler açısından neredeyse birçok bayramın, birçok moral değeri yaşatan günlerin bir günde birleştirildiği bir gündür. Bu yönüyle de Newroz'un büyük bir gücü, enerjisi vardır. İnsanların birçok moral değerlerini bir günde yaşattığı için insanın yeteneklerini, duygularını, fedakarlık, direniş güçlerini çok yoğun bir biçimde yoğurduğu ve gücünü ortaya çıkardığı gün olmuştur. Bu yönüyle gerçekten sömürgeciler için çok tehlikelidir. Sömürgeciler bu günlerde tir tir titriyor, Kürdün gücünü görerek uykuları kaçıyor. Bu işte biraz önce belirttiğim tarihsel gerçeklikten, yani birçok moral değerlerin bir günde birikmesi tabii egemenleri de korkutuyor, ürkütüyor.

Dünyada birçok halkın önemli moral günleri vardır, ama ister Araplarda olsun, ister Avrupalılarda, ister Asyalılarda olsun –bunu rahatlıkla iddia edebiliriz– hiçbir gün Newroz kadar güçlü, değerli, anlamlı değildir. Bu yönüyle dünyanın en eski bayramıdır, en eski günüdür. Ama dünyanın şu anda gelinen noktada en güçlü moral değerleri taşıyan bayramıdır demek mümkündür. Tabii 1 Mayıs'ların büyük bir evrenselliği vardır, bütün halklar tarafından kutlanıyor. Onun da gerçekten evrensel olarak çok büyük bir gü-

cü, değeri vardır. Ama tek tek uluslar, halklar, topluluklar açısından hiçbir bayram, hiçbir gün Newroz kadar etkili değildir.

Böyle bir içeriğe, tarihsel birikime sahip olan bir bayramı hem teorik, hem ideolojik, hem toplumsal, siyasal, kültürel olarak yaşatmak, bunu topluma maletmek, aslında ulusal kurtuluş mücadelesinin veya uluslaşma sürecinin en önemli görevlerinden biridir. Bu iyi bilince çıkarılmalı. Newroz gerçeği topluma en iyi bir biçimde şırınga edilebilirse, yedirilebilirse böyle bir güne, böyle bir moral değere sahip olan bir halkı tarihten silmek, onun özgürlük umudunu, birliğini, bütünlüğünü parçalamak kesinlikle mümkün değildir. Nitekim bu noktaya gelmiştir.

Çağdaş Kawa Newroz'un çağdaş yorumudur

Bir halkın özgürleşmesi, çağa ayak uydurması, ancak moral değerlerinin çağa uygun yeni bir yorumuyla, yeni bir düzenlenmesiyle, döneme uygun yeni örgüt yapısı, yeni savaş örgütü, yeni ulusal birlik kurumları ve bunun gibi yeni durumlara kavuşmasıyla ancak çağa uygun bir nitelik kazanabilir. Kendisini çağa uydurmayan, çağa uygun değerlerle donanmayan, hiçbir gün tarihte yerini alamaz. Herhalde böyle günler tarihte çok vardır, çağa uygun kendini yorumlayamadıkları, döneme uygun kendine yeni bir çehre kazandıramayacağı için, çok fazla etkili olamamışlardır ya da silinmişlerdir.

Newroz özellikle PKK'nin çıkışıyla birlikte yeni bir anlam kazanmıştır. Artık Newroz'un çağa uygun, özellikle ulusların, halkların özgürleşme, ulusal kurtuluş savaşları çağı olan 20. yüzyılda, Newroz'a yeni bir anlam katmak gerekiyordu veya gerçekten çağdaş Dehaqlara karşı, zalimlere karşı Çağdaş Kawalar ortaya çıkması, çağdaş direnişlerin ortaya çıkması gerekirdi. İşte bu PKK tarihinde Mazlumlarda, Agitlerde, yine diğer şehit yoldaşlarımızda somutlaşan Newroz'u özgürlük bayramı olarak yaşatacak, onu sonuca götürecek, çağdaş Dehaqları yerle bir edecek duygu yoğunluğuna, örgütlenme zenginliğine, savaş taktiklerine ulaşması gerekiyordu.

Mazlum Doğan'da gerçekleşen, Newroz'a yeni bir anlam biçmektir. Özellikle Kürt halkı büyük bir tehlikededir. TC sömürgeciliğinin tarihteki diğer egemenlerden, diğer sömürgecilerden farkı şu; tümden yoketmek, ortadan kaldırmak istiyor, ismini bile anmıyor, *"Böyle bir halk yoktur"* diyor. Aynı şekilde Diyarbakır Cezaevi'nde –işte Mazlum Doğan bu cezaevinde kalıyordu, bu cezaevinde de tümden tutuklular bitirilmek, yokedilmek isteniyordu– tutuklular şahsında PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi zindanlara gömülmek isteniyordu. Aslında böyle bir süreç, Türk devletinin kemalist politikasının cezaevine yansımasıydı. Mazlum Doğan: "Gelinen noktada artık çok fazla beklemek, karşı duruşu zamanında-yerinde göstermemek yokoluşa, tümden bir imha sürecine götürebilir". Bunu gören ve cezaevi somutunda bunu yaşayan yoldaşımız, bir çıkış yaparak şunu ortaya koydu: "Ya varolacağız, ya yokolacağız!" Gelinen nokta budur, Newroz'lar da artık böyle yorumlanmalı.

Zaten tarihte Medlerde veya Kawa-Dehaq destanında anlatıldığı gibi, o dönemde de bir varolma-yokolma sorunu var. Ya o gün tavır konulacak, ya da o toplum silinecek. İşte bugünün, yani 21. yüzyılın Kürdistanında da sömürgecilerin verdiği karar budur: "Yokolacaktır Kürtler, tarihten silinecektir!" İşte bu noktada Mazlum Doğan yoldaşımız kendi yaşamını ortaya koyarak günümüzün de böyle bir gün olduğunu, Demirci Kawa'nın yaşadığı tarihlere benzer bir gün olduğunu, bu nedenle de yokolmamak için, neyimiz varsa her şeyimizi ortaya koymamız gerektiği mesajını vermiştir.

Bir bireyde her şey nedir? Bir bireyde her şey bir kişinin yaşamıdır, canıdır, onun can varlığıdır. Bu her şeydir. *"Her şeyinizi ortaya koyacaksınız, ben koyuyorum"* demiştir. Burada da ulus açısından bir mesajdır. *"Artık varınızı-yoğunuzu, ulus olarak her şeyinizi koyacaksınız, maddi, manevi, fiziki bütün imkanlarınızı koyarak, böyle bir direnişi başlatmak gerekir"*. Cezaevi somutunda, cezaevine verilen mesaj bu olduğu gibi, topluma verilen mesaj da budur. Mazlum Doğan'ın '82 çıkışını böyle yorumlamak gerekir. Bir de tabii Mazlum Doğan yoldaşımız büyük bir ideolojik birikime sahipti. Sosyalizme, özgürlük ve ulusal kurtuluş ideolojisine derinden bağlı, bunu derinden kavrayan bir yoldaşımızdı. Kendi çıkışıyla buna çağdaş ideolojik bir içerik, çağdaş bir örgütsel, siyasal, ruhsal içerik kazandırdı. Böyle bir önemi var. Bu yönüyle Newroz'un yenilenmesini getirdi, yeni bir ifadeye kavuşturdu. Daha sonra özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'da Newroz'un bu kadar anlamlı hale gelmesinde, direnişçi bir düzeye yükselmesinde Mazlum Doğan yoldaşın cezaevindeki '82 çıkışının payı, etkisi küçümsenemez. Bu yönüyle Mazlum Doğan yoldaşın Çağdaş Kawa olarak değerlendirilmesi, Kawa'nın çağdaş yorumu olarak görülmesi en doğru tanımdır.

Agit umutsuzluğun umudu olmuştur

Dışarıda da Agit yoldaşımızın '80'lerde, 12 Eylül'ün hakim olduğu, *"Tümden yokettim, bitirdim, artık tarih sahnesinden sildim"* dediği anda sahneye çıkıştır. Newroz'un böyle bir anlamı var, Newroz umuttur, umutsuzluğun olduğu yerde bile bir umut çıkışıdır. İşte Kawa'nın umutsuzluğun olduğu yerde, umut olup çıkması vardır. Destanda anlatılır, bütün toplum büyük bir umutsuzluk ve çaresizlik içinde, Kawa bir çare olmaya çalışıyor ve çare oluyor.

İşte Agit de 12 Eylül'ün büyük umutsuzluk yaydığı bir toplumda, Kürdistan gerçeğinde, Newroz'un umutsuzluğa umut aşılaması veya en umutsuz dönemde bile, Newroz'un bir umut çıkışı bulunması gibi bir yaklaşımla tarih sahnesine çıkmıştır.

Günümüzde sömürgeci güçlere karşı, çağdaş Dehaqlara karşı ancak halk savaşıyla, gerilla savaşıyla güçler veya Dehaqlar yıkılabilir. Böyle güçlü, zalim bir güce karşı ancak zayıf güçlerin, ellerinde çok şey olmayan güçlerin, bu güce karşı küçük birim savaşı olan gerilla savaşıyla cevap verilebilir biçiminde bir yorum. Yani askeri çizgi, PKK'nin askeri çizgisini yaşama geçirerek, Newroz'ları halk savaşının yükseldiği, halk savaşıyla Newroz'ların yaşayabileceği bir gerçeği bütün Kürt halkına göstermiştir.

Nitekim Kürt halkı buna cevap olmuştur. Kürt halkının '90-91-92'lerde verdiği cevap şu anlama geliyor: PKK'nin askeri çizgisine, Agitlerin pratik olarak uyguladığı çizginin, gerçek Newroz'a hakkını verenin bu çizgi olduğunu görerek bütünleşmiştir. Agitlerle veya PKK'yle birleşmek, aslında Newroz'un onlarla bütünleştirilmesi, günümüzün Newroz'unu veya Newroz'lardaki moral değerleri, umudu, özgürlüğü, zulme karşı mücadeleyi, Agitlerin veya PKK'nin temsil ettiğini görmüş ve sahiplenmiştir. Halk sezgisiyle, doğal değerlendirmesiyle, yaşadıkları pratiklerle bunu görmüştür. Bu da çok önemlidir.

Kürt halkı PKK şahsında, Mazlumlar ve Agitler şahsında, Newroz'un nasıl yaşatılabileceğini, umut olan özgürlüğün nasıl gerçekleşebileceğine kanaat getirmiş, inanmış ve ulusal kurtuluş mücadelemizle bütünleşmiştir. Bu yönüyle Agit'i de, Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'la yanyana Newroz'un yeni yorumu olarak, yeni Newroz veya Newroz'un yenilenmesi olarak değerlendirmek kesinlikle doğru bir yaklaşımdır.

Newroz'u en iyi değerlendiren, yorumlayan Parti Önderliği'dir

Tabii gerilla savaşı her gün Kürt halkını güçlendiren bir anlamda oluyor. Bu anlamda yeni Kawa'ların manası da şu oluyor; sadece savaş veren değil, bilinçlendiren, topluma yeni moral değerler, ruh kazandıran kişiler oluyor. Bu yönüyle Agitleri şu anda Kürt halkının yüreğinde, beyninde yaşayan, onların umutlarını, duygularını, yaşama verdikleri anlamları yaratan kişiler olarak değerlendirmek gerekiyor. Tabii bunların ortaya çıkmasında Parti Önderliğimizin dünyayı, bölgeyi ve Kürdü değerlendirmesi, Kürt tarihindeki umudun değerlendirilmesiyle ortaya çıkmıştır. Newroz'u en iyi yorumlayan, en iyi değerlendiren Parti Önderliği'dir veya Newroz'lardaki umudun, duygunun nasıl ifade edilmesi gerektiğini ortaya koyan Ulusal Önderlik Parti Önderliğimizdir. Newroz tabii ulusal bir gündür, en başta ulusal motifleri olan bir gündür. Bunu da tabii en iyi değerlendirecek kim olabilirdi? Ulusal Önderlik olabilirdi. Nitekim Ulusal Önderliğimizin bu kadar halkla bütünleşmesi aynı zamanda bu ulusun tüm tarihsel değerleriyle, tüm tarihsel mirasıyla, tüm tarihteki moral değerleriyle bütünleşmesi, bunları arkasına alarak ve yeni bir biçime kavuşturarak, zenginleştirerek kendini örgütlediği için Ulusal Önder olmuştur. Önderliğimizin Ulusal Önder olmasının en temel özelliği de Kürt gerçeğiyle bütünleşmesidir. Kürt gerçeği derken bugün hâlâ varlığını, bir Kürt ulusu derken de, Newroz gerçeğini söylemekle, bunları ifade etmekle, anlatmakla mümkün değildir.

Mazlumlar da, Agitler de Kürt halkının moral değerleri olmuştur. Bugün tabii Mazlumları da, Agitleri de anıyor. Bunları anarak kişiliğinde, şahsında, mücadelesinde, yaşam tarzlarında, halka ve tarihe bağlılıklarında Newroz'un hangi kişiliği istediğini de halk öğreniyor. Mazlumların, Agitlerin yarattığı Newroz, halka bir de kendini yeni biçimde tanıma, kendilerinde somutlaştırdıkları değerlerle, ölçülerle Newroz'u yaşatma, düşmana karşı mücadele ederken, kendilerinin bu kahraman ölçülerini alarak gerçekleştirebileceğini, mutlaka herkesin birer Çağdaş Kawa, birer Agit olması gerektiğini Kürt halkına hatırlatarak, mesajlar vererek ortaya bugün yiğit bir halk çıkmıştır. Bu halkın yiğitliğinde, Demirci Kawa'nın özellikleri olduğu gibi Mazlum Doğan'ın, Agitlerin de özellikleri vardır.

Kürt gerçeği sözkonusu olduğunda mutlaka ifade edilmesi gereken bir durum; hiçbir şey yokken cezaevinde bir direniş gerçekleştiriliyor. Yine Agitlerin şahsında; düşman *"Tamamen yendim, bitirdim"* dediği zamanda, ortada hiçbir umut kırıntısı yokken, hatta umutsuz olmak için her şey varken, umutlu olmak için hiçbir şey yokken, böyle bir imkanda umudun tazelenmesi, korunması, hatta zafere götürülmesidir.

Agit ve Mazlum şahsında zafer yaratılmıştır. Bu arkadaşların şahsında Kürt tarihindeki en iyi ifade ediliş biçimi, en zor dönemde hiçbir şey yokken zafer kazanılabileceğini Kürt halkına, insanına öğretmesidir. Bundan daha büyük bir ders yoktur, bir moral değerin halka verilmesi yoktur. Bu anlamda bunları çok değerli görüyoruz ve bir Newroz gününde Mazlum Doğan yoldaşı da, Agit yoldaşı da böyle güçlü değerleri halkımıza ve bizlere verdiği için saygıyla bir kez daha anıyoruz.

Direniş 15 Ağustos'la başlamıştır

15 Ağustos'tan beri hergün Newroz kutlanıyor. Halkın daha güçlü bir kitleyle sahip çıktığı, özellikle de '90'lardan sonra olmuştur ki, bu doğaldır. 15 Ağustos halkın kurumuş kan damarlarına kan pompalamaktır, halkın kurumuş kan damarları giderek çürümeye doğru gidecekti. 15 Ağustos halkın, kurumuş kan damarlarına kan pompalayarak onun moral değerlerinin canlanmasına yol açmıştır. 15 Ağustos Hamlesi Newroz'u anlamlı hale getirmiştir. Bu yönüyle tabii halkımız Newroz'larda her şeyden önce ne yapacaktır? 15 Ağustos'u alacaktır. Bunu açıkça halk da, biz de, herkes de biliyor.

15 Ağustos'u yaratan gerillaların yüzde doksanı şehit. Ve bunlar ülkeye girdiği zaman da şehit olacaklarını biliyorlardı. Hatta Önderlik açıkça, *"Ben sizi ülkeye gönderiyorum, ama çoğunuz şehit düşeceksiniz. Fakat sizin şahsınızda da bir halk yaşayacaktır"* demiştir. Böyle ağır, zorlu bir mücadeleyi 15 Ağustos'tan sonra, Newroz'ları daha iyi anlamak gerekiliyor. Çünkü Newroz'lar –daha önce de belirttik– bu saldırıların, kendine güvenin, gücünün farkına varmanın, bütün tarihsel değerleri hatırlamanın günüdür.

Bunların içinde de, en etkilisi tabii ki 15 Ağustos'tur. Tarihimizde Kürt halkı için çok anlamlı günler vardır, isyanlar da vardır, ama bunların hiçbirisi 15 Ağustos kadar değerli değildir. Ulusal değeri en yüksek olan direniş 15 Ağustos'la başlamıştır. 15 Ağustos'tan bugüne, onaltı yıl geçmiştir ve mücadele süreklilik kazanarak devam etmektedir. Kürt halkı ilk defa bu kadar sürekli olan bir savaşı yaşamıştır. Bu tabii 15 Ağustos'a ulusal güçlerin vereceği değerdir. 15 Ağustos ulusa her şeyi kazandırmıştır, halkı bilinçlendirmiştir. Sadece bir savaş değil, bir halkı ayağa kaldırmıştır. Bugün halk değişmişse, yepyeni bir sürece girmişse bu 15 Ağustos'la başlamıştır.

15 Ağustos aslında bir milattır, ondan önce halkın duyguları, yaşamı neydi, ulusa, özgürlüğe, her türlü çağdaş insani değere yaklaşım neydi şimdi nedir... 15 Ağustos'tan önce neredeyse Kürt halkı çok derinden koparılmıştı, ama 15 Ağustos bunu hatırlatarak ve birgün değil, onbeş yıldır bunu süreklileştirerek şu anda dünyanın en bilinçli, en politik halkı Kürt halkıdır. Çünkü her gün eğitip görerek, savaşın zorlukları içinden geçerek çeliğe su verilir gibi bir halk da çelikleşerek bugünlere gelmiştir. Kaldı ki 15 Ağustos herkese moral veriyor. Newroz'larda 15 Ağustos anıldığı gibi 15 Ağustos'tan sonra Newroz'lar güçlü geçmiştir. Çünkü bir savaş, bir örgüt, bir parti, yapı, dostları ortaya çıkarmıştır. Halka büyük bir moral, güven verdiği için, halk kendi ordusunun savaştığını gördüğü için umudu daha da artmıştır. Umudu artınca tabii Newroz'ları daha coşkulu, daha kapsamlı, daha kitlesel geçmiştir. Herhalde bu kadar savaş sürmeseydi, büyük olmasaydı tabii Newroz yine kutlanacaktı. Umut olarak dar da olsa, sınırlı da olsa, tümden sönmemiş bir kor ateş olarak, halkın çeşitli kesimlerinde kutlanacaktı, ama 15 Ağustos halkın içindeki bu ateşin biraz güçlenmesi sözkonusuyken büyük bir güç vermiştir. Bütün halkın içindeki ateş harlanmıştır ve bu nedenle Newroz'lar çok güçlü bir biçimde geçmiştir. Bunu partimize, ordumuza ve bunu yaratan Önderliğimize borçluyuz. Newroz bu kadar güçlü geçiyorsa kendiliğinden gelişmesi, netleşmesi mümkün değildir. Savaşın bu kadar moral ve güven vermesinin sonucudur. Niçin ayağa kalkardı, hangi hedefle ayağa kalkacaktı? Bunlar kolay gerçekleşmeyecek veya çok sınırlı şeyler ortaya çıkaracaktı.

Halkın sahip çıkmasında böyle yanılmamak gerekiyor. Halk kolektif bir hafızadır, yani tek tek bireyler belki bir olayın hakkını tam veremeyebilirler, ama kolektif hafıza her zaman doğru cevap verir, hakkını verir. Bu nedenle halkın yaklaşımı kolektif bilincin, hafızanın, duyguların dışa vurumudur. Bu yönüyle tabii doğru bir değerlendirmedir, halk bunu doğru değerlendiriyor. Tek tek bireyler yetersizliğe düşse de böyle değerlendirmek doğrudur.

Artık Newroz'da 15 Ağustos'la birlikte yeni bir döneme girmiştir. Artık Newroz'ları durdurmak mümkün değildir. Mücadelemiz dursa bile –tabii ki mücadele artık mutlaka başarıya gidecek– 15 Ağustos'un yarattığı halk, artık Newroz'larına bundan sonra güçlü biçimde sahip çıkacaktır. Newroz'ları önceki gibi çok sönük geçmesini beklemek doğru değildir. 15 Ağustos çok görkemli, çok coşkulu ve kitlesel geçmesi için her türlü imkanı vermiştir. Önderlik şunu diyordu: *"Ben bir halk yarattım, bu parti orada olmasa da bu işi güvenceye aldım."* Bu güvenceye alması nedir? Yeni bir halk, ulus yaratma. Kendisine sahiplenecek, Newroz'daki bütün moral değerleri yere düşürmeyecek bir halk yaratılmıştır. Bu halk bundan sonra da Newroz'larını güçlü biçimde kutlayacaktır.

15 Ağustos'un çıkışındaki amaçlarını halk mücadelesiyle, örgütlenmesiyle, savaşıyla mutlaka sonuca götürecektir. Artık bu halkı tarihe gömmek, özgürlük umutlarını söndürmek kesinlikle mümkün değildir. Bunu 15 Ağustos yerle bir etmiştir. Halkımız eninde-sonunda bu Newroz'larda Kürt özgürlük umudunu pekiştirerek sahip çıkacaktır. Belki de tümden özgürlük bir Newroz gününde Kürt ulusuna, ülkesine gelecektir. Halkımızın değerlendirmesi böyledir ve doğrudur.

Newroz'larda kitlesel kutlamalar mücadeleye güvenin sonucu

'90'lı yıllardan sonra Newroz'lar serhildanlarla kutlandı. Niye '87-88-89'da çok güçlü kutlanmadı? Halkımız çok katliamlara uğramıştır, çok zulüm görmüştür. Bu yönüyle geçmişteki isyanların TC tarafından kısa sürede bastırılması halkta mücadelemizi bir süre izleme, *"gerçekten bu iş götürülecek mi, götürülmeyecek mi?"* yılları oldu. '90'lardan önceki yıllar halkın izleme, ama na-

"Newroz bazı yerde kutlanmasında, nasıl ki işte doğanın yenilenmesi deniliyorsa, Kürt halkında ise; her Newroz'da doğanın yenilenmesinden öte bilincini, umudunu, özgürlük duygularını yenilemesi anlamına geliyor. Bu yönüyle Newroz Kürdün baharı oluyor. Bir doğa baharı veya doğanın canlanmasının öte, Kürt ulusal gerçeğinin duygularının, özlemlerinin, umutlarının canlanması oluyor. Bu açıdan Newroz Kürt halkının yaşam belirtisinin ortaya konulması anlamına geliyor."

sıl bir izleme? Yüreğinin, beyninin, umudunun, özleminin dağlarda olduğu, hatta dağla, gerillayla, partiyle yatıp kalktığı, ama geçmişteki isyanlardan dolayı "*acaba ezilecek mi, savaş sürecek mi?*" biçiminde bir izlemenin de olduğu bir süreçtir.

'90'lı yıllarda halk özellikle Newroz'larda bu savaşın süreceğini gördü, bu ordunun, partinin savaşı kesin sürdüreceğini gördü ve sahiplendi. Sahiplenme tabii büyük kahramanlıklar sonucu ortaya çıktı, kahramanlıkları görerek, günlük yaşamında yaşayarak sahip çıktı. Halkın sahiplenmesi onun evlatlarına da yansıyacaktı, bu açıktır. Kaldı ki Berivanların (Binevş Agal) direnişi halk için büyük bir umut, moral değer veya büyük güven sağlayan bir direniştir. Nitekim Cizre'de Berivanların anısı, mücadelesi halkı ayağa kaldırmıştır. Bu açıktır. Yine daha sonra Zekiyelerin fedai eylemleri vardı. Rahşan'ın İzmir'de kendisini yakması var. Ronahiler-Berivanar var. Bunlar aslında neyin sonuçlarıdır? 15 Ağustos'tan sonra gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin yarattığı, yeni yurtsever kişilikle Kürt halkını dönüştürmesiyle ilgilidir.

Ronahi-Berivan, Zekiye, Rahşan yoldaşların fedai eylemlerinin bugünlerde olmasının nedeni de şudur; gerçekten duygu yoğunluğu yaşanıyor, Newroz'da öyledir. Umut, özgürlük yoğunluğu yaşandığı için, fedailiğe en yakın günler de bugünlerdir. İnsanlar fedailiğe çok yakındır. Fedailik için gerekli bütün moral değerlerinin Newroz'la birleşmesi sonucu; başka herhangi bir günde bir fedailik yapacak düzeyde yoğunlaşamayan insanlarımız Newroz'da kesinlikle –kadrolar, savaşçılar ve halk– bir yoğunlaşmayı yaşayarak fedaileşmektedir. Newroz'lar bizim için aynı zamanda fedaileşme günleri, fedailiğin en güçlü biçimde ortaya konulduğu günlerdir. Bu nedenle de bugünlerde bu tür fedakarlık ortaya çıkıyor.

Newrozlarda halkımızın sokaklara dökülmesi, düşmanın üzerine yürümesi aslında fedai bir halk yaratıldığını gösterir. Sadece artık bireyler bir fedai değildir, fedai bir halk yaratılmıştır. Bunun hem tarihle bağlantısı var, hem günümüzdeki Mazlumlar, Agitler, Berivanlar, Ronahiler, Zekiyeler gibi fedakar insanların ortaya çıkmasıyla birlikte Newroz böyle bir anlama kavuştu. Ve bugünlerde tabii halk da bunları anarak, anısına bağlı kalmak için fedaice sokaklara dökülüyor, dökülecek.

Halkın direnişi yükseldikçe gerillanın morali de yükseliyor

Ortaya çıkan fedailiğin bu kadar büyük olmasının nedeni, giderek halkla örgütün bütünleşmesi ve yanyana yürümesidir. Halkın bu kadar sahiplenmediği bir noktada güçlü fedailer ortaya çıkarmak mümkün değildir. Halk büyük moral değerdir. Bu kadar partiye, orduya sahip çıktığı için, ister istemez halkla öncülerin birleşmesi, bütünleşmesi fedailik için büyük bir zemin ortaya çıkarıyor. Moral değerler derken her şeyden önce de halkın direnişidir.

Halkın direnişi yükseldikçe gerillanın morali de yükseliyor.

Zaman zaman kendi açımızdan değerlendirmeler yaparken, son yıllarda halkın şehirlerdeki direnişinde ve yine '-90-91-92'lerdeki o büyük serîhildanların düşman tarafından bastırılması, bunların gösterilmemesi aslında gerillanın moralini de etkilemiştir. Zaman zaman gerilladaki moralsizliği değerlendirirken şöyle bir değerlendirmeye gidiyoruz; halk hareketindeki yetersizlik gerillayı da etkiliyor. Belki herkesi etkilemiyor ama gerilla, binlerce insanın biraraya geldiği bir savaşçı topluluğudur. Özellikle bilinç düzeyi, yeni katılımlar veya bilinç düzeyiyle bu mücadelenin tarihsel, siyasal kapsamını, büyüklüğünü kavramayanlar için, tabii ki halk mücadelesindeki küçük düşüşler moralsizliği etkiliyor. Bu yönüyle moral düzeyinin yükselmesinde halkın mücadelesinin önemi büyüktür. Nitekim bu son süreçte, Önderliğin Roma'ya çıkışı ve daha sonraki süreç ile Önderliğin yakalanmasından sonra ortaya çıkan süreç, bütün Kürdistan'da ayağa kalkış, dünyada Kürtlerin ayağa kalkışı gerillaya büyük bir moral verdi. Önderlik zaten her zaman gücümüzü fedai gücü olarak değerlendirmiştir. Daha önce fedai olan gücümüzü daha da fedai haline getirmiştir. Şu anda rahatlıkla her birey kendisini feda edecek, fedai eylemleri ortaya koyabilecek düzeye gelmiştir. Düşman PKK'ye "*Zayıflattım, sınırladım*" derken, PKK bu süreçte gücünü birkaç katına arttırmıştır. İnsanların moral düzeyinin yükselmesi demek, bireyin gücünün birkaç kat artması gerek. Bu yönüyle halkın sahiplenmesi her zaman yeni fedai eylemleri ortaya çıkaracaktır. Tabii geçmişte Newroz'lardaki fedai eylemi yapan yoldaşlarımız da halkımızın mücadeleye sahiplenmesinde önemli etkileri olmuştur. Hâlâ bugün de hepimizin andığı arkadaşlardır. Fedai eylemleri de kendisini daha önceki fedai eylemlere dayandırıyor. Bir geleneğin mirasçısı, devamcısı olarak böyle sürüyor.

Bizde fedailik artık bir gelenek olmuştur, hem de dünyada hiçbir ulusal kurtuluş savaşında, hiçbir örgütte olmayacak düzeyde fedailik bizde yerleşmiştir. Bunu da en fazla yaratan Newroz şehitleridir.

"Gençlik demek bir ulusun öfkesi, intikamı demektir. Gençlik demek ulusun en dinamik gücü demektir. Bu yönüyle bir öfke, bir intikam duygusu ayağa kalkmıştır. Zaten gençliğin manası budur. Bir ulusun, bir halkın intikamını, öfkesini kim temsil eder? Tabii ki gençler temsil edecektir. Gençler bunu temsil edemezse zaten o ulus çürümüş, ölmüş, yaşamıyor demektir."

Demek ki, Newroz aynı zamanda bir ulusu fedaileştiren bir gün, fedaileşmesine yol açan, moral değerleri sağlayan bir gün olmaktadır. Fedai eylemleriyle Newroz'un aynı zamana denk gelmesi veya fedai eylemlerinin çoğunun Newroz'da olması bir tesadüf değildir, içeriği, kapsamıyla ilgilidir.

'90'lı yıllardan beri Newroz'un nasıl renklendiğini değerlendirdik. En önemli özelliği geçmişte sadece bir özlem olarak değerlendirilirken, artık sadece umut ve özlem değil, umut ve özlemi kesinlikle özgür ülke, özgür ulus, özgür topraklar hedefine doğru yönelmiştir. Geçmişten farkı bu. Artık Newroz'ları, özellikle '90'lı yıllardan sonra klasik, sadece tarihsel bir günü anma, geçmişteki bir günü anma, bir halkın moral değerlerinin yeniden canlanması değil, daha öte bir anlama gelmiştir. Kesin kurtuluşa doğru yürüyüşü, bir zafer, özgürlük yürüyüşünü sonuçlandırmak için, biraz daha mücadelenin geliştirilmesi anlamına gelmektedir. Bundan sonraki Newrozları da böyle anlamak ve kutlamak gerekiyor.

Şimdi sadece bir kutlama değildir, eğer direniş yükseliyorsa, eğer mücadele biraz daha yakınlaştırıyorsa, mücadelede önemli mesafe alınacak bir direniş, bir mücadele gösterilebilirse, o zaman Newroz '90'lı yıllardan sonraki gelişmeye uygun kutlanmış demektir. Şimdi biraz öyle olduğunu görüyoruz, yalnız Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, bütün parçalarda Newroz herhalde bundan sonra böyle kutlanacak, tam bir isyan günü olarak kutlanacak. Artık Newroz'ları isyan günleri olarak değerlendirmek mümkündür. Böyle bir sürece giriyoruz.

'99 Önderlik Yılı Newrozu

Ve Newroz böyle bir anlamda kutlanırken, tabii bu sene de çok farklı. Nitekim farkı en iyi biçimde izah eden partimizin aldığı karardır. '99 Newroz yılını, Newroz'un başlangıcını Önderlik Yılı, Önderliğe sahiplenme yılı olarak ilan etmiştir. Tabii ki sömürgeci zindanlarda olan Önderliğe sahiplenme ve onu özgürleştirme mücadelesi veya böyle bir hedefin konulması aslında, mücadelemizin bir sonuca ulaştırılması anlamına geliyor. Önderliğin özgürleştirilmesi talebini, hedefini gerçekleştirmek demek, tabii ki birçok şeyi gerçekleştirmek demektir.

Bu yönüyle tabii ki biraz daha finale, sonuca doğru giden bir yılı veya Newroz'u böyle başlatmış oluyoruz. Çünkü çok zor bir şeydir, Önderliğin serbest bırakılması, muhatap alınması talebini öne sürmek kolay bir hedef değildir. Böyle ama kazanıldığında da, başarıldığında da kesinlikle ülkenin, ulusun, tarihin kazanılacağı böyle bir Newroz'a giriyoruz.

Parti Önderliği'nin Roma'ya çıkışıyla birlikte dışımızdaki bütün güçler de Önderlik etrafında birleşmiştir. Bir ulusal birlik gerçekleşmiştir. Düne kadar küskün olanlar, dışımızda olanlar, aydınlar, çeşili çevreden olsun, halktan insanlar olsun Önderlik etrafında birleşmiştir. Önderliğin esir düşmesiyle bu daha da gelişmiştir. Bundan gerileme olacağını sanmıyoruz, çünkü burada artık bireylerin değil; bir ulusun varlığı, bir ulusal sorun sözkonusudur. Önderliğin şu anda Türk devletinin elinde esir olması sadece PKK'nin sorunu değildir, bir ulusun sorunudur. Bireyler de ancak bu ulusal sorun içinde yaşayabilirler, ya da ulusal sorunlara sahip çıkarak yaşayabilirler.

"'99 Newroz'u bütün Kürtleri birleştiren, tek bir hedefe yönelten Newroz haline gelecektir. Bu yönüyle ulusal birlik sağlanmış mı, sağlanmamış mı tartışmalarını tümden yokedecektir. Belki Ulusal Kongre gerçekleşmemiştir, bütün örgütlerin bazılarını biraraya getirememiştir, ama '99 Newroz'u herkese şunu söyletecektir; ulusal birlik gerçekleşmiştir, yaratılmıştır. Sorun bunun örgütlendirilmesi sorunu."

Böyle düşünülünce geniş bir kitleselliğin ortaya çıktığı açık. Tabii Türk devleti Gazi mahallesindeki yıldönümünde büyük bir güç yığarak engellemeye çalıştı, kısmen de başarılı oldu. Kürdistan'da da, metropollerde de düşman bu yöntemi deneyecek, engellemek için her türlü çabaya başvuracaktır.

Önderliğin esir olması halkımızda, gençlikte büyük bir öfke yaratmıştır. Artık ne olursa olsun noktasına getirmiştir halkı. "*Önderliğimizi esir ettikten sonra kaybedilecek başka büyük değer mi var? En büyük değerimiz Önderlikti, hepimizin canından daha değerliydi. Nitekim Zîlanlarda, Sema Yüce yoldaşlarda görüldüğü gibi 'canımızdan başka şeyimiz olsaydı da verseydik*" noktasına gelmiştir halk. Bu Newroz bütün halkın "*Artık kaybedecek neyimiz var?*" diyerek "*Önderliğimize sahiplenemezsek, neyi sahipleneceğiz?*" düşüncesiyle kesinlikle büyük bir ayağa kalkışı gerçekleştirecektir. Bunu önlemek mümkün değildir. Nitekim örgütlü olmadığımız yerlerde bile görüldü. Bir siyasi etkimiz var, savaşımımız dünyadaki bütün Kürtleri etkiliyor, birden ortaya çıkmış bir olay da değildir. Ama öyle güçlü bir örgütlülüğümüz yok Doğu Kürdistan'da, öyle bir çalışmamız da yok, yapmamışız. Doğu Kürdistan ne yaptı? Kitleler ayağa kalktı, Önderliğe sahip çıktı.

Önderliğin durumu hiç bizimle ilişkisi olmayan Kürtleri bile ilgilendiriyor. Kürtler deyince biraz da Önderlik akıllarına geliyor, yani Önderliği sahiplenmeden Kürt olunamayacağını görüyor, Kürtlüğün kendi içinde yozlaşacağını veya Kürt olmaktan çıkacağını görüyor ve ayağa kalkıyor. Newroz'da bir şey yapmadı mı kendini Kürt göremiyor veya kendisini Kürt görmek için, Kürt olduğunu hatırlamak için, illa Newroz'u anmak gerektiğini düşünüyor. Newroz'a halk böyle bir anlam yüklemiş.

İşte bugün Önderliğin esir olma sürecinde bütün Kürt halkı Önderliğe sahiplenmeden Newroz'a sahiplenilemeyeceğini düşünerek, Önderliğine sahiplenme bilinciyle bu Newroz'un Önderliği özgürleştirme konusunda, can güvenliği, sağlığı dahil, Önderliği özgürleştirip Türk devletine muhatap alacak düzeye gelmesi için de, '99 Newroz'unun çok önemli olduğunu görüyor, biliyor. Gençlik şimdi ayağa kalkmış büyük bir eylemlilik yapıyor, öfkesini dile getiriyor. Türk devleti çaresizliğinden "*Terör yapıyor*" diyorlar. Tabii çok saptırmalı bir olay. Gençlik demek ne demektir? Gençlik demek bir ulusun öfkesi, intikamı demektir. Gençlik demek, ulusun en dinamik gücü demektir. Bu yönüyle bir öfke, bir intikam duygusu ayağa kalkmıştır. Zaten gençliğin manası budur. Bir ulusun, bir halkın intikamını, öfkesini kim temsil eder? Tabii ki gençler temsil edecektir. Gençler bunu temsil edemezse zaten o ulus çürümüş, ölmüş, yaşamıyor demektir. Gençlerimizin böyle ortaya çıkarak Önderliklerine karşı yapılan hareketi, esir alınmasına bir öfkeyle, intikam duygusuyla yaklaşması zayıflık değil, düşmanın söylediği gibi çaresizlik değil, gençliğin intikam, öfke olduğu, bir ulusun yaşama belirtisi olduğu, bir toplumun herhangi bir konudaki tepkisi olduğu gerçeğiyle değerlendirmek gerekir.

Newroz sürecinden önce gerçekten bu halk çok canlı, dinamik biçimde yaşıyor. Bu halkın öfkesi, intikam duygusu var. Bunlar olmadan hiçbir savaş kazanılamaz. Belki intikam ve öfke bireysel veya toplumsal bir duygudur ama siyasal değeri vardır. İnsanlar eziliyor, baskı altında kalıyor. Sadece bilimsel değerlendirmelerle, siyasal çözümlemelerle, sosyalizm veya devrimcilik baskıya, zulme karşıdır diyerek, yani teorik çözümlemelerle toplumlar ayağa kalkmazlar. Toplumlar, uluslar, sınıflar biraz da kendine yapılan muamelelere, haksızlıklara, eziyetlere karşı öfke duymuyorlarsa, buna karşı içlerinde devrimci intikam duyguları taşımıyorlarsa, toplumların özgürleşmesi, mücadele kazanmaları mümkün değildir. İnsanlar sadece okuyarak, teorik doğrularla filan değil, biraz da yapılan uygulamalara öfke duyarak ayağa kalkabilirler. Gençlik biraz bunu ortaya koymuştur.

Bu Newroz'da da ayağa kalkan Kürt halkının duyguları, Önderliğe sahiplenme duygusu, çünkü Önderliğe sahiplenme kendisine sahiplenmektir, Kürtlüğe, her şeyine sahiplenmektir. Bu yönüyle '-99 Newroz'u bütün Kürdistan'da, özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'da, metropollerde çok güçlü kitlesel biçimde geçecektir. Şimdi kaynıyor, herkes bugünü bekliyor. Hiçbir Newroz'da bu kadar kitlesel duygu seli yaşanmamıştır, bu kadar coşku, heyecan insanların yüreğinde olmamıştır. Aslında Newroz yaşanıyor, şu anda Newroz artık belli topluluklar değil, bütün ulus kutluyor. Şu anda kırk milyon Kürt varsa yüzde biri-ikisi dışında hepsi bu duyguyu yaşıyor, direniş içerisine girmiştir.

Özellikle Önderliğin çıkışından sonra süreç başladı. Zorlukları da, sıkıntıları da olsa, Önderliğimiz Türk devletinin eline esir düşse de, böyle yeni bir hamle dalgasının geldiğini, hem de çok boyutlandığını düşünüyoruz. Kuzey-Batı Kürdistan sınırlarını aşan bir noktaya geldiğini düşünüyoruz.

Kürtlerin birlik sorunları diye bir sorun kalmayacaktır

'99 Newroz'u bütün Kürtleri birleştiren, tek bir hedefe yönelten Newroz haline gelecektir. Bu yönüyle ulusal birlik sağlanmış mı, sağlanmamış mı tartışmalarını tümden yokedecektir. Belki Ulusal Kongre gerçekleşmemiştir, bütün örgütlerin bazılarını biraraya getirememiştir, ama '99 Newroz'u herkese şunu söyletecektir; 'Ulusal birlik gerçekleşmiştir, yaratılmıştır.' Sorun bunun örgütlendirilmesi sorunu. Kürtlerin birlik sorunu diye bir sorunu kalmayacaktır, ortaya çıkan bu halk gücünün, bu birleşmenin örgütlendirilmesi sorunu ortaya çıkacaktır. Bu örgütlendirildiği taktirde zafere gideceği kesindir. Bu anlamda '99 Newroz'u geleceği, Ulusal Kongre'yi yaratmada iyi bir mesaj olacaktır. '99 Newroz'u aynı zamanda Ulusal Kongre'yi yaratma, zorunlu hale getirme, her kesimi Ulusal Kongre'den artık kaçamayacak noktaya getirecektir.

'99 Newroz'unun böyle ulusal çapta bir anlamı olacağı gibi, çok güçlü geçtiği taktirde bunun Türkiye halk gerçeğini, devrimci-demokratik çevreleri de şu veya bu düzeyde etkileyeceği, artık giderek Kürt sorununa çözüm bulunmadan Türkiye sorunlarına çözüm bulunamayacağı, altından kalkınamayacağı, Kürt ve Kürdistan gerçeğinin inkar edilmesinin Türkiye'yi sorunlar içinde boğacağı, yokedeceği anlamına gelecektir.

Önderliğimizin yaşam güvencesi de, sağlık güvencesi de ve Önderliğimizin siyasal amaçlarının başarıya ulaşmasının güvencesi de kesinlikle kitlelerdir. Avrupa'nın, en dost bildiklerimizin yaklaşımını, ABD, İsrail ve benzerlerinin açık düşman olduklarını gördük. Bu yönüyle göreceğimiz tek şey var, kendi eylemimiz, kendi birliğimizdir. Kürt halkının her tarafta birliği yaratması ve güçlü bir örgütlülükle, mücadeleyle Önderliğine sahiplenmesidir. Türk sömürgeciliği gücümüzü görürse yola gelebilir, Önderliğin üzerindeki imha planlarından vazgeçebilir. Gücümüzü, eylemimizi, savaşımımızı, birliğimizi görmediği bir süreçte, Önderliğimizi imha etme hayallerini kurabilirler. Çünkü tarihsel nedenleri var. Türk devleti her zaman isyanları ezmiş, direnişleri ezmiş, ondan sonra önderlerini katletmiştir. 'PKK ve kitle zayıflatıldı, bu mücadele bitirilmenin sonuna doğru getirildi' diye bir düşünceye varırsa, birliğimiz, eylemlerimiz, Newroz'daki etkinliklerimiz böyle bir umudu verirse, o zaman Parti Önderliği'ni imha etme gibi bir düşünceyi yaşayabilirler, yaşatabilirler. Ama Kürt halkının ayakta olduğunu –eylemiyle, düşüncesiyle, birliğiyle ayakta olduğunu– gördük-

leri taktirde; kesinlikle Önderliğimizi imha etme gibi bir düşünceye giremeyeceklerdir. Çünkü Kürt halkının eylemiyle, düşüncesiyle ayakta olduğu, savaşın gelişmesine, her türlü imkanın arttığı bir dönemde Önderliğimizi imha etmek, aslında Türkiye'nin yerle bir olmasıdır. Bunu da göze alamayacaktır.

Bu yönüyle '99 Newroz'unun sloganı bellidir: Önderliği özgürleştirme, serbest bırakılmasını sağlama ve Kürt halkının siyasal temsilcisi, Önderi olarak muhataplarıyla biraraya gelme ve bunun isteğini, hedefini sağlamak için ayağa kalkış olacaktır. '99 Newrozu'nun tek hedefi budur. Zaten bütün hedefleri gerçekleştirecek, bütün amaçları ortaya çıkaracak bir hedeftir.

Gerillanın Newroz'a nasıl cevap vereceği konusunda kongrenin sonuç bildirisi savaşa nasıl yaklaşacağımızı ortaya koymuştur. Türk devleti bu politikadan vazgeçmediği müddetçe, savaş geliştirilecektir ve bu savaşın içinde fedailik biraz daha fazla kullanılacaktır. Gerilla fedai olacağı gibi fedai eylemlilikleri, fedaice düşmanın üzerine yürüme ve böylelikle düşmanın bütün savaş makinesini, umutlarını boşa çıkaran bir kahramanlığı, yiğitliği ve yeni taktiklerle, yaklaşımlarla insanımızın fedai-yiğitliğini birleştirerek, savaşa kapsamlı cevap verilecektir. Şehirdeki veya her taraftaki fedai eylemlilikleri, halkımızın eylemlilikleri rolünü oynayacaktır. Bu yönüyle eylem zenginliğini en fazla kullanacağımız süreç olacaktır. Kongremiz eylem zenginliğini yaratacak, ortaya çıkaracak kararlar almıştır. Önümüzdeki süreç biraz da düşmanın tüm taktiklerini, bütün savaş makinesini eylem zenginliğiyle boşa çıkaracak bir süreç de olacaktır. Newroz süreci biraz tabii kırsal koşulların çok fazla müsait olmadığı, daha birçok yerde yoğun karın olduğu veya hareket imkanının çok fazla olmadığı bir süreçtir. Ama yine de gerilla da Newroz'da tüm hareket imkanlarını kullanarak çeşitli eylemliliklerle cevap vermeye çalışacaktır.

Sorun sadece bir Newroz'a cevap verme sorunu değildir, Önderlik Yılı olan bir savaş ve hamle yılında, Türk devleti bu politikalarını sürdürdüğü taktirde PKK'nin, ordunun, örgütün nasıl yenilendiğini savaş, örgüt, taktik zenginliğini nasıl yakaladığını ve bu temelde düşmanın teknikler biçiminde büyütülmüş savaş makinesini nasıl boşa çıkardığını görecektir. Halkımız da gerillanın yaratıcılığını, zenginliğini görecektir. Halkımız kendi eylemliliklerini, örgütlülüğünü zengin biçimde geliştirerek gerillayla, şehirlerle, kırlarla bütünleşecek, bütün dünyada Kürtler eylem biçimleriyle gerillayla bütünleşecek ve '99 Önderlik Yılı önderliğin umutlarını, siyasal amaçlarını gerçekleştirme yılı olarak devreye sokulacaktır.

Newroz bögesel değil, evrenseldir

Newroz tabii çıkışından başlayarak bilindiği gibi bir Ortadoğu halkları bayramıydı. Sadece Kürtleri özgürleştiren değil, Ortadoğu üzerindeki zalimlerin egemenliğine son vererek bütün halkları özgürleştiren bir bayram. Bu yönüyle enternasyonal niteliği başından itibaren var. Bugün ise durum daha farklı. Önderliğin birçok çözümlemesinde var; Ortadoğu veya Kürdistan sorunu dünyanın en temel sorunu. "*Ortadoğu'ya barış gelirse dünyaya barış gelir*" diyordu Önderlik. Bu nedenle Newroz eylemlilikleri temelinde, mücadelemizin bölgesel nitelikten çıkıp evrensel niteliğe ulaşmıştır. Tabii o zaman biraz dünya Mezopotamya'ydı, Ortadoğu'ydu. Bu yönüyle tabii enternasyonal rolü o zaman da vardı. Ama şimdi Ortadoğu sorunlarının, Kürdistan sorununun çözümü bütün dünyadaki sorunların çözümüne anahtardır. Bu yönüyle sadece Newroz'un ulaşmak istediği hedefin enternasyonal niteliği var. Bu görüldüğü için bugün Ortadoğu halkları, Arap halklarında Kürt halkıyla, PKK'yle bir dayanışma isteği gelişmiştir. Türkiye'deki sol gerçeği geçmişe göre –belirli kesimleri dışında tutarsak– ulusal kurtuluş mücadelesinin yaratacağı sonuçları, imkanları değerlendirebilecek bir noktaya gelmişlerdir. Dünyadaki, Avrupa'daki birçok sol ve komünist gücün ulusal kurtuluş mücadelemizin bölgede yaratacağı özgürlük düzeyinin, Kürdistan'ın özgürleştirilmesinin bütün dünyadaki halkları olumlu etkileyeceğini, PKK'nin yürüttüğü mücadelenin başarısı temelinde sol ve sosyalizmin yeni bir moral değer kazanacağı, kendisini pratikte ispatlayan bir sosyalizmin,

"Gerilla fedai olacağı gibi fedai eylemlilikleri, fedaice düşmanın üzerine yürüme ve böylelikle düşmanın bütün savaş makinesini, umutlarını boşa çıkaran bir kahramanlığı, yiğitliği ve yeni taktiklerle, yaklaşımlarla insanımızın fedai-yiğitliğini birleştirerek, savaşa kapsamlı cevap verilecektir. Şehirdeki veya her taraftaki fedai eylemlikleri, halkımızın eylemlilikleri rolünü oynayacaktır. Bu yönüyle eylem zenginliğini en fazla kullanacağımız süreç olacaktır."

sosyalist anlayışın, yeni bir enternasyonalizm için de önemli bir maddi zemin olacaktır. Herhalde yeni enternasyonal çalışması ülkedeki pratik başarıyla daha da gerçekçi, somut hale gelebilir.

PKK'nin sosyalist ideolojisinin evrensel olduğu ve bütün tarihsel sosyalist deneyimleri değerlendiren, ona göre doğru sonuçlar çıkaran ve yalnız sosyalizm tarihinin değil, insanlık tarihinin de bütün olumlu değerlerini böyle bir sosyalizm içerisinde birleştirerek eritmişti. Yani sosyalizm biraz Batı Avrupa gerçeğinden çıkmıştı biraz da o dönemde Batı Avrupa gerçeğinin olumsuz etkilerinin yarattığı sınırlamalar sözkonusuydu. Dünyamız bu kadar evrenselleşmemişti, bu kadar evrensel birikimi kucaklayacak düzeye gelmemişti, o yönüyle biraz sınırlı kalmıştı. Marx, Engels, Lenin tabii sosyalizmin büyük ustaları, öncüleridir. Ama şunu açıkça söylemek gerekir; PKK geliştirdiği ideolojiyle bu ustaların, bu önderlerin miraslarını en doğru şekilde değerlendiren, onların, enternasyonalizmin yaratmak istediği dünyayı, çıkardığı tecrübelerle en gerçekçi biçimde ifade eden, yine tarihteki insanlık değerleri, birikimini de sosyalizme malederek dünyadaki bütün toplumlar gerçeğine cevap verebilecek, her toplumun gerçeğine uygun bir yaratıcılığı ortaya çıkartacak bir sosyalizm anlayışıyla, bir örgüt, yeni insan yaklaşımı-anlayışıyla tabii enternasyonalizm için uygun ideolojik zemindir. Enternasyonalizm için önce evrensel kabuledilebilir bir ideolojik zeminin ortaya çıkması gerekiyor. En azından bu genişlikte bir sosyalizmin yorumu gerekiyor. Bunu PKK biraz gerçekleştirdi, gerçekleştirmeye çalışıyor.

Yine çok büyük evrensel sorun olan kadın sorunu konusunda çok kapsamlı yoğunlaşması, yine enternasyonal maddi gerçekleşmesi için gerekli olan ideolojik ve teorik zeminle bir açılımı var veya böyle bir imkanı sunuyor. Bütün bu ideolojik çerçeveyi, ideolojik genişlemeyi, teorik çalışmayı Önderlik yapıyordu, sosyalizmin bu yeni yorumunu Önderlik geliştiriyordu. Bu konuda da gerçekten diyalektik materyalizme bağlı, tarihi materyalizmi en iyi biçimde yorumlayan, kaba-dar yorumlardan kaçan, gerçekten bilimsel bir zemine oturtan Önderlik, ister istemez bugün dünyadaki sol-sosyalist devrimciler tarafından sahipleniliyor. Önderliğe sahiplenme de ister istemez sol ve sosyalistlerin birliği için bir zemindir, önemli bir gerekçedir. Önderliğin esir düşmesi ve Önderliğe sahiplenme ister istemez bütün dünyadaki sol ve sosyalist güçlerin ortak bir noktada çalışması ve bu çalışma sonucu biraraya gelmeleri, birbirlerine daha yakın düşünce ve işler içine girmeleri tabii ki enternasyonal için zemin sunabilir. Bu konuda da tabii hemen yeni bir enternasyonalin gelişeceği, ortaya çıkacağı biçiminde çok iyimser olmak gerekmiyor. Hâlâ böyle bir şey için koşullar olgunlaşmış değil, ama PKK'nin bu enternasyonalin oluşmasında, uluslararası sol örgütleri arasında gelişmenin, ilişkinin sağlanmasında rol oynadığı veya ideolojisiyle böyle bir zemin sunduğu doğrudur. Ama daha önemli bir çaba, çalışma ister hem ideolojik olarak, hem örgütsel olarak. Bu yönüyle bundan sonra PKK enternasyonalist özellikleriyle, ideolojik-örgütsel çabası ve pratik bir başarı ortaya çıkararak bu kuruluşa hizmet edecektir.

Newroz'un enternasyonal özelliğini, bütün halkları etkileyen, hatta Ortadoğu'da halklar arasında ilişkileri sağlayarak, böyle bir zaferi kazanma durumunu gerçekleştiren Kürt halkı, bugün de Kürdistan'ın Ortadoğu ve dünyadaki önemi dikkate alındığında böyle bir şansı yakalamış bulunuyor. Enternasyonalizmi bu temelde yakalamış veya enternasyonalizmi kurmada en iyi imkanı, zemini ortaya çıkarmış bir örgüt, parti, halk olarak bundan sonra da bu süreci değerlendirecektir.

20 Mart 1999

● *baştarafı 2. sayfada*

O'na karşı geliştirilen komploda rol alan da, Med TV'yi kapatan da ABD'nin iradesine tabi olan Avrupa ve NATO'dur. TC devleti bu kapatma olayını kendi başarısı olarak gösterse de bunun sorumlusunun kim ve hangi kurum olduğunu Kürt halkı çok iyi biliyor. Özellikle İngiltere'nin halkımızın kaderi üzerinde eskiden beri oynadığı uğursuz oyunları, Başkan APO'nun esir alınmasında geliştirdiği sinsi ve kalleş çabaları çok iyi biliyor. Halkımız, bu koplonun üzerinden bin yıl da geçse yapılan bu düşmanlığı asla unutmayacaktır. TC'nin sözcüleri Med-Tv'yi "*sonsuza kadar susturmak için çalışacağız*" derken, Kürtlerin dilini bir daha konuşmamacasına kesmek istediklerini, ulusal varlığını bir daha yeşermemecesine bitirmek istediklerini ilan etmiştir. Bu soykırım ilanıdır. Ama İngiltere, NATO, Avrupa buna alkış tutarken, Med-Tv'nin kapısına kilit vurmuştur. Kürdün tek televizyon kanalını kapatacaksın, öte yandan açıktan soykırım ilanı yapanlara alkış tutacaksın, buna rağmen Kürtlerden "*anlayış*" bekleyeceksin, daha sonra ikiyüzlüce TC'ye dönüp "*Kürt sorunu ve insan hakları sonununu çözmelisin, Avrupa kriterlerine uymalısın*" diyeceksin.

Herkesi aptal, kendilerini çok akıllı sananlar ve herkesi kullanmaya çalışanlar, kullanmak nedir, nasıl yapılır göreceklerdir. Bir Kürt şehri kadar nüfusu bile olmayan Kosova'ya olağanüstü ilgiyle yaklaşan ve Kosovalılara karşı geliştirilen katliamların, etnik arındırmanın bin katını gerçekleştiren TC'ye karşı çıt çıkarmayan emperyalistler, Sırbistan'ın kafasına bomba yağdırırken, TC'ye askeri, mali, ekonomik, siyasi ve moral destek vermeye devam ediyorlar.

Emperyalizmin kucağına sonuna kadar gömülerek Kürtleri sonsuza kadar susturmanın hesaplarını yapan TC, kokuşan ve aşılması gereken bir rejim olduğunu her geçen gün adeta yeniden kanıtlıyor. Yaşadığı büyük ekonomik krizle çürümede derinleşen TC'nin sosyal dayanağı işbirlikçi tekelci burjuvazinin en gözdeleri ekonomik çöküş yüzünden yatlarını, uçak, araba ve villalarını satışa çıkarmak durumunda kalmışlardır. Ekonomik göstergeler S.O.S verdiği için borç para bulmakta dahi zorlanan rejimin ekonomik krizine, siyasal kriz eşlik edince buhran giderek daha da derinleşmektedir. Ciddiyetsizlik, kargaşa, keşmekeş ve tepişme kürsüsü haline gelen meclisin, küskünler olayı ile bir kez daha açığa çıktı ki, halklarımıza verebileceği bir şey yoktur. Tamamen iradesiz ve laubalidir. Cumhurbaşkanlığından meclisine kadar her şey Genel Kurmaylığın emri, vesayeti altındadır. Genel Kurmay Başkanı, bir-iki cümlelik sözüyle seçimlerin ertelenmesi tartışmasına nokta koyup, en tepeden en alta kadar herkesi esas duruşa geçirmiştir. Eğer TC devletinde biraz iktidar, güç, ciddiyet veya resmiyet adına bir şey varsa, o da ordu gerçeğinde temsilini bulmaktadır.

18 Nisan erken genel seçimleriyle kronikleşen hastalıklarından kurtulmayı hedefleyen rejimi daha büyük siyasi kriz beklemektedir. Baraj sistemine göre yapılacak olan seçimin sonuçları, düzenin önüne yeni barajlar dikecektir. Yerel yönetimlerde Kürdistan'da halk, TC ile köprüleri attığını gösterecektir. Baraja takılan Kürt halkı ve tercihi değil, rejim olacaktır.

Yaşadığı ekonomik bunalıma, şimdiden turizmde rezervazyonların iptal edilmesiyle 8 milyar dolarlık gelir kayıbı eklenince sistem daha da zor duruma düşecektir. Bu süreçte metropollerde gelişen eylemselliklerle şaşkınlığa ve paniğe sürüklenen düzenin açmazları ve zorlukları daha da büyüyecektir.

Her şeyden önemlisi de bütün dünyanın gözünü diktiği Başkan APO'nun büyük davasının yol açtığı ağırlık, rejimin belini daha da bükecektir. Eğer iktidarın gerçek sahibi olan ordu aklını kullanır ve Kürt sorununu ciddi, adil ve onurlu bir barışla çözümek için adım atarsa kronikleşen siyasal, ekonomik, sosyal ve moral sorunların kalıcı bir çözüme kavuşturulması imkan dahilindedir. Bu anlamda Başkan APO'nun İmralı da olması TC için tarihi bir fırsattır. Değerlendirip değerlendirmemek tamamen kendilerine kalmıştır.

Ancak özel savaş rejimi hâlâ PKK'nin ve direnen Kürt halkının direnişini kırma umudundadır. İmha ve inkar politikasında ısrarlıdır. Med-Tv olayında olduğu gibi, emperyalizmle kol kola girerek her alanda ve her düzeyde saldırılarını sürdürmektedir. Med-Tv'nin kapatılmasını ikinci büyük zafer ilan edenler bilmeli ki, sevinçleri kursaklarında kalacaktır. Bu halka konuşacak bir dili, görecek bir gözü, duyacak bir kulağı, düşüncek bir kafayı çok görenler; bu halkın birleşmesini, özgürleşmesini engellemek isteyenler, bu halkın geliştireceği her türlü meşru müdafa karşısında yakınma, emperyalist ağababalarından yardım dilenme zavallığını da göstermemelidir.

Med-Tv'den sonra Dem-Ajans ve Özgür Politikanın kapatılması için çırpınan TC, Kürdistan'da giderek kızışacak olan savaşta işleyeceği kitlesel katliamları insanlıktan gizleyebilmenin çabası içindedir. Zaten daha şimdiden Kürdistan'a hiç bir yabancı gazeteci ve sivil heyetin girmesine izin vermemektedir. Amaç çok açık, bu yüzyılın sonuna gelmeden Kürtleri imha, göçertme ve pasifkasyonla bitirmek istiyor. Kürdistanı dünyaya kapatıp tecrit ederek kitlesel katliamlar yapacakları ve bunları yine gerillaya mal etmeye çalışacakları ortadadır. Biraz inandırıcı olabilmek için korucu aileleri hedef olarak seçecekleri de bir sır değildir. Bu plandan ABD ve NATO'nun habersiz olduğuna beş yaşındaki bir Kürt bile inanmaz.

"Ekonomik göstergeler S.O.S verdiği için borç para bulmakta dahi zorlanan rejimin ekonomik krizine, siyasal kriz eşlik edince buhran giderek daha da derinleşmektedir. Ciddiyetsizlik, kargaşa, keşmekeş ve tepişme kürsüsü haline gelen meclisin, küskünler olayı ile bir kez daha açığa çıktı ki, halklarımıza verebileceği bir şey yoktur. Tamamen iradesiz ve laubalidir. Cumhurbaşkanlığından meclisine kadar her şey Genel Kurmaylığın emri, vesayeti altındadır. Genel Kurmay Başkanı, bir-iki cümlelik sözüyle seçimlerin ertelenmesi tartışmasına nokta koyup, en tepeden en alta kadar herkesi esas duruşa geçirmiştir."

Bu süreçte TC ve emperyalistlerin niyetini kavrayan ve Önderliğe sahiplenip O'nun etrafında kenetlenerek Kürt halkıyla dayanışma içine giren birçok dost örgüt, birey ve kurum ortaya çıkmıştır. Avrupa'daki yaygın ve örgütlü sivil toplum örgütleri ve demokrat kamuoyu ile Kürt halkı ilişkilerini daha güçlü geliştirmek durumundadır. Her Kürt doğal bir elçi gibi çalışmalıdır. Enternasyonalist birlik ve dayanışmaya olan ihtiyaç, bu ilişkilerin çok yaygın ve etkili olarak kurulup geliştirilmesini emretmektedir. Özellikle kazanılan ilişkilerin çok doğru değerlendirilmesi gerekmektedir. Parti Önderliği'nin düşmana esir düşmesiyle ilerici, devrimci, demokrat kamuoyunda ve Türkiyeli kardeş hareketlerde gelişen doğru yaklaşımlara büyük bir ciddiyetle yaklaşmak, bu ilgiyi kazananın bizzat Parti Önderliği olduğunu unutmadan, dostluğa büyük değer biçmek, bu konuda Önderliğin tarzını esas alarak yaklaşmak gerekmektedir. Önderliğin kazandığı bu ilişki, dostluk ve dayanışma bir kez daha karıtlamıştır ki, Başkan APO sadece bizim değil, aynı zamanda ilerici insanlığın da önderliğidir.

Emperyalist enternasyonale karşı, Başkan APO'nun ismi etrafında bütün ezilenlerin ve iktidar dışına itilmiş olan ilerici, devrimci, sosyalist, anti-faşist, hümanist güçlerin uluslararası devrimci-demokratik dayanışması, Newroz'un birlik, dayanışma ve ortak mücadele geleneği ile buluşarak yeni bir anlam ve muhteva kazanmıştır. Zalimlere karşı isyan ateşinin arşa yükseldiği günün ve Mezopotamyalı ezilenlerin birlik, dayanışma, mücadele ve özürlüğünün adı olan Newroz, bugün tüm dünya halklarının ve insanlığın devrimci kurtuluşu için gerekli olan enternasyonal birlikteliğin, dayanışma ve mücadelenin adı olma yoluna girmiştir.

Newroz'u geçmişiyle böylesine büyük ve anlamlı buluşturan, onu yaşamın, ezilenlerin uluslararası birliğinin, dayanışma ve direnişinin şanlı adı yapan, karanlığa boğdurulmuk istenen bir halkı, bedenlerini meşale yaparak aydınlığa kavuşturan onlarca yoldaşımızın şahsında, bugünlerin ve özgür Newrozların yaratıcısı Başkan APO'nun Newrozunu kutluyoruz.

Başkan APO'nun yarattığı direnen yurtsever halkımızın Önderlik Yılı Newrozu'nu kutluyoruz.

Newroz Pîroz Be!

Eyaletlerin PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan yoldaşa Newroz mesajları

Yüce Önderimiz Başkan Apo'ya!

Direniş Newroz'unu, PKK'nin savaş çizgisini fedaileşip, savaşan Kürdistan halkına ve parti militanlarına armağan ettiğiniz için size şükran ve minnet borçluyuz.

Tek başınıza insanlık değerlerini kendi çıkarı uğruna yok etmek isteyen emperyalizme karşı, sosyalizm bayrağını dalgalandırdınız. Hiçbir insanlık değerine ve savaş kuralına uymayan Türk özel savaş rejiminin alçakça saldırılarına karşı, Kürt halkına özgür yaşam seçeneğini sundunuz. Kürt halkının özgürlüğünün kendi hesaplarının bozulması olduğunu bilen emperyalizm ve Türk sömürgeciliği sizi yegane hedef durumuna getirdi. Kendi sistemlerinin çöküşünü engellemenin tek çıkar yolunu sizi etkisizleştirmekte gördüler.

Emperyalizm ve Türk faşizmi, sizi tutsak ettiğini sanıyor. Bu fena bir yanılgıdır. Başkan Apo gerillanın ve binlerce fedai Kürdistan halkının yüreklerindedir. O, bir sanık değil; yargıçtır ve yargılanacak olan TC'nin kirli ve karanlık tarihidir. Sizin büyük yürüyüşünüzde ve savaşınızda yalnız kalmanızın, bizim şimdiye kadar görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmeyişimizden olduğunun bilincindeyiz. Zafer tarzınıza ve ulaşılmaz temponuza kendimizi uyarlayamadığımız için layık olamadık. Bu tarihin en kapsamlı komplosu karşısında aymazlığımızı ve talihsizliğimizi çok büyük bir biçimde gördük. Şimdiye kadar dayattığımız geri kişilik özelliklerimizle, savaştaki bu çözümsüzlüğümüz bu komploya zemin sunmuştur. Önderlik şahsında tarihe, halka ve insanlığa karşı suçlu olduğumuzu biliyoruz. Bize rağmen yürüttüğünüz bu kıyasıya ve nefes kesen savaşımınız, bize zaferi olmazsa olmaz kabilinden dayatmakta ve yakıcı kılmaktadır.

Bu temelde Erzurum Eyaleti'nde Önderlik çizgisinde yeniden yapılanma ve Apocu fedai ruhuyla hakim kılma noktasında kararlılığımızı belirtiyoruz. Alanımızı Kürdistan Devrimi'nin yıkılmaz kalelerinden biri haline getirerek, düşmana ölümcül darbeler vuran bir savaş alanı haline getireceğiz ve Önderliksiz yaşamı asla kabul etmeyeceğiz. Savaşı Türkiye'ye de taşırarak, düşmana dünyayı dar edeceğiz. '99 Önderlik Newrozu'nu size layık bir tarzda savaşı geliştirerek, karşılayıp intikamınızı alacağız.

Bu temelde Size ve zafere olan bağlılığımızla Newroz bayramızını en içten devrimci duygularımızla kutluyor, selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

Yaşasın Başkan Apo!

Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

Yaşasın özgürlük bayramı Newroz!

Yaşasın kahraman, fedai Kürdistan halkı!

Kahrolsun emperyalizm, siyonizm, Türk faşizmi ve ihanet!

21 Mart 1999

Erzurum Eyalet Komutanlığı

Halkımızın, Ortadoğu halklarının ve ilerici insanlığın rehberi evrensel Önder Başkan Apo'ya!

Yeni bir Newroz'la başlayan yeni bir mücadele yılında Ulusal Önderimiz, Başkomutanımız Başkan Apo'yu selamlıyoruz!

Bu yıl halkımızın varoluş ve özgürlük bayramı olan Newroz'u geçtiğimiz yıllardan daha farklı bir süreçte kutluyoruz. Bu, Parti Önderliğimiz şahsında dayatılan, ulusal imha yönünde halkımız üzerinde uygulanan topyekün özel savaş gerçekliğini ifade ediyor.

Evet! Bu yıl Newroz'u uluslararası bir komplo sonucu değerli varlığımız Başkan Apo'nun tutsak edildiği koşullarda karşılıyoruz. Bu, Newroz'a daha derin anlam kazandırıyor. Halkımızın tarih sahnesine çıkışını anlatan Newroz, şimdi de Parti Önderliğimizin şahsında uluslararası imhayı dayatan sisteme karşı, kurtuluşu simgeler hale gelmiştir. Bunun içindir ki, partimiz '-99 yılı Newroz'unu Parti Önderliği yılının başlangıcı olarak kabul etmiştir.

Che Guevaraların, Ho Chi Minhlerin, Haki Karerlerin yoldaşı Başkan Apo! Sizin şahsında geliştirilen uluslararası komplo sadece Kürdistan halkına dayatılan bir ulusal imha değildir. Bu, gerçeği tam olarak anlatmaya yetmez. Geliştirilen komplonun bu boyutta olması; emperyalizmin, İsrail siyonizminin, Türk faşizminin işbirlikçi ve gerici çevrelerin azgınca saldırması, şahsınızda somut ifadesini bulan bilimsel sosyalizmin ve enternasyonalizmin temsili ve evrensel Önderlik düzeyidir. Sizin bu gerçekliğinizden büyük korku duydukalrından, bütün ilişki ve imkanlarını biraraya getirip harekete geçirerek bu komployu gerçekleştirdiler. Bu anlamda emperyalizmin jandarması olan ABD'nin şahsınızda, dünyanın en tehlikeli kişisi, kurduğunuz partiyi de dünyanın en tehlikeli partisi olarak ilan etmesi boşuna değildir. Bu gerçeklik Başkan Apo'nun 2000'li yıllar dünyasına girişte yüzyılımızın tanık olduğu en büyük pratik, ideolojik, devrimci önderlik olduğunu ortaya koymaktadır.

Bugün Başkan Apo'ya tüm dünya ilerici insanlığının sahip çıkması bu anlamda nedensiz değildir.

Mazlumların, Agitlerin, Zilanların ve emek kahramanlarının yoldaşı Başkan Apo! Şahsınızda dile gelen, şehitlerimizin ve devrim mücadelemizde kan ve terlerini akıtan emek kahramanlarının en üst düzeyde temsilidir. Şehitlerimiz ve emek kahramanlarımız kendilerini en üst düzeyde Başkan Apo'da dile getirirken, aynı zamanda kendileri de Başkan Apo'nun başarılı öğrencileri ve sadık yol arkadaşları olmuşlardır. Bu yönüyle ardlarından gelecek olanlara, yürüyenlere doğru yolun ne olduğunu göstermişlerdir. Bu yol başarı ve zaferin teminatı olan Başkan Apo'nun ışıklı yoludur.

Partimizin Genel Başkanı, ordumuzun Başkomutanı Başkan Apo!

'99 Newroz'u Parti Önderliği yılının başlangıcı olarak ilan edilirken, bu başlangıcı Parti Önderliği ile doğru devrimci bir buluşmaya dönüştürmek hedeflenmektedir.

Bugüne kadar şahsınıza layık olamadık. İnsanüstü çabalarınıza yanıt veremedik. Yapabileceklerimizi dahi yapamayarak size yük olduk. Öyle bir noktaya geldik ki, düşman karşısında Sizi yalnız bırakarak açık hedef durumuna getirdik. Bu, tarih ve halkımız karşısında hesabını veremeyeceğiz bir suçluluk durumunu yaratmıştır. Bu noktada sorun kendimizi affettirmekten başka bir şey olamaz. Bu da, bugüne kadar oynanmayan rollerin, yerine getirilmeyen görevlerin yerine getirilerek, tam bir Apocu ruh, Apocu bilinç, Apocu pratik, Apocu yaşam ve mücadele tarzının sahibi olmayı zorunlu kılmaktadır.

Bunun bilinciyle Parti Önderliği yılının başlangıcı olan '99 Newrozu'nu karşılıyor, kararlılık sözümüzü tekrarlıyoruz.

Yaşasın Evrensel Önderimiz Başkan Apo!

Devrimci selam ve saygılarımızla

21 Mart 1999

Behdinan Eyalet Komutanlığı

Halkımızın Ulusal Onuru Başkan Apo'ya!

Biz Apo şahsında tüm insanlığın kurtarıcısı, ezilenin, zayıfın tek gerçek dostu ve önderi olan bölge halklarının onuru Yüce Önderimiz Başkan Abdullah Öcalan yoldaşın Newroz bayramını en içten sevgi, selam ve saygılarımızla kutluyoruz.

Newroz, gündüzün geceye, yani aydınlığın karanlığa baskın gelmeye çalıştığı gündür. İnsanlık olarak da sömürüden kurtulma, Ortadoğu halkları açısından da bin yılların kölelik zincirinin kırıldığı özgürlük, yurtlaşma kapılarının aralandığı gündür. Ancak insanlığı kötü emelleri için karanlıkta bırakıp, böylesi günlerin, güneşin aydınlığa çıkmasını engelleyen hakimler ve egemenler, bugünün yaratıcısını, bugüne ışık verip aydınlatan güneşi de karanlığa gömerek, insanlığın tüm umutlarını kırma peşindeler. Ancak başaramayacaklar! Bir kere gündüz geceye baskın gelmiştir. Karanlığın varlığını sürdürmedeki direnişi boşunadır. Çünkü tan yeri ağarmıştır. Güneş yeryüzünü aydınlatmış, insanlığı ısıtmış, Kürt halkının şahsında tüm dünya ezilen halklarının yüreğine dek işlemiştir. Bu güneşi karartmak çok zor, hatta imkansızdır.

20. yüzyılın tek gerçek önderi ve en gelişmiş bir yaşamın ürünü olan, siyasal, sosyal, askeri, vb. her alanda güçlü insan tipini yaratarak, halkımızın özgürlük güvencesi PKK oluşumuna giden Başkan Apo; kendisini bize yedirmiş, içirmiştir. Bize özgürlüğe giden yolu göstermiş ve gerekçeleriyle donatmıştır. Dolayısıyla önderliğimize olan borcumuzu biz, özgür bir vatanla, kurtarılmış bir halk ve insanlık ile ödemeye çalışıyoruz.

Ancak fedai bir toplulukla, bunu başaracağımıza olan inancımızla, Amed Eyalat Güçleri olarak, fedai Apo askerleri olduğumuzu bugün dolayısıyla belirtiyor, halkların kardeşliği ve özgürlüğü için savaşan Başkanımıza yapılan saldırının can çekişen egemenlerin çok kalleşçe başvurdukları bu yöntemlerin asla bizi engelleyemeyeceğini ve vazgeçmeleri gerektiğini belirtiyoruz.

Yaşasın Newrozların yaratıcısı Başkan Apo!

Devrimci selam ve saygılarımızla

21 Mart 1999

Amed Eyalet Güçleri

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya!

Yüzyıllar boyunca eskiye, kötüye ve karanlığa mahkum edilen halkımızın, nice acılar ve paha biçilmez çabalar sonucunda, başta tarihi önderlik kurumu olmak üzere, ideolojide, politikada, askerlikte, ulusal birlikte, kısacası yaşamın her alanında artık geriye bir daha dönüp bakmamacasına yeniyle, tarihle ve insanlıkla buluştuğu Önderlik Newrozu'nda, bedeni tutsak olsa da yarattığı yeni değerlerle ölümü çoktan öldüren ve fedaileşen halkımızın serîhildan gerçeğinde bayraklaşan Başkan Apo'ya selamlıyoruz.

Bu kutsal topraklarda tarihi başlatan bir halk iken, tarihin dışına itilen; emeği ile insanın insanlaşma sürecinde öncü halklardan biri iken, insanlıktan koparılan; insanlığa özgürlüğün kapılarını açan bir halk iken, özgürlük kavramına yabancılaşan halk gerçekliğimizi yeniden çağla, insanlıkla buluşturan; halkımız tarafından kanla, canla sahiplenilen; Kürt halkının ilk Ulusal Önderi mertebesine yükselen; ortaya koyduğu ideolojisi ile sınırlara sığmayan; etkilediği tüm insanlığa özgürlüğün yolunu gösteren ve bu nedenle ilerici insanlık tarafından *"20. yüzyılın son devrimcisi"* sıfatıyla onurlandırılan Siz Genel Başkanımız Abdullah Öcalan yoldaşın fizikmen esir alınmasına karşılık, halk, parti, ordu bütünselliği, ruhta bilinçte ve eylemde en üst boyutta gerçekleştirilmiş ve yine halkımızın ve ordumuzun her ferdi düşüncede ve eylemde kendisinin birer Apo durumuna getirerek, düşmanın kahpe zafer çığlıklarını boşa çıkarmış ve Sizi tutsak aldığına, alacağına bin pişman etmiştir.

Devrimci Kawa'nın ateşini çağımıza taşıyan Mazlum'un, Başkan Apo güneşini ülke topraklarının dörtbir yanına serpiştiren Agit ve Zilanlar'ın çizgi temsilcisi halk kurtuluş ordumuz ile tek ruh, tek yürek halinde serîhildan halkı konumuna gelen halkımız, Önderliksiz yaşamın olamayacağını eyleminde haykırarak, binbir emekle, kanla, canla yaratılan ulusal kurumlarıyla devletleşmeye doğru adım adım ilerlerken, *"Biz, Başkan Apo ile varolduk, Başkan Apo ile yaşayacağız ve Başkan Apo'nun özgür iradesi ile gerçekleşmeyen hiçbir çözümü kabul etmeyeceğiz"* şiarını tüm dünyaya ilan etmektedir.

Ülkemizde ve dünyanın dört bir yanında kendisini Başkan Apo'nun birer fedaisi haline getiren halkımızın yeni ulusal serîhildanlar sürecine, halk kurtuluş ordusu gerillaları olarak kendi cephemizden gereken cevabı vermemizin tarihi ve ertelenemez görevimiz olduğunun bilincindeyiz.

Ulusal bayramımız Newroz vesilesiyle, biz Botan'da savaşan parti, cephe ve ordu güçleri halkımızla birlikte Başkan Apo özgür oluncaya, halkımız kendi ülkesinde özgür ve onurlu bir yaşama kavuşuncaya kadar, yalnız ve yalnız Başkan Apo'nun *"savaşta zafer, yaşamda özgürlük"* talimatının, önderlik çizgisinin temsilcisi olacağımıza dair kesin kararlılığımızı belirtiyoruz.

Bu temelde siz Ulusal Önder Başkan Apo şahsında halkımızın, tüm yoldaşlarımızın, Ortadoğu mazlum halklarının ve dünya ilerici insanlığının Önderlik Yılı Newrozu'nu zafer coşkumuzla kutlar, selam ve saygılarımızı sunarız.

21 Mart 1999

Botan Eyalet Karargahı

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya!

Partimiz, Önderliğimizin geliştirdiği yeniden yapılanma perspektifini, sürece ve döneme denk düşecek bir şekilde ve en doğru tarzda yorumlayarak mevcut tüm sorunların köklü çözümlerini netleştirdiği, ihanetçi-işbirlikçi çete çizgisini ve isyancı köylü tarzı savaşı mahkum ettiği, tüm parti yapımıza Apocu fedai ruhu hakim kılarak VI. Zafer Kongresi'ni sonuçlandırdığı ve Kürdistan halkının iradesi olduğunu kanıtladığı bugünlerde, dünyaya ilk doğuş sembolümüz olan Newroz'a girerken, özgür Newrozlarla buluşmamızı sağlayan, büyük eylemimizin ve direnişimizin yaratıcısı, ulusal birliğimizin temsilcisi Ulusal Önderimiz Başkan Apo'yu selamlıyoruz. Çizdiği yolda yürümenin zaferle sonuçlanacağının bilincinde ve bu yolda yürümenin kararlılığındayız. Düşman, bazı gerici ittifaklarla Önderliğimize düzenledikleri komplo sonucu esir almış olabilir. Fiziki olarak Önderliğimiz düşmanın elinde esirdir, ama onun yarattığı ideoloji, çizgi, gerçek sevgi ve özgür yaşam ilkeleri partimizin yönetim, komuta ve savaşçı yapısıyla daha da bütünleşmiş ve bu bütünleşme temelinde Önderliğe ve devrime olan görev ve sorumluluklara Apocu fedai ruhuyla cevap verme zorunluluğumuzu da ortaya çıkarmıştır.

Dönem önderlik çizgisi, tarzı ve temposuyla birleşip bu temelde Apolaşmayı kendimizde gerçekleştirmenin dönemidir. Zafer ancak bu şekilde sağlanabilir.

Yeni bir Newroz ve savaş yılına düşman, her alanda bir tıkanma ve çözümsüzlüğü yaşayarak girerken, tüm parçalardaki halkımız yeniden dirilişin, yenilenmenin ve özgür yarınlarla bütünleşmenin savaşımını yükselterek girmektedir. Geçmişte köleci Asur'u yıkarak, tüm bölge halklarına da özgürlük getirilmişse, bugün kutladığımız önderlik Newroz'u da sömürgeci statülerin parçalandığı, halkımızın ortak bir iradeyle gerici güçlere karşı topyekün ayağa kalkarak savaştığı ve zaferden başka hiçbir şeye tenezzül etmediği bir Newroz olmuştur. Halkımızın girmiş olduğu bu topyekün direniş doğrultusundaki yürüyüşün, hiçbir gerici ittifak ve güç tarafından ne yapılırsa yapılsın, geriletilemeyeceği, durdurulamayacağı artık gün gibi ortaya çıkmıştır. Partimiz öncülüğünde yürütülen bu savaş, aynı zamanda tüm bölge halklarına da malolmuş, bölge halklarının Türk sömürgeciliğine, emperyalizme, siyonizme ve diğer bölge gericiliğine karşı verdiği savaşın öncüsü olmuştur. Bölge halkları kendi geleceklerini partimizin geliştirdiği bu savaşta görmeye başlamıştır.

Tarihimizin karanlık sayfaları artık geride kalmıştır. Halkımızın, Önderliğimizin yüksek emek ve çabalarıyla tarihini kendisi yaratma ve yazma inisiyatifini ele geçirmiş; geleceğini aydın, özgür ve umut dolu günlerini gerçeğe dönüştürme hedefini yakınlaştırmıştır.

Bu temelde devrimci Apocu fedai ruhuyla Newroz'u dönemin ruhuna uygun, halkımızla birlikte sevinç içinde kutlarken, PKK ideolojisinin gücüyle donanarak, kendi ölümleriyle halkımızın yeniden doğuşunu ve savaşını bugünlere ulaştırmada canlarını hiçbir engel tanımadan feda eden tüm devrim şehitlerimizin direnen ruh, umut ve cesaretlerine bağlılığın bir gereği olarak, biz Serhat eyalet güçleri devrimimizin önüne çıkarılan komplo, karşı saldırı ve engellemelere Apocu fedai vuruş tarzıyla karşı koymanın çabası ve hazırlığı içindeyiz. Zafere kenetlenmiş Apocu çizgiyle bütünleşmeyi bir zorunluluk ve görev olarak bilmekteyiz. Bu yeni dönem bizim için Apoculaşma, onun tarz ve temposunu yaşama geçirme dönemi olacaktır. Kürdistan'da insanlık lehine büyük bir netleşmeyi sağlayan ve bu uğurda yaşamını tümüyle adayan, bizlere bu mutlu günleri yaşatan büyük deha Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya bağlılığımızı tekrarlar, devrimci selam ve saygılarımızı sunarız.

Yaşasın Ulusal Önderimiz Başkan Apo!

Yaşasın partimiz PKK!

Yaşasın cephemiz ERNK, ordumuz ARGK!

Yaşasın özgürlük bayramımız Newroz!

21 Mart 1999

Serhat Eyalet Güçleri

İnsanlığın Özgürlük Güneşi Ulusal Önder Başkan Apo'ya!

Halkımızı, yaşadığımız bu kutsal günün anlamıyla eşdeğer düzeyde yeniden yaratan, ölümüne bir bağlılıkla ve mücadele azmiyle donatan, insanlık değerlerinin çıkar ilişkilerine kurban edildiği bir dönemde bütün bu değerleri kendi şahsında somutlaştırarak ülkemiz, Ortadoğu ve dünya için özgürlük güneşi yüceliğine erişen ve bizim ulusal kaynağımız olan Parti Önderliğimizin Newroz bayramını, önderliğin çizdiği doğrultuda tam bir Apocu fedai ruhuyla fedaileşen bütün parti militanları olarak kutlarız. Geçmişte yerine getiremediğimiz görev ve sorumluluklarımızı, sonuna kadar önderlik çizgisine bağlı kalarak, kendimizi yeniden yaratarak yerine getireceğiz.

Önderliğin insanlık mücadelesine uluslararası komplolarla cevap veren uluslararası çıkar şebekeleri, kendilerine göre kurmak istedikleri Yeni Dünya Düzeninde Kürt halkına ve ezilen halklara yer olmadığını son saldırılarıyla da göstermişlerdir. Buna karşılık Kürt halkı, ezilen halklar ve insanlık kendisini Başkan Apo şahsında kenetleyerek kendi düzenlerini yaratmaya çalıştıkları bu süreçte Mardin Eyaleti'ndeki bütün parti militanları olarak mücadelenin öncü gücü ve pratik ifadesi olacağımıza olan inancımızı, kararlılığımızı belirtiyoruz.

Önderliğimize yönelik geliştirilen saldırı ve komploların intikam öfkesi tek yaşam gerekçemiz olacaktır. Yarattığınız zafer çizgisinin yılmaz savaşçıları olarak, güneş ülkesini insanlığın güneşi haline getirinceye kadar mücadelemizi hergün daha da yükselterek zaferle sonuçlandıracağımıza söz veriyoruz.

Başkan Apo'nun ve Başkan Apo şahsında tüm halkımızın Newroz'unu kutluyoruz.

Yaşasın insanlık güneşi Başkan Apo!

Yaşasın Partimizin VI. Zafer Kongresi!

Yaşasın Önderlik Yılı Newrozu!

Yaşasın fedaileşen Kürt halkı!

Kahrolsun emperyalizm, siyonizm, TC faşizmi ve her türlü ihanet!

21 Mart 1999
Mardin Eyalet Güçleri

Gerçek Newrozların yaratıcısı Başkan Apo'ya!

Özgürlük bayramlarının yaratıcısı Başkan Apo'yu, Newrozlaşan Kürdistan halkını, özgür yaşam ateşini Mazlum'dan alıp, Zekiye'ye, Sema'ya, Akif'e taşıyan tüm yüce şehitlerimizi Önderlik Newrozu'nda selamlıyoruz. Apocu ruhu, Newroz ateşinde çelikleştirme geleneğine bağlı kalacağımızı belirtiyoruz.

'99 yılı, düşmanın Kürt halkı için yaşamı en çok karartmak, doğan özgür yaşam şansını en çok yok etmek istediği, bunun için de gözükara saldırdığı bir yıl. Parti Önderliğimizi esir alarak, Kürt halkının bin yılları bulan köllelikten çıkma, kölecilik tarihini tersine çevirme şansını, özgürlük imkanlarını boğmak istiyor. Kürt halkına ya köle bir yaşam, ya da vahşi bir ölüm reva görülüyor. Bunun dışındaki tüm tercih ve yollar kapatılarak halkımıza karşı uluslararası bir düşmanlık yapılıyor. Ancak halkımızın tüm düşmanları bilmeli ki, Başkan Apo'nun yıllardır yürüttüğü özgürleşme ve insanlaşma yolundaki savaşımı Kürt halkına ve Kürt kadınına tek bir yaşam seçeneğini öğretmiştir. Özgürce ve insanca yaşamı. Kürt halkı ve Kürt kadını onca emekten sonra, hele hele 15 Şubat'tan sonra özgür yaşam dışında bir yaşama yaşam demeyeceğini, tarihinde ilk defa böyle örgütlü ulusal birliğini yakalamayla, serîhildanlarıyla, eylemleriyle gösteriyor ve gösterecektir. Bu temelde "*Baharı ateşle kucaklıyoruz*" sloganıyla nasıl bir Newroz'u ve nasıl bir yaşamı seçtiğini gösteren halkımız, serîhildanlarını ve "*Ateş topu olup geliyorum*" diyen özgür kadın tutkusunu yaratan Başkan Apo'yu önderlik baharının sıcaklığıyla selamlıyoruz.

Başkan Apo tarafından yaratılan özgürlük imkanlarına ve yaşanan direnişlere, serîhildanlara gerilla cephesinden şimdiye kadar yeterince cevap olamayışımızın özeleştirisini ancak halkımızın direnişini zaferle taçlandırarak verebiliriz.

Bu temelde Newroz vesilesiyle Başkan Apo'ya, yiğit halkımıza, partimize özgür yaşam, özgür Kürdistan'a ulaşıncaya kadar savaşma ve fedaileşme sözümüzü YAJK Zagros gücü olarak yenilerken, özgür yaşam olanaklarını yaratmak için yıllardır savaşan Önderimiz Başkan Apo'ya, özgür insan ve özgür kadın armağan edileceği kararlılığımızı belirtiyoruz.

Yaşasın ulusal özgürlük Önderimiz Başkan Apo!

Yaşasın özgürlük bayramımız Newroz!

Yaşasın Newrozlaşan Kürt halkının serîhildanları!

Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

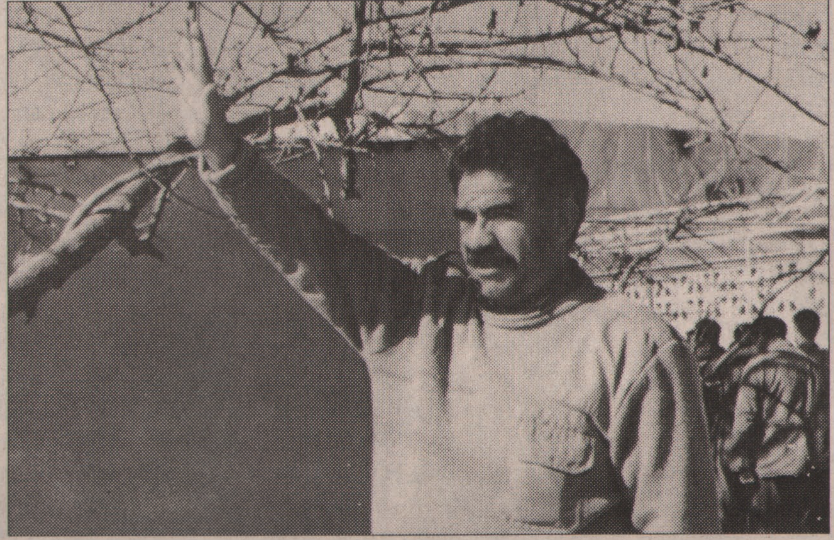
Kahrolsun emperyalizm ve her türden egemenlik!

21 Mart 1999
YAJK Zagros Eyalet Komutanlığı

'99 yılının Newrozu'na ilişkin mesajımızdır!

Kürt halkının dirilişi ve ezilen halkların özgürlük sembolü Newroz bayramını kutlarız.

Sınıfların ortaya çıkışından beri insanlar, insanın insan tarafından sömürüsünün ve sınıf savaşımının ortadan kalkacağı ideal ve adil bir toplumsal düzenin düşünü görmekten hiç geri durmadılar. İnsanlar ve halklar hiçbir zaman gelecek için umutsuzluğa kapılmadılar. Bütün çağlarda zulmün ve baskının yoğunlaştığı, sınıflararası çelişkilerin keskinleştiği ve yaşamın en bunalımlı dönemlerinde, büyük düşünür ve özgürlük tutkunu kişilikler, yeni zamanların ilk ışıklarını yayıp özgür yaşam yürüyüşüne öncülük ettiler. Ortadoğu'da zamanın en büyük köleci imparatorluğunu kuran Asurlular, boyunduruğu altındaki halkları ezdikçe, iç sömürü ve baskılardan yılan halklar baş kaldırdı. Bu dönemde Babil-Med koalisyonu oluşturularak, MÖ. 612 yılında Asurluların başkenti Ninova'yı ele geçirip, Asur köleci hükümranlığını yıktılar.

İşte o gün bugündür yakılan Newroz'un özgürlük ateşi, Ortadoğu halklarının tarihinde yeni bir milad olarak yerini alır. Milad yeni bir doğuşu ve yaşamı ifade eder. Hz. İsa ve 12 havarisinin gaddar köleci Roma imparatorluğuna karşı verdikleri özgürlük mücadelesi gerçekten de yeni bir milad olmuştur. Aynı şekilde Hz. Muhammed'in çürüyen köleci sisteme karşı başlatttığı ilerici hareket insanlık tarihinde yeni bir milad olarak geçer. Yeni milad olarak tarihe geçen ve insanlığın kurtuluşunu hedefleyen bu mücadeleler, ezilen halkların yüzyıllar süren zulme karşı direnmelerinin umut ve cesaret kaynağı oldular. Aynı şekilde, Fransız Burjuva Devrimi ve 1917 Ekim Devrimi için de bunu söylemeliyiz. Bunlar farklı düşünceler temelinde hareketler olmuşsa da, tarih yapılmasında insanlığın ortak değerleridir.

Son yüzyılımızın başlarında büyük düşünür ve eylem adamı Lenin önderliğinde gerçekleştirilen Ekim Devrimi, insanlığın ezelden beri aradığı ebedi barışın, eşitliğin, adaletin başladığı ve geliştiği bir evredir. Çünkü sosyalizm sömürünün, vahşetin son bulduğu ve insani değerlerin yüceldiği bir sistemdir.

Sosyalist düşünce ve yüce insanlık değerleriyle yoğrulmuş Çağdaş Kawa Mazlum Doğan yoldaş, bütün miladları ve tarihleri yitirilmiş Kürt halkının yeni bir tarih başlangıcıdır. Ama bu başlangıç, Kürt halkı için olduğu kadar, bütün bölge halkları için de yeni bir tarihi başlangıçtır. Yeni bir doğuş ve diriliştir. Mazlum Doğan yoldaş, Kürt halkının özgürlüğe, yeniden doğuşa ve bahara açılmasının sembolü olan Newroz gününde barbar Türk sömürgecilerinin aylar süren işkencelerinden sonra, Diyarbakır Zindanları'ndaki vahşeti ve TC'nin kan dolu tarihini protesto ederek, yaşamına son verip, özgürlük meşalesini yakmıştır. Bu geleneğin devamcıları olan Zekiye, Rahşan, Ronahi ve Berivan yoldaşlar, özgürlük maratonunda bedenlerini ateşe vererek, Mazlum Doğan yoldaşın yakmış olduğu meşalenin ateşini daha da gürleştirdiler.

Medeniyetin beşiği olan ülkemiz Mezopotamya'ya yabancı işgal ve istilaların başlamasıyla bölgedeki mazlum halklar değişik egemenliklerin hakimiyeti ve baskısı altına kaldı. Ve günümüze dek sürmekte olan bu yabancı egemenlikler, Asuri, Kürt ve Ermeni halklarının siyasal, askeri, kültürel ve ekonomik bir güce ulaşmalarını sürekli engellenmişlerdir. 20. yüzyılın son çeyreğinde tamamen mezara gömmeye çalıştıkları bu halkların tekrar dirilmeleri bilimsel sosyalizm ışığında hareket eden PKK'nin görkemli çıkışıyla olmuştur. Roma imparatorluğunu aratmayacak cinsten olan kemalist rejimin halkları inkar ve yok etme politikaları, PKK öncülüğünde başlatılan Kürdistan Devrimi ile yarılıp insanlığa doğru giden yolun kapıları açıldı.

İşte bu yeni yaşamın başmimarı olan büyük insan Abdullah Öcalan yoldaşın geliştirdiği özgürlük mücadelesi, tüm zorluk ve engellere rağmen engin bir öngörü ve direnme ruhuyla zaferin eşiğine vardırılmıştır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve onun önderliği sadece TC faşist devletine darbe vurmakla kalmayıp, aynı zamanda sosyalist düşüncenin ve hareketlerin başdüşmanı olan ABD emperyalizminin Ortadoğu'ya yönelik çıkar politikalarını hep açığa çıkarıp teşhir etmiştir. Bu duruma karşı gitgide zorlanan TC devleti, ABD emperyalizmi, İsrail siyonizmi ve Kürt ihaneti ile elele vererek, en sinsi politikalarla hiçbir savaş kuralı tanımadan ve insanlık değerlerini hiçe sayarak özgürlük mücadelesini yıllardan beri yok etmeye çalışmaktalar. Bu çabaların en çirkini ve kapsamlısı, 9 Ekim '98 tarihinde başlatılan uluslararası komplo sonucu 15 Şubat '99 tarihinde Abdullah Öncalan yoldaşın Kenya'dan korsanca kaçırılarak TC'ye teslim edilmesidir.

Abdullah Öcalan yoldaşı denetim altına almakla mücadeleyi yokedeceklerini ve Kürt halkının iradesini, geleceğini eskisi gibi teslim alabileceklerini düşünen karşı devrim güçlerinin zafer çığlıkları Kürt, Asuri ve bölge halklarının, demokratik çevrelerin ve devrim militanlarının öfke seli altında boğuldu. Genelde gerçekleştirilen tarihte eşine ender rastlanan görkemli eylemlilikler, düşmanın sevinç ve hayallerini büyük bir kabusa dönüştürmüştür. Dolasıyla Şehristan ve Akif yoldaşların Apocu ruhun verdiği yaşam coşkusu ve azametiyle gerçekleştirdikleri eylemleriyle fedailik ruhunu pekiştirip, Newroz ateşini gürleştirdiler. Aynı zamanda düşmana da "*bırakalım mücadelemizin sonunu getirmeyi, özgür irademizi teslim almayı, asıl senin sonun gelecektir*" mesajını verdiler.

Osmanlıların katliam, komplo, entrika, hile, yalan, göç, baskı ve halkları birbirine kırdırtma mirası üzerinde kurulan faşist TC devletini kahreden bir başka husus ise, yıllardan beri Asuri ve Kürt halkları arasında ekmiş olduğu nifak ve düşmanlık tohumlarının günümüzde kardeşliğe dönüşmüş olmasıdır.

Evrensel Önderliğin Avrupa'ya çıktığı andan itibaren gerçekleştirilen her türlü eylemde örgütümüz ve kitlemiz aktif bir şekilde yer alarak Önderliğe sahip çıkmıştır. Bu eylemlerde halkımızın yer almasının en önemli yanı aradaki tarihi olumsuz çelişkileri giderme yolunda atılan bir adımdır. Asuri halkının ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik eden Mezopotamya Yurtsever Devrimci Örgütü olarak, bundan böyle de zafere yakınlaşan devrim yolunda daha aktif yer alacağımızı belirtiyoruz.

Değerli özgürlük savaşçılarına!

Bugün evrensel önderlik Abdullah Öcalan yoldaş fiziki olarak, tarihi her türlü insanlık suçuyla dolu cani, faşist TC devletinin elinde bulunmaktadır. Ve her an ne yapacakları da belli değildir. Ama ne yaparlarsa yapsınlar; gün gelecek en başta TC ve diğer tüm egemen güçler, O'nun haklı savaşımı ve insanlığın kurtuluş ideolojisi önünde boyun eğeceklerdir.

Değerli yoldaşlar!

Bahara açılmakla yeni bir milada ve zorlu bir sürece girmiş bulunmaktayız. Özgürlük savaşçıları olarak içine girilen bu zorlu sürecin üstesinden gelmek ve gereklerini yerine getirmenin tek ve doğru yolu, Apocu kazanma ruhuyla, onun fedailik tarzıyla örgütlenerek, düşmanın tümden yok etme çabalarına karşı düşmanı tümden yok etmeyi hedefleyen VI. Zafer Kongresi doğrultusunda yürümektir.

Bu temelde Beth-Nahrin Yurtsever Devrimci Örgütü olarak VI. Zafer Kongresi'nden aldığımız moral ve güçle, halklarımızın ve tarihin beklentilerine cevap olacağımızı belirtiriz. Ancak o zaman zafer ve başarı kaçınılmaz olacaktır. Er veya geç zafer ezilen halklarındır. Yine bu temelde yeniden dirilişin bayramı olan Newroz ile birlikte Önderlik Yılını kutlar, VI. Zafer Kongresi'ni gerilla eylemlerini ve halk serîhildanlarını büyük bir coşkuyla selamlarız.

Önderlik Yılı Newrozu halkımıza kutlu olsun.

Yaşasın halkların birliği ve kardeşliği!

Yaşasın sosyalizm mücadelesi ve enternasyonalizm!

Yaşasın Başkan Apo'nun ışıklı yolunda gelişen halkların kurtuluş mücadelesi!

Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve ihanet!

Beth-Nahrin Yurtsever
Devrimci Örgütü

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'ya!

Başkan Apo ile başladığımız Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemizde daha da anlamlaşan Önderlik Yılı Newrozu, Ulusal Önderimizin şahsında partimize, yoldaşlarımıza, halkımıza ve tüm ilerici insanlığa kutlu olsun.

20. yüzyılda emperyalist, siyonist ve faşist sistemin dünya üzerinde egemen olma emellerini boşa çıkaran, yüzyılımızın son önder devrimcisi Başkan Apo, yarattığı milyonlarca militanıyla insanlığın umudu ve temsilcisi olmaya davet ediyor. Emperyalist sistem, bölge ve dünya gericiliği ile Avrupalı sosyal demokratları da arkasına alarak uluslararası bir komployla Önderliğimizi insanlık düşmanlarına teslim etmiştir. Önderliğimizin esir edilmesiyle bin kat daha artan kinimiz, öfkemiz bilenmiştir. Başkan Apo'nun çizgisinde gerçekleşen VI. Zafer Kongremiz ışığında yanılgılı, yetmez yanlarımızı bilince çıkarmış ve Apocu fedai ruhuyla ulaştığımız güçle düşmanı kahredecek yeni bir savaş hamlesine giriş yapıyoruz.

Fedai halkımıza!

Ulusal Önderimiz Başkan Apo'nun otuz yıllık enerjiyle tek yürek, tek yumruk olarak yarattığı değerlere ortak güven ve coşku, düşmanlarımızın yüreğine korku salan Önderliğimize olan bağlılığınızın eseri olan serîhildanlarınızı selamlıyoruz.

Başkan Apo'ya karşı Bizans, Osmanlı ve Çarlık saraylarındaki entrikalara taş çıkarttıracak kadar çirkinlikle hazırlanan uluslararası bir komplo sonucu O'nu esir almakla, ulusal varoluş, kavga ve onurumuzu yok etmek isteyen insanlık cellatlarına karşı Başkan Apo'nun ateş topları olarak Önderliğimize bağlılığımızı tüm dünyaya eylemliliklerimizle ispatlayacağız.

Zagros Eyaleti komuta ve savaşçıları adına birer Apocu fedai olarak girdiğimiz Önderlik Yılını, yeni savaş ve zafer hamlemizin başlangıcı olan Önderlik Newrozu'nu kutluyoruz.

Önderliğimizi özgürleştirme yolunu açacak ve süreklileştirecek Newroz serîhildanları yaşamın ve savaşın her alanında zaferin teminatı olacaktır.

Yaşasın Başkan Apo!

Yaşasın halkımızın ulusal direniş ve diriliş bayramı Newroz!

Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

Kahrolsun emperyalizm ve Türk sömürgeciliği!

21 Mart 1999
Zagros Eyalet Komutanlığı

Devrimin dili ve yüreği şehitler– I

♦ Adı, soyadı: Orhan DEMİR
Kod adı: Hasan
Doğum yeri ve tarihi: Ziver(Akbulut) köyü-Palu, 1965
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: Ekim 1993, Botan

♦ Adı, soyadı: Salih YAVUÇ
Kod adı: Xwînrêj
Doğum yeri ve tarihi: Hewler-Cizre, 1969
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1992, Çiyayê Mara-Çirav

♦ Adı, soyadı: Cemal AKÇAKOYUN
Kod adı: Gundî
Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, 1965
Mücadeleye katılış tarihi: 1991 (Takım Komutanı)
Şehadet tarihi ve yeri: 15 Mayıs 1992, Taşdelen korakol baskını

♦ Adı, soyadı: Şefket ÖZER
Kod adı: Şernaz
Doğum yeri ve tarihi: Nirweh köyü-Uludere, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 15 Mayıs 1992, Taşdelen karakol baskını

♦ Adı, soyadı: Cemil BAYRAM
Kod adı: Kêl
Doğum yeri ve tarihi: Uzun geçit köyü-Uludere, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 20 Kasım 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Haziran 1995, Özalp/ Van

♦ Adı, soyadı: Emin ÖZGÜL
Kod adı: Ziwer
Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: ..., Gabar

♦ Adı, soyadı: Nezir TAŞ
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Siirt, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: Temmuz 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1994, Banê Aziza-Gabar

♦ Adı, soyadı: Osman GERAN
Kod adı: Rıza
Doğum yeri ve tarihi: Şax köyü-Cizre, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: Mart 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 12 Şubat 1994, Silopi

♦ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Sultan, Zozan
Doğum yeri ve tarihi: Nusaybin, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1991, Siirt merkez

♦ Adı, soyadı: Mehmet ARAS (Yurtsever)
Doğum yeri ve tarihi: Kevzin köyü-Pervari/ Siirt, 1959
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1990, Kevzin köyü

Adı, soyadı: Ahmet BAYRAM
Kod adı: Fırat
Doğum yeri ve tarihi: Uzun geçit köyü-Uludere, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: 1991, Uludere
Şehadet tarihi ve yeri: 1992, Derahene-Uludere

♦ Adı, soyadı: Abdulkerim TEK (Milis, işkenceyle katledildi)
Doğum yeri ve tarihi: Sedek köyü/ Siirt, 1950
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1994, Siirt Merkez İl Jandarma Komutanlığı

♦ Adı, soyadı: Hasan BAYRAM
Kod adı: Gabar
Doğum yeri ve tarihi: Deryan köyü/ Şırnak, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1986, Şırnak
Şehadet tarihi ve yeri: 1989, Besta

♦ Adı, soyadı: Kasım TOK
Kod adı: Cemal
Doğum yeri ve tarihi: Kurtalan, 1968
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şehadet tarihi ve yeri: 13 Şubat 1993, Siirt merkez

♦ Adı, soyadı: Hüsamettin GENİŞ
Kod adı: Rizgar
Doğum yeri ve tarihi: Awta Xwarê köyü, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 1994, Site köyü-Şirvan

♦ Adı, soyadı: Sait BAYAR
Kod adı: Erdal (Milis)
Doğum yeri ve tarihi: Toptepe köyü-Şırnak, 1955
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: Ağustos 1992 Şırnak

♦ Adı, soyadı: Yılmaz YAZBAŞ
Kod adı: Mazlum
Doğum yeri ve tarihi: Qurte (Yolarası) köyü, Silvan, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1994, Botan

♦ Adı, soyadı: Mahmut TOY
Kod adı: Rizgar
Doğum yeri ve tarihi: Siirt
Mücadeleye katılış tarihi: Ocak 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 5 Eylül 1991, Melefah

♦ Adı, soyadı: Ahmet ÖZER
Kod adı: Ahmet
Doğum yeri ve tarihi: Nerweh köyü-Uludere, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1990

♦ Adı, soyadı: Hekim ELMAS
Kod adı: Bager Serihildan
Doğum yeri ve tarihi: Hakkari, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: Ağustos 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 6 Haziran 1994, Grana Rızê-Şemdinli

♦ Adı, soyadı: ...
Kod adı: Hamit
Doğum yeri ve tarihi: Besta Bilcuna/ Şırnak, ...
Mücadeleye katılış tarihi: Aralık 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1993, Garısa

♦ Adı, soyadı: Çoli YİĞİT
Kod adı: Bedran
Doğum yeri ve tarihi: Piroz köyü-Beytüşşebap, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1990, Kato

♦ Adı, soyadı: Ömer YASİN (Milis)
Doğum yeri ve tarihi: Piroz köyü-Beytüşşebap, ...
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: 1989, Kato

♦ Adı, soyadı: Lezgin YİĞİT
Kod adı: Musa
Doğum yeri ve tarihi: Piroz köyü-Beytüşşebap, 1962
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1991, Kaşura

♦ Adı, soyadı: Zeki SORAN
Kod adı: Sait
Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1993, Çatak

♦ Adı, soyadı: Enver ÖKTEN
Kod adı: Bawer
Doğum yeri ve tarihi: Hevler köyü-Cizre, 1965
Mücadeleye katılış tarihi: 1986
Şehadet tarihi ve yeri: 1990, Cizre

♦ Adı, soyadı: Ubeyt ÖKTEN
Kod adı: Ferhat
Doğum yeri ve tarihi: Cizre, 1968
Mücadeleye katılış tarihi: 1987
Şehadet tarihi ve yeri: 1991, Cudi

♦ Adı, soyadı: Bahaddin AKŞİN
Kod adı: Şer
Doğum yeri ve tarihi: Bırk köyü-Cizre, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 12 Ekim 1992, Kasrik boğazı-Cizre

♦ Adı, soyadı: Reşit ULUMAN
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Hisar (Hebler) köyü, 1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1993, Cudi

♦ Adı, soyadı: Nevzat ÖZALP
Kod adı: Serihildan
Doğum yeri ve tarihi: Hetma köyü-Güçlükonak/ Şırnak, 1980
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 8 Temmuz 1994, Çirav

♦ Adı, soyadı: Musa ERDEM
Kod adı: Dilovan
Doğum yeri ve tarihi: Hetma köyü-Güçlükonak, 1978
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şehadet tarihi ve yeri: Mayıs 1992 Xursê köyü-Gabar

♦ Adı, soyadı: Ahmet BURMUŞ (Yurtsever)
Doğum yeri ve tarihi: ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şehadet tarihi ve yeri: 1993, Cizre merkez

♦ Adı, soyadı: Ahmet YAŞAR
Kod adı: İsmail, Latif
Doğum yeri ve tarihi: Kawerik (Harmankaya) köyü-Ömerli, 1965
Mücadeleye katılış tarihi: 1985
Şehadet tarihi ve yeri: 1988, Botan

♦ Adı, soyadı: Mehmet SAVUN
Kod adı: Akif
Doğum yeri ve tarihi: Bane (Ormaniçi) köyü-Eruh, 1952
Mücadeleye katılış tarihi: 1985
Şehadet tarihi ve yeri: 1989, Çiyayê Bızına-Gabar

♦ Adı, soyadı: Ömer SAVUN (Milis)
Doğum yeri ve tarihi: Bane köyü-Eruh, 1954
Mücadeleye katılış tarihi: 1983
Şehadet tarihi ve yeri: 1989

♦ Adı, soyadı: Mahfuz DEMİR
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Hakkari, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: Ağustos 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 1994, Perihan karakolu-Başkale

♦ Adı, soyadı: Emin ...
Kod adı: Heval
Doğum yeri ve tarihi: Silopi, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1990, Kaşura-Çukurca

♦ Adı, soyadı: Mehmet ÖZER
Kod adı: Sami
Doğum yeri ve tarihi: Nerweh köyü-Taşdelen-Uludere, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: 5 Ağustos 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 20 Mart 1990, Şibazyon köyü-Uludere

♦ Adı, soyadı: Ahmet ÇALIŞKAN
Kod adı: İsa
Doğum yeri ve tarihi: Urfa, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1978
Şehadet tarihi ve yeri: 1986

♦ Adı, soyadı: Hacı GÜRŞİRAY
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Şikeftiya-Siirt, 1953
Mücadeleye katılış tarihi: Eylül 1989
Şehadet tarihi ve yeri: Şubat 1994, Lêfê köyü/ Siirt

♦ Adı, soyadı: Atar GÜNER
Kod adı: Ömer
Doğum yeri ve tarihi: Avgamasiya Köyü-Şırnak, 1969
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1993, Bestler

♦ Adı, soyadı: Sait TAŞAR
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Bestika Mersina köyü/ Şırnak, 1966
Mücadeleye katılış tarihi: 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 1994, Cudi

♦ Adı, soyadı: Abdurrahman GÜNGER
Kod adı: Serhat
Doğum yeri ve tarihi: İkizce Köyü-Şırnak, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 4 Ekim 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 13 Şubat 1994, İkizce köyü/ Şırnak

♦ Adı, soyadı: Hasan SEVİM
Kod adı: Haşim
Doğum yeri ve tarihi: Ciniver köyü/ Şırnak, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: Kasım 1985
Şehadet tarihi ve yeri: 26 Ocak 1992, Bestler

♦ Adı, soyadı: Hamid BAYAR
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Toptepe Köyü-Şırnak, 1972
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: Haziran 1993, Toptepe köyü

♦ Adı, soyadı: Sıddık EKİNCİ
Kod adı: Cahit
Doğum yeri ve tarihi: Şiderut (Çoban) köyü/ Şırnak, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1986
Şehadet tarihi ve yeri: 1991, Silopi

♦ Adı, soyadı: Alattin TAŞ
Kod adı: Agit
Doğum yeri ve tarihi: Köprülü köyü-Çukurca, 1971
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1990, Bestler

♦ Adı, soyadı: Haydar TAŞ
Kod adı: Fehmi
Doğum yeri ve tarihi: Köprülü köyü-Çukurca, ...
Mücadeleye katılış tarihi: Haziran 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1991, Botan

♦ Adı, soyadı: Ramazan TAVŞAN
Kod adı: Sait
Doğum yeri ve tarihi: Guyina köyü-Eruh, 1954
Mücadeleye katılış tarihi: 1985
Şehadet tarihi ve yeri: 19 Mayıs 1989, Gera Weşê köyü-Şêx Emer Dağı

♦ Adı, soyadı: Eyüp GERAN
Kod adı: Rêzan
Doğum yeri ve tarihi: Şax (Çağlayan) köyü-Cizre, 1967
Mücadeleye katılış tarihi: 1985
Şehadet tarihi ve yeri: 1988, Beytüşşebap

♦ Adı, soyadı: Ali UĞUR
Kod adı: Mahmut
Doğum yeri ve tarihi: Kurtalan, 1960
Mücadeleye katılış tarihi: 1977-78
Şehadet tarihi ve yeri: Mayıs 1985, Mutki-Kolanis köyü-Şeyh Hebib Dağı

♦ Adı, soyadı: Halil İDİZ
Kod adı: Haki
Doğum yeri ve tarihi: Bozalan köyü-Cizre, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: ..., Gabar

♦ Adı, soyadı: Halit ÇAKIR
Kod adı: Fadıl
Doğum yeri ve tarihi: Deşta Lêlan köyü, ...
Mücadeleye katılış tarihi: 1986
Şehadet tarihi ve yeri: 19 Mayıs 1989, Gêra Weşa köyü-Şeyh Emer Dağı-Eruh

♦ Adı, soyadı: Ali ULGE
Kod adı: Orhan
Doğum yeri ve tarihi: Hevler köyü-Cizre, 1952
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: Ekim 1992, ...

Adı, soyadı: Mehmet PİŞKİN
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Hêtma köyü-Güçlükonak/ Şırnak, 1960
Mücadeleye katılış tarihi: ...
Şehadet tarihi ve yeri: Ocak 1996, Cizre

♦ Adı, soyadı: Ömer ERDEM
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Hêtma (Basa) köyü-Güçlükonak/ Şırnak, 1956
Mücadeleye katılış tarihi: 1990
Şehadet tarihi ve yeri: 1993, Hêtma köyü

♦ Adı, soyadı: Hayri TURAN
Kod adı: Ömer
Doğum yeri ve tarihi: Nerweh köyü, (Taşdelen)-Uludere, 1976
Mücadeleye katılış tarihi: Temmuz 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1990, Bestler

♦ Adı, soyadı: Emin ÇETİN
Kod adı: Welat
Doğum yeri ve tarihi: Nerweh köyü-Uludere, 1970
Mücadeleye katılış tarihi: Ekim 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1990, Masiro-Çatak

♦ Adı, soyadı: Ahmet ÇETİN
Kod adı: Eşref
Doğum yeri ve tarihi: Nerweh köyü-Uludere, 1965
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1989, Çukurca

♦ Adı, soyadı: Ebubekir ...
Kod adı: Hayri
Doğum yeri ve tarihi: Silopi, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: Kasım 1993, Silopi
Şehadet tarihi ve yeri: ...

♦ Adı, soyadı: Tahir ERBEK
Kod adı: Hamit
Doğum yeri ve tarihi: Güveşil, (Ekinyolu) köyü-Eruh, 1973
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: 29 Nisan 1994, Baneviye-Cudi

♦ Adı, soyadı: Kadriye BUDAK
Kod adı: Çiçek
Doğum yeri ve tarihi: Şax (Çağlayan) köyü-Cizre, 1975
Mücadeleye katılış tarihi: Mart 1993
Şehadet tarihi ve yeri: 17 Kasım 1993, Cizre

♦ Adı, soyadı: Hüseyin ERTENE
Kod adı: ...
Doğum yeri ve tarihi: Eruh, 1963
Mücadeleye katılış tarihi: 1991
Şehadet tarihi ve yeri: 21 Mart 1992, Cizre

♦ Adı, soyadı: Yakup YAVUZ
Kod adı: Ömer
Doğum yeri ve tarihi: Hewler (Hisar) köyü-Cizre, 1968
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1990, Şax köyü-Cizre

♦ Adı, soyadı: Emin AKBAŞ
Kod adı: Navşer
Doğum yeri ve tarihi: Bırk köyü-Cizre, 1974
Mücadeleye katılış tarihi: 1989
Şehadet tarihi ve yeri: 1991, Darahinê/ Şırnak

♦ Adı, soyadı: Mehmet ÖNER
Kod adı: Reşit
Doğum yeri ve tarihi: Hêtma (Basa) köyü-Güçlükonak/ Şırnak, 1963
Mücadeleye katılış tarihi: 1992
Şehadet tarihi ve yeri: Nisan 1994, Gabar

Değerli okuyucular
Elimize ulaşan şehit künyelerini yayınlıyoruz. Daha önceden yayınlanmış künyeler de içinde olabilir.

“İnsanlığı ve doğayı Gabar’da sevdim”

Adı, soyadı: **Abdullah DEMİR**
Kod adı: **Battal**
Doğum yeri ve tarihi: **Çalê köyü-Nusaybin, 1974**
Mücadeleye katılım tarihi: **1990, İzmir**
Şehadet tarihi ve yeri: **25 Kasım 1997, Çirav**

... Raxtını beline bağladı. Yeleğini üzerine giydi. Kefyesini boynuna atıp uçlarını arkadan bağladı. Artık hazırdı. Bakışları yalım yalımdı. Avına atlayacak bir şahin gibi fıldır fıldır dönüyordu gözleri. Elini uzattı kırmızı jarjörlü silahını aldı. Mekanizmasını geriye çekti, bıraktı. Sonra emniyetini açtı. Namlusunu havaya dikti ve ağzına mermi sürdü. Yeniden emniyete aldı. Pırıl pırıl, simsiyahtı silahı. Çevik bir hareketle omuzuna attı ve kendisini bekleyen arkadaşlarına döndü:

- Haydi yoldaşlar gidelim.

Bir manga gerilla silahlarını omuzlayıp peşpeşe dizildiler, BKC, B-7, ve Kleşler gün ışığında parıldadı. Adımları hızlı, yüzleri güleç, bakışları keskindi. Sık ağaçlıkların arasından geçtiler. Sarp kayalıkları aştılar, birkaç saat sonra;

- Burada mevzilenirsek nasıl olur? diye komutasındaki arkadaşlara sarp kayalıklı dar boğazı gösterdi. Karar vermeden önce yoldaşlarınında görüşünü almak istiyordu. Gerillalar etraflarına baktılar. Daha önce yüzlerce kez keşfettikleri araziyi alışkanlıkla birkez daha keşfettiler. Sonra başlarıyla komutanlarını onayladılar. Silahlarını omuzlarından indirip mevzilenmeye başladılar. Komutan her üç mevziyi tek tek gezdi. Birisinin önüne büyükçe bir taş yerden alıp koydu. Bir diğerini yükseltti. Diğer mevzi ise fena değildi.

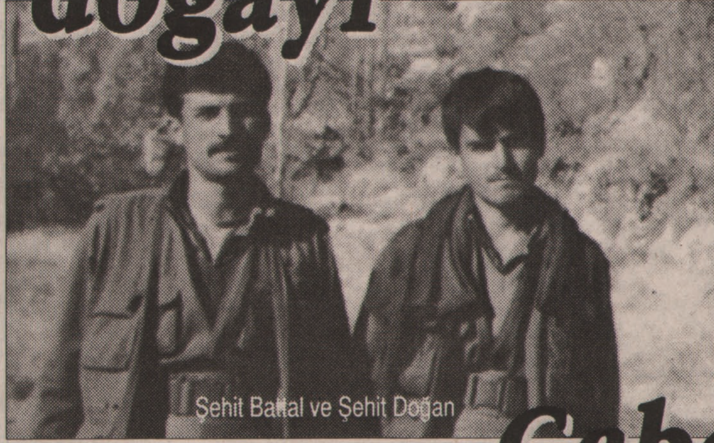
Yerinde duramıyordu. İlk kez bu kadar sabırsızlanıyordu. Düşman geldi gelecekti. Bunu biliyordu yinede sabırsızlanıyor, eli bir tetiğe gidiyor, bir geri geliyordu. Sanki acelesi vardı. Bir an önce gelseydi şu düşman ve dökseydi halkının bin yıllık kinini. Ne işleri vardı Kürdün diyarında? Herkes kendi ülkesinde olsa daha iyi değil miydi? O da gitmişti düşmanın ülkesine. Ama ne eline silah almış, ne de birilerini katletmişti. Uysal uysal ekmeğini kazanma savaşı vermişti o kadar. Hatta çok nazik davranmıştı, çok alçakgönüllülük göstermişti oradaki insanlara. Bazılarıyla arkadaş bile olmuştu. Sonra ayrılmıştı onlardan.

Ülkesine yabancıların doluştuğunu öğrenmişti, yıllar sonra... Sömürüldüğünü öğrenmişti. Ülkesinin talan edildiğini, insanlarının katledildiğini öğrenmişti. Ve kendisinin metropollere savrulduğunu öğrenmişti. Düşman kavramı yerleşmişti beynine. Demek bir düşmanı vardı... Hemen kesmişti işle ilişkisini ve soluğu Gabar’da almıştı. Gözleriyle görmüştü dostu, düşmanı ve düşmanın ettiklerini ...

- Geliyorlar, diye fısıldadı ön mevzideki gerilla. Hayallerinden sıyrılarak son defa kontrol etti çevresini. Eli yeniden tetiğe gitti. Arkadaşlarına dönerek tek tek baktı hepsine. Şimdi rahat ve sakindi.

- Kimse ateş açmasın. Tam içimize girsinler. Öyle vurun ki, hiç kimse kalkmasın, diye talimatını verdi. Yüzünü pembesi bir gülümseme kaplamıştı. Nihayet düşman beliriverdi. Bir, iki, üç...

Gittikçe yakınlaşıyorlardı. Yüz adım, elli adım, on adım... Birden namlular hep bir ağızdan alev saçtı. Ortalık can pazarıydı. Düşman askerleri yan yana devrildi. Bombalar peşpeşe gümledi. Gerillaları beklemiyor olmalıydılar. Kendinden emin çıkmıştı Kürdün arazisine. Emin adımlarla yürümüştü Çirav doruklarına. Ancak görmek nasip olmadı çoğuna Çirav’ın doruğunu, bir daha göremeyecekleri gibi ülkelerini...

Şehit Battal ve Şehit Doğan

Çatışma başlamıştı. Düşman askerleri sarhoş gibi ölümün üzerine geliyorlar, ölüyorlardı. Araziye dağılmış olanların çoğu hâlâ aşağılardan küme küme geliyordu. BKC’ci, silahını kümenin içine doğrultarak, aralıklarla dokunuyordu tetiğe. Onlarca düşmanın içine iki gülle atmıştı B-7’ci. Ve kleşler en yakındakileri taramıştı el bombaları eşliğinde. Birkaç ceset duruyordu gerilla mevzilerinin önünde. Yeşil giysileri siyah potinleri kana bulanmıştı. Kiminin silahları yana düşmüş, kiminin kollarında takılı kalmıştı. Hepsi de pırıl pırıl parlıyordu güneşin şavkında. Bu manzara gerillanın silah alma arzusunu okşuyor, giderek dürtüklüyor, kamçılıyordu.

Daha önce neden sabırsızlandığını şimdi anlıyordu gerilla komutanı. Bakışlarını silahlardan alamıyordu. Ne kadar da çok silah devrilmişti yere, hepsi de yeni yeni! Yeniden sabırsızlanıyordu. İçi içine sığmıyor, kendini mevzide tutamıyordu. Nihayet atıldı. Yoldaşları ateşi daha da gürleştirerek savunmaya başladılar O’nu. Bir çevik hareketle ulaştı ilk silaha, sonra bir diğerine, bir diğerine... Ta ki serseri bir kurşun gelip değinceye kadar bedenine ve bedeninden sıcacık bir kan sel olup ulaşıncaya dek yaşam ağacının köklerine.

- Bijî Serok Apo! oldu son sözleri ve yoldaşları daha bir kinle dokundular tetiklere. İntikam çığlıkları yükseldi her tarafa.

Ve daha çok düşman devrilir oldu Çirav toprağına...

Kürdistan’da sömürgecilik tarihi bir anlamda ‘Kürdü Kürde kırdırtma’ tarihidir. Sömürgecilik bu politikasını yaşama geçirebilmek için halkımızı mezhep, aşiret ve düzen partileri etrafında bölüştürüp aralarında yapay çelişkiler yaratmış, yıllarca halkımız birbirine karşı kavga, dövüş içinde tutarak bu temel üzerinde sömürgeciliğini tesis etmeye çalışmıştır.

Bu aşiretler arası kavgalar nedeniyle birçok aile yerinden yurdundan göçetmek zorunda kalmıştır. Kürdistan’dan ayrılmak durumunda kalan Kürdün gideceği yer, Türkiye metropolleridir. Orada, yaban ellerde en aşağılık işlerde çalışmaya mahkumdur artık. Onu da bulabilirse tabii. Metropollerde en çok emek isteyen, fakat en az ücret getiren işler Kürtlere bırakılmıştır. Kürdistan’dan giden bir Kürt, metropolde insan gibi emeğini satamaz. Yani bir fabrikaya gidip iş tutamaz. Bunu yapması için yıllar geçmesi gerekir. İlkin inşaatçılık, kapıcılık, hammallık, lağım temizleyiciliği, çöpçülük vs. en düşük işleri yapar. Ondan sonra başka işlere talip olabilir. Ve tabii bu süreçte de hem asimilasyon cenderesinden geçer, hem de aşağılanarak, horlanarak, aç, sefil bırakılarak kişiliği ezilir, onuru kırılır, kısaca Kürtlüğünden çıkartılır.

İşte belirtilen durumlar maruz kalanlardan birisi de **Battal** yoldaşın ailesidir. Aşiretsel kavgalardan kaçarak metropollere sığınır, orada yaşamaya çalışırlar. Ancak partimizin çıkışı, Kürt insanını aydınlatması, bilinçlendirerek özüne sahip çıkar hale getirmesi, bu ailede de yankısını bulmuştur. Birçok Kürt ailesi gibi Battal yoldaşın da ailesi düşmanın asimilasyonuna karşı Kürtlük özelliklerini koruyarak ve yurtseverleşerek karşı koymaya, direnmeye çalışır.

Ülkede yükselen devrimci savaşın etkisi bireyleri amansız arayışlara iterek çelişkileri çözme yoluna sevketmektedir. Battal yoldaş İzmir’de sosyal, sınıfsal ve ulusal iç çelişkileri, özellikle de düşmanın halkımıza yönelik baskılarını ve aşağılayıcı uygulamalarını daha yakından görmeye başlar. Bu çelişkilere anlam vermeye başladıkça ülkesine ve onun kurtuluşuna olan özlemi artar. Bu özlemine ulaşmanın da, bağımsızlık savaşının zaferinden geçtiğini anlar. Bu bilinçle metropollerde parti ile ilişkilenir, faaliyetlere katılır. Ailece cephesel çalışmalarda yer alırlar. Zaten kız kardeşlerinden biri gerillaya katılmıştır bile. Belli bir süre sonra gelen kız kardeşinin şehadet haberi, Battal yoldaşı ve ailesini daha da etkiler, partiye daha da yakınlaştırarak düşmana karşı kin ve nefretlerini kat be kat artırır.

İntikam duygusu artık sabırsızlandırmaktadır O’nu. Öyle ya, köylülükte olsa, birileri gelip kızkadeşini öldürse, hemen eline silahını alıp peşlerine düşmez miydi? Peşlerine düşmeyip evde oturursa ‘korkak’ demezler miydi? Hatta ‘na mussuz’ demezler miydi? Yıllarca böyle denilmesin diye az mı birbirlerinden adam vurmuşlardı! Hem de boş yere. Ama bunun bilincine şimdi varıyordu. Esas düşmanını şimdi tanıyordu. Bütün halkını katleden, bütün kız kardeşleri, ağabeyleri, erkek kadeşleri, babaları, oğulları, anaları, kızları, hatta yaşlıları, bebeleri katleden bu kara postallı düşman değil miydi? Silahını alıp bu katillerin peşine düşmeyen ‘korkak, namussuz’ değil miydi?

Artık Battal yoldaş yerinde duramıyordu. Bu duyguları, bu düşünceleri onu delirtecekti. Metropoldeki cehpe çalışmaları O’nu doyurmuyordu. Savaş daha çekici geliyordu. Çünkü daha doyurucuydu. Fazla bekleyemezdi. Hemen çalışmalarını arkadaşlarına devretti. Ailesiyle kucaklaştı, vedalaştı. Ailesi, arkadaşları terminale kadar gelip bir düğün havasında uğurladılar O’nu. Ve 24 saat süren bir yolculuktan sonra ülkesindeydi.

İlk Gabar’a geldi. Gabar’ı görür görmez sevdi ve yıllardır neden gelmemiş olduğuna hayıflandı. Gerillayı ilk Gabar’da gördü, silahlara dokundu. İlk “heval” dendi kendisine, yer verildi, ilgi gösterildi. Sıcak ve sanki kırk yıldır tanışan dostların içtenliği ve samimiyeti ile sohbetler yapıldı, Gabar’ın tadına doyum olmayan meyveleri yendi...

Battal yoldaş çok mutluydu artık. Nihayet düşmana olan kinini dökecek bir ortama kavuşmuştu. Artık süreç başlıyordu. Yıl ’90’dı. İlk savaşçı eğitimini burada aldı. Halkının malını, canını, namusunu koruyacağına söz verdi. Ülkesinin sömürge olduğunu, bunun kurtuluşu için halk savaşının verilmesi gerektiğini, bunun da çok uzun sürebileceğini, akla hayale gelmez zorluklarının olduğunu ve bir halk savaşçısının bu zorluklarla mücadele etmeye kararlı olması gerektiğini öğrendi. Ülkesinin bağımsızlığı için kanının son damlasına kadar savaşacağına and içti. Sonra sıra silahlara geldi. İlk kurşunu sıkarken sanki birkaç yıl öncesinde sıkılan ‘ilk kurşun’un heyecanını yaşıyor gibiydi. Çok çabuk öğrendi ‘gez, göz ve arpacığı.’ Tam tetiğe dokunacakken soluğunu tutacaktı ki, silahı titremesin ve düşman neferi kurtulmasın. Bunları çok önemli gördü ve iyice aklına nakşetti.

Eğitimini tamamladıktan sonra savaş birliklerinde yerini alan Battal yoldaş, oldukça çoşkulu, moralli ve savaş azmiyle doluydu bu süreçte. Yoldaşlarına karşı hep saygı-sevgi gösterir, mütevazi ve çalışkandır, cesaretli ve pratikçidir. Görevleri seve seve ve hakkını vererek yapar. Yarımyamalak işleri yapmaktan hoşlanmadığı için büyük titizlikle işlerini yürütür ve sonuç almayana dek yakasını bırakmaz. Sağlam iş yaptığı için, birçok önemli iş kendisine verilir. Erzak, cephane depolama, grup getirip götürme gibi önemli işlerde hemen O’nu görmek mümkündür. Hem savaşkanlığı, hem çalışkanlığı, hem bağlılığı O’nu tez zamanda yoldaşlarının sevgilisi haline getirir ve görev almasının önerirler. Bunun üzerine aralıklarla birim, manga ve takım komutanlığı görevlerine kadar yükselir.

Gabar’ı sevdiği kadar Cudi’yi de sever Battal yoldaş. Biri diğerinden güzel bu cennet parçalarına bağlanır. 1995-97 yılları arasında kaldığı Cudi’de birçok savaşıma katılır ve birçok görevi başarır. Cudi’yi çok sevmiştir, ama Gabar’a sevgisi apayrıdır. Gabar ilk adım attığı özgür vatan toprağıdır O’nun için. Ve yine Gabar, özgürlüğün sonsuz bağrına yürüdüğü yerdir.

“İlk kurşun’un patlatıldığı yerin anlamını, ülkemin dağlarına sevdalanmanın önemini ve Agit’lerin izleyicisi olma kararlılığını, insanlığı ve doğayı Gabar’da gördüm, anladım, sevdim’” sözleriyle Battal yoldaş bir cümlede bütün yaşamını, duygularını ve Gabar’ın önemini ifade etmiştir. Gabar ise, bütün görkemi ve güzelliğiyle kendi topraklarında çıkan kahramanları Agitleri, Battal’ları her zaman kucaklamaya hazırdır...

Kürdistan devrim şehitleri ölümsüzdür.

Battal yoldaşın anısı özgür vatan yaratılarak yaşatılacaktır.

Silah arkadaşları

Cangir yoldaşın anısı tüm Kürdistan gençliği için bir devrim mirasıdır

Adı ve soyadı: **Yılmaz ŞENGÜL**
Kod adı: **Cangir**
Doğum yeri ve tarihi: **Uludere, 1982**
Mücadeleye katılış tarihi: **1993, Uludere**
Şehadet tarihi ve yeri: **22 Nisan 1997, Dicle suyu**

Cangir yoldaş, savaşımızın en çok gelişip yaygınlaştığı bir dönemde çok küçük yaşta partiyle tanışır. Yaşadığı ortamda tanıdığı arkadaşlarının saflarda yer alması, gerillanın uzun süreden beri alanda faaliyet yürütmesi nedeniyle köy ve aile çevresi bu çalışmalardan etkilenir. Ve böylece kendisinde çok erkenden yurtseverlik duyguları yeşerir. Sürekli gerillayla ilişki halinde olması, yaşamının gerillayla içiçe geçmesinden ötürü bir gerilla olmak, düşmana karşı mücadele etmek isteği Cangir yoldaşta bir tutku haline gelir. Ve bu tutkusunu ’93 yılında gerçekleştirir. Çocuk yaşta olmasına rağmen çok zeki biridir. Kısa sürede akıllılığı ve yoğunlaşma düzeyiyle gerilla ve devrim gerçekliğiyle bütünleşir. Aslında çok daha erkenden saflara katılma isteminde bulunmuş, ancak yaşının küçüklüğünden ötürü bu isteği ilk başta gerillalarca uygun görülmediğinden bir süre daha beklemesi istenmiş, ’93 yılına gelindiğinde ise ülke genelinde olduğu gibi, özellikle Botan’da kitlenin tamamen gerillayla bütünleştiği, saflara akın akın gençlerin katılım gösterdiği heyecan dolu bu yılda o da katılma şansı bulur.

“*Daha fazla bekleyemem*” diyerek sabırsızlıkla gerillaya katılan Cangir yoldaş, küçük yaşına rağmen hayalini gerçekleştirebildiği için coşkulu ve mutludur. Sempatik özellikleriyle ve kıvrak zekasıyla, bulunduğu birliklerde arkadaşlarının ilgisini çeker. Ayrıca herkese moral ve esin kaynağı olur. Uludere alanında kısa bir süre kaldıktan sonra Garisan alanına geçer. Burada 1993-94 kış sürecinde küçük yaştaki savaşçılar için özel olarak açılan eğitim devresine katılır. Kavrayış düzeyi gelişkin olduğundan dersleri çok çabuk kavrar. Tutum ve davranışlarıyla çocukluğun çok üstünde olgun bir militan gibidir. Zekasıyla birleşen olgunluğundan dolayı Mahsum Korkmaz Akademisi-Botan Şubesi’nde iki devrelik eğitime alınır. Bu eğitim süreçlerinde ideolojik olarak kendisini geliştirir. Ve toplumsal şekillenmesini kırarak, kişiliğinde büyük bir devrimci dönüşümü gerçekleştirir. Bu eğitim devrelerinden sonra kendi önerisiyle Gabar alanındaki gerilla birliklerine katılır.

’94 yılında gittiği Gabar alanında arkadaşlarının ilgi odağı olmasını bilir. Yaşamdaki kararlılığı ve sürekli eksikliklere yetmezliklere karşı eleştirisel yaklaşımıyla parti yaşamının oturtulmasında yapıcı örnek tutumlar sergiler.

Yaşının küçüklüğünden ötürü ön saflarda eylemlere gönderilmeyen ve korunmaya çalışan Cangir yoldaş, arkadaşlarının bu yaklaşımını hiç kabullenmez. Bu yüzden geliştirilen her eylemde yer almak için ısrar eder. Arkadaşlarının istememelerine rağmen, kendi dayatmasıyla birçok eylemde yerini alır. Yaşamda, eğitim süreçlerinde varolan kapasitesiyle arkadaşlarına yardımcı olur. Sürekli yeni şeyler öğrenmek, öğretmek dönüşüm sağlamak Cangir yoldaşta bir tutkudur.

’97 yılı başlarında Botan Eyalet Konferasında alınan kararla bazı eylemlerin gerçekleştirilmesi için Gabar’dan bir taburluk güç Kerboran alanına geçer. Cangir yoldaş da bu güçün içinde yer alır.

’97 baharında yoğun yağışlardan dolayı zaten zor olan Kürdistan coğrafyası çalışmaları daha da zorlaştırmıştır. Sular her yerde kabarmış, geçit vermez hale gelmiştir. Kürdistan’da salt düşmana karşı mücadele verilmez, doğanın zorluklarına karşı da mücadele verilir. İşte böylesine çetin koşullarda Gabar’dan Kerboran’a geçmek için azgın sularla boğuşmak gerekir.

Gerillalar gruplar halinde bu azgın sulara vururken Cangir yoldaşın içinde bulunduğu sal akıntıya kapılarak devrilir. Salda bulunan diğer altı savaşçı akıntıdan kendilerini kurtarmayı başarırlar, ancak Cangir yoldaş kendisini akıntının sert vuruşlarından kurtaramaz. Akıntı anında bile soğukkanlılığını korur, arkadaşlarının telaşına rağmen, O, arkadaşlarını sakinleştirmeye çalışır. Fakat akıntının sert darbeleri Cangir yoldaşı takatsız bırakır ve en son dönüp yoldaşlarına bakarak, sonra kendisini Dicle suyunun sonsuzluğun akışlarına bırakır. Ve insanlık tarihinin başladığı engin Mezopotamya topraklarında yeniden insanca yaşama zeminini yaratmak için savaşan diğer devrim kahramanları gibi Cangir yoldaş da bu ülke tarihinde yeni bir destan olur.

Silah arkadaşları

Zafer ve Şoreş yoldaşı yüreğimize gömerken, kavgamızda yaşatacağız

Adı, soyadı: **Selim CANAVAR**
Kod adı: **Zafer**
Doğum yeri ve tarih: **Konya, 1973**
Mücadeleye katılım tarihi: **1992**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ağustos 1996, Xokan Karakol baskını- Başkale**

Adı, soyadı: **M. Zeki**
Kod adı: **Şoreş**
Doğum yeri ve tarih: **Hakkari, 1978**
Mücadeleye katılım tarihi: **1994**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ağustos 1996, Xokan Karakol baskını- Başkale**

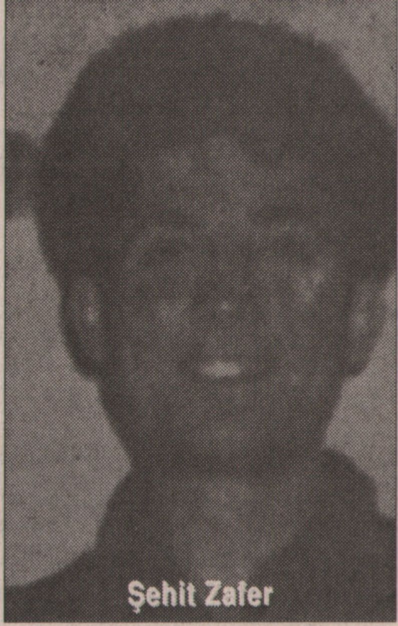
Yağmur yağıyor, şiddetli bir rüzgarda yola koyuluyoruz. Gürpınar ile Hakkari arasında kalan Bervar Sevdin alanına geçiş yapacağız. Tepeye doğru ilerledikçe yağmur yerini iri taneli doluya bırakıyor, önden giden arkadaşlar bazen sisin içinde kayboluyor sonra tekrar görünüyorlardı. Gökyüzü ikiye bölünmüştü sanki. Aşağımızda hoş bir kırmızı uzanırken, önümüzde beyaz ve siyah bulutların karıştığı soyut bir resim uzanıyordu. Tabloyu süsleyen arkadaşların hepsi dalgın ve yorgundular ama geleceğe yönelmenin azmi hepsini yürütüyordu.

Çok karanlıktı öncüler yolu şaşırmış, rastgele araziye vuruyorduk, bir tepenin başına, bir vadinin aşağısına iniyorduk. Tabii bu esnada düşmeler, kaymalar, söylenenler başlı başına bir konuydu. Gece saat 3.15 civarında "bere reşe" ismini verdikleri bir noktada mola verdik. Öncüye her türlü dua okunmuştu, burdadır dediği noktaya yaklaşık sekiz saattir yürüyor ama ulaşamamış, yol üzerindeki başka bir noktada mola vermek zorunda kalmıştık. Öncümüz Mahir arkadaş, sanırım yol şaşırma yarışlarında birinciliği rahatlıkla alabilecek kabiliyette. Yorgun olan arkadaşlar manga manga konuplanıp, nöbetçileri çıkardıktan sonra uyumaya geçtiler. Dolu vargücüyle yağmaya devam ediyordu, arkadaşlar üstlerini örttüyselerde işe yaramıyor,dolu taneleri kısa sürede yerleri, yağmurlukları ıslatıp arkadaşların uyumasını engellemeye çalışıyorsada, hiçbir arkadaş ona aldırmıyor, derin bir uykuya dalıp, umudun, zaferin düşlerini görmeye hazırlanıyorlardı, her şeye inat. Sonunda dolu yenildi, yağmaktan vazgeçip, yerini bulutlu bir havaya bırakırken, uzaklarda birkaç yıldız bulutlara sızma yapıp dışarı çıkmış, bizi selamlıyorlardı.

Bere reşe, ismindende anlaşılacağı gibi, hep siyah ve parlak kayalıklardan oluşmakta. Her tarafında dizboyu yükselen otlar bulunmakta olup, aşağısında akan berrak bir pınar ve onun devamı olan narin bir dere uzanmaktaydı. Derenin içinde yemyeşil, parlak yapraklı bitki örtüsü boy verirken, yanındaki tuzık ise kahvaltımıza misafir olmuştu bile.

Tarihi randevu;
Xokan karakol baskını

Günler birbirini izlemiş, birçok görevlendirme, keşif yapılmış ve konumlanma için uygun alanlar bulunmuştu. Alana ilk

Şehit Zafer

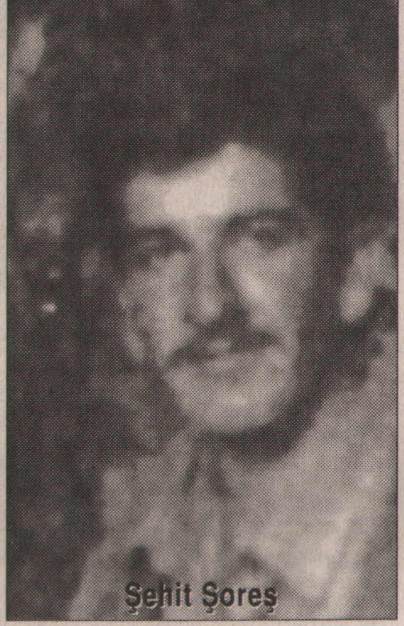
girişimizi yankı yapacak, düşmana büyük kayıplar verdirtecek ve döneme cevap olabilecek bir eylemlilikle başlatmak gerekiyordu. Bütün tartışmaların sonucunda, yapılan keşif ve alınan istihbarat sonucu Başkale tarafındaki Xokan karakoluna baskın düzenlenmesiydi. Önden bir grup gitmiş, şimdi de diğer arkadaşlar yanlarına gidecektik. Ama geride kalanları yatıştırmak, onların eyleme gelmeyeceklerini söylemek, ikna etmek tam bir savaştı. Hiçbiri ikna olmuyor, kızıyor, bağırıyorlardı. Saatlerce süren tartışmanın sonucunda ve bir dahaki eyleme kendilerinin gideceklerinin sözünü aldıktan sonra azda olsa yatışan arkadaşlarla vedalaştığımızda zaman epey ilerlemişti. Ama bunlardan yeni katılım olan Şoreş ikna olmamış, tüm ısrarlara rağmen bizimle gelmeyi başarmış, önde yürümüyor adeta koşarcasına yolalıyordu.

Sabahın ilk saatlerinde arkadaşlara vardık. Kapalı bir gökyüzü ve yer yer kendini boşaltan bulutlar esen fırtına ile dost olmuş uyumamızı engelliyorlardı. Bütün arkadaşlar toplanmış eylem planlamasını izliyor, dinliyorduk. 3 tepeye baskın düzenlenecek, karakol ve hemen yanındaki çete köyünede taciz yapılacaktı. Akşama doğru eylem düzenlenmesi okunurken, bazı arkadaşların yüz ifadeleri ön safta olmadıkları için hüzünlenirken, bazılarıda sevinçten uçuyorlardı. Ve işte yine Şoreş tartışıyor, genç onyedi-onsekiz yaşlarında olan bu arkadaş dikkatimi çekiyor, ne kadar dik kafalı ve inatçı. Çocukça yüzünde bir ciddiyet, olgunluk okunsada, altında yatan masumiyet kendini gizleyemeden ele veriyor. Saldırıya yazılmadığı için kızıyor, ne olursa olsun saldırıya gideceğini vurgulayıp dururken, arkadaşlarada boyun eğdirmiş olacak ki, az ilerde dilan tutmuş arkadaşların yanına koyarak onlara katılıyor. Noktada büyük bir hareketlilik yaşanırken, Zafer ilerde oturmuş, çantasını kendisine masa yapmış, bir şeyler karalamaya, bugünü günlüğüyle paylaşmaya çalışıyor. Yer yer başını kaldırıp, çevresine baksada elindeki sigarasıyla uzaklara gittiği belli oluyordu. Koçgiriye gitmek en büyük hayali ve özlemiydi, yetkin ve derin olan Zafer yeni yeni bölük yönetiminde yerini almış, pratiksel anlamda her yönüyle kendini geliştirirken, eğitiminide aksatmamaya çalışıyor, Parti Önderliğinin *"Nasıl Savaşmalı"* çözümlemesini yanında hiç ayırmıyordu.

Gerillada bir gelenektir eylem öncesi dilan tutmak, coşkusunu arkadaşlarıyla paylaşmak ve kazanacağın zaferi şimdiden kutlamak. Bir kayanın üstünde oturup arkadaşları izlerken, büyük bir sevginin yanında bir burukluk ve ismini tanımlayamadığım hüzünle umut karışımı duygular sarıyor yüreğimi.

Karanlığın bastırmasıyla saldırı ve takviye önde, diğer arkadaşlar arkada yola koyuluyoruz. Gecenin ilerleyen saatlerinde eylem başlıyor. Neye uğradığını bilmeyen düşman sağına-soluna rastgele mermi sıkarken, arkadaşlar çok bilinçli ve tedbirli hareket ediyorlar, mevzilere yaklaştıkça yaklaşıyor, içine bombaları bırakıyorlardı. Büyük bir heyecanın yanısıra arkadaşların gözündeki ışık, inanç sağıyordu karanlık geceye. Düşman çığlıkları ve gafil avlanmanın verdiği başarıyla tepeyi ele geçirmiş, silahları toplamaya başlamıştı arkadaşlar. A-4 silahının bulunduğu mevzi bize çok direnmiş ama sonunda düşürüp, silahınıda ele geçirmenin sevinciyle bütün arkadaşlar toplanmış sevinç çığlıkları atıyorlardı. Halbuki bize verilen talimatta toplanmamamız gerektiği kaç defa söylenmişti, ama o an duygularımız öne çıkmış, hiçbir şey hatırlamaz olmuştuk. Yanımıza yaklaşan Zafer işte bu noktada uyarı yaparken, yaralı askerlerden biri grubun içine bomba atmıştı. Zafer hiçbir tereddüt göstermeden, kendisini bomba üzerine atmıştı.Yerde yatan canyoldaşdan hiç bir canlılık belirtisi yoktu artık. **Gökyüzündeki yıldızlar O'nu bizden almanın sevinciyle daha da parlarken, yüzüne vuran ayışığı kanlı bedenini öpüyordu.** Arkadaşlarına kendini feda ederken bilinçliydi, yüreğinde yıllardır saklı tuttuğu özgürlük güvercini artık çırpınmıyor, göklere, uzaklara kanat açmış sonsuzluğa uçuyordu, sevda ve umut kanatlarıyla.

Geri çekiliyoruz, sabaha kadarki yürüyüşün sonunda bazı arkadaşlar noktaya varmışsalarda, bazıları hâlâ yürüyorlardı,

Şehit Şoreş

bazılarıda noktanın aşağısındaki pınarın başında oturmuş mola vermişlerdi, sabahın serinliğinde. Yanımıza yaklaşan Dıjvar arkadaşın kıyafetleri kan içinde, onların gurubunu soruyoruz, yutkunarak anlatmaya başladı: "Şoreş arkadaş mevzilere saldırırken, keşif esnasında görülmeyen, yeraltı mevzisinden açılan ateşle ağır yaralandı, bir süre eylem alanında uzaklaştırdıktan sonra, ailesine yazdığı mektubun cebinde olduğunu ve oğullarının kahramanca şehit düştüğünü onlara bildirmemizi istedikten sonra gülümseyerek şehit düştü yaptığı zafer işaretiyle" diyerek sessizleşti.

Eylem bilançomuz; dört yaralı, iki şehit, 8 G-3, 1 A-4, 1 MG-3 ve bir sürü askeri malzeme kaldırılmış, 25 asker ölmüş bir o kadar da yaralıları vardı. Arkadaşlar tartışırken gelişmeleri artık duymuyorum.

Gökyüzünü inceliyorum ve mavi gözleri gökyüzüyle birleşen, umud yolcusunun komutanı Zafer arkadaşı arıyorum. Sonra Şoreşi düşündüm. Toy bir delikanlı, inatçı ve istediğini koparan, saf ve masumiyet okunan çehresi ve gülümseyerek şehadeti karşılayışı. Yavaş yavaş noktaya varıyoruz, arkadaşlar dağılmış, yaralıları doktor arkadaş pansuman ediyor, bazı arkadaşlarda çay hazırlıyorlardı. Kaldırılan malzemeler bir kayanın önünde dizilmişlerdi, onları izliyorum, bedelleri çok ağırdı ama bedelsiz hiçbir şey yoktur. Hele yaşadığın yer, savaştığın topraklar Kürdistan gibi güzel, ama yitik bir ülke ise; bu daha da boyutlanıyor, derinleşiyor. Çünkü Kürdistan'da her şeyin bedeli kan, ter ve emektir.

Zaferin günlüğüyle yanımıza yaklaşan Rojhat arkadaş, bana uzattıktan sonra yanımıza çömelip, beklemeye başladı. Günlüğü son sayfasını okuyorum, bütün arkadaşların sevgiyle dolan gözlerine bakaraktan.

"5 Ağustos l996. Tarihi bir eyleme hazırlanıyoruz. Arkadaşlar çantalarını, rahtlarını hazırlarken, bazılarıda dilan tutmuş, sevincini Botan ezgileriyle haykırıp, zozanlara bırakıyorlar. Bu tarihi eylemde şehadetlerde olacağı kesin. Şehadet büyük bir mertebedir. Herkese nasip olmaz. Bakalım bu gece kime nasip olacak, şanslı arkadaşımız kim. Belkide bana nasip olacak, kimbilir? Dönüşte ayrıntılarını yazmaya çalışacağım, şimdilik gidip dilana, özgürlük ve bağlılık dilanına katılmak istiyorum. Zafer.

Evet! Zafer'e nasip olmuştu, özlemine ve sevdasına kavuşmuştu. Arkadaşlar sessizce dağılırken, yazıya devam ediyorum, ağır ağır ilerleyen kalemimle.

Tarihi randevu: Xokan karakol baskını- Başkale

İki damat verdik, iki gül. Biri Konya'dan, diğeri Hakkari'den. Zafer ve Şoreş.

Zafer; en kahramanca saldırısını yaparken bilinçlice parıldıyordu gözleri ve kırmızı saçlı güzel kafasını son bir kez daha kaldırdı kesin, bu kez faşizmin türedilerine karşı. Şoreş; kurşunlar can bedenine saplanırken, en son eylemi tatlı, mütevazi bir gülüş olmuştu.

Tut ki bir gece
ayışığı sunarken kendini mertçe
Yüreğimin bir köşesinde saklı tuttuğum sırrı
fırlatıyorum mevzi mevzi
Ve seni duyuyorum
korkak çığlıkların yanısıra, tavizsiz sloganlarını
Kalp atışlarını duyuyorum yanıbaşımdaki yoldaşın
"*Çarpıyor*" diyorum içimden
Ve sonra, sonra
Ay buluta gömülüyor,
ardından mevziler suskun.
"*Bitti*" diyorum içimden,
"*Bitti*" iki gülün soylu yaşam macerası.
Sizi yüreğimize gömerken, kavgamızda yaşatacağız.

Mücadele arkadaşları

Ardınızdan

Ağustos sıcağında
Sıcaktı gece vede namlu
Tetik hüzünlü
çünkü donmuştu parmak
Emir vermiyordu artık
İntikam kumaya, öfke taşmaya
Çakır gözlü bir yiğit Şoreş
Ve yiğitliğin komutanı Zafer
Umutla donmuştu gözler
Ama umut donmamıştı, donamazdı da
Beden soğuktu belki yürek cehennem
Yürek bir lav sıcağında
Patlamıştı volkanlar dağ dağ
Ülkemin kara bağrında
O gece sıra Xokandaydı
Çiyareş'teki 49'ların ruhu
Nebirnave'de yücelmişti
Ve şimdi de dorukta and içilmiş sonra
kan esirgenemez uğruna kutsal özlemin

Kızıllaşmalıydı toprak, aklanmalıydı tarih
İhanetlerin, kahpeliklerin, alçakların tarihi
Ve aklanıyordu nihayet
Çok ağırda olsa bedeli
Ödenmeliydi şimdi ve bedel yiğitlerdi. Ödendi.
Ne ilkti, ne de son olacaktı
Savaş tanrısına sunulan kurbanlar
geliyoruz peşinizden
sözümüz bir çünkü, ahdımız bir, yolumuz bir
çünkü
Geri gelmez belki gidenler
ama, kayan yıldızlar iz bırakır gökyüzünde
Farketmezse bile astronomi
Her boşluğa baktığında
Gelecekteki ülkemin şen çocukları sizi anacaklar
Çünkü ben,
parıltılı gözlerinde geleceğimizin
Şimdiden
ŞOREŞ'in ZAFER'ini görüyorum.

Botan Bircela

● baştarafı 7. sayfada

Halkımız bu gerçeği de iyi görmeli, geliştirmeli ve sonuna kadar yaşamayı esas almalı. Bunlar temelinde esas amaçlarımıza bağlı, onları gerçekleştirmek üzere kendini örgütlemek, alanlarını örgütlemek ve eyleme kalkmak, başarıya kadar, zafere kadar hiçbir engel tanımadan, hiçbir saptırmaya meydan vermeden mücadeleyi sürdürmek esastır. Her alana bir örgüt, her alana bir mücadele örgütü, her Kürdün kendini örgütlemesi ve kendi eylemini gerçekleştirmesi, güncel mücadelemizin temel yaklaşımıdır. Her insanımızın esas alması gereken temel yaklaşımdır, öyle ki örgütsüz alan kalmamalı, mücadele etmeyen, günlük mücadeleyi yaşamayan herhangi bir toplum kesimimiz olmamalı. Geçmişteki gibi kendini örgütsüz kılan, gafil tutan, eyleme geçirmeyen, temel değerlerden, süreçten kopuk yaşayan bir fert bile olmamalı. Bu süreç böyle bir halk olma,- halk olarak böyle bir düzeyi yakalama sürecidir. Bunu emrediyor. 15 Şubat'la başlayan süreç aslında bunun başlangıcını ve temel ölçülerini yaratmıştır. Newroz'a girerken, halkımızın büyük birlik ve başkaldırı günlerini yaşarken, yine partimizin büyük Ulusal Kahramanlık süreçlerine girerken, bunu en ileri düzeyde hissetmek, duymak, yaşamak ve bu temelde kişisel düzeyde, halk düzeyinde kendini yenileyip yürütmek esastır. Halka mesajımız bu temeldedir. Bunu iyi idrak etmek, bilmek ve bu uğurda başarıyı sağlayana kadar kendisini yürütmektir.

Ernesto Che Guevara ve Başkan Apo

Serxwebûn: '99 yılını Önderlik Yılı olarak ilan ettiniz. Bununla vermek istediğiniz mesaj neydi?

Duran Kalkan: '99 yılını büyük devrimler yüzyılının son ve büyük devrimci yılı olarak Başkan Apo tanımladı. Yıla giriş konuşmasında daha önce de belirttim, hem yüzyılı büyük devrimler yüzyılı olarak tanımladı, hem de bu yüzyılın son yılını büyük Kürdistan Devrimi'nin zaferiyle, yüzyılın adına-şanına yaraşır kapatmayı esas aldı. Böyle bir yüzyılın son yılında, büyük devrimcilere yakışır son devrimci olma görevi kendisine düşüyorsa, bu görevi büyük bir onurla yerine getireceğini Başkan Apo'nun kendisi dünyaya ilan etti.

Bu anlamda tanımlama, ilan ediş aslında yıl başında yapılmıştır. Süreç bunun ne denli doğru, gerçek olduğunu daha yılın ikinci ayında ortaya çıkarmıştır. Yüzyıla layık ve '99'a damgasını vuran büyük bir devrimciliği Başkan Apo yürüttüğü mücadeleyle göstermiştir, bu konuda ortaya çıkan durum sadece ulusal, bölgesel, dünya düzeyinde böyledir.

Bir değil, birçok değerlendirmeci doğru olarak yüzyıla damgasını vuran iki büyük devrimciden sözediyor. Birincisi; Ernesto Che Guevara. Bütün ülkelerin, halkların ve özellikle bunların gençliğini etkisi altına alan büyük bir devrimci dalganın yaratıcısı olmuştur. İkinicisi de; Başkan Apo olarak tanımlanıyor. Başkan Apo'nun uluslararası ve evrensel gerçeği, dünyayı etkileme düzeyi şimdiden bu noktaya ulaşmıştır. Tabii yüzyılın başında büyük devrimler yüzyılı olmasına damgasını vuran büyük Ekim Devrimi var, Ekim Devrimi'nin büyük devrimcileri var, Lenin gibi büyük önderleri var. Onlarla birlikte değerlendirildiğinde, yüzyılın son yılında, Başkan Apo gerçeği de dünyayı etkisine almış büyük bir devrimcilik gerçeğidir. Daha şimdiden dünyanın bütün halklarına yayılmış bir gerçeklik bu. Etkisi altına almıştır, dünyanın her tarafında bu adla eylemlilikler gerçekleştiriliyor, bu adla insanlar kendini tanımlıyor, tarif ediyor, güven ve cesaret alıyor ve kendisini eyleme geçiriyor. Bu gittikçe de yayılıyor. Son bir aylık süreci insan incelerse her düzeyde rahatlıkla görebilir.

Böyle bir gerçeğe bizim yaptığımız sadece adını koymak oldu aslında. İlanı yapılmış, tanımlaması yapılmış, daha yılın başında pratikte de yerine getirilmiş bir gerçeği adlandırmak, formülleştirmek ve ilan etmek oldu. Bu doğru bir tanımlama da oldu, bütün parti-ordu güçlerimiz, bütün halk gücümüz, yine bütün dostlarımız bu esas üzerinde şimdi hareket ediyor, sonuna kadar da edecek. Böyle büyük bir devrimci gerçeği halk ve parti düzeyinde özümsediğimiz gibi, uluslararası, dostlarımız düzeyinde mesaj yerine ulaşmış durumda. Partimizdeki, ordumuzdaki fedaileşme düzeyi, halkımızın büyük eylemlilik düzeyi bunu açıkça gösteriyor. Yine uluslararası alanda dostlarımızın hareketliliği, Başkan Apo'nun '99'a girerken uluslararası alana, dünya halklarına, sosyalist-demokratik güçlerine vermek istediği mesajın iyi alındığını, iyi özümsendiğini açıkça gösteriyor.

Daha yılın ilk üç ayını yaşarken bu mesajı alma, özümseme ve bu temelde eylemliliğe kalkma büyük bir gelişme yaşamıştır. Bundan böyle yıl boyunca bu esas üzerinde halkımız, partimiz ve dostlarımız, bütün dünya, diğer sosyalist-demokratik güçlerde eylemilliğini geliştirecek, devrimci hareketini geliştirecek, kendisini eylemli kılacaktır. Bu da bir gerçekliktir, yılın gerçekliğidir. '99 yılına böyle bir eylemle yanıt olmak, yüzyıla bu biçimde yanıt olmak, bir Başkan Apo gerçekliği oluyor. Bu da yüzyılı en devrimci temelde kapatmanın adı oluyor, gerçeği oluyor. Bütün parti, halk olarak biz bu gerçeği sonuna kadar özümseyeceğiz, yaşayacağız ve yaşatacağız!

17 Mart 1999

VI. KONGRE GERÇEĞİMİZ...

● baştarafı 28. sayfada

ederse, bunu yapanlar da bizden benzer uygulamaları göreceklerdir. Bu dünyada ya yanyana yaşam olacak, ya da bize yaşam hakkı vermek istemeyenlere biz de yaşam hakkı vermeyeceğiz.

Parti VI. Kongresi, ilişki ve ittifak siyasetimiz doğrultusunda bir diplomatik faaliyet yürütmeyi, bu çalışma alanındaki hata ve yetersizlikleri de mutlaka aşmayı, başta Ortadoğu'nun ilerici-yurtsever güçleri olmak üzere dünyadaki tüm sosyalist ve demokratik çevrelerle ilişki ve ittifak içinde olmayı gerekli görmüştür. Özellikle Ortadoğu halkları, "*Yeni Yünya Düzeni*" çerçevesinde kapsamlı bir emperyalist ve siyonist saldırıyla yüzyüzedir. Başkan Apo'ya yönelik komplo; Ortadoğu gerçeğine yönelik bir komplodur. Başkan Apo'ya yönelen saldırı; Ortadoğu halklarına yönelmiş bir saldırıdır. Bugün bu gerçek çok daha net ortaya çıkmış durumdadır. Bu nedenle böyle azgın ve tehlikeli bir saldırganlığa karşı Ortadoğu halklarının ve ilerici-yurtsever güçlerinin birlik ve direniş içinde olmaları zorunludur. Böyle bir mücadeleyi daha da geliştirme kararlılığında olan partimiz, Ortadoğu'nun tüm halk güçlerini ve tüm kardeş müslüman halkları bu temelde birlik ve ortak mücadele içinde olmaya çağırmaktadır.

Başkan Apo'nun günümüz sosyalizminin ve insanlığın seçkin bir temsilcisi olduğu gerçeğini vurgulayan kongremiz, bu çerçevede Parti Önderliğimizin yürüttüğü çalışmaların sosyalist ve devrimci harekete önemli bir teorik ve pratik bir katkı yaptığını, emperyalist-kapitalist sisteme karşı yeni bir sosyalist yaşam ve mücadele sistemi oluşturarak tüm dünyayı etkiler düzeye ulaştığını ve böylece Başkan Apo'nun devrimci-sosyalist düşünce ve yaşam anlayışının evrenselleştiğini tespit etmiştir. Bu nedenle Başkan Apo'ya yöneltilen saldırının uluslararası boyut taşıması ve hemen hemen tüm dünyayı içine almış olması bir tesadüf değildir. Başkan Apo'ya yöneltilen komplo ve saldırı gerçekten dünya emekçilerine ve halklarına yöneltilmiş bir saldırıdır. Bugün bu gerçeği tüm insanlık daha iyi anlamaya ve bu çerçevede yiğit evladı ve önderine sahip çıkmaya başlamıştır. Sosyalist kişiliğin önder temsilcisi olan Başkan Apo, onun gereklerini her koşul altında ve yaşamın her alanında sonuna kadar militanca yerine getirecektir. Başkan Apo'nun ruhu ve düşüncesiyle donatılmış olan partimiz de bu doğrultuda yürümeye, dünya sosyalist ve devrimci hareketinin sağlam bir parçası olmaya devam edecektir. Bu temelde partimiz, dünyanın tüm sosyalist, devrimci ve demokratik güçlerini, ana dil, insanca yaşam ve insan haklarından yana olan tüm çevrelerini emperyalizme, faşizme, gericiliğe karşı ortak mücadele etmeye, bu temelde yürütülen mücadeleyi daha fazla birleştirmeye ve bu mücadelenin önder militanı olan Başkan Apo'ya sahip çıkmaya çağırır.

VI. Kongremiz Başkan Abdullah Öcalan yoldaşı oy birliğiyle ve alkışlar arasında yeniden partimizin genel başkanlığına seçmiştir. Ayrıca yeterli sayı ve nicelikte bir merkez yönetimi de seçerek çalışmalarını tamamlamıştır. Yeni Merkez Komitemiz, tüm parti, cephe ve ordu güçlerimizi, bütün parçalardaki yurtsever halkımızı ve tüm dostlarımızı daha fazla birlik ve bütünlük içinde olmaya, Başkan Apo'nun çizgisinde daha aktif ve kararlı mücadele etmeye çağırır.

Kahraman Kürt halkı!

VI. Kongre çalışmalarımız bir zafer çalışmasıdır, kongre kararlarımız zaferi yaratacak kadar sağlam ve kapsamlıdır. Düşmanın bütün yalanlarına karşı partimiz kendi yönetimi etrafında tam bir birlik ve bütünlük içindedir. Çalışmalarını tam bir seferberlik ruhuyla, Apocu fedai ruhuyla yürütmektedir. Düşman, Başkan Apo'ya yönelttiği komployla umutlarımızı kırmak ve bizi ezmek istiyor. Biz de Apocu ruhla gerçekleştirdiğimiz VI. Kongremizin yeşerttiği zafer umutlarıyla dolmuş olarak düşmanı ezmeye yürüyoruz. Düşmanın Başkan Apo'ya yönelttiği vahşi saldırılara karşı devrimci hamlemiz her alanda çığ gibi büyüyor. Dört parçada tüm halkımız ayakta ve dostlarımızın çabaları bizimle. Düşman oyunlarını bozana, Başkan Apo'yu ve Kürdistan'ı özgür kılana kadar bu hamlemiz kesintisiz sürecek! Herkes kendini buna göre ayarlasın ve böyle yürüsün. Gün mücadele günü, gün onur günü, şeref günü, direniş günü, geleceğini yaratma günü. Herkes her gününü bu anlamda anlamlı kılsın. Ruhuyla, beyniyle, elleriyle gücü neye yetiyorsa onunla düşmana vursun. Bizi bu dünyada yaşatmak istemeyen düşmana biz de bu dünyayı zindan edelim, onun her parçasına her yerde vuralım! Partimiz öncülüğünde ve gerillamızın vuruşları altında halkımızın her ferdi böyle yaparsa dünyayı bu düşmana dar edip zaferi mutlaka kazanacağımız kesindir. Bu temelde Kuzey Kürdistan'daki ve Türkiye metropollerindeki tüm halkımızı, TC sistemini çökertmek üzere ve bir halk ayaklanması düzeyinde her türlü yöntemle mücadele etmeye, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ve yurt dışındaki halkımızı kitlesel eylemliliği sürekli geliştirerek Başkan Apo'ya ve Kuzey Kürdistan'daki mücadelemize destek vermeye, yiğit Kürt gençliğini ise her alanda bu mücadelenin kahramanca militanlığını yapmaya ve gerilla ordumuz ARGK saflarına katılmaya çağırıyoruz.

Tüm partili militanları ve ARGK savaşçıları!

VI. Kongremizin kapsamlı değerlendirme ve kararları temelinde zaferi hedefleyen yeni bir sürece girmiş bulunuyoruz. Başkan Apo en son kongreye sunduğu raporunda bu yeni dönemin kapsamlı görevlerini ve bu görevleri nasıl bir tarz ve tempoyla başaracağımızı ortaya koymuş, görevlerimizin zaferi içerdiğini ve bunların Apocu fedai ruhuyla başarılacağını açıkça göstermiş ve hepimizi bu temelde görev başına çağırmıştır. Başkan Apo baştan beri yürüttüğü çalışmalarıyla kendisini kapsamlı bir devrimci çizgi haline getirmiş, önderlik çizgisini çoktan beri netleştirmiş, hepimizi bu çizgi temelinde yaşamaya ve savaşmaya, bu çizginin koruyucusu ve uygulayıcısı olmaya çağırmıştır. Şimdi bu çizginin gerekleri Başkan Apo'nun yolumuzu aydınlatan tüm değerlendirme ve talimatları, hepimiz için her zaman ve her koşul altında mutlak yerine getirilmesi gereken bir emir, talimat durumundadır. Bu temelde tüm kadro ve savaşçıların sağlam birer çizgi devrimcisi haline gelmeleri, Apocu çizginin başarılı bir savunucusu ve uygulayıcısı olmaları, bütün görevlerin üzerine Apocu fedai ruhuyla yürümeleri, parti birliğini ve bütünlüğünü her yerde ve her zaman geliştirmeleri partili olmanın bir gereğidir. İç ve dış düşmanlarımız bizi bu yoldan saptırmak için, partimizin birliğini ve örgütlülüğünü bozmak için, Başkan Apo'nun önder devrimci kişiliğini zedelemek için her türlü oyuna başvuracak, her türlü çabayı harcayacaklardır. Partimizin tüm kadro ve savaşçıları, düşman gerçeğinin derin bilincinde olarak her türlü düşman oyununa karşı uyanık davranmalı, özellikle Parti Önderliğimiz adına düşman tarafından yapılabilecek sözlü veya yazılı açıklamaların Önderliğimizi ve bizi bağlamayacağını ve bunların düşmana ait olacağını kesin bilmelidir. Bu temelde düşman oyunlarını boşa çıkararak parti birliğimizi ve mücadelemizi geliştirmelidir. Bütün bunlar temelinde tüm parti militanlarını, ARGK'nin tüm komutan ve savaşçılarını her türlü düşman oyununa karşı uyanık olmaya, sağlam çizgi devrimcileri olarak önderlik çizgisinin başarılı savunucusu ve uygulayıcısı haline gelmeye, parti birlik ve bütünlüğünü her şeyin üstünde tutarak tamamen fedaileşmeye, dönemin devrimci görevleri üzerine kahraman şehitlerimizin komutası altında Apocu fedai ruhuyla yürümeye, ulusal kurtuluş için gelişen haklı mücadelemize başarıyla öncülük ederek zaferi mutlaka yakalamaya, her zaman ve her yerde Başkan Apo'ya layık fedailer olmaya çağırıyoruz.

VI. Kongre gerçeğinde zaferi yaratmak için ileri!

Yaşasın Ulusal Önder Başkan Apo!

Yaşasın VI. Kongre gerçeğimiz!

Yaşasın Başkan Apo'nun ışıklı yolunda gelişen birleşik ulusal kurtuluş mücadelemiz!

Yaşasın halkımızın ve mücadelemizin öncüsü PKK!

Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve ihanet!

3 Mart 1999

20. yıl makale, öykü, şiir ve resim yarışması

Değerli okuyucular,

Serxwebûn gazetesi olarak partimiz PKK'nin 20. kuruluş yıldönümünden dolayı makale, öykü, şiir ve resim dallarında yirmi yıllık mücadeleyi konu alan bir yarışma düzenliyoruz.

3000 yıllık isyanlar tarihimiz boyunca Kürdistan'ı işgal eden güçler 'hep direndiler ama kaybettiler' demeyi bize bir kader gibi belletirken, 'mezara gömüldüler, bir daha dirilmezler' denilen bir gerçeklikten yola çıkan partimiz PKK, şimdi tarih sayfalarına nasıl '*geçmişte sürekli ezildiler, ancak şimdi direniyorlar ve kazanacaklar*' gerçeğini yazdırıyor? İhanet, Kürdün ruhundan ve toprağından nasıl arındırılıyor? Yeni insan nasıl yaratılıyor? Sosyalizme katılan yenilikleri nasıl görüyorsunuz? PKK öncülüğündeki mücadeleyle uyanan Kürt ulusal bilinci hangi aşamadadır? Geldiği kurumlaşma düzeyi nedir? Savaş halkımızın bayramı haline nasıl getirildi? Hep başkalarına askerlik yapma ile özdeşleştirilen Kürt insanı, şimdi kendi savaşına nasıl girişiyor? Serxwebûn düşünce tarzının halka kazandırdıkları nedir, neyi ifade ediyor? Kürdistan kadını hangi değişimleri yaşadı, yaşıyor? Kürt toplumundaki yenilenmelerin düzeyini nasıl değerlendiriyorsunuz? Tüm ihanetlere, işbirlikçi çizgi dayatmalarına rağmen kesintisiz süren 20 yıllık mücadelenin bize kazandırdıkları nelerdir? Emekçi-yoksul Anadolu halklarıyla buluşmada yaşadığımız düzeyi ve sorunları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu ve sınır koymadığımız daha birçok konuda sizlerin yukarıda belirtilen makale, öykü, şiir veya resim dallarındaki eserlerinizi bekliyoruz. Amacımız, halkımızın, şehitlerimizin, önderliğimizin ve halkın kendi öz kazanımları tarafından yaratılan değerler üzerindeki yoğunlaşma ve onunla bütünleşme düzeyini belgelemektir.

Yarışmaya katılımda yaş, ulus, dil vb. herhangi bir sınır yoktur. Yarışmamıza katılan okuyucularımızın eserlerini

1- Açık adresleri

2- Bir adet resimleri

3- Kimlik bilgileri

4- Özgeçmişlerine dair kısa bilgileri

ile **en geç 1 Kasım 1999** tarihine dek elimize ulaşacak şekilde adresimize göndermeleri gerekmektedir.

Jüri üyeleri tarafından değerlendirilecek olan eserlerde ilk üç sıraya giren her daldaki yarışmacılarımız, eserleriyle birlikte gazetemiz aracılığıyla kamuoyuna duyurulacaktır.

Tüm okuyucularımızı, bir şehitler partisi olan partimiz PKK'nin 20. yılına girişi vesilesiyle görkemli devrim yürüyüşündeki başarılarının sürekliliğini diliyor, selam ve saygılarımızı gönderiyoruz.

Jüri üyeleri

Şiir dalında: Esat Faraşîn, Dersim Canan, Merdan Sarız, Burhan Karadeniz, Dîrok Deniz.

Öykü dalında: Ferda Çetin, Hêzil Çağlayan, Perwer Bengî, Dicle Ateş, Sabri Agir.

Makale dalında: Ali Haydar Kaytan, Özlem Özgür, Gani Uzun, Ali Elhazoğlu, Cihan Eren.

Resim dalında: Derya Şahin, Merdan Sarız, Gabar Baz, Savaş Polat, Axîn Delal.

Serxwebûn Gazetesi

Serxwebûn Yazışma Adresi:
AGRİ POSTBUS 2032
3800 CA Amersfoort/
HOLLAND

VI. KONGRE GERÇEĞİMİZ

Önderliğimize, partimize ve halkımıza yönelen uluslararası komploya karşı bir zafer yanıtıdır!

PKK-Merkez Komitesi

Fedai Kürdistan halkına ve kamuoyuna!

Partimizin VI. Zafer Kongresi, emperyalizmin, siyonizmin ve Türk sömürgeciliğinin elele vererek Parti Önderliğimize yönelttikleri alçakça komplonun adım adım geliştirilip uluslararası korsanlık eylemine dönüştürüldüğü, partimizin ve halkımızın ise böyle vahşi bir saldırganlığına karşı her şeyini ortaya koyarak direndiği bir ortamda 300'ü aşkın delegenin bütün mücadele sorunlarını gündemleştirip kapsamlı bir biçimde tartıştığı ve ayrıntılı çözümler üretip karar altına aldığı tarihi bir çalışma olarak başarıyla tamamlanmıştır.

VI. Kongremizin gerçekleştiği ortam, partimiz ve halkımız için Parti Önderliğimize yönelik komplo çerçevesinde düşman saldırılarının vahşi boyutlara ulaştığı, oldukça zorlu ve acılı, ama aynı zamanda da büyük bilinç, öfke ve intikam ruhuyla dolu bir süreç olmuştur. ABD emperyalizmi, İsrail siyonizmi ve Türk faşizminin tüm uluslararası gerici güçleriyle Kürt ihanetini de kullanarak başlattığı 9 Ekim '98 komplosu, hiçbir uluslararası hukuk kuralına, ahlak kuralına ve insanlık ölçüsüne bağlı kalınmaksızın sürdürülmüş, Parti Önderliğimizin yüksek öngörülü ve kararlı mücadelesine rağmen 15 Şubat '99'da korsanlık eylemiyle yeni bir aşamaya ulaşmıştır. Parti Önderliğimizin oldukça ölçülü olan mücadele çizgisi, Kürt sorununa siyasi yöntemle çözüm bulma arayış ve çabasının böyle alçakça bir komployla karşılanması tarihin oldukça derinlikli bir olayı olarak karşı karşıya olduğumuz düşman gerçeğini, Kürt halkının haklarını karşısındaki günümüz dünya gerçeğini, ABD entrikacılığıyla Avrupa ikiyüzlülüğünü açıkça göstermiştir. Parti Önderliğimizi imha ederek komployu sonuca götürmek isteyen uluslararası düşman cephesinin kendince büyük bir zafer kazandığını iddia etmesinin aksine yaşanan vahşi komplo, partimizi ve halkımızı bütünüyle bir fedai gücü haline getirmiştir. Ulusal Önder Başkan Apo'nun şahsında partimizin ve halkımızın varlığını ve geleceğini yok etmeyi amaçlayan bu insanlık dışı saldırganlığı sıcağı sıcağına yaşayan ve bütün yönleriyle değerlendiren Parti VI. Kongremiz, hiçbir kural tanımayan ve tam bir uluslararası terörizm örneği olan bu alçakça komploya karşı partisel, kitlesel, askeri, siyasi ve örgütsel her alanda büyük bir zafer hamlesi yürütme kararlılığına ulaşmıştır. Devrimimizin bütün gücü seferber edilerek her türlü mücadele yöntemiyle yürütülen bu devrimci hamlemiz, gerilla ve halk eylemliliğini en üst düzeyde birleştirerek düşmanlarımızı kahreden, dostlarımıza ise sürekli umut ve sevinç veren bir sonucu ortaya çıkaracaktır. Bu nedenle halkların celladı soykırımcı TC'nin sahte zafer çığlıkları ve yalana dayalı propagandaları boşunadır. Türkiye'yi satma karşılığında ABD ve İsrail'in yaptıklarına dayanan bu sahte zafer umutları, partimizin ve halkımızın öfke seli karşısında yok olup gidecektir. Başından beri Parti Önderliğimize yönelik bu alçakça komployu planlayıp yürüten ABD ve İsrail, halkımızın düşmanlığını kazanmıştır ve yaptıklarının karşılığını gelişen devrimci hamlemizde bulacaklardır. Yine bu insanlık dışı kompoya ortak ve alet olan tüm güçler, yaptıklarını telafi etmedikleri müddetçe hakettikleri zararı göreceklerdir.

Uluslararası karşı-devrim cephesinin kendi kurallarını dahi hiçe sayarak yürüttükleri böyle aşağılık bir komploya maruz kalan Başkan Abdullah Öcalan yoldaş, bir yandan bu komploya karşı büyük bir öngörü, kararlılık ve ustalıkla mücadele edip birçok kez bu komployu boşa çıkarmayı başarırken, diğer yandan da sunduğu kapsamlı değerlendirmelerdeki yüksek çözümlemeleriyle VI. Kongre çalışmalarımızı bizzat yönlendirmiş ve başarıyla sonuca götürmüştür. Parti Önderliğimizin sunduğu politik, örgütsel rapor temelinde geçmiş mücadele dönemini ayrıntılı bir biçimde değerlendiren Parti VI. Kongresi, mücadele tarihimizde bir direniş dönemi olan bu süreçte çok büyük bir savaş verilmiş olmasına rağmen, esas itibariyle Önderlik tarzı, tempo ve üslubuna ulaşılamadığı, merkezileşme ve partileşmenin yeterince başarılamadığı ve her dönemin koşullarına uygun bir taktik yaklaşım içinde olunamadığı sonucuna varmıştır. Bütün bu alanlarda yaşanan yetersizlik ve hataların partimizin devrimci başarısını zayıf bırakan esas neden olduğunu tespit eden VI. Kongremiz, bu durumun da düşmanın partimize ve Önderliğimize yönelik komplolar tezgahlamasına fırsat ve imkan sunduğunu belirlemiş ve bu temelde yetersiz ve hatalı yaklaşımları mahkum etmiştir. Devrimci parti ve kadroların kendi hataları üzerinde eğitildiği gerçeğinden hareketle kapsamlı bir eleştirel ve özeleştirel yaklaşım gösterilmiş, her türlü hata ve eksikliklerden ders çıkarılarak doğru önderlik yaklaşımları tüm kadrolarca özümsenmiş,

"VI. Kongremizin kapsamlı değerlendirme ve kararları temelinde zaferi hedefleyen yeni bir sürece girmiş bulunuyoruz. Başkan Apo en son kongreye sunduğu raporunda bu yeni dönemin kapsamlı görevlerini ve bu görevleri nasıl bir tarz ve tempoyla başaracağımızı ortaya koymuş, görevlerimizin zaferi içerdiğini ve bunların Apocu fedai ruhuyla başarılacağını açıkça göstermiş ve hepimizi bu temelde görev başına çağırmıştır."

Önderliğin her soruna getirdiği derin çözümlemelerle zafer çizgisi güvenceye alınmıştır.

Kongre sürecine girerken Parti Önderliğimizin geliştirdiği partimizin yenilenmesi ve yeniden yapılandırılması yaklaşımı çerçevesinde parti sorunlarımızı gündemleştirip tartışan VI. Kongremiz, sömürgeciliğin ve feodal komprador sınıfın partimizin içindeki yansıması olan işbirlikçi-çete çizgisiyle bu çizgiye zemin teşkil eden her türlü orta sınıf eğilimini ve ruh halini kapsamlı bir biçimde değerlendirip mahkum etmiştir. Partileşmeyi, merkezileşmeyi ve örgüt olmayı zayıf bırakan her türlü bireyci, tutucu, tepkici ve tasfiyeci yaklaşımı açığa çıkarıp eleştirerek önderlik çizgisinde doğru örgüt ve yönetim olmanın yolunu göstermiştir. Partiyle bütünleşememenin katılım tarzından kaynaklandığını, kendini eğitmemeye ve değiştirip dönüştürmemeye dayandığını ortaya koyan VI. Kongremiz, her türlü parti dışılığı aşmak için tüm kadroları önderlik çizgisine doğru bir tarzda yeniden katılmaya ve önderlik çizgisinde sarsılmaz bir birlik oluşturmaya çağırmıştır. Yine partimizin yaşadığı büyük gelişmelerini değerlendirerek bu oranda kısmi bazı değişiklikler yapmış, yeniden yapılanmayı içeren örgütsel şekilenmeyi parti tüzüğümüzde geliştirmiştir.

Partileşmeyle birlikte özellikle gerilla üzerinde yoğunlaşan VI. Kongremiz, savaşı ve ordulaşmayı geliştirmeyen, askerileşmeyi zayıflatan, gerillayı marjinalleştiren, kendini nihai zafere kilitlemeyen, koşullara uygun yaratıcı bir taktik anlayışa ulaşamayan, gerilla tarzıyla çelişen her türlü yaşam, savaş ve komuta tarzını eleştirerek mahkum etmiştir. "*Gerilla vazgeçilmez yaşam güvencemizdir*" ve "*Her şeyimiz gerilla ordumuzdur*" şiarlarından hareketle ARGK'nin sürekli büyütülmesini, askeri eğitim ve gerillanın nitelik bakımından geliştirilmesini, savaş tarzında kesin bir düzeltmeyi yaşayarak yaratıcı bir taktik uygulama içinde olunmasını ve bu temelde önümüzdeki dönemde gerçek bir gerilla savaşının yürütülmesini gerekli ve mümkün görmüştür. Özellikle partimize yönelen komploya karşı gerillanın gerçek bir Apocu fedai ruhuyla savaşarak başarıdan başarıya koşmasını, her türlü düşman varlığını hedefleyerek Apocu vuruş tarzıyla yönelmesini, savaşı Güney'e ve Türkiye'ye yayarak düşmanı tir tir titreten bir savaşla sömürgeci sistemi felç edip askeri zafer yolunu açmasını zorunlu görerek, ARGK'nin tüm komutan ve savaşçılarını ertelenemez tarihi görevimizi başarmaya çağırmıştır.

Parti Önderliğimize yönelen uluslararası komplo karşısında yıkılmaz bir kale gibi büyük direnişe kalkan halkımızın yeni serîhildan dalgasını selamlayan kongremiz, ne pahasına olursa olsun bu serîhildanları kesintisiz sürdürerek, gerillayla birleştirip düşmanı yenecek bir düzeye yükseltmeyi tarihi önemde görmüştür. Bu temelde geçen dönemin kitle çalışmalarını ve eylemlilik durumunu derinliğine eleştirip hata ve eksiklikleri mahkum ederek, önümüzdeki dönemde ERNK'yi merkezden alt örgütlere kadar yeniden örgütleyip geliştirmenin bir zorunluluk olduğunu belirlemiştir. Özellikle partimize ve Önderliğimize yönelen komplo karşısında bir onur ve gurur görevi olarak halkımızı daha fazla örgütlenmeye, birleşmeye ve eyleme kalkmaya çağırmıştır. Bununla birlikte ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı düzeyin bir gereği olarak Parti Önderliğimiz tarafından başlatılıp yürütülmüş olan devletleşme yolundaki ulusal kurumlaşma çalışmalarını aksatmadan geliştirmenin, Ulusal Meclis ve Ulusal Kongre çalışmalarını ilerleterek ulusal birliği en ileri düzeyde yaratmanın tarihsel öneminin altını çizmiştir. Bu temelde ruhunu düşmana satmış olan bir avuç hain dışındaki tüm ulusal yurtsever güçleri, Kürdistan'ın tüm parti, örgüt ve çevrelerini düşmanın komplosu çerçevesindeki soykırımcı amacını ve yaşadığımız dönemin yakıcılığını görerek her türlü ayrılığı ve küçük hesabı bir yana bırakıp gerçek yurtseverlere yakışır bir tutumla ulusal birlik ve devletleşme çalışmalarına aktif olarak katılmaya çağırmıştır. Tüm bu güçleri "*PKK dağıldı, bitti, bölündü*" biçimindeki düşman propagandası karşısında aldanmamaları, bu konuda yanlış hesap yapmamaları, yani PKK mirasına konmak ve PKK'ye karşı düşmanla uzlaşmak gibi umutsuz bir yola sapmamaları noktasında kesin olarak uyarmıştır.

VI. Kongremiz ulusal bütünlük çerçevesinde Kürdistan'ın tüm parçalarındaki özgün durumları değerlendirmiş, bu noktada özellikle Güney Kürdistan üzerinde durmuştur. Bu alana hem Irak'taki gelişmeler, hem de yürüttüğümüz devrimci çalışma ve savaş açılarından yaklaşan kongremiz, alandaki istikrarsız ortama ve değişim ihtimaline dikkat çekerek örgütlenmenin ve devrimin geliştirilmesini gerekli görmüştür. Bu temelde parti çizgimizi alanın koşullarında hayata geçirmek üzere alandaki tüm faaliyetlerimizi PKK Başûr adı altında yürütmeyi kararlaştırmıştır. İki yıldır bu alanda yürüttüğümüz savaşın sonuçlarını da değerlendiren kongremiz, bir yandan bu mücadelede belli düzeltme ve değişikler yapmayı gerekli görürken, diğer yandan buradaki işbirlikçi-hain güçlerin Parti Önderliğimize yönelen alçakça komplodaki önemli yerlerine de dikkat çekmiştir. İşbirlikçiliğe ve ihanete karşı doğru tutumunu aktif bir biçimde sürdürürken, ulusal çerçeveye giren güçleri de ulusal birlik içinde toplamak üzere çalışmanın büyük önemini vurgulamıştır.

Parti VI. Kongremizin üzerinde yoğun olarak tartıştığı bir husus da Özgür Kadın Hareketi olmuştur. Özellikle Parti Önderliğimizin yoğun çabaları temelinde önemli bir gelişme düzeyine ulaşan ve mücadelede etkin rol oynayan bu hareketi bir aşama daha ilerletmenin ve örgütlülüğünü geliştirmenin sorunları tartışılmış ve önemli sonuçlara ulaşılmıştır. Parti ideolojimizin bu alan özgünlüğünde partileştirilmesinin ve kadın kesiminin büyük devrimci potansiyelinin örgüt ve eyleme dökülmesinin önümüzdeki dönem görevlerinin başarılmasında önemli bir yer tutacağı sonucuna varılmıştır.

VI. Kongremiz Türkiye Devrimi ve demokrasisinin geliştirilmesi üzerinde de her zamankinden daha fazla durmuştur. Ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı aşamada Türkiye devrim ve demokrasi mücadelesini daha fazla geliştirmek ve sömürgeciliği kendi içinden zorlamak artık kesin bir zorunluluk haline gelmiştir. Bu temelde Türkiye'deki somut durumu değerlendiren kongremiz, bir yandan sömürgeciliğe ve faşizme karşı mücadele eden tüm güçleri her bakımdan destekler ve oluşan güç birliklerini anti-faşist mücadele cephesine ulaştırmaya çalışırken, diğer yandan Türkiye halklarının örgütlülüğü ve eylemliliği için her türlü çalışmayı bizzat yapmayı, başta Karadeniz ve Akdeniz olmak üzere gerillayı Türkiye'nin içlerine kadar yaymayı, bu doğrultuda gelişen Anadolu Halk Kurtuluş Ordusu'nu sürekli güçlendirmeyi gerekli görmüştür. Özellikle son komplo temelinde TC, kesin bir katliama ve soykırıma yönelirken böyle bir çalışma büyük önem taşımaktadır. Bu temelde partimiz, Türkiye'nin tüm devrimci ve demokratik güçlerini, tüm emekçi Türkiye halklarını Parti Önderliğimize ve halkımıza yönelik geliştirilen katliamlara karşı duyarlı olmaya ve görevlerine sahip çıkmaya çağırmaktadır. Türkiye emekçi halkı unutmamalı ki, Kürdistan'da ve dünyada Türkiye ve Türk halk gerçeğine en yakın ve en dost kişilik Başkan Apo'dur. Başkan Apo Kürdistan için çalıştığı kadar, gerçekten Türkiye emekçi halkı için de çalışmıştır. Ama ne yazık ki bugün bu halkın en azından sessiz bakışları altında katledilmek istenmektedir. Türkiye emekçileri böyle tarihsel bir kara lekenin alınlarına sürülmesine izin vermemeli, kendileri için tarihteki peygamberlere benzer bir rol üstlenmiş olan ve kurtuluşu müjdelemeye çalışan bu kişiliğe kulak kabartmayı bilmelidir. Türk egemenlerine gelince, Başkan Apo'yu da tarih boyunca katlettikleri Kürt liderlerine benzetirlerse fena halde yanılırlar. Asker-sivil tüm TC yöneticilerini son bir kez uyarıyoruz; Parti Önderliğimize yönelik mevcut uygulamalar derhal durdurulmalı ve halkımızın temsilcisi olarak muhatap alınmalıdır. Mevcut uygulamalar devam

● *devamı 27. sayfada*